

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Mirkóczki Ádám, Móring József Attila,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	985
Bejelentés képviselői mandátumról történő lemondásokról: <i>Balczó Zoltán</i> (Jobbik) és <i>Molnár Csaba</i> (független)	985
Bejelentés az Országgyűlés rendkívüli ülése összehívásának kezdeményezéséről	985
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	985
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	987
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	989
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	991
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	992
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP).....	994
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	995
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	997
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	999
Bejelentés napirenden kívüli felszólalókról.....	1000
Döntés napirendi ajánlás módosításáról	1001
Az ülés napirendjének elfogadása	1001

Interpellációk

<i>Dr. Harangozó Tamás Attila</i> (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Csak kampányfogás volt a vagyonöröknek tett ígéret?” címmel.....	1001
<i>Dr. Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza	1002
Viszonzválasz:	
<i>Dr. Harangozó Tamás Attila</i> (MSZP)	1003
Határozathozatal	1003
<i>Volner János</i> (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért kell a vállalkozásoknak fizetniük a pénztárgépek online bekötésének a költségeit, amikor ebből a költségvetésnek önök szerint közel 100 milliárd forintos többletbevétele származik?” címmel	1004
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	1005
Viszonzválasz:	
<i>Volner János</i> (Jobbik)	1006
Határozathozatal	1006
<i>Szél Bernadett</i> és <i>Sallai R. Benedek</i> (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Az összeomlásra várva?” címmel.....	1006
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	1008
Viszonzválasz:	
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	1009
Határozathozatal	1009
<i>Riz Gábor</i> (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan segíti a stabil gazdasági növekedés a magyar családok gyarapodását?” címmel.....	1010
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	1010
Viszonzválasz:	
<i>Riz Gábor</i> (Fidesz)	1012

Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Vakáció a tankönyvpiacra is?” címmel.....	1012
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1013
Viszonzválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	1015
Határozathozatal	1016
Bana Tibor (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Megkezdí-e végre a kormány a valódi szabadságharcot?” címmel.....	1016
Szűjjártó Péter külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza.....	1017
Viszonzválasz:	
Bana Tibor (Jobbik).....	1018
Határozathozatal	1019
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tudatában voltak, hogy sérelmeket okoznak, mégis megtették, avagy miként folytatják a rokkantellátás átalakítását?” címmel	1019
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1020
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP).....	1022
Határozathozatal	1022

Azonnali kérdések és válaszok órája

Legény Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor indulnak el a traktorok?” címmel.....	1022
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	1023
Viszonzválasz:	
Legény Zsolt (MSZP)	1024
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	1025
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	1025
Mirkóczki Ádám (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „A mentősökre támadó bűnözőknek nem szóltak, hogy rend van?” címmel.....	1025
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	1026
Viszonzválasz:	
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	1027
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	1027
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Korrigálja-e az újonnan megalakuló kormány a korábbi hibás oktatáspolitikai döntéseket?” címmel.....	1028
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1029
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	1030
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1030
Kucsák László (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Mit jelenthet a szocialistáknál a közbizalom?” címmel.....	1031
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	1031
Viszonzválasz:	
Kucsák László (Fidesz).....	1032
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	1033

Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Valóban egészségesen táplálkoznak a gyermekek az iskolában?” címmel.....	1033
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1034
Viszonzválasz:	
Kiss László (MSZP)	1035
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1035
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem örülnek bármely pedagógus szakmai segítségének?” címmel.....	1036
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1037
Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik)	1038
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1038
Dr. Hargitai János (KDNP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A Széchenyi-pihenőkártya betölti-e a hozzá fűzött reményeket?” címmel	1039
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	1039
Viszonzválasz:	
Dr. Hargitai János (KDNP).....	1040
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	1040
Dr. Schiffer András (LMP) - a belügyminiszterhez - „Ki kém, ki nem kém?” címmel	1041
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	1042
Viszonzválasz:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	1042
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	1043
Heringes Anita (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért nem mondanak igazat?” címmel	1043
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	1044
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP).....	1045
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	1046
Kérdések	
Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért mindig a rászorultakon csattan az ostor?” címmel	1046
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1047
Sneider Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Visszavonulót fúj a kormányzat” címmel.....	1048
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	1049
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Milyen irányváltást tervez a vidékfejlesztésben Lázár János miniszter úr?” címmel.....	1050
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	1051
Simon Róbert Balázs - a belügyminiszterhez - „A kistelepülések lakóinak életét sem fogják megkeseríteni idén a szűnyogok?” címmel	1051
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	1052
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor ültek utoljára vonaton?” címmel	1053
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	1054

Ander Balázs (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Összefogással az élhető vidékért, a magyar megmaradásért” címmel	1055
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	1056

Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Fenntartható vagy sem a kormányzat mostani foglalkoztatáspolitikája?” címmel	1057
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	1058

Novák Előd (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Egyetért-e azzal, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás?” címmel	1058
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1059

Az Oroszországi Föderáció Kormánya és Magyarország Kormánya között a Magyarország Kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája	1060
--	-------------

Felszólalók:

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	1061
Balla Mihály (Fidesz)	1062
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	1063
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	1065
Szabó Timea (független)	1066
Burány Sándor (MSZP)	1067
Kepli Lajos (Jobbik)	1068
Sallai R. Benedek (LMP)	1071
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	1072

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	1073
--	-------------

Felszólalók:

Dr. Szűcs Lajos , a Törvényalkotási bizottság előadója	1073
Szilágyi György , a kisebbségi vélemény ismertetője	1074
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	1076
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1077
Dr. Varga László (MSZP)	1078
Dunai Mónika , a Kulturális bizottság előadója.....	1081
Dr. Schiffer András (LMP).....	1082
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1084
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	1086
Dr. Apáti István (Jobbik).....	1087
Bánki Erik (Fidesz).....	1089
Szilágyi György (Jobbik).....	1092
Szabó Timea (független)	1093
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	1094

Egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	1095
---	-------------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	1095
Tukacs István , a kisebbségi vélemény ismertetője	1096
Manninger Jenő (Fidesz).....	1097
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	1097
Dr. Józsa István (MSZP).....	1098

Az Oroszországi Föderáció Kormánya és Magyarország Kormánya között a Magyarország Kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	1100
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat	
összegző módosító javaslatáról szóló döntés	1101
Zárószavazás	1102
Egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat összegző módosító javaslatáról szóló döntés	1102
Zárószavazás	1103
Az Országgyűlés jegyzőjének megválasztása /<i>Gelencsér Attila</i> (Fidesz)/	1103
Az indítvány ismertetése:	
<i>Móring József Attila</i> jegyző	1103
Határozathozatal	1104
Személyi ügy:	
Új bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása	1104
Az indítvány ismertetése:	
<i>Mirkóczki Ádám</i> jegyző.....	1104
Határozathozatal	1105
Magyarország Kormánya és a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya között Magyarország fegyveres erői és a Németországi Szövetségi Köztársaság fegyveres erői tagjainak a másik állam területén történő ideiglenes tartózkodásról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	1105
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója.....	1106
Felszólalók:	
<i>Balla Mihály</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	1107
<i>Kulcsár Gergely</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	1108
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza.....	1111
Egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája	1112
Font Sándor (Fidesz), a napirendi pont előadója	1112
Felszólalók:	
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	1115
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	1117
Dr. Staudt Gábor , a kisebbségi vélemény ismertetője	1117
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1118
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	1120
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	1121
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	1124
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	1127
Sallai R. Benedek (LMP)	1130
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	1131
Font Sándor (Fidesz) előterjesztői válasza.....	1132

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Kiss László</i> (MSZP)	1135
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	1136
<i>Kepli Lajos</i> (Jobbik)	1138
<i>Ikotity István</i> (LMP)	1140
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	1141
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	1144
Az ülés bezárása	1144

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter és DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR, ORBÁN GÁBOR, TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE és DR. SIMICSKÓ ISTVÁN emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülészakának
2. ülése
2014. június 23-án, hétfőn

(13.05 óra - Elnök: Kövér László)

Jegyzők: dr. Tiba István és Hiszékeny Dezső)

(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Az Országgyűlés soron következő nyári rendkívüli ülését megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Bejelentem, hogy Balczó Zoltán jobbkios és Molnár Csaba független képviselő urak június 20-án arról tájékoztattak, hogy a továbbiakban európai parlamenti képviselőként folytatják a munkájukat, ezért országgyűlési **képviselői mandátumukról lemondanak**. Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében megköszönjem eddigi munkájukat, és a továbbiakban sok sikert kívánjak nekik.

Bejelentem, hogy az Országgyűlés jelenlegi létszáma 197 fő.

Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy a kormány nevében Semjén Zsolt miniszter úr az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az **Országgyűlés rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte** a mai napra. Levelének mellékletében megjelölte mindazokat az előterjesztéseket, amelyeknek a megtárgyalását kezdeményezi. Ezt a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Ház! Most a **napirend előtti felszólalások** következnek. A mai napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP részéről: „A függőség napja” címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): (Az ülésteremben lévő többi LMP-s képviselőhöz hasonlóan „STOPAKS2 PAKSTOP” feliratú és sugárveszély jellel ellátott pólót visel.) Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! A mai nap mindenképpen be fog kerülni a történelemkönyvekbe, ugyanis nemcsak egy újabb hitel felvételéről van szó, hanem pár óra múlva itt, ebben az ülésteremben az Országgyűlés Magyarország függetlenségéről készül döntést hozni.

Egyikünk sem - aki itt van a teremben, és aki itt lesz a teremben - tudhatja, hogy mibe rángatja bele ez a döntés Magyarországot. Teljesen világos számunkra, hogy önök nem készítettek hatástanulmányokat, innentől kezdve az egész projekt végkimenetele teljesen kétséges, de az biztos, hogy a katasztrófatarományba tartozik. Ugyanis az euró/forint árfo-

lyamokat nem tudjuk előre megbecsülni, és önök egy olyan időpillanatban rángatják bele Magyarországot egy újabb devizahitelbe, amikor még a korábbi hibás döntéseknek a sorozatát sem tudta ez az ország kiheverni.

Ráadásul egyvalami fix: önök egy olyan Oroszországgal készülnek leszerződni, mégpedig hosszú távra, amely épp a szomszédos Ukrajna példáján keresztül mutatja meg, hogy mit jelentenek számunkra a szerződések meg egyáltalán a nemzetközi kapcsolatok. Önök nekik adósítják el Magyarországot, és ha ehhez még hozzáteszük, hogy mindezt atomeróművekért cserébe teszik, akkor nem kétséges: önöknek, uraim és hölgyeim, elment a józan esze. (Moraj a kormánypartok soraiban.) Tudják ugyanis, hogy vannak olyan helyzetek és vannak olyan emberek, akiktől nem szabad, nem lehet pénzt kölcsönkérni, ugyanis nem tudhatjuk, hogy mi lesz ennek az ügyletnek az eredménye. Magyarország várható hitelezője ráadásul nem szeret kérni, nem szeret követelni, mert ő az erőszak nyelvét beszéli. Ez elég széles skálán terjed, egészen a fenyegetőzéstől a zsaroláson át a tömény erőszakig és a tankokig. Vannak ebben az országban sokan, akik még emlékeznek erre. Önök mindezt vajon elfelejtették?

Persze, azzal nyugtatják magukat, hogy mindez Magyarország függőségéről, a függőségnek a csökkentéséről szól. De komolyan gondolják azt, hogy egy olyan atomeróműért cserébe adósítják el ezt az országot, amelyet az utolsó csavarig Oroszországtól fognak megrendelni? Mi szól itt a függőség csökkentéséről? Az égvilágon semmi. Eközben pedig azt állítják önök - holott meg sem vizsgálták annak a lehetőségét, hogy vannak-e alternatívák -, hogy atomra márpedig szükség van. Hát persze, ha konkrétan nulla fejlesztés megy a megújulószektorba, akkor valóban nincs más út. De önök teljesen tudatosan csinálták ezt, önök teljesen tudatosan nyírják ki a megújulószektort, és költik el még az unokáik és a dédunokáik pénzét is nukleáris technológiára. Pedig hogy is mondta Orbán Viktor nem is oly rég? Azt mondta Orbán Viktor: meg kell barátkozni olyan fogalmakkal, mint energiahatékonyság, energiatakarékosság vagy megújuló energiák. Na, ehelyett neki Putyinnal sikerült megbarátkoznia, így érkezünk el a mai naphoz, amikor is a miniszterelnök vezényletével önök várhatóan szembefordulnak a korábbi Orbán Viktor valamennyi nemzetstratégiai állításával, és felajánlják ezt az országot Vlagyimir Putyinnak, zálogul a 10 milliárd eurós atomhitelért.

Az az Orbán Viktor, aki saját maga és a közmédia emlékezete szerint '89-ben egyedül küldte haza a 45 évig itt dekkoló oroszokat, most önként és minden kényszertől mentesen odadob minket az oroszoknak, és visszahívja őket. (Egy táblát mutat fel a következő felirattal: „Ezért váltottál rendszert, Viktor? - Sallai R. Benedek egy „Nem az orosz atomhitelre!”, dr. Schiffer András egy „A saját unokáitokat áruljátok el!”, Ikotity István pedig egy

„Nem Paksra, nem Putyinra!” feliratú táblát emel a magasba.) Ezzel a mozdulattal pedig bevágja az ajtót egy csomó olyan megoldás előtt, a becsontosodott, beszűkült és idejétmúlt gondolkodásukkal és a fene nagy kapzsiságukkal megfosztanak minket attól, hogy energiahatékonyságot növeljünk ebben az országban, hogy megújulókkal dolgozzunk, hogy okoshálózatokat fejlesszünk.

Maguknak mindez lila köd, tisztelt uraim és hölgyeim, de nekünk, az új generációknak, nekünk, a politikusok új generációjának ez maga a jövő. Egy progresszív Magyarországért küzdő jövő harcosai vagyunk. Nekünk nem nukleáris technológia kell, hanem megújulószektor. Most látszik, hogy Orbán Viktor semmit nem tanult az elmúlt évtizedekben, sőt mondhatom, hogy semmit nem tanult az elmúlt évszázadokból. Ezért át fogom neki adni ezt a könyvet (*Felmutatja.*), amely pontosan megmutatja Orbán Vikornak, hogy akivel ő leszerződött az országot, az mit csinált az elmúlt században.

Nézzék, uraim és hölgyeim, a XX. századot már elvesztettük. A XXI. századot azonban nem akarjuk elveszíteni, legfőképpen nem a század legelején. Önöknek nyilvánvalóan most már minden mindegy, nem látnak és nem hallanak, kacarásznak és nevetgélnek, holott itt az unokáink és a dédunokáink sorsáról van szó. Igen, hatalmuk van, nem kétséges, de ez a hatalom nem fog örökké tartani. Minket elég kemény fából faragtak, és egyet megígérhetek: nem fogjuk tétlenül végignézni, ahogy önök szétlopják ezt az országot, mert önökkel ellentétben mi nem Vlagyimir Putyinnak tartozunk hűséggel, hanem a saját választóinknak. Nem adjuk el az országot, nem adjuk el a jövőnket, és az önök árulását látva még keményebben és még kérlelhetetlenebbül fogunk dolgozni egy megújuló Magyarországért. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. (*Dr. Szél Bernadett az előbb felmutatott könyvet Orbán Viktor asztalára teszi.*) Konstatálom, hogy házszabálysértő rendzavarás történt, amivel kapcsolatban a szankciókat majd a házbizottságban javasolni fogom. Azt is engedje meg, hogy megjegyezzem, hogy a stílusuk nem áll arányban a támogatottságukkal. (*Derűltég a kormánypártok soraiban.*)

Tállai András államtitkár urat illeti a szó.

(13.10)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ebből a felszólalásból körülbelül annyi igaz, hogy valóban, a mai napon szavazni fog az Országgyűlés a hitelmegállapodásról, amely a magyar és az orosz állam között fog megszületni. Egyébként lényegében egy szava sem igaz. (*Zaj.*)

Kérdezem én önt, hogy melyik hitelt választaná. (*Dr. Szél Bernadett: Ne kérdezzen, mert nem tudok*

válaszolni!) A 2008-as, a szocialista kormány által az IMF-től fölvetett hitelt (*Dr. Szél Bernadett: Ha mi kormányon leszünk, akkor kérdezzen!*), amiről még csak szerződést sem kötöttek, szerződést sem írtak (*Korózs Lajos: Mi köze van ennek ehhez a szerződéshez?*), és ha valaha valamikor hitel eladósított országot, az a 2008-as IMF-hitel volt. Vagy választja ön azt a hitelt, amely ott van ön előtt is a törvényjavaslatban, amely szóról szóra leírja, hogy kitől, milyen időtartamra, milyen kamattal, milyen feltételekkel és milyen célra vesz föl a magyar állam 10 milliárd euró hitelt.

Kérdezem önt, hogy ön az IMF-től venne föl hitelt, mint Gyurcsány Ferencék, akik a későbbiek során azt a feltételt szabják, hogy gazdasági és költségvetési jelentéseket kell letenni az IMF asztalára... (*Dr. Szél Bernadett: A megújulószektort...*)

ELNÖK: Képviselő asszony, nyugodjon meg, és legyen szíves csendben maradni!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: ...majd társadalompolitikai célokat határoznak meg, hogy Magyarországon mit szabad és mit nem szabad tenni, hogy el kell törölni a 13. havi bért, el kell törölni a 13. havi nyugdíjat, és egyéb feltételeket is meghatároz az IMF-hitel. (*Korózs Lajos: Paksról beszélj, András!*)

Olvassa el a törvényjavaslatot, amiről ma szavaz az Országgyűlés! Egy szót sem tartalmaz arról (*Dr. Schiffer András: Nem lehet, hogy egyiket sem?*), hogy egyébként Magyarországon milyen politikát, milyen gazdaságpolitikát, milyen költségvetési politikát és milyen társadalompolitikát kell folytatni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ez a hitel egy magyarországi, magyar tulajdonú, a magyar emberek tulajdonát képező fejlesztésről, egy atomerőműbővítésről szól, amely lényegében egy termelő beruházás. Egy termelő beruházás, amely termelni fog a magyar emberek számára, és adott esetben termelni fog exportra, amely Magyarország, a magyar állam számára bevételt fog biztosítani. Termelni fog, és a magyar állam tulajdonában lesz. (*Dr. Szél Bernadett főlemel egy papírt, amelyen a következő felirat látható: Ezért váltottál rendszert, Viktor?*)

Ez a fejlesztés nem PPP-s beruházás, amit a szocialisták nagy elánnal és szeretettel csináltak; nincs benne külföldi tőke, és nem külföldi, nyugati bankok finanszírozzák, hanem két állam között létrejött finanszírozási szerződés alapján lesz finanszírozva, amit a magyar állam köt meg a magyar emberek nevében.

Ennek a beruházásnak 40 százalékát magyar emberek fogják építeni. Ez tízezer magyar embernek jelent új munkahelyet és jelentős bevételt ezáltal a magyar államnak. (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) Ez a finanszírozás kiszámítható, hiszen a törvény egyértelműen leírja, hogy mikor kell törleszteni. Az első törlesztés akkor kezdődik, amikor az atomerőmű üzembe helyezése megkezdődik.

Egyébként pedig a felhatalmazást egy 2009-es parlamenti döntés adja a kormánynak, amit 85 százalékos többséggel fogadott el a Magyar Országgyűlés. Majd később az Országgyűlés által elfogadott nemzeti energiastratégia is megerősítette ezt, mi több, az Európai Unió energiaügyi biztosa is támogatta ezt a magyarországi beruházást.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ez valóban Magyarország energiabiztonságát fogja majd erősíteni, Magyarország kiszolgáltatottságát csökkenti. Amiről ön beszél, a függetlensége valóban erősödni fog Magyarországnak (*Dr. Szél Bernadett: Minden szavadat elhiszem!*), ugyanis a gázszolgáltatások, a gázenergia igénybevételének lehetőségét fogja csökkenteni Magyarországon megtermelt energiával, amely ráadásul nem környezetkárosító. Úgy gondolom, hogy ez a fejlesztés, ez a beruházás és ez a finanszírozás Magyarország érdekeit fogja szolgálni, nem pedig az LMP napirend előtti felszólalásait.

Azt gondolom, hogy a magyar kormány és a magyar parlament, egy-két óra múlva, amikor elfogadja a törvényjavaslatot, a magyar emberek és Magyarország érdekében fogja ezt megtenni.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokban. - Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: Úgy van!*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik frakciójából: „Meddig ér rá a kormányzat, mennyi levegő maradt a hitelkárosultaknál?” címmel.

Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormányzat jövő hét végén lezárna azt a munkát, amit talán majd csak ősszel követne, miközben a Kúria döntése bár kapukat nyitott, és bár valóban elmondható róla, hogy újabb lehetőségekkel kecsegtet, mintha a bankok akarataival sem menne teljes mértékben szembe.

Miért mondhatjuk ezt? Egyértelműen azért, mert a banki akarat is azzal cseng össze, hogy töröljék el az árfolyamrést, nyúljanak hozzá, kozmetikáznak egy kicsit a feltételeken. Akár még a kamatkérdéshez is nyúljanak hozzá, csak egy dolog ne történjen meg: ne akarják, hogy ne devizában számolják el azokat a hiteleknek nevezett valamiket, amelyeket a magyar piacra zúdítottak; ne tárgyaljanak továbbá semmisségről, és ne legyen visszamenőleges hatálya a bankokra nézve semminek, amiről itt szó van.

A kormányzat reakciója volt a leginkább elképesztő, miután nagyon keményen megjegyezte, hogy igen, ki szeretné vezetni ezeket a hiteleket, ami elhangzott már két éve, három éve, a probléma teljes körű megoldását is a tavalyi évre ígérték, majd azt követően előre jelezték, hogy ősszel kívánnak a parlament elé bármiféle megoldási csomagot lerakni, miután kitárgyalták magukat a Bankszövetséggel, és miután elmentek nyári szünetre.

Mi ezzel szemben azt mondjuk, hogy nem ragszkodnánk ahhoz, hogy a jövő héten innen mindenki nyaralni menjen, mi sem szeretnénk. Dolgozzuk végig a nyarat, ha kell, de a hitelkárosultak nem érnek rá sem őszig, sem pedig addig, amíg a Bankszövetséggel jól kitárgyalja magát a kormányzat! Hiszen mi szokott ilyenkor következni? A cselekvési kedv látványosan lankadni kezd, a bankok akarata pedig kapcsolódó módosítók vagy újabb előterjesztések során rendre érvényesül, ahogy érvényesült az a banki ágazati különadó áthárításának engedésekor, ahogy érvényesült a tranzakciós illeték áthárításakor, amit még múlt héten is sikerült a pénzváltások tekintetében egy kicsit kiszélesíteni egy adóügyi salátatörvényben elrejtve, valamelyik délutáni vitában, tévéközvetítésen kívülre.

De elmondhatjuk azt is, hogy ha csak a kamatkérdéshez tisztességesen hozzányúlna Magyarország, és Magyarország jelenlegi kormánya lenne elég bátor ahhoz, hogy ezt a nagyon súlyos kérdést megfogja, akkor hitelkárosultak tízezreinek helyzetén lehetne azonnal könnyíteni. (*Folyamatos zaj.*)

Előttünk is számos olyan ügy fekszik, számos olyan eset és szerződés, amelyben 22 százalékos kamattal volt lefektetve. Volt olyan bank, amely kéthetente emelte ezeket a kamatokat, és senki nem tett semmit: az akkori kormány sem, és az akkori ellenzék - tehát a Fidesz-KDNP akkori ellenzéki frakciójának - módosító indítványai, a markáns kiállásai ugyanúgy hiányoztak, és az állami felügyeleti rendszer is csendesen asszisztált ehhez az egészhez, az évszázad átveréséhez.

De ha csak egyetlen adatot figyelünk, és mondjuk, a lengyel mintára szegezzük tekintetünket, ott előfordulhatott az, hogy igenis figyelembe vették a svájci alapkamat mozgását, és azt, hogy miközben ez 2007-ben 2,4 százalékos volt, 2014-re már 0,01-re ment le.

(13.20)

S ha ezzel párhuzamosan mozogtak volna a törlesztőrészek, és legalább figyelembe vették volna ugyanezt, akkor a magyar embereket szinte semmiféle extra indokolatlan terhelés nem érte volna. Ezzel szemben önök is, most már ötödik éve, hagyták, asszisztáltak ahhoz, hogy évente százmilliókat kiszivattyúzzanak a magyar emberek zsebéből. Lengyelországban nem így történt. Ott tudták azt mondani, hogy ha a svájci alapkamat is így mozog, akkor bizony ezt vegyék figyelembe, kövessék ezt a törlesztőrészek alakítása során is. Igenis diktátumot kell kényszeríteni a bankrendszerre, nem tárgyalgatni kell vele, nem megegyezni, nem könyörögni! A cél az, hogy kizárólag olyan piaci szereplő maradjon Magyarországon, aki az itt élő állampolgárok érdekében, javára képes működni. Pénzügyi parazitákra nincs szüksége ennek az országnak, és olyanokra sem, akiknek a fő megélhetési forrásuk nem az, hogy forgathatják az ügyfelek pénzét, nem

az, hogy a nagyvállalati és prémium ügyfelektől szednek el egy kicsit több bevételt, hanem az, hogy a lakosságot, a kisembert, az átlagosan vagy az az alatt kereső embert sarcolják indokolatlanul, ráadásul az áthárításaik révén kikerülhetetlen módon.

Nincsen tehát kormányzat, amely ennek a felelősségét levethetné magáról, nincsen állami felügyeleti rendszer, amely azt mondhatná, hogy nem felelős ebben a kérdésben, de olyan kormányzatot végképp nem lehetne elképzelni egy normális országban, amely elmegy nyaralni, és majd hónapokkal később kívánja megoldani azt az egész problémakört, amellyel kapcsolatban a Bankszövetség közleménye csak annyit jegyzett meg, hogy a Bankszövetség elvárja ezt, a Bankszövetség elvárja azt. A Jobbik álláspontja szerint egy Bankszövetség ne legyen abban a helyzetben Magyarországon, hogy elvárásokat foganatosíthasson akár a kormány, akár a parlament irányába. Ne lehessenek elvárásai! Ha tisztességesen akar működni ezen a piacon, akkor a tagjai működhessenek, de csak azok a tagjai lehessenek Magyarországon sikeresek, boldogok és akár gyarapodók, akik maximálisan figyelembe veszik az állampolgári érdekeket. Éppen ezért arra szólítjuk fel a kormányt, hogy eszébe se jusson nyaralni, eszébe se jusson túlzottan hosszú tárgyalásokba bocsátkozni a Bankszövetséggel; végre egyszer legyen bátor, végre egyszer kezdje el azt a harcot! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Tállai András államtitkárt illeti a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Van egy jó hírem meg egy rossz hírem. Melyikkel kezdjem? A rossz hír az önnek, hogy már nem sokszor fog tudni felszólalni a parlamentben a devizahitelek ügyében *(Z. Kárpát Dániel: Még négy évig.)* - annyit szeretnének, még négy évet -, mert a kormány és a parlament a Kúria döntése értelmében meg fogja találni azt a megoldást, hogy ez a súlyos társadalmi probléma, ami százazreket érint Magyarországon, megoldódjon, és nem fog okot adni sem önnek, sem másnak, hogy számon kérje akár a kormányt, akár az Országgyűlést ebben a kérdésben. Ez önnek rossz hír.

A jó hír pedig az, hogy önnek igaza van: a kormány nem fog szabadságra menni, hiszen a kormány kéthetente ülésezni fog a következő időszakban is, olyannyira, hogy a most szerdai ülésén már tárgyalni fogja a Kúria döntéséből eredő és adódó feladatokat, és ha úgy látja, akkor még esetleg a nyár folyamán az Országgyűlés elé terjeszt teendőket az Országgyűlés számára.

Azt azonban önnek is be kell látni, hogy az a hosszú évek alatt keletkezett probléma, amit alapvetően a szocialista kormányok okoztak Magyarországon, amely több mint 700 ezer családot vitt lényegében a tönk szélére, csődbe és tett fizetésképtelenné,

ezt a hosszú évek alatt létrejött problémát nem lehet néhány hét, néhány hónap alatt megoldani úgy, hogy az jogszerű legyen, hogy az pénzügyileg, jogilag, közgazdaságilag teljesen rendben legyen, és ugyanakkor a társadalmi igazság követelményének is megfeleljen.

A csütörtöki felszólalásomban is elmondtam önnek, hogy eddig a kormány és az Országgyűlés, a Fidesz-KDNP-többség 376 ezer esetben segített a devizahitelesekben, ez az érintetteknek közel a felét jelenti. Azt gondolom, hogy ez a döntés fogja meghozni a végleges megoldást a még devizahitel-problémákkal küzdő magyar állampolgárok számára. Tehát ahogy említettem önnek, szerdán hathatósan fogja tárgyalni a kormány ezt a problémát.

A Kúria döntése egyébként három dologra hívta fel a figyelmet. Egyrészt az árfolyamkockázat kérdése, amelyben kimondta, hogy tisztességtelen az árfolyamkockázatot a fogyasztóra, a hitelfelvevőre hárítani abban az esetben, ha nem jelezték számára időben és részletesen azt, hogy ez milyen kockázatot fog jelenteni. Törvénytelen és jogtalan az eladási és a vételi árfolyamok felcserélése és mindig annak a használata, ami a fogyasztó számára jelentett károkat, hiszen a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza-árfolyamát kellett volna használni. Az ebből eredő károkat a károkozónak, azoknak a pénzintézeteknek, bankoknak, amelyek a tisztességtelenséget elkövették, meg kell majd téríteni az érintettek számára. És döntést hozott a Kúria az egyoldalú szerződésmódosítás tekintetében is. Lényegében ezt is tisztességtelenségnek nevezte, és a fogyasztó számára csak abban az esetben válhat ez elfogadhatóvá, ha világosan elmondták, hogy mi ennek az okozója.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormánynak és az Országgyűlésnek nagyon megfontolt és bölcs, felelősségteljes döntést kell hozni, mert a félmegoldások nem vezetnek sehová. Senki nem szeretné azt, hogy a hitelkárosultak újabb jogi nehézségek és perek elé nézzenek a rendezést követően is, senki nem szeretné, ha esetleg az állam vagy az ügyfelek a bankokkal pereskednének tömegében, és azt sem szeretné senki, ha az állammal szemben keletkeznének perek. Tehát olyan megoldás szükséges, amely mindenkin segít, amely jogilag is teljesen egyértelmű, de ugyanakkor biztosítja Magyarország pénzügyi biztonságát és pénzügyi egyensúlyát. Ezt a megoldást fogjuk az Országgyűlés elé terjeszteni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, Simicskó István következők: „Emlékezzünk nagyjainkra!” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő-társaim! 88 éves korában, hosszú betegség után elhunyt Grosics Gyula, a nemzet sportolója, a magyar labdarúgó-válogatott, az aranycsapat legendás kapusa.

Mai gyakorlatias, rohanó világunkban sokszor halljuk, hogy senki sem pótolhatatlan. De mi tudjuk, hogy igenis vannak pótolhatatlan emberek. Az ilyen pótolhatatlan emberek közé tartoznak a nagyszüleink, szüleink, gyermekeink, a családjuk tagjai. Grosics Gyula bácsi a nemzetünk nagy családjának volt pótolhatatlan tagja.

Szegény dorogi bányászcsaládból származott, szülei a kiemelkedés reményében papnak vagy hegedűművésznek szánták. Ennek megfelelően hétköznap esténként hegedűórákat vett, míg vasárnaponként ministrálni járt. Hogy hogyan lett végül is labdarúgó, erről nekem azt mesélte el, hogy 14 és fél éves korában a kerékpárjára támaszkodva nézte, ahogy az NB II-ben szereplő Dorog játékosai éppen a komáromi mérkőzésekre készülődnek, azonban az indulás előtt kiderült, hogy hiányzik a kapus, sőt hiányzik a tartalékkapus is. Majd az edző egyszer csak odaszólt a bámézkodó fiúnak, hogy te velünk jössz a mérkőzésre, te fogsz védeni. El is ment, ösztönösen ment a labdára, ahogy elmondta, és 2:1-re megnyerték a mérkőzést a komáromi csapat ellen. Így lettem, mondja ő, 15 évesen pap helyett kapus.

Az egyház ugyan elveszített egy jövőendő kisapost, de az egész nemzet nyert egy világklasszis kapust. Háromszoros magyar bajnok volt a Honvéd színeiben. 390 bajnoki mérkőzésen lépett pályára. 1948 és 1954 között a veretlen magyar válogatott állandó kezdő kapusa. 1947 és 1962 között összesen 86 alkalommal volt a válogatott kapusa. A válogatott szereplését tekintve ritka volt a kudarc, 59 győzelem, 14 döntetlen és csak 13 vesztes mérkőzésen védett, összesen 96 gólt kapott, miközben csapata 258 gólt lőtt.

(13.30)

Az 1952-es helsinki olimpián a győztes magyar válogatott tagja volt. Három világbajnokságon, 1954-ben, '58-ban és '62-ben védte a válogatott kapuját. Részes volt az évszázad mérkőzésének, a nevezetes 6:3-as londoni diadalnak, amelyet 1953-ban játszottak. Később, az '54-es berni világbajnoki döntő ezüstérmese lett.

Az 1956-os forradalom után meghurcolták, az Államvédelmi Hatóság „szárnyai alá vette”, és egy évre eltiltották a játéktól. '56 után, Pestről száműzve, a Tatabánya kapujában folytathatta, ahol 1963-ig játszott. 1964-ben abbahagyta a labdarúgást, mert nem engedték, hogy a Ferencvároshoz igazoljon. A nemzeti csapattól 86 válogatottság után 1962 őszén, a jugoszlávok elleni meccsen búcsúzott. Hatszor a világválogatottba is meghívták. Visszavonulása után edzőként folytatta pályafutását.

A „fekete párdúc” becenevet jellegzetes fekete mezéről, illetve kiváló reflexekkel párosuló, ruganyos mozgásáról kapta. Képes volt arra is, hogy ne csak a hálót őrizze, hanem a védelmet is irányítsa, és a játékkal folyamatosan együtt élve, olykor a kapuját

messze elhagyva, szinte negyedik védőként küzdött és biztatta csapattársait.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kiváló embert veszítettünk, egy igazi nemzeti kincset veszítettünk, a nemzet sportolóját, aki sportolóként és emberként egyaránt példát és irányt mutatott nekünk emberi tartásból, küzdeni tudásból. Ez év februárjában még a róla elnevezett újbudai Grosics Gyula Sportiskolában együtt ünnepeltük a 87. születésnapját, ötszáz gyerekekkel együtt. Maradandó élmény volt mindannyiunk számára. Örökké őrizzük emlékét.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP részéről: „Az éhezők viadala” címmel.

Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyik napilap június 10-én számolt be arról, jelesül a Blikk, hogy szegény sorsú tizenéves gyerekeket verekedtetnek egymással az egyik legkeményebb küzdősportban, az MMA-ban - ez az a bizonyos kettecharc -, fejjvédő nélkül, felnőtt szabályok szerint, és a legutóbbi versenyen három gyerekhez is mentőt hívtak súlyos sérüléseik miatt. Egy 10-12 év körüli kislány fuldokolni kezdett, mert torkon rúgták. Egy 16 éves fiúnak leszakadt a tüdeje. Egy másik gyerek koponyasérülést szenvedett. A sportvezető megkérdezte az őt kérdező újságírót: muszáj ebből cikket írni?

Kérdezem a tisztelt Házat és tisztelt képviselőtársaimat: muszáj ma erről a jelenségről, erről a súlyos társadalmi tünetről megszólalni a parlamentben? Azt gondolom, hogy igen.

A hír, ugye, önmagában megdöbbentő és rémisztő. Mindannyian le vagyunk hűlve azon, hogy egyáltalán Magyarországon ilyen létezik. Bevallom őszintén, én nem tudtam azt, hogy fiatalok és gyerekek ma kettecharcban harcolnak egymással. Természetesen nem állítom azt, hogy ezért az egyszeri szörnyű eseményért egyébként bármelyikünk felelős lenne. Azt viszont állítom, hogy azért a társadalompolitikáért, ami ma Magyarországon van, és amelynek ez egy nagyon súlyos tünete, azért bizony 2010 óta nagyon súlyosan önök is felelősök. Azért, hogy ma Magyarországon másfél millióval nőtt a létminimum alatt élők száma 2010 óta, és azért is felelősök, mert hatalmas felhatalmazással nem tudták megoldani azokat a súlyos társadalmi és gazdasági konfliktusokat és problémákat, amelyeket a politikai elit a rendszerváltás óta görget maga előtt.

A szívem igazából akkor szorult el, és akkor döbbsentem meg, amikor ennek az egyesületnek a vezetője azt mondta, beismerte, hogy valójában ez a szegények sportja. Hogy ezeknek a gyerekeknek nincs más kitérés lehetőségük abból, ahová születnek, csak ha kettecharcban harcoltatják őket. Egész egyszerűen a probléma itt kezdődik, amikor egy klub

vezetője, egy egyesület vezetője nyíltan beismeri ma Magyarországon, hogy nincs más esélyük.

Pedig lehetne más esélyük. Pusztán meg lehetne közelíteni ezt sportetikai szempontból. Hallom már a kormány részéről azokat a hangokat, hogy bizony itt változtatni kell a sporttörvényen, módosítani kell őszre, hiszen nem tűrhető az, hogy 14 éven aluli gyerekeket ilyen körülmények között versenyeztetnek. De fel kell tenni a kérdést, hogy vajon megoldja-e azt a problémát, azt a problémahalmazt, azt a súlyos társadalmi problémát és konfliktust, amire valójában ez az eset is felhívja a figyelmet. Én értem azt, képviselőtársaim, hogy ma önök a sportot egy mobilitási csatornának szánják, hogy gombamódra növekednek a stadionok Magyarországon. De higgyék el nekem, hogy a legerősebb szerkezetű stadion is össze fog omlani, ha az az iskolarendszer és az oktatás rovására fog növekedni.

Hiszen erről beszélünk önöknek évek óta, tisztelt képviselőtársaim. Önöknek kétharmaddal fel kell tenni a kérdést, hogy a nyomorból való kilábalást, ezeknek a gyerekeknek az egyetlen felemelkedési lehetőségét szolgálja-e az az oktatási rendszer, amit önök létrehoztak. Tegyük föl újra és újra maguknak azt a kérdést, az iskolák államosítása jobb szolgáltatást nyújt-e, segítő kezet nyújt-e ezeknek a gyerekeknek a nyomorból való kilábalásra. Ha csak egyet említek, a 16 éves tankötelezettség leszállítását. Képviselőtársaim, feltették-e önmaguknak azt a kérdést, hogy mi lesz ezekkel a gyerekekkel, akik kiesnek az iskolapadból szakma nélkül? Mehetnek küzdeni a ketrecbe?

De beszélhetnék a gyermekéhezésről is, hiszen nem passzióból emlegetjük önöknek, nem azért, mert egy képviselőnek szexi dolog arról beszélni, hogy mi van a gyermekéhezéssel, hanem ez is egy súlyos tünet. De beszélhetnék a szegregációs államtitkárságról, a szociális temetéséről és a sehová sem vezető közmunkaprogramról is. De a valódi kérdés az, hogy milyen moralitás mentén kormányoznak önök és az a párt, amelyiknek egykori pártpréztárnoka 22 milliárd forint osztalékot vesz ki szinte kizárólag állami megrendelésekből.

Nézzék, tisztelt képviselőtársaim! Ez a politikai elit közös ügye. *(Az elnök csenget.)* Azt kérem önöktől, hogy a józan eszüket és a józanságukat ne veszítsek el legalább, ha már az érzékenységüket elveszítették.

Köszönöm, elnök úr, a türelmét. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Két részre bontanám a választomat, képviselő asszony. Szerintem van egy első rész, ami

valóban ezekről a gyermekviadalokról szól, amelyeknek nem pártpolitikai vonatkozása van. Szerintem mindnyájunkat megdöbbenett, amikor láttuk ezeket a képeket, olvastuk ezeket a beszámolókat, hogy Magyarországon milyen viadalokat rendeztek kiskorúak, fiatakorúak részvételével. Ez nem pusztán magyar probléma, ha utánanéz a kérdésnek, láthatja, hogy az Egyesült Államokban milliós közönsége van ezeknek a harcoknak, Angliában pedig még büntető-eljárás-sorozat is indult ezek felderítésére.

De azt hiszem, egyikünk sem tűrheti azt, ami itt, Magyarországon május végén történt, amikor ezek a gyerekek, ezek a fiatakorúak valóban ilyen súlyos sérülésekkel távoztak ezekből a ketrecekből - és azt hiszem, ezek nemcsak fizikai, hanem lelki sérülések is -, hiszen a felhívás szerint azt kérték, hogy akinek 10 év körüli tanítványa van, azt is hozza el ezekre a viadalokra. Éppen ezért kormányzati részről is lépünk, amint csak lehetett. Június 11-én a Magyar Olimpiai Bizottság illetékes alelnökével egyeztetett az EMMI nevében Simicskó államtitkár úr, és azt kérte, hogy ilyesfajta, úgynevezett full contact küzdelmek ne lehessenek 14 éven aluliaknak.

Bevallom őszintén, nekem felnőttkorúak között sem szimpatikus az ilyesfajta küzdelem, az is meggondolandó, hogy ott van-e szükség erre, egy féktelen agresszióra. De hogy 18 év alatti, kiskorú vagy fiatakorú legyen a küzdelem részese, az teljes mértékben elfogadhatatlan. Nem értettünk egyet ezzel a gyakorlattal, azt vártuk és azt várjuk a Magyar Olimpiai Bizottság illetékes részlegétől, hogy a jogszabálymódosító javaslatot is tegye meg, amit szerintem itt mindenképpen mindnyájan, az ellenzéki pártok és a kormánypártok is tudunk támogatni. Ezen túlmenően a Kereszténydemokrata Néppárt is feljelentést tett annak érdekében, hogy vizsgálják ki, volt-e itt súlyos testi sértésre való felbujtás, volt-e kényszerítés, volt-e foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés, kiskorú veszélyeztetése vagy más bűncselekmény.

Az üggyel kapcsolatban én magam személyesen beszéltem Polt Péter legfőbb ügyész úrral. Azt ígérte, hogy nemcsak a büntetőjogi részét vizsgálják ki ennek a konkrét ügynek, hanem azt is feltérképezik, hogy a különböző hatósági engedélyek vagy lépések megtörténtek-e ebben az ügyben.

(13.40)

Ez azért fontos, hiszen ilyesfajta viadalra, ilyesfajta küzdelemre sem Magyarországon, sem szerintem máshol a világban nem kerülhet sor. Vannak büntetőjogi eszközeink ezeknek a visszaszorítására, csak ezekkel a büntetőjogi eszközökkel élni is kell, hiszen az elfogadhatatlan, hogy gyermekek küzdjenek ilyen körülmények között sokszor fejevédő nélkül, sokszor odáig, hogy az illető a földre kerül, és még ott is rugdossák. Úgy gondolom, hogy - mondtam az elején is - ez nemcsak testi, de lelki megnyomorítás.

Az ilyesfajta brutalitás nem lehet senki számára, főleg gyermekek közti brutalitás nem lehet belépődíjban vagy fogadási összegben, vagy bármi másban jövedelemszerző lehetőség. Ez ellen a korábbiakban is felléptünk, és a későbbiekben is fel fogunk lépni. A gyermekek védelmében a kormányzat időben lépett mind sportszakmai téren, mind pedig büntetőjogi téren.

Ami pedig a második részét illeti képviselő aszszony felszólalásának, a szegénység terjedése: ön is tudja, hogy azért ebből önök igencsak jelentősen kivették a részüket. Ha csak egy számsort vagy számpárt mondhatnék önnek: a nélkülözések között élők aránya Magyarországon az önök kormányzásának elején 4 százalék körül volt, és a végére 8 százalék fölé nőtt. Valóban ez a szám kismértékben négy év alatt emelkedett, de ez a fajta brutális növekedési ütem (*Felzúdulás az MSZP soraiban. - Korózs Lajos: Jaj, ne beszélj már!*), ami megduplázta a nélkülözések között élőknek az arányát (*Az elnök csenget.*) Magyarországon, ez kisebb volt, és csak 1 százalékkal nőtt ez az arányszám. Amikor önök nem támogatták a rezsisökkentést (*Korózs Lajos: Mert humbug az egész!*), amikor önök nem támogatták például az oktatás átszervezését, belegendoltak-e abba, hogy pontosan a nélkülözők számára legnehezebb (*Moraj az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*) kiadásokban a segítséget utasítják el, amikor önök mindig csak a szolgáltatók érdekéről beszéltek?

Amikor önök ostorozzák az állami fenntartásba vételét az oktatási intézményeknek, gondolják végig, pont ez teremthet esélyt mindenki számára, hogy egy II. kerületi iskolának és egy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei iskolának ugyanaz a fenntartója, és ugyanolyan finanszírozási biztonságot nyújt mind a kettőnek. (*Közbeszólások az MSZP soraiból. - Dr. Bárándy Gergely: Egyik sem kap pénzt!*) Nyilvánvalóan eddig is egy nyugat-magyarországi vagy egy budai kerületnek az iskolájában biztonságban volt a pedagógusok bére, biztonságban volt a fenntartás, nem biztos, hogy ez az ország más részén is megtörtént. Ami pedig a gyermekétkeztetést illeti, ön is nagyon jól tudja, ezen a nyáron több pénz jut a gyermekétkeztetés támogatására, 2,6 milliárd forint, mint valaha Magyarországon. Bízunk benne, hogy ezzel tudjuk a nélkülözést csökkenteni a nyáron is.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett és utolsóként következik Rogán Antal frakcióvezető úr, a Fidesz részéről: „Közös dolgainkról”. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportjának a mai ülése után két kérést szeretnék megfogalmazni a kormány irányába itt a parlamentben.

Az első kérés egész egyszerűen úgy hangzik, hogy arra szeretném kérni a kormányt, hogy a lehető leghatározottabban lépjen fel az adóbbciccelőkkel szemben. Négy esztendővel ezelőtt, amikor az igazságos közteherviselésről döntöttünk itt a Házban, többek között azért vezettük be a bankadót, a multinacionális vállalatokat sújtó különadókat, mert az volt a véleményünk, hogy Magyarországon nemcsak a családoknak, nemcsak a magyar kis- és középvállalkozásoknak kell adót fizetni, hanem bizony adót kell fizetni azoknak a multinacionális nagyvállalatoknak is, amelyek óriási hasznokat zsebelnek be, sokmilliárdos profitokat visznek Magyarországról külföldre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen azért azt gondolom, joggal merül fel az a kérdés: hogyha van egy olyan nemzetközi vállalatcsoport, amelynek 2012-ben az árbevétele 25,8 milliárd forint, az adózás előtti eredménye 6 milliárd 650 millió forint, 2013-ban az árbevétele 23,7 milliárd forint, az adózás előtti eredménye pedig 2 milliárd 300 millió forint, akkor ez a cég vajon miért nem fizet társasági nyereségadót? Hogyan lehet az, hogy a magyar adójogszabályokat és számviteli jogszabályokat felhasználva egy nemzetközi vállalatcsoport képes lehet arra, hogy egyébként különféle számviteli trükkökkel adót blicceljen, adózsonglörködjön, az adót határozottan elkerülje?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a cég ugyan egy nemzetközi láncba tartozó televíziós multivállalat, az RTL Klub, de azt gondolom, hogy neki is mindenképpen adót kell fizetnie. (*Dr. Schiffer András: De mindegyik ezt csinálja!*) Minden adót meg kell fizetnie. Nem elég azzal dicsekednie, hogy egyébként is fizet adót, mert a magyar kis- és középvállalkozásoknak is, ha nyereségük van, akkor a nyereségük után társasági nyereségadót is kell fizetniük. Joggal kell feltennünk tehát a kérdést, hogy milyen adóbbcicceléssel, milyen adózsonglörködéssel sikerült elérnie a szóban forgó televíziós társaságnak Magyarországon, hogy egyébként két évben is többmilliárdos adózás előtti eredmény után mégsem fizetett társasági nyereségadót. Ennek a határozott vizsgálatát várnánk a kormánytól, és arra kérjük a kormányt, hogy az ezzel kapcsolatos megállapításait, illetve a szükséges lépéseket, hogy ez még egyszer ne fordulhasson elő, azt hozza nyilvánosságra, illetve majd akár a képviselőcsoport közreműködésével terjessze be a parlament elé.

A másik nagyon fontos kérdés, amit szeretnék megfogalmazni a kormány irányába, az a devizahitelek kezelésével kapcsolatos. A Kúria legutóbb meghozott döntése után, azt gondolom, mindannyiunk számára meglehetősen világos, hogy itt bizony határozott és erős lépéseket kell tennünk, hiszen az történt, hogy ma már a bíróság, sőt a legfőbb bírói fórum is kimondta Magyarországon, hogy a devizahitelekkel szemben a bankok több kérdésben is tisztességtelenül jártak el. Ezért az első lépés mindenképpen a jogi megoldás.

Mindemellett természetesen szükség van arra is, hogy meg kell tenni a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a devizahiteleket végképp kivesszük Magyarországról, hogy az árfolyamkockázatot megszüntessük. De ezt akár két különböző lépésben is megtehetjük, az első lépés mindenképpen az, hogy a kormány dolgozza ki azt a jogi megoldást, ami ahhoz szükséges, hogy ahol tisztességtelenül jártak el a devizahitelekkel szemben, minden pénzt, amit tisztességtelenül vettek el tőlük, azt egyébként visszakaphassák.

Tisztában vagyunk azzal, hogy ezt a Kúria döntése értelmében normál esetben csak peres úton lehetne megtenni, de azt gondolom, hogy a kormány kezében megvan a lehetőség, hogy ezeket a peres utakat rövidítsük, a bizonyítási kényszert adott esetben a másik oldalra áttegyük, és az ehhez szükséges törvénymódosításokat a parlamentben minél hamarabb meghozzuk. Arra szeretném kérni a kormányt, hogy a következő két kormányülésen a parlament ülésének a végéig, tehát július 4-ig bezárólag a jogi lépésekkel kapcsolatos törvénymódosításokat dolgozza ki. Ha ezek megszületnek, akkor a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja nevében ígéretet tudok tenni arra, hogy ezt a parlament egyébként, ha kell, akkor még a tavaszi ülészak lezárulta előtt, tehát a nyár beállta előtt megtárgyalja, az ellenzéki pártokat pedig ebben az esetben arra kérem, hogy itt a Házban a szükséges, házszabálytól való eltérést biztosítsák a számunkra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra ismét Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Valóban, a reklámadó bevezetése és elfogadása teljesen összhangban van a magyar adórendszer átalakításával, hiszen az elmúlt négy évben is az volt a jellemző, hogy a jövedelmi adók csökkentése mellett a személyi jövedelemadó, a társasági adó kulcsainak csökkentése mellett elsősorban a forgalmi és a fogyasztás jellegű adók kerültek bevezetésre, illetve megemelésre. Teljesen beleillik a bankadó és a multinacionális különadó sorába a reklámadó bevezetése is, hiszen a reklámadó egy olyan magas profit-tal rendelkező szektort von be a közteherviselésbe, amely magas árbevétel mellett magas profitot, nyereséget könyvelhetett el. Tehát itt nem arról van szó, hogy egy társaság, hanem egy szolgáltatás kerül a közteherviselés látókörébe, és ezen szolgáltatónak kell a többletadót nyújtani, illetve fizetni, akik a reklámmal gyarapítják a bevételeiket.

Való igaz, hogy az Országgyűlés gyorsan döntött ezen adó bevezetéséről, és a törvény magában foglalja, hogy 2014-re egy egyszeri adókedvezmény lehetőségét veti fel az érintettek számára. Azok számára, akiknek elhatárolt veszteségük van, azok az elhatá-

rolt veszteség 50 százalékát levonhatják az adóalapból. Azonban, ahogy azt az élet hozni szokta, ilyenkor a kreatív emberek ügyesen kitalálják, hogy hogyan lehessen kibújni az extra adófizetés alól, hiszen az extra nyereségükhöz ragaszkodnak és nem pedig az extra adóhoz.

(13.50)

Ezért történhet meg az, hogy az értelmezés szerint olyan elhatárolt veszteséget is bevonhat az adóalapjának a csökkentésébe néhány cég, amely nem az előtte megtermelt veszteségével csökkenti, hanem esetlegesen más társaságok felvásárlásával, ami nemkívánatos a magyar adófizetési folyamatban. Ezért én is felvetendőnek tartom, és egyetértek azzal, hogy azok, akik a reklámadó megfizetése alól ilyen trükkökkel, ilyen módszerrel próbálnak kibújni, és próbálják elkerülni az adófizetést, ezeket az eseteket ki kell zárni, és megfontolásra érdemesnek tartom, hogy a jogszabály egyértelműsítésre kerüljön azok számára, akik ilyen lehetőséggel élni kívánnak, ilyen trükkkel, ilyen művi úton előállított veszteséggel kívánják elkerülni az adófizetést.

Mint ahogy más, ez előtti felszólalásomban, napirend előtti felszólalásban már elvárásaként elmondtam, egyetértek azzal a felvetéssel is frakcióvezető úr részéről, hogy a devizahitelek ügyében a kormány és az Országgyűlés a lehető leggyorsabban lépjen. Valóban, először a jogi megoldásokat kell a kormánynak megtalálni, egyetértve azzal, hogy a kormány javaslata kerüljön az Országgyűlés elé, és törvény formájában fogadja el a megoldást az Országgyűlés, és ez alapján kelljen nyilván az érintett ügyfeleknek, fogyasztóknak, illetve az érintett pénzügyintézeteknek végrehajtani a törvényben foglaltakat.

Egyetértünk abban is, hogy nem kívánja senki, hogy perek sokasága induljon el ebből adódóan Magyarországon, hogy az érintett több százezer ügyfelet esetleg újabb költségekbe verjük, ez senkinek nem érdeke. Ezért az az érdek, hogy olyan jogi megoldás szülessen, ami felelősségteljes, amely az érintettekre teljeskörűen kiterjed, és végleges megoldást jelent gazdasági értelemben is, és nem pedig újabb és újabb jogi eljárást generál. Ezen a megoldáson fog dolgozni a kormány, és majd szerdán elkezd a törvényjavaslat kidolgozását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Kiss László MSZP-s, Magyar Zoltán, Vágó Sebestyén és Kepli Lajos jobbkios, illetve Ikotity István és Sallai R. Benedek LMP-s képviselő.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik mai ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az

ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Először a **napirend módosulását érintő indítványról** döntünk. Az MSZP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Oroszországi Föderáció Kormánya és Magyarország Kormánya között a Magyarország Kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/140. számú törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitájára és a zárószavazásra ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Most az **elnöki ajánlásról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e napirendi ajánlásomat. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Most, 13 óra 55 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Tisztelt Ház! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Csak kampányfogás volt a vagyonőröknek tett ígéret?”** címmel. Képviselő úr, a szó, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tavaly októberben interpellációban hívtam föl a Belügyminisztérium és a közvélemény figyelmét a vagyonőrök foglalkoztatásának tarthatatlan körülményeire. Ráműtött arra, hogy a piacon jellemző átlagos vállalási ár még a vagyonőrök minimálbéres alkalmazását sem fedezi, ennek egyenes következménye a munkajogi szabályozás totális semmibevétele a területen. Államtitkár úr, az ön akkori válasza szerint ezzel a helyzettel a kormányzatnak nincs tennivalója, mert - idézem önt szó szerint - „Az árat a piac, a kereslet és a kínálat határozza meg, az állam pedig nem tud mást tenni, mint hogy az alacsony árajánlatok közül választ a közbeszerzések során.” A minimális ár garantálása a BM tavaly októberi álláspontja szerint - szintén idézem - „ellentétesen hatna a piaci egyensúlyra”. Ez egy valódi konzervatív, mondhatnánk ortodox igazolása annak, miért hagyták sorukra a kiszolgáltatott munkavállalókat.

Idén februárban azonban, a választási kampány közepén hirtelen felpuhult ez a szigorú elvi álláspont, és törvényben rendelkeztek a magánbiztonsági szektorban alkalmazandó minimális rezsioradíjról. Ennek bevezetéséhez a szükséges rendeletek tervezetei is elkészültek, csupán Orbán Viktor miniszterelnök aláírása hiányzott. Azonban a választási kampány-

ban tapasztalt nagy lendület mostanra látványosan alábbhagyott. Hiába történt meg hetekkel ezelőtt a kormányalakítás, a kormányrendeletre még mindig nem került rá Orbán Viktor kézjegye. Minden héttel erősebb lesz a gyanú, hogy a minimális rezsioradíj bevezetésének ígérete sem volt több pusztá kampányfogásnál.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Kérdezem államtitkár urat tehát: mikor mondtak igazat? Jelenleg az ön múlt év októberében megfogalmazott sarkos álláspontja az irányadó, vagy a tavaszi tervek szerint valóban bevezetik a minimális rezsioradíjat a területen? Ha ígéretük nem csupán kampányfogás volt, kérem, nyilatkozzon, mikor jelennek meg az erről szóló rendeletek? A minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezsioradíj el fogja-e érni a Magánbiztonsági Ágazati Párbeszéd Bizottság és a szakmai kamara által hivatalosan önöknek javasolt 1889 forintot?

Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy látszik, hogy ön már megkezdte a kampányolást az önkormányzati választásokra, azonban ezt anélkül teszi, hogy a szükséges háttérismeretekkel tisztában lenne. A vagyonőrök foglalkoztatási helyzetének javítása érdekében 2014 márciusában hatályba lépett a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvény módosítása, ennek értelmében csak és kizárólag a közbeszerzési eljárások esetében bevezettük a minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezsioradíj intézményét. Tájékoztatom, hogy a piaci árképzést a továbbiakban sem kívánjuk befolyásolni.

A törvénymódosítás által biztosított felhatalmazó rendelkezések alapján lehetőség nyílt a vagyonvédelmi szolgáltatási rezsioradíj megállapítására vonatkozó eljárási szabályokról szóló kormányrendelet tervezetének megalkotására. Ez a tervezet tartalmazza a vagyonvédelmi rezsioradíj megállapítására vonatkozó eljárási szabályokat, amelyeket mind a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarával, mind pedig a Magánbiztonsági Ágazati Párbeszéd Bizottsággal közösen, részletesen egyeztetettük. Az eljárási rend kidolgozását követően nyílt lehetőség a minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezsioradíj 2014. évi mértékéről szóló BM-rendelet kidolgozásának megkezdésére.

Tisztelt Képviselő Úr! A törvény módosítása alapján a közbeszerzési eljárások során lehetőség nyílt arra, hogy a minimális vagyonvédelmi szolgál-

tatási rezióradij összegét el nem érő ajánlati összeg esetén az ajánlatkérő az aránytalanul alacsony ár vizsgálatára vonatkozó közbeszerzési szabályokat alkalmazza, és annak keretében az ajánlattevőtől kért indokolást a gazdasági ésszerűséggel össze nem egyeztethetőnek minősítse. Kiemelendő azonban, hogy a minimális vagyonvédelmi szolgáltatási rezióradijat az aránytalanul alacsony ár vizsgálatok csak figyelembe kell venni, annak be nem tartása azonban még nem vezet automatikusan az ajánlat érvénytelenné nyilvánításához. Ezáltal biztosított, hogy a szabályozás összeegyeztethető legyen az európai bírósági gyakorlattal is, amely szerint nem határozhatók meg olyan árszintek, amelyek automatikus kizárást jelentenek, hanem minden esetben az ajánlattevő és az ajánlatkérő párbeszéde alapján, a körülményeket mérlegelve kell döntenie az ajánlat megvalósíthatóságáról.

Tekintettel arra, hogy a törvény módosításával már egyértelmű döntés született a vagyonvédelmi rezióradij megállapításáról, megnyugtathatom, hogy az nem csak kampányfogás volt. A kormány dolgozik a végrehajtását szolgáló jogszabályok megállapításán, amelyek elfogadásukat követően a Magyar Közlönyben kihirdetésre kerülnek.

Kérem a tisztelt képviselő urat, hogy fogadja el a válaszmotát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.00)

ELNÖK: Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Szerintem kezd egy kicsit kínos és szánalmas lenni, hogy miután engem kioktat, megerősíti azt, amit én feltettem a kérdésemben, és nem válaszol egyetlenegy kérdésemre sem.

Igen, én is elmondtam, hogy elfogadták a törvényt, pontosan tudom, mert láttam a tervezetet, államtitkár úr, készen van, nem írták alá, nem hirdették ki. Azt kérdeztem öntől, hogy el kívánják-e fogadni, és ha igen, legyen kedves itt, a nyilvánosság előtt megmondani, hogy mikor. Nem válaszolt a kérdésemre, államtitkár úr.

Válaszát emiatt sem és egyébként az érintett területen dolgozó sok tízezer ember bizonytalanságban tartása miatt sem lehet elfogadni.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgaz-

dasági miniszterhez: **„Miért kell a vállalkozásoknak fizetniük a pénztárgépek online bekötésének a költségeit, amikor ebből a költségvetésnek önök szerint közel 100 milliárd forintos többletbevétele származik?”** címmel. Volner János képviselő úré a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor, amikor döntés született a kormány részéről arról, hogy online be kell kötni az adóhivatalhoz minden magyar pénztárgépet, ezzel természetesen sokan egyetértünk, hiszen segít megspórolni azokat az adóforintokat, amelyek most eltűnnek a feketegazdaság bugyraiban. Azonban azt tapasztaltuk, hogy a kormány - ahogy az elmúlt kormányzati ciklus alatt már egyszer megfogalmazta - a vállalkozók terhére próbálja ezt az intézkedéssorozatot megoldani, a vállalkozókra terheli ennek az intézkedésnek a költségeit. Gyakorlatilag született egy olyan nemzetgazdasági minisztériumi hatástanulmány, ami szerint 94,5 milliárd forint többletbevétele származik az államnak ebből az intézkedésből, mégis az intézkedések teherviselőjévé a vállalkozói szférát teszik, azokat a vállalkozókat, akik amúgy sem állnak túlságosan fényesen, itt állnak egy kivézetetett, elszegényedett országban, ahonnan 500 ezer magyar ember külföldre ment, és őrájuk terhelik ezeket a költségeket, miközben a megrendeléseik alaposan megcsappantak.

Itt az a kérdés, hogy miért nem támogatta a kormány azt a jobbikos módosító javaslatot, amit benyújtottunk az Országgyűlésnek, miszerint az 1000 négyzetméternél kisebb eladótérrel rendelkező üzletek esetében maga az állam legyen a teherviselő fél, hiszen ha valami indokolt, az az, hogy a kis- és középvállalkozókon azzal segítsünk, hogy ha a kormánynak van egy intézkedésből 94,5 milliárd forint kalkulált többletbevétele, akkor ne a vállalkozók nyakába vágjuk ezeket a költségeket, segítsük őket nagyobb arányban. Volt ugyan pályázati forrás egy töredék támogatásra, de nemrég a minisztérium ezt is leállította, és ez a pályázati lehetőség is megszűnt. Aki most belép a rendszerbe, az fizethet, mint a katonatiszt.

Itt az a kérdés, hogy vajon miért hallgatta el a Fidesz a 2010-es választási programjában azt, hogy a vállalkozókat ilyen terhekkel szeretnék sújtani. Most nincs már program sem, tehát az idej programot nyilván nem lehet önökön számon kérni, de azért arra kíváncsiak vagyunk, hogy ha a kormánynak egyszer van konkrét lehetősége egy közel százmilliárd forintos költségvetési bevételnövekedésből segíteni a vállalkozókat azzal, hogy legalább nem növeli a terheiket, hanem átvállalja tőlük ezeket a költségeket, akkor miért nem teszi meg. Azt kell hogy mondjam, ugyanebben a székben ült Cséfalvay államtitkár úr az elmúlt kormányzati ciklusban, ő nem értette meg a kérdést, pedig meglehetősen egyértelműen kérdeztük meg tőle, hogy vajon miért nem az állam a

teherviselő, ha ilyen jelentős nagyságú költségvetési bevétel-többletre számítanak.

Várom államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az első és legfontosabb az, hogy a Jobbik egyetért azzal, hogy online pénztárgépekre van szükség a kiskereskedelemben, és hogy a teljes kereskedelmi szektort ezzel kell ellátni. Azt gondolom, hogy ha ebben a kérdésben mi egyetértünk, hogy a magyar gazdaságot fehériteni kell, hogy átláthatóvá és tisztává kell tenni a kereskedelemről származó bevételeket, és ki kell szorítani azokat a kereskedőket a piacról, akik illegálisan értékesítik áruikat és szolgáltatásaikat, ha ebben egyetértünk, a többi már részletkérdés.

Így aztán az is részletkérdés szerintem, amiről most mi beszélünk, vagyis hogy ön felveti a kérdést, hogy akkor most az állam mennyi támogatást adjon az érintett kereskedőknek a munkaeszközük megvásárlásához. Hangsúlyozom, a pénztárgép munkaeszköz. Az állam, a kormány azt mondta, hogy egységesen, alanyi jogon 50 ezer forintot biztosít minden pénztárgéphez. Ön ezzel nem ért egyet. Ön azt mondja, hogy ezt nem így kellene megvalósítani, hanem úgy, hogy üzletnagyságonként kellene különbséget tenni vállalkozó és vállalkozó között. Értse meg, képviselő úr, mi meg ezzel nem értünk egyet. Mi azzal értünk egyet, hogy adunk támogatást, egységes támogatást adunk minden pénztárgépre, és ennek a mértéke és az összege 50 ezer forint kell hogy legyen.

Nem látunk összefüggést aközött, amit ön feszeget, hogy mennyi többletbevételt hoz ez az intézkedés az államnak, és hogy ebből mennyi támogatást adjon vissza az érintetteknek a kormány, lényegében az állam, hiszen a támogatási rendszernek nem erről kell szólni, nem kvázi egy jutalékos rendszert dolgoz ki az állam: ha te jó kereskedő és vállalkozó vagy, és az államnak több bevételt hozol, akkor jutalékként visszakapsz egy ingyenes pénztárgépet. A támogatási rendszer másról kell hogy szóljon, nyilván a munkahelyteremtésről, az eszközök, a technológia fejlesztéséről. Ezért nem értünk egyet azzal, amit ön mond, hogy az üzlet nagyságához kössük a támogatás mértékét és nagyságát.

Egyébként el kell hogy mondjam, hogy már most sikere van a meghozott intézkedésnek, hiszen az áfabevallások alapján 2014. év első hónapjaiban az online pénztárgépek bekötése miatt jelentősen megnövekedett az áfabevétel, mintegy 17 milliárd forinttal, ezzel egy 29 százalékos növekedést biztosítva a kiskereskedelmi szektorban. De a teljes kereskedelmi szektor bevétele is jelentősen, mintegy 55 milliárd forinttal növekedett az elmúlt év azonos

időszakához képest. Ez 15 százalékos növekményt jelent. Úgy gondolom, hogy ez az intézkedés már most meghozta hatását, amivel egyébként, hangsúlyozom, egyetértünk. Azt gondolom, hogy ez a magasabb bevétel két dolgot jelenthet, mind a kettőnek örülni kell. Vagy magasabb volt a fogyasztás, és ezért többet költöttek az emberek, és így jelent meg többlet a fogyasztási adóban; vagy esetleg, ami eddig eltitkolt bevétel volt, és nem érintette az államháztartást, az most az online pénztárgépeken keresztül megjelenik bevallásra, és befizetésre kerül az államnak.

Összesen egyébként 118 ezer online pénztárgép üzemel ma Magyarországon, és eddig a NAV-hoz mintegy 500 millió adat érkezett be.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megkérdezem Volner János képviselő urat, elfogadja-e a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Természetesen nem áll módunkban elfogadni a választ. Államtitkár úr, azt kell hogy mondjam, csúnyán mellébeszél. Itt arról volt szó, hogy a vállalkozóknak munkaeszközt miért az állam biztosítana. Államtitkár úr, ön is jól tudja, ezek a vállalkozók eddig is használtak pénztárgépet, önök kényszerítették rá őket, hogy nagyon sokszor új, jól működő pénztárgépeket a kormány kedvéért cseréljenek le még újabbakra. Nyilvánvaló, hogy ebben az esetben az államnak kellene a költségvetésből állnia ezt a bevétel-növekedést, hiszen a vállalkozókat azzal terhelni, amin az állam keres, amiből az államnak jelentős költségvetési bevétel-többlet származik, finoman szólva sem egy illendő dolog. Önök ismét csak a vállalkozók nyakába raktak egy újabb terhet, immár a sokadikat, és természetesen aztán a végén csodálkoznak, hogy a magyar vállalkozói társadalom elvérzik, a magyar gazdaság pedig egyre inkább versenyképtelen.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

(14.10)

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Az öszeomlásra várva?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! Akkor még egy kicsit az energiaszektorról.

Bizonyára önök is ismerik, hogy az ENSZ megújuló energiákkal foglalkozó testületének létezik egy jelentése, amely szerint rekordszintre nőtt a világ megújulóenergia-termelése. Immár a végső energiafelhasználásnak az egyötödét adja a megújuló energia, hogyha áramról van szó, de 2013-ban a beépített kapacitások 56 százaléka származik nem atomból, hanem napból, szélből, biomasszából, vízből vagy éppen a földhőből.

Az irány, amelybe a világ halad, az teljesen elmentéses azzal, amerre önök viszik Magyarországot, sőt a legújabb független felmérések szerint ellentétes azzal is, ahogyan a magyar állampolgárok gondolkodnak a saját jövőjükéről. Az egyre nagyobb teret nyerő zöldenergia-gazdaság mindenütt arra a filozófiára épül, hogy a helyi energiaigényeket a felhasználás helyszínéhez minél közelebb kell kielégíteni, kicsi és elosztott rendszerekben, így az energiafelhasználás bevétele is helyben tud maradni, és a helyi gazdaságot erősíti. Ez az, amiről az LMP évek óta beszél, a helyi gazdaságfejlesztés.

Na most, Magyarország egy teljesen másik vonatra szállt, és ez a vonat töretlenül robot a semmibe. Nálunk a megújulóipar a kormányzati lépések nyomán egészen egyszerűen tragikus helyzetbe került, egyrészt jelenleg a teljesítménye alacsonyabb 2010-nél, amikor az előző ciklusban önök nekiálltak kormányozni, másrészt ezen az elkeserítően alacsony szinten stabilizálódott, évek óta nem változik, eközben egész Európában nő. Ráadásul ezt a gyászos helyzetet önök változatos győzelmi jelentésekkel próbálják ellensúlyozni, ilyeneket mondanak, hogy a teljes energiafogyasztáson belül a megújulók részesedése még nőtt is, csak éppen nem teszik hozzá, hogy az egész azért van, mert a válság miatt csökkent az energiafelhasználás. De olyanokat is mondanak önök, hogy egy év alatt nagyjából megháromszorozódott a napenergia alapú villamosenergia-termelés. Arról persze szemérmesen hallgatnak, hogy a napenergia a teljes megújulóenergia-rendszeren belül egy százalékon van. Egyetlenegy darab százalékon Magyarországon.

De beszéljünk a szélenergiáról! Önök voltak az a kormány, amely az elmúlt négy évben egyetlen szélkereket sem fejlesztett ebben az országban. Hogy idézzem a jelentést: 2013 végén a beépített szélenergia kapacitás 328,93 megawatt volt, ami az előző évhez képest kifejezetten stagnált. Na most, mi ennek a stagnálásnak az oka? A jelentés szerint az, hogy önök nem írtak ki pályázatot. Miért nem írtak ki pályázatot? - kérdezem én. Eközben egyre nagyobb pénzeket tolnak bele az atomenergiába, ezzel Vlagyimir Putyin adósrabszolgájává teszik ezt a nemzetet, centralizálják az energiákat, és drágítják az energiaellátást. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Orvost!)*

A magyar kormány úgy gondolja, hogy ennek ellenére önök a megújulóenergia-szektor fejlesztésén dolgoznak. Én tudni szeretném, tisztelt államtitkár

urak *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Az idő lejárt!)*, hogy egész pontosan hogyan fog ez kinézni: mit terveznek önök a megújulószektorban, lesz valami váltás, vagy ezt a mozt nézzük tovább? *(Taps az LMP és az LMP mögött helyet foglaló független képviselők soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány az energiapolitikát az Országgyűlés által 2011-ben elfogadott nemzeti energiastratégia mentén, a civil és tudományos szervezetekkel, valamint az iparág képviselőivel egyeztetve valósítja meg. Ennek megfelelően az energiahatékonyság növelése és az állam aktív energiapiaci szerepvállalása mellett a jövőben is támogatjuk a megújuló energiaforrások alkalmazását, és a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartása érdekében is megtesszük a szükséges lépéseket. Önökkel ellentétben a kettőt mi nem egymással szemben, hanem egymást feltételezve valósítjuk meg.

Képviselő asszony által idézett, mindössze 500 fővel elvégzett online kutatás eredményeinek az MVM-csoport legfrissebb közvélemény-kutatása ellentmond. A TNS Hoffmann által az MVM-csoport számára 2014. április 30. és május 14. között ezer főnél több, 15 évesnél idősebb lakosság körében végzett reprezentatív, személyes megkérdezéssel alapuló közvélemény-kutatás szerint a lakosság 74 százaléka támogatja, hogy Magyarországon atomerőmű működik, és a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartásával a magyar lakosoknak 58 százaléka kifejezetten egyetért, felismerve az energiaellátás biztonságának és megfizethetőségének alapvető kérdéseit. A megkérdezettek a villamos energia árának megfizethető szinten tartását és az ország energiafüggségének csökkentését tartják a paksi beruházás legfőbb eredményének.

Az új atomerőműblokkok létesítése kedvezően hat a szén-dioxid-kibocsátásmentes energiatermelésre, és ennek is van gazdaságélénkítő hatása.

A hazai megújuló alapú villamosenergia-termelés piacán valóban egy szerkezeti váltásnak vagyunk tanúi, a vidéki területek felzárkózását is segíti az ön által is említett helyben előállítás és helyi felhasználás elvének a biztosítása.

Minden bizonnyal elkerülte képviselő asszony figyelmét az a tény, hogy az Európai Unió bizonyos országaiban olyan mértékű végfelhasználói áremelkedést és rendszerszabályozási problémákat okoztak az attraktív támogatási rendszerek, hogy az EU-nak legalább 12 országában negatív tartalmú, visszamenőleges hatályú szabályozásra volt szükség. Mindez az Európai Bizottságot is intézkedésre sarkallta. Az idén április 9-én megjelentetett, 2014-2020 közötti

időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai támogatásokra vonatkozó új iránymutatásban szigorú feltételeket írtak elő a megújuló energia alapú villamos energia létesítményeinek támogathatóságára. Ezeknek a folyamatoknak az ismeretében a kormány számára megerősítést nyert, hogy a megújuló energia azon alkalmazását kell előnyben részesíteni, amely egyértelműen hozzájárul mind a lakossági, mind az ipari energiaárak csökkentéséhez. Ezért a 2020-ig tartó időszakban a már működő termelési támogatási elv fenntartása mellett, azzal egyidejűleg az energiafogyasztás energiahatékonysági intézkedésekkel való csökkentését - tehát a fajlagos felhasználás csökkentését - és elsősorban a fűtési célú megújulóenergia-felhasználás növelését tervezzük. Ehhez kérjük képviselő asszony és az LMP támogatását is.

Köszönöm, hogy megtisztelt figyelmével. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ. Ahogy látom, Sallai R. Benedek válaszol.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnök úr, ha megengedné, reagálok. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a választ; nagyon sok oka van, hogy nem tudom elfogadni. Először is, ellenérvvel azzal, hogy milyen a magyar társadalom megítélése az atomenergiáról. Ha önnek ekkora meggyőződése, hogy a magyar társadalom támogatja ezt a kezdeményezést, akkor miért nem támogatnak bármilyen népszavazást ebben az ügyben, hogy véleményt lehessen nyilvánítani?

Másodszor. Ha azt mondja, hogy minden esetben szükséges támogatni a megújuló energiaforrásokat, akkor mitől van az, hogy addig, míg atomreaktor fejlesztésére kölcsönt vesznek fel, és százszázalékos állami finanszírozásban zajlik, addig mindazokat a fejlesztéseket, amelyek megújuló energiaforrásokat fejlesztenének kistérségekben, épületgépészettel, szigeteléssel, azokat viszont nem támogatják csak 27-30 százalékos támogatással, azért, mert ott kisvállalkozók vannak benne, nem pedig nagy építési lehetőségek?

Tehát összességében, megnézve a német és az európai rendszereket és ott a megújuló energiaforrások részesedését, egyértelműen azt lehet látni, hogy Európa próbál felzárkózni a 2020-as célkitűzésekhez, míg Magyarország elmarad ettől. *(Taps az LMP és az LMP mögött helyet foglaló független képviselők soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 105 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Riz Gábor, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hogyan segíti a stabil gazdasági növekedés a magyar családok gyarapodását?”** címmel. Riz Gábor képviselő urat illeti meg a szó.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A KSH által közzétett első negyedéves magyar GDP-adat 3,5 százalékos bővülést mutat az előző évihez képest. Így Románia és Lengyelország után jelenleg Magyarország rendelkezik a harmadik leggyorsabb gazdasági növekedéssel az Európai Unióban.

(14.20)

Ez azt támasztja alá, hogy 2014 egészében a korábban várt 2 százalékos növekedésnél magasabb, akár 2,5 százalékos bruttó hazai termékbővülés sem elképzelhetetlen. A folyamatosan javuló exportteljesítmény mellett a belső kereslet és a fogyasztás is pozitívan teljesített, ami azt mutatja, hogy a gazdasági növekedés kiegyensúlyozottabbá tudott válni. Például 2014 áprilisában 4,2 százalékkal nőtt a kiskereskedelmi forgalom az előző év hasonló időszakához képest, az élelmiszer és élelmiszer jellegű vegyes-kiskereskedelem 8,2 százalékkal, a nem élelmiszer-kiskereskedelem pedig 6,6 százalékkal bővült.

A lakossági fogyasztás várhatóan tovább növekedhet az idén az alacsony infláció és az emelkedő reálbérek miatt. Az elmúlt évek gazdasági folyamatai egy olyan növekedési pályát rajzolnak fel, amelynek végén elérhetővé válhat az a cél, hogy közelebb kerüljünk a fejlettebb európai tagállamokhoz.

A javuló gazdasági és költségvetési eredmények lehetővé tették a családok támogatásának bővítését. A 2011-ben bevezetett családi adórendszer a gyermekvállalás ösztönzése érdekében, jövedelemkorlát nélkül, már az első gyermek vállalását is támogatja. Az adórendszer átalakításának köszönhetően idén már közel 230 milliárd forinttal több jövedelem marad mintegy 900 ezer magyar családnál.

Tisztelt Államtitkár Úr! A történelmi alacsony inflációs szint és a kereskedelem folyamatos növekedése az elmúlt egy évben közel 3 százalékos reálbérnövekedést eredményezett. A foglalkoztatás bővülése, a bérek növekedése és az igénybe vehető családi adókedvezmények hatására jelentősen javult a magyar családok pénzügyi helyzete, amit a bizalmi indexek erősödése is nagyon jól mutat. Ezért kérdezem az államtitkár urat, hogyan segíti a stabil gazdasági növekedés a magyar családok gyarapodását. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2010-ben hivatalba lépett kormány az ország gazdasági, pénzügyi helyzetének stabilizálása során fenntartható és kiegyensúlyozott növekedési pályára állította a gazdaságot, valamint döntő fordulatot ért el a munkaképes korú emberek minél nagyobb arányú munkába állásáért folytatott küzdelemben.

A kormány eredményességét támasztják alá az utóbbi hónapok -nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedő - makrogazdasági adatai: 2014 első negyedévében a magyar gazdaság növekedése 3,5 százalékra gyorsult; ilyen erőteljes bővülést utoljára 2006-ban regisztrálhattunk. A gazdaság élénkülésével párhuzamosan a munkaerőpiacon is kedvező fejlemények figyelhetők meg. A munkahellyel rendelkezők száma túlszárnyalta a 4,1 milliót. A négy évvel ezelőtti helyzethez képest ma 320 ezerrel többen dolgoznak.

Az Unióhoz újonnan csatlakozott országok körében hazánk élen jár a munkahelyteremtésben. A munkajövedelemmel rendelkezők száma térségünkben egyedül Magyarországon haladta meg a válság előtti, 2008-as szintet. Az álláshelyek mennyiségi növekedésével összhangban az aktívak aránya is emelkedett. Magyarország e téren az utóbbi években egyaránt meghaladta a régiós versenytársak, illetve az Európai Unió átlagát, miközben a munkanélküliségi ráta az Unió átlaga alá csökkent. A nettó keresetek az elmúlt négy évben 14 százalékkal lettek magasabbak, vásárlóértékük 2013-ban közel 7 százalékkal emelkedett. A kormány visszaállította a munka becsületét.

A családi adókedvezményeknek köszönhetően a gyermeket nevelők jövedelme az átlagnál is jobban emelkedett. A rezsiszűkítés hatására olyan alacsony szintre mérséklődött az infláció, amilyenre 1968 óta nem volt példa. A magyar családok megtakarításai az elmúlt négy évben 2500 milliárd forinttal gyarapodtak. Ehhez számottevően hozzájárult, hogy a lakásfenntartási költségek csökkenésével évente több mint 300 milliárd forinttal több marad a családi kasszában.

A kormány jelentős eredményeket ért el a devizahitelek helyzetének megoldásában is: a végtörlesztés, az árfolyamgát, a hitelek kedvezményes forintra váltási lehetősége és a Nemzeti Eszközkezelő segítségével eddig közel 400 ezer devizahitelesen tudott segíteni a kormány.

A kiegyensúlyozott és stabil gazdasági növekedésnek köszönhetően folytatódik a munkahelyek számának emelkedése, aminek várható eredményeként tartósan 4 millió fölött lesz az állással rendelkezők száma Magyarországon. A további emelkedést a versenyszektor növekvő munkaerő-szükségletétől és a bővülő közfoglalkoztatástól együttesen várhatjuk majd.

A magyar családok pénzügyi helyzetének javulását egyértelműen tükrözi a kiskereskedelmi forgalom elmúlt hónapokban tapasztalt dinamikus emelkedése, a fogyasztói bizalmi indexek tartósan magas

szintje pedig a háztartások fogyasztásának további élénkülését vetíti előre, amit a kormány lakossági terheket mérséklő lépései is elősegítenek.

Összességében tehát a foglalkoztatás bővülése, a keresetek vásárlóértékének emelkedése, a lakásfenntartási költségek csökkenése, a személyi jövedelemadó csökkenése együtt eredményezik a családok jövedelmi helyzetének stabilizálását és anyagi gyarapodását.

Tisztelt képviselő úr, köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a választát, államtitkár úr. Megnyugtató a magyar családok számára, hogy az Orbán-kormány, ahogyan azt korábban ígérte, a gazdaság stabilizálódása után, a növekedés beindulásával lehetővé teszi, hogy további pénzek maradjanak a családok kasszájában; további források álljanak rendelkezésre az életminőség javítására, a gyermekek nevelésére és a közös pihenésre is.

A gazdaság teljesítőképességének növekedése még az olyan, korábban gazdasági depressziós térségekben is, mint a választókerületem, Ózd és térsége, érezteti már pozitív hatását. Az itt működő kis-, közép vállalkozások mintegy 1000-1500 fővel bővítették az elmúlt három évben foglalkoztatásukat. A teljesítőképesség javulása a dolgozó családoknál már érezteti a hatását a fogyasztás bővülésében és a szolgáltatások iránti kereslet növekedésében.

Köszönöm választát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Úgy értelmezem, hogy a képviselő úr elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Vakáció a tankönyvpiacon is?”** címmel. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt illeti meg a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hiányolom az államtitkár asszonyt, hogy nincs a teremben *(Dr. Rétvári Bence: Nem vagyok jó?)*, de hát akkor felteszem annak a kérdést, aki a kormány részéről a képviselő.

Tehát itt a nyár, a gyerekek elmentek a jól megérdemelt szabadságukra, de úgy látom, hogy a kormányzat továbbra is folytatja azt a politikáját, ami az oktatás rombolásáról szól, pedig jobban tenné, ha ezen a területen inkább meghátrálna.

A probléma azzal van, hogy a tankönyv terjesztését már államosították, a Kellóra bízták ezt a feladatot, és látjuk azt, hogy mekkora működési zavarokkal küzdött az elmúlt időszakban a tankönyvterjesztés. Magyarországon nagyon sokszor nem kapták meg időben a gyermekek a tankönyvet, volt olyan

pedagógus, aki egy egész évben úgy tanított le egy tantárgyat, hogy még mindig nem kapta meg a tankönyvet, bár Balog miniszter úrtól azt a választ kaptam erre, hogy látja, nem is kell, képviselő asszony, hogy a gyerekeknek legyen tankönyve. De előre kérték be a szülőktől a pénzeket, a tankönyvpénzeket, viszont azoknak a pedagógusoknak, akik az iskolában a tankönyvterjesztéssel foglalkoztak, nem sikerült időben kifizetni.

Na most, a problémám azzal van, hogy ebből nem tanulva továbbmennek ezen a nagyon rossz úton, és nemcsak a tankönyv terjesztését, hanem a tankönyvfejlesztést és kiadását is államosítani akarják Magyarországon. A kormány által kiválasztott két államosított kiadót, a Nemzedékek Tudása Tankönyvkiadót - ez a volt Nemzeti Tankönyvkiadó - és az Apáczai Kiadót hozzák helyzetbe törvényi úton, verseny nélkül sajnos. Minőségtől, tartalomtól függetlenül az iskolák több mint 80 százaléka az ő kiadványaikat kénytelen megrendelni. A magánkiadók legfeljebb az egyházi és az alapítványi iskolák egyre szűkülő piacán dolgozhatnak.

A lépés eredményeként sérül a tanárok tankönyvválasztási szabadsága, véleményem szerint ezáltal a tanítás szabadsága is, a módszertan szabadsága is, és a gyakorlatban kipróbált, húsz éve kialakított, jó minőségű tankönyveket és húsz éve kialakított, megszületett tudást dobnak önök pár perc alatt a kukába. Ez a rendszer teljességgel felszámolja a tankönyvek közötti versenyt, vagyis nincs többé motiváció az egyre jobb tananyagok fejlesztésére, összeállítására. Évekig, évtizedekig változatlan maradhat minden, miközben a világ évről évre alakul át körülöttünk.

Kérdezem a kormányzatot, hogy mikor akarják befejezni azt a szemléletű politikát, ami az uniformizálásról szól, az egyentankönyvről szól, és mikor veszik azt tudomásul, hogy Magyarország mellett is elhalad a világ, ehhez nekünk alkalmazkodni kell.

(14.30)

A modernizációt önök nem fogják tudni megállítani, az egyentankönyv nem fog tudni segíteni a gyermekek mobilizációján, a szegénységből való kitörésen. De ha csak arra az egy kérdésre választ tudnak nekem adni, hogy őszre lesz-e tankönyve a magyar gyerekeknek Magyarországon, azt nagy tisztelettel megköszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha csak egy szóval válaszolnék, akkor nyilvánvalóan azt mondanám, hogy lesz, hiszen azon dolgoznak mind az Emberi Erőforrások Minisztéri-

uma, mind a tankerületek, mind a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, mind pedig a kiadók, a nyomdák, hogy minden rendben zajlódjék idén szeptemberben, amikor majd a diákok megkapják a tankönyveiket.

De ön most sem mulasztotta el, hogy azokat a valótlanosságokat elismételje, amelyeket az MSZP már korábban mondott a korábbi tankönyvterjesztéssel, tankönyvellátással kapcsolatban. Önök azt vizionálják, mintha óriási probléma lett volna a tankönyvek kiszállításával kapcsolatban. Ön is nagyon jól tudja, tavaly is, idén is körülbelül 12 millió tankönyvet kell eljuttatni az iskolákba, 12 millió tankönyvből mindösszesen 30 ezernél volt bármifajta probléma, késelem, vagy hogy később jöttek volna meg az iskolákba ezek a tankönyvek. Ez nyilván mutatja a nagyságrendjét annak, hogy bár minden korábbi évben is voltak fennakadások - szerintem mindenki emlékezhet a saját iskolaéveire, hogy minden tankönyve mindig pontosan megérkezett-e szeptember 1-jére vagy pedig nem érkezett meg -, de azt kell mondjam, hogy 12 millió tankönyv kiszállításával jól vizsgázott már tavaly is ez a rendszer.

2013 decemberében fogadtuk el a tankönyvtörvényt, a nemzeti tankönyvellátásról szóló törvényt, a 2013. évi CCXXXII. törvényt, amely az állam fokozott felelősségét jeleníti meg ebben a rendszerben. Az a célunk, hogy egyszerre legyen takarékosabb és egységesebb valóban a tankönyvellátás, minden diák ugyanolyan eséllyel induljon, minden diáknak ugyanolyan lehetősége legyen a tankönyvekből a tudást megszerezni, és ne a szülők anyagi helyzete, ne a fenntartó önkormányzat költségvetési gazdálkodása szabja meg azt, hogy a diákoknak van-e lehetőségük jó könyvből tanulni, vagy nincsen, hanem legyen ez mindenki számára biztosított, szülessen Kelet- vagy Nyugat-Magyarországon, fővárosban vagy kistélepusúban. Éppen ezért az államnak nagyobb a szerepe mind a tankönyvek előállításában, mind a terjesztésében, mind pedig a költségek alacsony tartásában.

És ez egyáltalán nem a múlt felé nézést jelenti, tisztelt képviselő asszony, hiszen az a célunk, hogy a XXI. század kihívásainak megfelelő tankönyvek jussanak el, versenyképes tudást eljuttató, minőségi tankönyvek kerüljenek mindenkihez. Éppen ezért a korábbiaknál sokkal inkább támogatja a kísérleti tankönyvek bevezetését, alkalmazását, elkészítését is a mostani rendszer.

A fenntartók által javasolt tankönyvlista az ellátás hatékonyságát hivatott szolgálni. Ebben közreműködtek nagyon sokan külső szakértők is, akik a saját gyakorlati szempontjaik alapján vagy pedig az egyetemi pedagógiai oktatási tapasztalataik alapján működtek közre a tankönyvek előkészítésében, de mind az államtitkárságnak, mind az Oktatási Hivatalnak, mind pedig az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetnek, az OFI-nak a munkatársai részt vettek ebben. Ha pedig egy iskola az iskolai könyvtári álló-

mányból tudja biztosítani az adott évfolyamon oktató tantárgyhoz a tankönyvellátást, akkor pedig nem is kell feltétlenül rendelni ezen lista alapján tankönyveket.

Az ön által említett, állam által megvásárolt kiadók pedig jelentősen csökkentették a tankönyvek árát. A támogatás, ami az iskolákhoz jut, ugyanakkora a tankönyvellátás mértékében. Tehát az iskolának nőtt a mozgástere, átlagban 10-20 százalékkal bővebben választhatnak, hiszen a megvásárolt állami tulajdonba került kiadók olcsóbban hozzák ezeket a könyveket, akik pedig a kísérleti tankönyvfejlesztő programban részt vesznek, azok 70 százalékkal olcsóbban juthatnak hozzá egyes könyvekhez.

Összességében elmondhatjuk, hogy a teljes megtakarítás így másfél milliárd forint minden évben ezen túl a tankönyvpiacra, pontosan a tankönyvtörvénnyel és az állami tulajdonba került kiadók révén. Úgyhogy én úgy gondolom, hogy ez a mód, ez az új tankönyvtörvény (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) újgenerációs tankönyveket jelentethet meg, és a kötelező tantárgyaknál is megadja a választás lehetőségét az iskoláknak.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megkérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nem tudom elfogadni államtitkár úr válaszát. Egyébként kérdezze meg, államtitkár úr, azokat a tanítókat, azokat a szülőket és gyerekeket, akik nem kapták meg a tankönyvet. Én tudom, hogy hány millió tankönyvet szórtak szét az országban, de ugye, minden gyermeknek mekkora sikertelenséget okoz, ön is tudja azt, ha nem jön meg időben a tankönyv, és a pedagógusok nem tudnak időben elkezdni dolgozni.

Nézze, államtitkár úr, az idő rövidsége miatt szeretném önöknek elmondani még egyszer, hogy megértsék. Nem azzal van a baj, hogy önök egyformán magas szintű minőséget akarnak egy kazinbarcikai gyereknek, egy kiskunmajsai gyereknek és egy rózsadombi gyereknek, a cél jó. Csak azt tessenek megérteni, hogy uniformizált tankönyvpiaccal, egyentankönyvvel, a kísérleti tankönyvekkel, kidobva húsz év tudását az országban, ezt nem fogják tudni megcsinálni. Akkor legalább adjanak egyenlő laptopot mindenkinek, de ahhoz is mindig differenciált szoftverek kellenek, mert a XXI. században, ha a gyerekeket differenciált gondolkodásra akarjuk megtanítani és tanulni (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ahhoz bizony differenciáltabb tankönyvek is kellenek, és nem uniformizálás.

Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Úgy értelmezem, képviselő asszony nem fogadta el a választ. (*Dr. Bárándy Gergely:*

Mondta is!) Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ.

Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 99 igen szavazattal, 43 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Megkezdje végre a kormány a valódi szabadságharcot?”** címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti meg a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az idei európai parlamenti választásokkal összefüggésben a politikai viták középpontjába került az Európai Unió jövőjének kérdése, vagyis az, hogy megfelelő-e a további mélyítés útja, vagy különböző hatásköröket vissza kellene adni a nemzetállamoknak.

Külügyminiszter-jelöltként Navracsics Tibor kiemelte a nemzeti érdekérvényesítés fontosságát. Úgy fogalmazott, hogy ahol szükséges, ott a magyar érdekek mellett kiállás jegyében a konfliktust is vállalni kell. Ezzel kapcsolatban mi, jobbikosok meglehetősen szkeptikusok vagyunk, igyekszem megvilágítani, hogy miért is.

Ahhoz, hogy tisztán lássunk, érdemes megvizsgálni, hogy mi történt az előző Orbán-kormány időszakában uniós vonatkozásban. Orbán Viktor miniszterelnök úr idehaza, akár itt, a Magyar Országgyűlésben is több alkalommal felemelte szavát az EU központosító törekvéseivel szemben, ám Brüsszelben, az Európai Tanács ülésein már teljesen másként fogalmazott, nem állt a sarkára a nemzeti önrendelkezésünk csorbítását eredményező ügyekben.

Bár a kormány és a Fidesz a nemzetek Európája mellett kiállásról beszél, a gyakorlatban, a szocialistákhoz hasonlóan, támogatásukat adják a birodalomépítő törekvésekhez. Az összeütközést csak azokban az esetekben vállalták, amikor saját hatalmuk bebetonozása szempontjából lényeges kérdésekről volt szó.

Konkrét példát is hoznék az önök által alkalmazott kettős beszédre, a „nem leszünk gyarmat” móló alatt vonuló, sokszor euroszkeptikus véleményeket is megfogalmazó, választópolgárok megtévesztésére alkalmas színjátékra. 2011 decemberében Orbán Viktor a bizottsági önállóságunk jelentős mértékű feladását eredményező költségvetési paktummal kapcsolatban még komoly fenntartásainak adott hangot, parlamenti felszólalásában úgy fogalmazott, hogy megfontolandó lenne a brit álláspont támogatása. Csehország nemcsak megfontolta a brit álláspontot, hanem maga is úgy döntött, hogy kimarad ebből a paktumból. Alig másfél hónappal később, 2012 januárjában miniszterelnök úr Brüsszelben mégis rábólintott a javaslatra, akkor már nem hangzott ellenvetéseit.

Kétségeink erősek, de bízunk benne, hogy az új kormány megalakulását követően ez a helyzet változni fog, így érdemben felmerülhet például csatlakozási szerződésünk nemzeti érdekeinknek megfelelő módosításának kezdeményezése, ami termőföldünk védelme szempontjából feltétlenül szükséges lenne.

Tisztelt Államtitkár Úr! Megkezdí-e végre a kormány a valódi szabadságharcot, vagy továbbra is csak a szavak szintjén védik Magyarország érdekeit, amikor pedig érdemi lépésekre lenne szükség, akkor támogatják az európai egyesült államok építésének hazánk szempontjából végzetes útját? Ígéreteiknek megfelelően valóban megjelenik-e a kabinet határozott véleménye a Közösség jövőjével, a hatáskörök elosztásával kapcsolatban? Vállalják-e az összeütközést?

Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Szijjártó Péter államtitkár úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a téma felvetését. Arra mindenképpen alkalmas ez a hely és időpont, hogy talán megértsük, hogy mit is gondolunk az Európai Unió és maga Európa jövőjéről, még ha nem is fogunk valószínűleg mindenben egyetérteni, de legalább értjük egymás kiindulópontjait, és talán értelmes vitát tudunk folytatni.

(14.40)

De mielőtt rátérnék arra, hogy milyen Európát is szeretnénk a jövőben, szeretnék néhány tényt leszögezni az ön interpellációjában felvázolt kérdései, illetve felvetései alapján.

Először is szeretném leszögezni, hogy 2010 óta Magyarország kormánya és a magyar miniszterelnök minden kérdésben határozottan kiállt Magyarország és a magyar nemzet érdekei mellett. Szeretném leszögezni azt is, hogy minden szükséges vitát megvívunk és minden szükséges megállapodást megkötötünk abból a szempontból, ami Magyarország érdekeit szolgálta. Így volt ez minden esetben, tisztelt képviselő úr, az Európai Unióval kapcsolatos kérdésekben is, hiszen világosan nemet mondtunk minden egyes olyan kezdeményezésre, amely lopakodó módon módosítani akarta a szerződéseket, és világosan nemet mondtunk minden egyes olyan kezdeményezésre, amely talán kevésbé vagy többé, de észrevétlenül módosítani akarta volna az intézmények hatásköreit úgy, hogy a túlterjeszkedés esete állt volna fenn. Ugyanakkor határozottan támogattunk minden olyan kezdeményezést, tisztelt képviselőtársam, amely kezdeményezések erősítették Európát és erősítették benne Magyarországot.

De hogy milyen Európát is szeretnénk, tisztelt képviselő úr? Azt gondolom, hogy Európának és az

Európáról szóló politikának meg kell változnia, meg kell újulnia. Azt gondoljuk, hogy olyan politikát kellene folytatni Európában, ami világossá teszi, hogy Európa végre újra az európaiaké, magyarul, hogy mi európaiak képesek vagyunk kezelni saját magunk problémáit, képesek vagyunk megtalálni a válaszokat az előttünk álló kihívásokra.

Először is Európának újra versenyképesnek kell lennie, vagyis fel kell hagyni azzal a politikával, amely az európai uniós tagállamokat eladósítja, végre észre kellene vennünk, hogy ha a világ népességének 8 százaléka él itt és mi állítjuk elő a világ GDP-jének 20 százalékát, akkor valószínűleg versenyképtelenné tesz minket az a helyzet, ha a világ jóléti kiadásainak 50 százalékát is mi akarjuk elosztani. Nyilvánvalóan a versenyképesség ellen hatnak a rendkívül magas energiaárak, ezért azt gondoljuk, hogy ha az Európai Unió nem képes egy olyan közös politika kialakítására, amely európai szinten csökkenti az energiaköltségeket, akkor Magyarországnak tovább kell folytatnia azt a politikáját, amely Magyarországra vonatkozólag megoldja ezt a kérdést. Nyilvánvalóan, amíg az Egyesült Államokban a gazdasági szereplők egyharmad áron tudják venni az energiát, mint itt Európában, addig a versenyképesség jelentős javulásáról nem tudunk beszélni.

Azután olyan Európát szeretnénk, amely segély helyett munkát tud biztosítani az európai embereknek, és ha a piac erre nem képes, ott az állami szerepvállalás nagyobb mértékét is meg kell fontolni. Olyan Európát szeretnénk, amely képes garantálni tagjainak energiabiztonságát és az ezt szolgáló szerződéseket, amelyeket ráadásul európai uniós tagországok kötöttek egymás között, ezek végrehajtását érvényesíteni tudja. És végezetül, tisztelt képviselőtársam, olyan Európát szeretnénk, amely tiszteli és megbecsüli a családokat, nem fogadjuk el a család kiüresítését, relativizálását, pláne nem a kigúnyolását. És, tisztelt képviselő úr, olyan Európát szeretnénk, amely tiszteletben tartja a tagállamok alkotmányos identitását, és felismeri, hogy az Európai Unió *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* akkor tud sikeres lenni, ha a tagállamai is sikeresek, a kettő egymás nélkül nem létezik.

Köszönöm szépen a figyelmet. Kérem a választom elfogadását. *(Taps a kormánypártok padsorából.)*

ELNÖK: Kérdezem Bana Tibor képviselő urat, elfogadja-e a választ.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom elfogadni a választát, hiszen abból egyértelműen kiviláglik, hogy ugyanazt az utat kívánják folytatni, mint eddig, vagyis a szavak szintjén kiállnak a nemzeti érdekekért, itthon csörtetik a kardot, amikor viszont arról van szó, akkor hozzájárulásukat adják a birodalomépítő, a szuperállami berendezkedés irányába ható intéz-

kedésekhez. Ez elfogadhatatlan Magyarország nemzeti érdekei szempontjából; különösen akkor, amikor látható, hogy a választópolgárok egyre jelentősebb része ellenzi azt az irányt, amit az Európai Unió az elmúlt években felvett, és amikor jó néhány európai ország határozottan kiáll nemzeti érdekeikért, akár a hatáskörök visszaszerzésével összefüggésben.

A Jobbik Magyarországiért Mozgalom minden egyes alkalommal szembesíteni fogja önöket azokkal a helyzetekkel, amikor szavaik és tetteik még csak köszönő viszonyban sincsenek egymással, hiszen elfogadhatatlan a választópolgárok ilyen szintű megtevésztése. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 98 igen, 34 nem szavazat, 3 tartózkodás mellett az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Tudatában voltak, hogy sérelmeket okoznak, mégis megtették, avagy miként folytatják a rokkantellátás átalakítását?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti meg a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Bizonyára önök előtt is ismeretes, hogy 2012. január 1-jével a magyar nyugdíjrendszer egy jelentős átalakításon ment keresztül, többek között megszűnt minden korhatár alatti nyugdíj, eltörölték a szolgálati nyugdíjat, és végezetül - véleményem szerint ez volt az egyik legnagyobb bűncselekmény - megszüntették a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíjat, így lehetetlen helyzetbe hoztak több tízezer embert, hiszen elvették egyetlen jövedelmét, a rokkantnyugdíját.

Emlékezetes az is, hogy hogyan készítették elő a terepet a rokkantellátás átalakításához: több száz ezer emberről mondták azt, hogy családok, mondták azt, hogy jogtalanul kaptak valamilyen ellátást. Ezekkel a kijelentésekkel minden rokkant és megváltott munkaképességű embert megbélyegeztek, bűnbakot csináltak egy nehéz helyzetben lévő társadalmi csoportból. Önök véglegesen megszüntették a baleseti rokkantsági és a rokkantsági nyugdíj intézményét, ahogy említettem, olyan táppénzszerű ellátást alakítottak ki, amely viszont nincs tekintettel arra, hogy valaki a megrokkánása előtt összesen mennyi ideig dolgozott.

Azt bizonyára önök is tudják, hogy minden egyes munkavállaló a magyar törvények alapján az adóköteles jövedelmének függvényében fizet nyugdíjjárulékot. Ez az új rendszer nincs tekintettel arra, hogy ki mennyi szolgálati időt szerzett, és nincs te-

kintettel arra, hogy évtizedeken keresztül mennyi nyugdíjjárulékot fizetett. Közel 200 ezer embernek írták elő azt, hogy 2011. május 1-jéig jelentkezni kellett egy úgynevezett komplex felülvizsgálatra. Ez a komplex felülvizsgálat véleményem szerint gyakorlatilag nem csinált mást, csak forrásokat akart kivonni a nyugellátás rendszeréből.

A miniszter úr a meghallgatásán azt mondta, pontosan szeretném idézni: „Említeném még azt az ügyet, amiben nem tettünk annyit, mint amennyit tennünk kellett volna, és szerintem itt még vannak tennivalóink. Ez a megváltozott munkaképességű személyek ellátórendszerének az átalakítása, tudatában voltunk annak, hogy bizony itt még sok személyes sérelmet okoztunk.”

Első kérdésem önön keresztül, államtitkár úr, a miniszter úr felé, hogy ha tudatában voltak annak, hogy sérelmeket okoznak, akkor mégis miért lépték meg ezeket az intézkedéseket, azokat az intézkedéseket, amelyeknek eredménye több százezer sértett, akit felesleges végzálásnak tettek ki, és több ezer olyan sértett, akinek csökkent az ellátása vagy a legtöbb részüknek meg is szűnt. Lényeges az is, hogy önök ezt nem is titkolva jelentős kiadáscsökkenést reméltek az átalakítástól, de szeretném hangsúlyozni, hogy 2011-ben mindösszesen 2,2 milliárd forintot a 11 milliárd helyett, 2012-ben közel 25 milliárd forintot az előirányzott 88 milliárd forinttal szemben. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ebből az látszik, kedves barátaim, hogy igazából nem takarítottak meg semmit, csak ezeket az embereket végzálták.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy gondoltam, hogy nehéz lesz meggyőzni, tisztelt képviselő úr, ezért két olyan személytől idézek ebben a témakörben, akinek a véleményét talán ön sem vonja kétségbe. Az egyik Szűcs Erika, az ön egyik korábbi főnöke, aki 2008 szeptemberében itt a parlamentben azt mondta: „Nem csupán a gazdaság igényei, hanem mindannyiunk napi tapasztalatai is visszaigazolják, hogy mi is a társadalom valós elvárása a több mint 400 ezer munkaképes korú rokkantnyugdíjas esetén. Ez az elvárás világos - folytatta Szűcs Erika -: aki munkaképes, az dolgozhasson és dolgozzon is. Legyen több adófizető, hogy kevesebb adóból is tisztességes megélhetést lehessen azoknak a honfitársainknak is biztosítani, akiknek a rehabilitáció már nem segít. Ez a mi társadalmi programunk és ez nem pénzspórolás.”

Bár ön valószínűleg tapsolt ennek a felszólalásnak, de ha Szűcs Erikának, egykori főnökének nem hinne, akkor engedje meg, hogy egy másik szaktekin-

télyt e témában idézzek önnek, Korózs Lajos államtitkárt, aki azt mondta: „Természetesen én azt tudom, hogy a rendszerváltás utáni években nagyon sokan belemenekültek a rokkantnyugdíjazásba, de hosszú távon nem lehet egy társadalom számára perspektíva az, ha a munkaerőpiacon valamilyen ingadozás van vagy azért, mert nem konvertálható valakinek a tudása, vagy azért, mert valamelyest az egészségi állapota csökkent - ezt is mondta, hogy az egészségi állapota csökkent -, akkor az az egyetlen egy menekülési útvonal, hogy megüink rokkantnyugdíjba.

(14.50)

Sajnos, a hetvenes években Angliában ezt csinálták a munkavállalók, és az angolok is rájöttek arra, hogy ez nem egy jó irány.”

Ezt mondta tehát ön, tisztelt képviselő úr. Remélem, hogy a képviselő Korózs Lajos és az államtitkár Korózs Lajos egyet tud érteni ebben a kérdésben, és innentől kezdve az ön interpellációjának a fő iránya már nem is vitatott, hiszen ön is ugyanúgy akkor korábbi énjével együtt tudja támogatni azt az irányt, amit a kormány az elmúlt négy esztendőben igenis, meg mert lépni és megtett, pontosan azoknak a valódi rokkantoknak, csökkent munkaképességűeknek az érdekében, akik valóban nem tudnak állapotuknál fogva munkát végezni, hogy az ő ellátásaik, az ő juttatásaik értékállóak legyenek, és valóban azok kapják ezeket a szociális juttatásokat, akik rászorulnak, és ne pedig azok, akik valamilyen úton-módon jogosulatlanul akarják ezt igénybe venni.

Maga a felülvizsgálati rendszer teljes mértékben megfelelt mind a magyar jogi normáknak, mind az uniós normáknak. Ön is tudja, kétlépcsős jogorvoslati rendszer volt, aki fellebbezett a közigazgatási határozat ellen, az még bírósághoz is fordulhatott. 350 ezer vizsgálatra került sor, az ön interpellációjában leírt ombudsmani vizsgálat ezekből mindösszesen 7-et kifogásolt. Ezeket az NRSZH, a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal mindegyiket megvizsgálta, és többségében megállapította, hogy a jogszabályoknak megfelelően jártak el még ezekben az esetekben is. Mindösszesen a valódi késedelmek aránya 4 százalékos volt, de ebben elsősorban az volt a fő probléma, hogy hiányosak voltak a benyújtott iratok, vagy érvénytelen igazolásokat nyújtottak be. De ennek ellenére is mindenki számára, a felülvizsgálatok késedelme ellenére juttatásokat folyósítottunk, tehát senki sem maradt ellátatlan, még akkor is, ha késlekedett maga a felülvizsgálat.

Hogy gyorsabbak legyenek, ezért az orvos szakértők részére bérpótlékot vezettünk be, hogy minél több munkatárs tudjon ebben a nehéz munkában segíteni. Az eredménye is megvan, ön is tudja, megnövekedett a támogatott foglalkoztatásban részt vevők száma, a munkaerő-piaci adatok egyértelműek. A rehabilitációs kártyán most már idén március-

ban 23 954 fő dolgozott 6274 cégben, 471 millió forintnyi kedvezményt igénybe véve. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ez idén már 1300-zal nőtt, és így az átalakítást megelőző 43 ezerről mára 63 ezerre nőtt a foglalkoztatottak száma ebben a csoportban is. Kérem, válaszat fogadja el.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Sajnálom, államtitkár úr, a választ nem tudom elfogadni. Én minden mondatomért vállalom a felelősséget, most is így gondolom. Most is így gondolom... *(Zaj, közbeszólások. - Dr. Rétvári Bence: Akkor fogadd el!)* Nem, nem, nem! Bocsánatot kérek, az eljárással és a módszerrel nem tudok egyetérteni, amelyet önök kialakítottak három évvel ezelőtt.

Azzal a céllal, hogy ha valaki tud dolgozni, akkor az lehetőség szerint a munkaerőpiacon találja meg a számítását, adó- és járulékfizető állampolgár legyen, én ezzel egyetértek. Azzal viszont nem tudok egyetérteni... - abba a helyzetbe gondoljon bele, hogy ha 18 éves korában valaki hivatásos jogosítványt szerez, és világéletében kamionosként dolgozik, és most 59 éves, akkor ennek az embernek több mint 40 év ledolgozott ideje van, de 59 évesen egy autóbaleset következtében elveszíti mind a két lábát, ez az ember nem tud nyugdíjba menni, hiába van 41 évnél több ledolgozott ideje, mert nincs rokkantsági és nincs baleseti rokkantsági nyugdíj. *(Dr. Rétvári Bence: Nem így van. Ez nem igaz.)* Jelen állapotában ez az ember semmi mást nem tud kapni, csak egy rövid ideig tartó *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* egészségügyi ellátást. Ezzel nem tudok egyetérteni. Nem fogadom el a választ.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ, kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 100 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 54 perckor áttérünk az **azonnali kérdések** napirendi pontra.

Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mikor indulnak el a traktorok?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ. *(Legény Zsolt: Elfogadom.)* Elfogadja a válaszadó személyét. Megadom önnek a szót.

LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem olyan régen, néhány évvel ezelőtt, 2008-ban, egészen pontosan 2008 nyarán a Fidesz mezőgazdasági ernyőszervezete, a Magosz fennhangon követelte a kormányzat beavatkozását, akkor ugye, még szocialista kormány volt Magyarországon, szóval, fennhangon követelte a kormányzat beavatkozását a meggyár kérdésében, a meggyárral kapcsolatosan.

Emlékeztetném önöket, hogy a Magosz akkori ügyvezetője szövetségi igazgató beosztásban az a Budai Gyula volt, aki jelenleg a Földművelésügyi Minisztérium parlamenti államtitkára. *(Zaj.)* Akkor nemcsak hogy fennhangon követelték a beavatkozást meggyár tekintetében és meggyár kérdésében, hanem demonstrációkat szerveztek, a gazdákat feltűzelték, beindították a traktorokat, és különböző demonstrációkon próbálták a kormányzatra nyomást gyakorolni. Hozzáteszem, 100 forint feletti meggyárral számoltunk akkor. Ma jelenleg a meggytermelők azzal szembesülnek, hogy a meggy ára, felvásárlási ára kilónként 70 forint környékén alakul. Még az önköltségi árat sem tudják ezzel megoldani, sőt hozzáteszem, ez a szedés árát, a betakarítás árát jelentené körülbelül.

Éppen ezért azt szeretném kérdezni az államtitkár úrtól és természetesen a kormánytól is, hogy mikor fognak indulni a traktorok, mikor fog beindulni megint a Magosz, mikor fogja arra feltűzelni majd a gazdákat, hogy újra demonstráljanak, és esetlegesen itt, a Parlament előtt megint meggyet öntsenek ki a Kossuth térre, hiszen akkor ennek a gyakorlatnak feleltek meg. Éppen ezért azt szeretném kérdezni az államtitkár úrtól: mikor indulnak a traktorok?

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Kérdésére válaszolva, mikor indulnak a traktorok: remélem, már korán reggel elindultak, hogy kimenjenek a meggyeskertekbe, hogy fölraják mindazt a meggyet, amit előtte való nap már leszedtek vagy éppen most ráznak. Azt hiszem, hogy utána pedig az a feladat, hogy ezekből a kertekből nekiinduljanak, és elmenjenek a felvásárlóhelyekre, és leadják minél hamarabb ezt a meggyet. Főleg azért is, mert az időjárás olyan, hogy a hétre esőt és viharokat mondanak, tehát a meggytermés igencsak veszélyben van.

De hogy alakult ki ez a többlettermés? Nagyon örülhetünk annak, hogy van termés, és a „van”-tól nem kell megijednünk, azt hiszem. Az elmúlt öt év átlagát, ha figyelembe vesszük, 22 százalékkal több termés van, aminek, azt hiszem, örülhetünk. De a

tárca érzékelve azt a veszélyt, hogy a meggy felvásárlási ára jelentős mértékben csökkent, ezért az elmúlt hetekben több egyeztetést folytatott termelőkkel, feldolgozókkal, érdek-képviselési szervezetekkel, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, a szakmaközi szervezetek képviselőivel. Az egyeztetések alapján döntések születtek, amelynek értelmében a kormányzat 800 millió forint értékben avatkozik bele a piacba, üvegezett meggybefőtt felvásárlásával üvegenként 40 forinttal kívánja támogatni a meggytermelőket.

Azt reméljük, hogy mindazzal, hogy a kormány 20 ezer tonna meggy felvásárlását elősegíti ezzel a beavatkozással, fölszabadítja a piacon lévő nyomást, és ez a nyomás alól fölszabaduló piac helyreállítja majd a meggy felvásárlási árat, visszaalakul a normális piaci menetrend, és a gazdák nem a Parlament felé, hanem a meggyeskertbe tudnak majd menni dolgozni, és a Parlamentben pedig nagyon helyesen a Magosz érdek-képviselési szervezetei, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* és természetesen a kormányzat a megfelelő válaszokat megadja a termelők kérdéseire.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A viszonzulásra megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak.

LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a választ, államtitkár úr. Azzal teljesen egyetértünk, hogy a traktoroknak az a dolguk, hogy a betakarításban vegyenek részt, és nem azt kell csinálni, amit éppen a Magosz csinált, hogy feltűzelje a gazdákat. De hozzáteszem, azt meg önöknek is el kell fogadniuk és meg kell érteniük, hogy az az ár, amelyet most kínálnak a meggyért, az még a betakarítás költségét sem tudná fedezni, tehát az önköltséget nem éri el.

Nekünk ebben a kérdésben roppant egyszerű az álláspontunk: azt követeljük a magyar kormánytól, és azt követeljük az államtitkár úrtól is meg a tárcától is, hogy ha kell, akkor interveniáljon, ha kell, akkor avatkozzon be a piaci folyamatokba, és természetesen akár a Magossal, akár a Fidesz másik mezőgazdasági ernyőszervezetével, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával oldják meg azt, hogy kilónként, természetesen összeget lehetne mondani, de 50 és 100 forint közötti áron segítsen be a felvásárlásba. Ebben az esetben, azt gondolom, hogy néhány milliárd forintból megoldható lenne ez a probléma. Azt követeljük a magyar kormánytól, hogy a gazdák mellé álljon és a gazdáknak segítsen.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Viszonzulásra megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány az ön felszólítása nélkül is mindig a gazdák pártján áll, s pontosan ezért, még mielőtt ön ezt a kérdését beadhatta volna, már a múlt hét pénteken a kormányzat bejelentette ezen támogatási szándékát. Nagyon remélem, hogy azzal a 800 millió forinttal, amellyel segítjük a 20 ezer tonna meggy kivonását a piacról, új piacok keresésével, új piacokra való helyezésével ennek a meggyemennyiségnek, helyreáll a piaci rend, és a magyar gazdák, a meggytermelők normális felvásárlási ár mellett, piacképesen, megfelelő jövedelmet képezve tudnak termelni ebben az esztendőben is, és nagyon remélem, hogy a jövő esztendőben is meghatározott, biztos körülmények között termelhetnek, hiszen a magyar kormányzatra mindig is számíthatnak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Miből lesz itt jólét?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól kér személyesen választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Én nagyra tartom miniszterelnök-helyettes úr személyét, de a kérdés jelentősége miatt miniszterelnök urat szeretném vele megvárni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**A mentősökre támadó bűnözőknek nem szóltak, hogy rend van?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előző ciklusban is többször, több alkalommal lefolytattunk már vitát a közfeladatot ellátó személyek védelme érdekében, azonban jelentős különbség van közöttünk, és kijelenthetjük, hogy véleményünk a magyar közbiztonságról jelen esetben is meglehetősen eltér egymástól, de bízom abban, hogy a tények végre önöket is meg fogják győzni.

Jelentem, rend van, mondotta volt belügyminiszter úr néhány hónappal ezelőtt, de ahogy a kérdés címében is feltettem, bizonyos rétegeknek erről nem szóltak, nagyon úgy fest, hiszen a közfeladatot ellátó személyeket számtalan, szinte napi szinten éri

sérelem, s nem csak pedagógusokat és nem csak polgárőröket. A mostani hétvége lassan rekordba illő esete, hogy egyetlen éjszaka alatt három különböző településen is elég brutális támadás ért mentősöket, Karcagon, Kecskeméten és Budapesten. Ez nemcsak súlyos anyagi és testi károkat okoz, hanem lelki meg-rázkódtatást is, különösen olyan személyekkel szemben, akik egyébként azért végeznek alázatos, önfeláldozó munkát, hogy másokon segítsenek, hálából őket pedig egyes, hát, embernek nem nagyon nevezhető lények megtámadnak, és nagyon úgy fest, hogy a kormányzat nem igazán tud mit kezdeni a jelenlegi helyzettel.

Tisztában vagyunk azzal, hogy van új Btk., tisztában vagyunk azzal, hogy történtek változások az elmúlt négy évben, önök pedig azzal legyenek tisztában, hogy ezek a napi kihívásokkal még messze nincsenek arányban, nincsenek köszönő viszonyban az önök elképzelései a valósággal. Ezért nagyon fontos lenne további, tényleg radikális elemeket beépíteni a közfeladatot ellátó személyek védelme érdekében. Hiszen ne felejtjük el, túl azon, hogy ők balkáni bérekért, balkáni körülmények között végzik ezt az áldozatos munkát, a jelenlegi vagy a mindenkori kormány azt a minimumot sem tudja garantálni, hogy biztonságban legyenek.

Várom megtisztelő választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki a válaszadásra. Államtitkár úré a szó.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném leszögezni azt a tényt, hogy az elmúlt ciklus elején a közfeladatot ellátó személyek büntetőjogi védelmét erősítettük, szigorítottuk a büntető törvénykönyvet, amely szigorúbb szabályok az új büntető törvénykönyvbé is beépítésre kerültek.

Szeretném elmondani, hogy azt a korábban hangoztatott álláspontunkat itt is megerősítem, hogy a demokratikus jogállam alapja, hogy senki nem állhat a törvények fölött, fajra, felekezetre, bőrszínre, származásra tekintet nélkül, és a törvények mindenkire, így a beteg, segítségre szoruló emberekre is minden esetben kötelezőek. Ezt szeretném leszögezni.

S azt is szeretném elmondani, hogy ezúton is köszönetet mondunk a mentőszolgálat tagjainak, a mentőknek, akik áldozatos munkájukkal azon dolgoznak, hogy a bajba jutott embereknek segítséget nyújtsanak. S azt is meg kell mondani, hogy ebben a három esetben is hívásra érkeztek a mentőszolgálat tagjai, a mentők a helyszínre azért, hogy segítséget nyújtsanak, és ezek az emberek abban a három esetben, amelyeket ön az azonnali kérdésében említett, segítségre szoruló, beteg emberek voltak. Majd az orvossalakértői vélemény fogja megállapítani, hogy a

beszámítási képességük mennyiben állt fenn, mennyiben megalapozott az ő büntetőjogi felelősségre vonásuk. De szeretném elmondani, hogy itt nem bűnözőkről van szó, képviselő úr, hanem beteg emberekről, akik olyan magatartást tanúsítottak, ami nem elfogadható. Szeretném megerősíteni, hogy az eljárás ezekben az esetekben is, mind a három esetben megindult.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném elmondani, hogy a kormány elszánt a rend, a biztonság további erősítése érdekében. Arra kérem önt és az ön frakcióját, hogy támogassa azokat a törvényeket, amelyek ezeket a célokat szolgálják.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Mirkóczki Ádám képviselő úr a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyos viselkedésbeli vagy szociokulturális különbségeket nevezhetünk akár betegségnek is, de maradjunk annyiban, hogy beteg emberek ritkán használják taxinak a mentőt, és vandalizmusról ritkán tesznek tanúbizonyságot. Ezen esetekben, amikor az orvosokat, a mentők sofőrjét, a mentős tiszteket vagy épp az ápolókat éri brutális támadás, nem a betegség okából kifolyólag történnek ezek az aljas cselekedetek, hanem sokkal inkább egy mentális problémáról van szó. De még egyszer mondom, nevezhetjük ezt akár betegségnek is.

Az egészen biztos, hogy a Jobbik partner lesz abban, ha bármit megteszünk annak érdekében, ami az ő védelmüket előbbre viszi. Mi javasolnánk itt egyébként egy kiskapu bezárását: a közfeladatot ellátó személlyel szembeni 1-től 5 évig terjedő szabadságvesztés nyugodtan lehetne 2-től 8, úgy, hogy a 2 év minimum az azonnal letöltendő, és nem mérlegelés lehetősége. Hiszen még egyszer mondom, nincs aljasabb, mint amikor valaki segítségére érkező embereket mások bántanak. És minden másra természetesen mi ugyanúgy nyitottak vagyunk, és fogjuk segíteni a kormány munkáját.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Még egyszer megerősítem, elfogadhatatlan a segítséget kérő emberektől is bármiféle jogsértés, és ez ellen a jogsértés ellen a hatóságok fellépnek. Ezekben az esetekben a kórházba szállítás után a rendőrség azonnal megtette a szükséges intézkedéseket, és a jövőt illetően is, ha az szükséges, hasonlóan fogunk eljárni.

Még egyszer mondom, köszönet és elismerés a mentőszolgálat tagjainak, a mentőknek azért a tevékenységért, amit valamennyiünk érdekében végez-

nek, s az esetek döntő részében a jogot tisztelő, jogkövető emberek veszik igénybe a mentők segítségét. Az ilyen előforduló esetek sem elfogadhatók, a hatóságok föllépnek. Az orvosszakértői vizsgálatok eredményeképpen tudjuk megmondani, hogy a büntető-eljárás milyen irányt vesz, illetőleg mi fog történni ezt követően. Arra kérem önöket, hogy ha komolyan gondolják a rend iránti törekvéseiket, akkor támogassák a kormány szigorító intézkedéseit.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Korrigálja-e az újonnan megalakuló kormány a korábbi hibás oktatáspolitikai döntéseket?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elfogadom a válaszadó személyét.

ELNÖK: Köszönöm. Ön a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Olyan szerencsétlen helyzetben vagyok, hogy az azonnali kérdésemet már három héttel ezelőtt beadtam, és két alkalommal sem került sor rá az azonnali kérdések órájában, és így nem sokkal előttem Kunhalmi képviselő asszony sok dolgot elmondott abból a kérdésből, amit én szerettem volna feltenni. De ennek ellenére, és főként azért, mert nem tartottam megfelelőnek az államtitkár úr válaszát, néhány dologra, ha más oldalról is, de rákérdeznék.

Az első: egy nagyon erős államosító törekvést látunk, amely mintegy szemellenzősen semmiféle más szempontot nem vesz figyelembe, csak a saját elképzeléseit. Olyan határozott lendülettel államosították először a tankönyvterjesztést, aztán pedig a tankönyvkiadást, hogy ebből komoly károk és majdhogynem botrányok keletkeznek, nevezzük így.

(15.10)

Hiszen minek lehetne azt nevezni, amikor az egyik portál szerint, ugye, 38 ezer tankönyv nem érkezik meg időben, ugyanakkor egy adatkérés révén megtudtuk, hogy pótlásként, tehát pótrendelésként tüntettek fel tankönyveket, amelyek reklamációk voltak bizonyos részben. Ez százazres nagyságrendű, konkrétan 600 ezres. Tehát ilyen létszámban nem kapták meg, vagy jóval később kapták meg a tanulók ezeket a könyveket.

A kérdésem második része pedig minőségi jelle-gű. Az, hogy ezek az államosított tankönyvkiadók olyan szinten megkérdőjelezhető minőségű tanköny-veket adnak ki, amelynek részleteiről hamarosan még néhány mondatot mondok, de erre majd csak államtitkár úr válasza után lesz lehetőségem aligha-nem. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence állam-titkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önök nagyon régóta támadják ezt a rendszert, és azokat a tankönyveket kritizálták hónapokon ke-resztül az elmúlt időszakban, amelyeket igazából még nem is láttak. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem is fogjuk.)* Azt feltételezik, hogy mivel azt nem egy privát kiadó adja ki adott esetben, hanem mond-juk, egy állami tulajdonban lévő kiadó, amelyik ugyanúgy egy gazdasági társaság, ezért önök azt mondják, hogy biztosan rossz lesz. Mintha Magyar-országon nem lennének írástudó, a fizikához, a ma-tematikához értő olyan emberek, akiket felkér az állam vagy egy állami kiadó, vagy az OFI egy bizo-nyos szakértői munkában való részvételre. És hirtelen, mivel nem magánmegbízója, hanem állami megbízója van az illetőnek *(Dúró Dóra: Nem ez a helyzet.)*, ezért elszáll a fejéből minden gondolat, hirtelen droiddá változik, aki csak a kormány számá-ra fontos kérdéseket írja bele a fizikatankönyvbe. Ilyesfajta rémképzeteik vannak önöknek, amelyeknek itt a parlamentben is hangot adnak.

De higgyék el, hogy abban a bizonyos fizikatan-könyvben vagy abban a bizonyos matematika-, sőt még magyar nyelv és irodalom tankönyvben is *(Korózs Lajos: Meg a történelemkönyvben.)* ugyan-olyan jó, sőt a mi elképzeléseink szerint jobb tartalom fog születni, mint amikor azt privát szolgáltatók hozták létre. Nyilvánvalóan sokan nagyon jól éltek abból, amikor az állam mind nagyobb és nagyobb összeget fordított arra, hogy az iskolák költségveté-sében a tankönyvvásárlás fedezetét biztosítsa, és ezek a pénzek nyilvánvalóan nagyon nagy profitot eredményeztek bizonyos szolgáltatóknál.

De én úgy gondolom, hogy az állam egy egysége-sen magas színvonalat akar elérni, és ehhez igyekszik minden iskolában a lehetőséget biztosítani, nemcsak a rózsadombi iskolákban, de akár a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei iskolákban is, ugyanolyan szinten, ugyanolyan tankönyvekből, és belefog egy olyan óriási esélyegyenlőséget teremtő projektbe, hogy mindenki számára felfutó rendszerben ingve-nesen is biztosítja ezeket a tankönyveket. Úgy gon-dolom, ezeket a javaslatokat ellenzékből is nyugodt szívvel lehetne támogatni.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kor-mánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót képvise-lő úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Államtitkár Úr! Ön nagyon magas labdát adott nekem, lévén, hogy eze-ket a tankönyveket, mármint a szakértői véleménye-ket jelentős részben kikértük. Ez a szakértői vélemé-nyezés úgy néz ki, hogy 1-4-es skálán értékelik ezeket a szakértők, a véleményezők. Na most, régebbi idők-ben a 4-es skála volt a maximum, amikor egy tan-könyv engedélyeztetve lett. Jelen pillanatban olyan tankönyv is átment ezen a szűrőn, ami 2-es, tehát a legalacsonyabb, éppen csak átengedték. Keresztény-demokrata képviselő nem tudom, hogy mennyire tartja jónak az ilyen kifejezéseket, szó szerint idé-zem: „Jézus feltámadása húsvéthétfőn történt.” El-képesztő! A bába jelentése a tankönyv szerint lelki társ. „A kereszténység kialakulásának ismertetése problémás, de más vallások ismertetése is hagy kí-vánnivalót maga után.” - ezt a szakértő írta le, a könyvértelmező, nem én. És ehhez hasonló szarvas-hibák és óriási hibák vannak ezekben a könyvekben.

Azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy lesz-e ebben változás, ezeket a könyveket valóban engedik-e kiadni.

ELNÖK: Köszönöm. Viszonválaszra megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Képviselő úr jól demonstrálta, hogy ebben a rend-szerben igenis benne van a hiba kijavításának a lehe-tősége. *(Derűltég az ellenzéki padsorokban.)* Hi-szen ha rossz alapanyagok vannak, akkor pont ezek a szakértői vélemények tudják megmutatni számunk-ra, hogy hol kell javítani ezeket. Tényleg banális dol-gok, amiket mondott képviselő úr, és hiba lenne, ha ezek így jelennének meg, a diákok így látnák meg. De ha nem lenne egy belső ellenőrzés, nem lenne egy belső szakértői vizsgálat, akkor nyilvánvalóan ön sem tudná ezeket elmondani, hiszen nem korrigál-hatták volna ezeket a tételeket, amelyeket, ha így van, ahogy ön mondta, és ilyesfajta hibákat ejtettek bizonyos készítőik, akkor ezeket nyilvánvalóan korri-gálni kell. Ezért iktattuk be ezt a fázist a tankönyvké-sztés rendjébe.

Bízom benne, hogy akkor, amikor majd szept-emberben megkapják ezeket a tankönyveket az isko-lák, akkor ezek a hibák már nem lesznek bennük. Akkor kárhoztathat minket, tisztelt képviselő úr, akkor mondhatja el ezt a kritikát jogosan, ha majd szeptemberben a diákok által kinyitott tankönyvek-ben ilyesfajta, eléggé nagy méretű tárgyi tévedések vagy félinformációk lesznek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kucsák László, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az

igazságügyi miniszternek: „**Mit jelenthet a szocialistáknál a közbizalom?**” A miniszter úr haszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Répássy Róbert államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét (*Kucsák László: Igen.*), vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ. Igen, elfogadja. Öné a szó, képviselő úr.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az MSZP alapszabálya szerint, akit jogerősen elítélnek, az nem vállalhat szerepet a pártban, erről beszélt Tóbiás József megbízott frakcióvezető azután, hogy az első és másodfokon elítélt Hunvald Györgyöt választották meg a VII. kerület elnökének. A kijelentés azért is érdekes, mert a párt elnökségi tagjáról, Kunhalmi Ágnesről a minap derült ki, hogy jogerősen elítélték közokirat-hamisításért. De ennek, úgy tűnik, nincs következménye a szocialistáknál. 2005 novemberében Kunhalmi Ágnes egyébként azért ítéltek el, mert lejárt gimnáziumi diákigazolványára szerzett matricát, hogy olcsóbban vehessen közlekedési bérletet. Tudomásom szerint az akkor már a Miniszterelnöki Hivatalban foglalkoztatott Kunhalmi Ágnes tettét alacsony jövedelmére hivatkozva magyarázta.

Az eltitkolt cselekmény elkövetése után igencsak cinikus az a válasza a képviselő asszonynak, hogy majd a választók eldöntik, kinek adnak bizalmat. Joggal merül fel a kérdés, van-e még bármilyen erkölcsi, etikai zsinórmérték, amit a szocialisták összeegyeztethetetlennek tartanak a felelős politizálással. Az elhangzottakra tekintettel kérdezem miniszter urat, mit jelenthet a szocialistáknál a közbizalom.

Várom megtisztelő válaszát. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. (*Dr. Rétvári Bence: Répássy Róbertnek.*)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Rétvári államtitkár úr nevében is köszönöm.

ELNÖK: Jaj, bocsánat, Répássy Róbert államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Valójában én fogok válaszolni. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A közokirat-hamisítás valóban a büntető törvénykönyv szerint közbizalom elleni bűncselekmény, mégpedig mind a régi, mind az új büntető törvénykönyv szerint három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűntett. Tehát jogos a kérdés, hogy hogyan kezel ilyen helyzetet az a szervezet, amelynek tagja, tisztségviselője Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. A Magyar Szocialista Párt alapszabálya az interneten, az MSZP hon-

lapján elérhető, én magam is ott értem el (*Dr. Schiffer András: Be akarsz lépni?*), amennyiben természetesen nem javasolják nekem, hogy olvassam, akkor, ígérem, többet nem is látogatom az MSZP honlapját, de most az egyszer meglátogattam.

Azt olvastam ott, hogy fegyelmi vétséget követ el az a párttag, aki az alapszabályban foglalt kötelezettségét szándékosan megszegi. Így különösen büntetett vagy vétséget követ el, jogellenes magatartást tanúsít, valamint más olyan cselekményt végez, vagy olyan helyzetet használ ki, például tisztségével, kapcsolataival, információval erkölcstelenül visszaél, amely alkalmat ad a párt elleni támadásra. Érdekes, ugye, ebből a megközelítésből arra gondolkunk, hogy a Magyar Szocialista Párt szerint az, hogy egy tagja bűncselekményt követett el, nem ad alkalmat a párt elleni támadásra, vagy legalábbis nem tudjuk, hogy emiatt az egyébként Kunhalmi Ágnes mellett ülő Bárándy Gergely képviselő úr, aki az MSZP etikai bizottságának elnöke, eljárást indított volna a képviselő asszony ellen. De úgy gondolom, ez az MSZP belülege.

Az viszont az Országgyűlésre tartozik, hogy minden országgyűlési képviselőnek a korábbi, esetleges büntetésére vonatkozó adatait nyilvánosságra kell hozni. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönjük. Viszonzásra megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak.

(15.20)

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen, amit mindezek kapcsán elmondott. Megítélésem szerint azért is érdekes ez a kérdés, mert a választópolgárokat az MSZP jelenleg már országgyűlési képviselője korábban azzal is megtevesztette, hogy úgy tüntette fel végzettségét egy általa kiadott, általa jegyzett szóróanyagban, mintha rendelkezne diplomával. Nyelvvizsga hiányában középfokú végzettséggel állította be magát az oktatáspolitikai szakértőjének, a pedagógusok, a pedagógusszakma jó ismerősének, nemegyszer nemes egyszerűséggel kollegáinak szólítva őket.

Mindezek ismeretében és a ma általa - most ugyan nincs jelen a teremben - elmondottakat is figyelembe véve joggal vethető fel tehát a kérdés, hogy mit jelent akkor erkölcs, szakmaiság, és hogyan viszonyul ehhez a közbizalom. Várom viszonzó válaszát, államtitkár úr.

Köszönöm. (*Szórványos taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Hiller István: Ez most egy pártbizottság vagy a Magyar Országgyűlés? - Közbeszólás a Jobbik soraiban: Régen ez egy volt! - Közbeszólás az LMP soraiban: Jó úton haladunk! - Közbeszólások. - Derültség. - Az elnök csengett.*)

ELNÖK: Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Nagyon örülök annak, hogy a Magyar Szocialista Párt tagjai sorában ilyen heves érzelmeket váltott ki Kunhalmi Ágnes bűncselekménye, de azt tudom önöknek mondani, hogy ennél fontosabb kérdés, hogy a Miniszterelnöki Hivatalban, ahol dolgozott, vajon van-e nyoma annak, hogy ő beszámolt az ellene folyamatban lévő büntetőjárásról, és amikor ezt a felettesei megtudták, hogyan döntöttek, tekintettel arra, hogy egy munkavállalónak, különösen a Miniszterelnöki Hivatalban dolgozó köztisztviselőnek vagy bármilyen más munkavállalónak kötelessége tájékoztatni a feletteseit arról, hogy ellene büntetőjárás folyik, ráadásul egy közbizalom elleni bűncselekmény miatt folyik eljárás.

Én ebben a pillanatban még nem tudom azt, hogy a Miniszterelnöki Hivatalban hogyan kezelték ezt az ügyet, de ígérem, képviselő úr, hogy tájékoztatni fogom önt arról, hogy milyen eljárást folytatott le a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter akkor.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Valóban egészségesen táplálkoznak a gyermekek az iskolában?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr személyét.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Igen.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Képviselő úr, öné a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ha megengedik, akkor én valóban egy fontos kérdéssel foglalkoznék, amely a magyar embereket tényleg érinti, nem úgy, mint az előző néhány perc.

Az elmúlt évek, különösen az elmúlt hónapok hangosak voltak azoktól a programoktól, amelyek arról szóltak, hogy a gyermekeink hogyan táplálkozhatnak egészségesebben az iskolákban. Ez azon kevés programok egyike, amelyik, azt hiszem, kormányok között átívelő program; elég, ha csak a 2008-ban megszülető, azóta is működő iskolatejprogramra vagy pedig a 2005 óta folyamatosan szigorodó, közkeletű nevén büférendeletre gondolunk.

A mindenkori kormányzati szándékok ellenére azonban sajnos a valóság az, hogy a büfék egyre egészségesebb kínálata mellett az utóbbi időben egyre inkább megszaporodnak az iskolai büfékből kitiltott élelmiszereket is tartalmazó automaták. Erre

egyébként a jogszabály lehetőséget enged, azt mondja ugyanis, hogy amennyiben a szülői szervezet hozzájárul ehhez, úgy ilyen automatákat el lehet helyezni.

Sajnos azonban nem példa nélküli és a XVI. kerületben nagyon gyakran előforduló eset az is, hogy a szülői szervezeteket meg sem kérdezve helyeznek ki ilyen automatákat; a legvérlázítóbb az, amikor pont az egészséges életmódra figyelmet felhívó plakát alá helyezik egy XVI. kerületi iskolában azt az automatát, amely csak és kizárólag olyan termékeket forgalmaz, ami az egészségre kevésbé van jótékony hatással. A közbeszerzéseket elvben intéző Klebelsberg Intézményfenntartó Központ pedig csak a káoszt növeli ebben a kérdésben is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tervezik-e, hogy rendet tesznek a Klebelsberg Intézményfenntartónál, hogy a központ végre képes legyen arra, hogy az iskolabüfék kapcsán is ellássa megfelelően a feladatát, és érvényesítse a törvényeket? Tervezik-e azt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.)*, hogy Szabó Máté ombudsman korábbi ajánlásának megfelelően szabályozzák az iskolák körében működő boltok kínálatát?

Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez a kormány komolyan vette azt, hogy igyekszik minél inkább az egészséges környezethez, mármint az egészséges életvitelt biztosító környezethez való jogot mindenkinek biztosítani, és kiűzni akár a dohányzást, akár az egészségkárosító termékeket minél több helyről. Ezért csökkent érezhetően a dohányforgalom, ezért kevesebb a megbetegedés a dohányzás területén, ezért kapott Magyarország, a miniszterelnök úr nemzetközi elismerést a dohányzás ellen hozott törvények kapcsán, hiszen most már semmilyen zárt térben nem lehet ezt megtenni, és ennek fontos része az, hogy egészséges élelmiszerhez jussanak azok, akik iskolába járnak.

Pontosan ezért hoztunk olyan jogszabályokat, amelyek előírják, hogy mi a megengedett maximális napi sóbevitel, és folyamatos ütemezéssel veszük vissza ezeket a sóadagokat az egyes iskolai konyhákon, menzákon. Az egyes ellátási formák esetén biztosítja, hogy különböző napos ellátásnál, bölcsődei étkezésnél vagy háromszori étkezés biztosításánál mennyi a naponta biztosítandó tej, tejtermék mértéke, gabona alapú élelmiszer mértéke, vagy zöldség, gyümölcs miként kerüljön a gyerekek asztalára, és ezt ráadásul ne messziről hozzák, ne távoli konyhákból melegítsék föl, hanem helyi gazdáktól vegyék meg.

De ugyanígy korlátozások is vannak, hogy mik nem szerepelhetnek a közétkeztetésben: energiatartal-

szénsavas üdítő, cukrozott üdítő, nem gyümölcs alapú szörp, koffeintartalmú ital, az élelmiszer-színezékek egy része szintén tiltólistára került. Sőt, akinek az orvos diétás étrendet ír elő, annak a diétás ételek biztosítása is feladat az iskolában.

A Mintamenza-program elindult 2010-ben, ennek is már nagy sikerei vannak. Ha ezzel ellentétesen és a jogszabályokkal ellentétesen valahol kihelyeznek egy-egy ilyen automatát, azt természetesen onnan el kell távolítani. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A jogszabályok ez esetben teljesen egészség-központúan lettek kialakítva, ezek a döntések pedig egyenként jogszabálysértőek.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót képviselő úrnak viszonzulásra.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Hát persze, nyilván a jogszabályokat magam is ismerem, és tudom azt, hogy a kormányzati szándék ez. Ezzel szemben a valóság az, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ gyakori inkompetenciája ezen a területen is veszélyezteti a kormányzati szándék érvényesülését.

Amikor a XVI. kerületben a szocialista önkormányzati képviselő jelezte a polgármesternek, hogy ilyen automaták kihelyezése jogellenesen történt meg, akkor a kerületi polgármester a testület ülésén nem tudta megmondani, hogy milyen módon kerülhettek ki ezek az automaták. Azóta is kint vannak a kerületben ezek az automaták, és azt hiszem, hogy számos helyen tapasztalható még az, hogy az önök által elmondott, az ön által most ismertetett, nagyon helyes irányokat nem tudják betartani azért, mert a központ eleve képtelen arra, hogy minimálisan is betartassa ezeket a jogszabályokat.

Szeretném, ha lenne ebben változás, szeretném, ha azok az egyébként általunk is támogatható célok, hogy a gyermekek egészségesen étkezzenek az iskolában, érvényesülni tudjanak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és ezt ne akadályozza meg a központ alkalmatlansága.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úrnak megadom a szót viszonzulásra.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Ha nem lenne KLIK, akkor nem lenne egy egységes szervezet, amelyik akár holnap fölléphet, és minden iskolából ki tudja tiltani ezeket az automatákat.

A korábbi széttagolt rendszerben, amikor ki-ki külön fenntartóval rendelkezett, háromezerféle fenntartói döntés születhetett napról napra, akkor nem lett volna az államnak lehetősége arra, hogy ezeket egységesen kiszorítsa a különböző oktatási intézményekből.

Az egységes fenntartási rendszer, a KLIK-nek a létrejötte, a központi irányítás lehetőségének a bevezetése pontosan megteremti azt a lehetőséget, hogy valószínűleg korábban is volt egyik-másik helyen ilyesfajta automata, valóban, valószínűleg korábban is tudtak egészségkárosító, ilyen-olyan italokat vagy ételeket venni a gyerekek, csak most van egy Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, amelyik rá tud állni erre a problémára, és számítani tudja ezeket az egészségkárosító termékeket. Mint ahogy 2013-ban le is mértük az eredményességét a korábbi döntéseinknek, s abból láthatjuk, hogy 250 főzőkonyhán összesen 700 ezer gyermek eszik most már sokkal több gyümölcsöt, sokkal több zöldséget, teljes kiőrlésű pékárut, újfajta ételeket, és az iskolák több mint felében pedig már a diétás étrend is biztosítható. Úgyhogy én azt hiszem, hogy jó irányba haladunk ezen a téren is.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért nem örülnek bármely pedagógus szakmai segítségének?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Azt kérdezem a képviselő asszonytól, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dúró Dóra jelzésére:)* Képviselő asszony jelzi, hogy igen. Öné a szó, parancsoljon!

(15.30)

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány most már odáig süllyedt az oktatáspolitikai területén, hogy a saját szakmai egyeztető partnerét is kénytelen volt létrehozni a Nemzeti Pedagógus Kar megalakításával. Mindez azonban, ennek a megalakításnak a körülményei arra engednek következtetni, hogy ezek az egyeztetések olyanok lesznek, mint a mesében, amikor a kétféjú sárkány beszélget saját magával, de csak egyetlenegy lehetőség van, amiről dönteni tud.

Ezzel párhuzamosan Czunyiné államtitkár asszony itt az Országgyűlésben államtitkárként elmondott első beszédében is meglehetősen elutasító hangnemet ütött meg az oktatáspolitikai bármely más szereplőjével, különösen a szakszervezetekkel kapcsolatban, és azt sérelmezte, hogy a szakszervezetek az eddigi időszakban akár szakmai észrevételeket is tettek, túl a munkavállalói érdekképviseleten.

Szeretném ezért kérdezni államtitkár urat: kizárólag egy szervezettel szeretnék akkor ezeket a szakmai egyeztetéseket lefolytatni? Miért nem örülnek annak a nemzeti együttműködés rendszerében, hogy ha bármely pedagógus bármely keretek között az oktatáspolitikai változásaival, akár a törvényhozással kapcsolatban elmondja a véleményét? Miért kérdőjelezzik meg egy szakszervezeteknek azt a jogát, hogy részt vegyen ilyen módon is a közélet és az oktatáspolitikai alakításában, és segítse akár ezt a folyamatot?

A Nemzeti Pedagógus Karral kapcsolatban pedig további olyan aggályok merülnek fel, amelyek arra engednek következtetni, hogy ez bizony nem egy független szervezet lesz, hiszen például a költségvetését is az állam fogja biztosítani. A pedagógusok részéről pedig a kötelező tagság elrendelése mellett is csak 10 százalék volt egyáltalán az, aki részt vett ennek az egész folyamatnak a megalakításában.

Sikerként értékelik ezt, államtitkár úr? *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy nagyon örülhetünk annak, hogy létrejött a Nemzeti Pedagógus Kar, hiszen minden pedagógus részt vehetett ennek a felállításában. Senki nem volt kizárva, mindenki ott lehetett akár helyben, akár az országos tisztségviselők megválasztásánál. Ez az a testület, ahol nemcsak egy szűk szakszervezeti tagság az, aki véleményt nyilvánít, hanem minden pedagógusnak lehetősége volt ebben részt venni. *(Dr. Schiffer András: Mi van az agrárkamarával?)*

Ugye, ha megnézzük például az ügyvédi kamara esetét, ott is, bár a kamarai közgyűléseken viszonylag kevés ügyvéd jelenik meg, de ettől függetlenül senki sem vonja kétségbe a legitimációját a kamarai vezetőknél, és ott is egyébként kötelezően minden ügyvéd, aki praktizál, az tagja az ügyvédi kamarának. Itt is valamelyest más körülmények között, de hasonló rendszer épült föl, ahol minden pedagógus megválaszthatja azt, aki őt képviselje a szakmai párbeszédben, vagy ő maga is indulhatott a belső kamarai választásokon. Minden egyes Magyarországon dolgozó pedagógus számára ez a lehetőség fel volt kínálva. Aki élt vele, élt vele, aki nem élt vele, nem élt vele. Éppen ezért egy sokkal szélesebb körű felhatalmazottsággal rendelkezik a Nemzeti Pedagógus Kar, mint a szakszervezetek, akiknek a véleménye természetesen továbbra is sok tekintetben fontos, továbbra is a kormányzat nyilván ezeket meg fogja hallgatni.

Őn is láthatta az elmúlt négy évben, hogy akár államtitkári szinten, akár miniszteri szinten különböző egyeztetések zajlottak a korábbiakban is a szakszervezetekkel, de egyikőjük sem bír akkora reprezentativitással, egyikőjüknek sincs akkora legitimá-

ciója, egyik szakszervezeti vezetőnek a megválasztásában sem vett részt annyi pedagógus, mint a Nemzeti Pedagógus Karnak az esetében. Éppen ezért úgy gondolom, hogy nyilván ez a legfőbb érdeképviseleti szervezete a pedagógusoknak, amelyben bárki bármelyik szakaszban részt vehetett, beleszólt, indulhatott a választásokon, és szavazhatott is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak. Tessék!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Én a lehetőségét egyetlen pedagógusnak sem vontam kétségbe, mindazonáltal arra figyelmeztettem önt is és a nyilvánosságot, hogy igény viszont a pedagógusok körében nem nagyon jelentkezett ennek a Pedagógus Karnak a létrehozására. Ismétlem, hogy a pedagógusok 10 százaléka vett részt abban a folyamatban, amely ennek a megalakulásához vezetett. Tehát ez egyértelmű visszajelzés, hogy erre a kötelező tagság ellenére, sőt lehet, hogy éppen amiatt a pedagógusok körében vajmi kevés igény van.

Egyébként a kötelező tagsággal kapcsolatban számos kormánypárti politikus is elmondta a kritikáját, sőt a Pedagógus Kar megalakulását követő sajtótájékoztatón maga Horváth elnök úr is azt mondta, hogy ő is szerencsésebbnek tartotta volna, ha önkéntes tagsággal jön létre ez a szervezet, és úgy valóban a megfelelő igényekhez tudták volna igazítani a működését is. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Képviselő Asszony, ha ezt az elvet vallanánk, akkor nem tudom, hogy hány területi kamarája maradna meg a Magyar Ügyvédi Kamarának, hiszen bár kötelező tagság van az ügyvédek között is, ráadásul az ügyvédek azért mégiscsak közéletibb szakmát űznek, mint a pedagógusok, de mégis olykor-olykor 10-20-30 százaléknyan mennek csak el egy kamarai közgyűlésre, és nagyon ritka az, lehet, hogy nem is volt az utóbbi időszakban *(Dr. Schiffer András: És ez így rendben van?)*, amikor az adott kamara tagjainak több mint fele, mondjuk, elment volna az ügyvédi kamara közgyűlésére. És még sem mondjuk azt, hogy fel kellene oszlatni az ügyvédi kamarákat, mert nagyon kevés ügyvéd megy el a kamarai közgyűlésre, és nem vonjuk kétségbe ezeket a döntéseket.

Vagy: ha megnéz egy önkormányzati választást, ahol adott esetben nem ment el a választóknak több mint 50 százaléka, és mégis tudtak polgármestert választani. Ez egy nagyon gyenge érvelés, szerintem ez egy rossz irány, ha azt mondja, hogy azért, mert bár mindenkinek meg volt adva a lehetőség, de kevesen mentek el, ezért az egész szervezetet kétségbe

kéne vonni, mert akkor nagyon sok kamara Magyarországon bajba kerülne.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Hargitai János, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**A Széchenyi-pihenőkártya betölti-e a hozzá fűzött reményeket?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e. *(Jelzésre:)* Igen, elfogadja. Öné a szó, parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2012-ben, amikor az üdülési csekket kivette a kormány a rendszerből, akkor sokan aggódtak, hiszen az is egy jól működő rendszer volt, a kormány célja azonban az volt, hogy egy papír alapú forgalmazás helyett elektronikus forgalmazás történjen. Egy bankkártyához hasonló elektronikus utalványkártya kibocsátására került sor. 2013-ban azt látom a számok alapján, hogy a Széchenyi-pihenőkártyához fűzött remények beigazolódni látszódtak, mert nemcsak a külföldi beutazó forgalom növekedett, hanem a belföldi turizmus is növekedett, az elfogadóhelyek 10 százalékkal tudták növelni a bevételüket, nyilvánvalóan a SZÉP-kártyának köszönhetően is. Társadalompolitikai célja is van ennek a kártyának, kutatások igazolják azt, hogy a dolgozók egészségére, rekreációjára fordított költségek egy munkáltatónak kétháromszorosan is megtérülnek. Könnyű belátni azt, hogy egy kipihent munkaerő a munkahelyén is jobban teljesít.

Látszólag az állam, ugye, itt bevételekről mondott le, hisz' a munkavállalónak és a munkaadónak is ingyenes a SZÉP-kártya. 1,5 százaléknyi járulékot kell mindössze fizetnie a kártyát elfogadó szálláshelynek, a kibocsátónak. Addig, ameddig 2013-ban az általam ismert számok alapján a társadalompolitikai és a gazdaságpolitikai várakozásai is megvannak a kormánynak, hiszen a kormány nem titkolta itt arra gondolt, hogy ha le is mond járulékbévételekről, a forgalmi adók vagy a többletmunkahelyek tekintetében a költségvetésnek és az államnak meglesz a haszna.

Államtitkár urat arról kérdezem, hogy a legfrissebb számok mit mondanak, hogyan alakul a SZÉP-kártya forgalmazása, és az idei turisztikai előszezonban mit mondhat a számok alapján.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr, valóban így van, hogy a SZÉP-kártya az egyik legsikeresebb döntése, úgy

gondolom, az elmúlt négy évnek, hiszen három éve működik, és a kafetéria-rendszer egyik legnépszerűbb és leggyakrabban választott elemévé vált az elmúlt időszakban.

A felhasználók száma megközelítette az egymillió embert, és több mint 24 ezer munkáltató tette már magáévá és használja ezt a rendszert. 2013-ban a SZÉP-kártyának köszönhetően 68 milliárd forint áramlott a turisztikai és a vendéglátó-ipari vállalkozásokhoz. Tehát egymillióan vették igénybe ezen magyar vállalkozásoknak a szolgáltatásait. Bizonyosan hozzájárult a SZÉP-kártya is ahhoz, hogy az ország idegenforgalmi statisztikája is jelentősen javult.

(15.40)

Ami örömhír, hogy továbbra is népszerű a SZÉP-kártya, hiszen a kártyára feltöltések száma 10 százalékkal nőtt az elmúlt 5 hónapban, 4 milliárddal növekedett, 34 milliárdról 38 milliárd forintra, és a költése is még nagyobb ütemben folyik, hiszen az 20 százalékos növekedést mutat. Szintén jó döntésnek minősült az is, hogy 5 hónappal meghosszabbítottuk a SZÉP-kártya felhasználásának a lehetőségét, és így május 31-ig, tehát a kibocsátást követő második év május 31-éig lehetett elkölteni, és például a 2012-es feltöltés 98 százalékát költötték el a munkavállalók, ez 71,7 milliárd forint.

Azt gondolom, hogy a SZÉP-kártya jó döntés, ezt természetesen folytatni kell a jövőben is, és amennyiben lehetséges, még bővíteni.

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő urat illeti a szó, egy perce van, parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm, ebben természetesen egyetértünk. Egy további kérdésem lenne még, ha ezt feltehetem. A sajtón keresztül gyakran hallani azt, hogy bizony támadják is ezt a rendszert; gondolom, azok, akik nem lehetnek érintettjei. Lát-e lehetőséget államtitkár úr arra, hogy meg tudjuk védeni nemzetközi fórumokon is ezt az egyébként számunkra egyértelműen hasznos rendszert? *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úrnak is egy perce van vizsgválaszként.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Így van, képviselő úr. Tudjuk, hogy ez magyar munkahelyeket jelent, magyar emberek számára, magyar vállalkozásokról szól a történet, nem pedig külföldi szolgáltatókról; a magyar turizmust erősíti, a magyar emberek fogyasztását bővíti, a magyar állam adóbevételét növeli, s a magyar vállalkozások erősödnek ezáltal. Egy igazi magyar termék magyar embereknek.

Valóban így van, az Európai Unióból is kapunk támadásokat ezért. Azt gondolom, hogy a magyar

kormány, a magyar állam ezeket képes lesz megvédeni, és ezt az igazán népszerű és jó terméket, jó döntést, ahogy már mondtam, a jövőben tovább tudjuk majd terjeszteni, bővíteni.

Köszönöm. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Ki kém, ki nem kém?**” címmel. A miniszter úr választhatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem Schiffer képviselő urat, elfogadja-e.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Essünk túl rajta! Igen.

ELNÖK: Elfogadja, teszi ezt nyilvánvalóvá a képviselő, így aztán ön a szó, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Múlt hétfőn, június 16-án önök megemlékeztek Orbán Viktor '89. június 16-i beszédének 25. évfordulójáról. Ezzel egyidejűleg Tasnádi László főhadnagy, a BRFK állambiztonsági szervének III/II. osztálya C alosztályának megbízott vezetője Orbán Viktor kormányának rendészeti államtitkára lett 25 évvel később. *(Novák Előd: Szégyen!)*

Mivel foglalkozott ez az alosztály? A belső reakció, a kulturális, ifjúsági és egyházi vonalon ellenséges tevékenységet folytató személyek, diplomaták operatív megfigyelésével és a kiemelt népgazdasági objektumok védelmével.

Az újratemetésen '89-ben Tasnádi László a Heti Válasz 2009-es cikke szerint operatív tisztként két ügynökkel tartott kapcsolatot, és kért tőlük jelentést. Tasnádi rendészeti államtitkár a múlt héten a következőképpen reagált: „Nem mondom le, nincs miért.” Mondhatta volna azt is: na és? Mondhatta volna azt is, nincs okom arra, hogy bármilyen oknál fogva szégyenkezzek ezért. Nem mondta ezt, mert ezt Medgyessy Péter mondta. Mi volt az önök érve az aktanyilvánossági törvénnyel szemben? Hogy ne az ügynökökön verjük el a port. Ezek után mit mond Tasnádi államtitkár? Tehát az, hogy ügynök voltam, természetes dolog.

Tisztelt Államtitkár Úr! A következőkre lennék kíváncsi, először is szeretném föltenni azt a kérdést, amit 2002. június 19-én Rogán Antal fölített e falak között: „Büszke lehet-e az ember arra, ha ennek a titkos rendőrségnek tisztje volt, vagy nem lehet büszke arra, hogy ennek a titkos rendőrségnek tisztje volt?” Hányan vannak még, akik a rendszerváltás utáni kormányokban a kommunista állambiztonság tisztjeiként szolgáltak? *(Novák Előd: Nem tudhatjuk. Titkos.)* Mikor lesz nyilvános, hogy '89 után hány volt állambiztonsági tiszt szolgált a különböző kormányokban? Egyetért-e egy lusztrációs törvény-

nyel, államtitkár úr? *(Az elnök csenget.)* Támogatná-e a kormány azt, hogy kommunista állambiztonsági tiszték soha ne tölthessenek be kormányzati funkciót Magyarországon?

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, akinek szintén két perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tasnádi László az elmúlt hét péntekén, 2014. június 20-án, a Belügyminisztériumban sajtótájékoztatót tartott pályafutásáról. *(Dr. Schiffer András: Lemon-dot?)* Erről a sajtótájékoztatóról a sajtó képviselői részletesen, minden részletre kiterjedően tájékoztatták Magyarországot nyilvánosságát. Tasnádi László elmondta *(Dúró Dóra: Hogy ez természetes dolog.)*, hogy terrorelhárítással és kémelhárítással foglalkozott *(Dr. Staudt Gábor közbeszól. - Derűltség a Jobbik soraiban.)*, elmondta a részletes szakmai életútját.

Tasnádi László az elmúlt négy évben, 2010-14 között a Belügyminisztérium kabinetfőnökeként a Nemzetbiztonsági bizottság ülésein gyakran tájékoztatta az országgyűlési képviselőket *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Szégyen! - Dr. Schiffer András: Nem szivárogtatott?)*, s akkor senkinek az ő tevékenységével kapcsolatban kifogása nem merült föl. *(Dr. Staudt Gábor, dr. Schiffer András: Szégyen!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Tasnádi László beszámolt az életútjáról, elmondott mindent a nyilvánosságnak ezzel kapcsolatban, elmondta a tevékenységét, elmondta azt, hogy mivel foglalkozott az 1970-es évek közepétől kezdődően. *(Dr. Schiffer András: Igen? - Dr. Staudt Gábor: Mint Horn Gyula.)* Tisztelt Képviselő Úr! Ön ezt a bejelentést, ezt a sajtótájékoztatót, illetőleg az ott elhangzottakat politikai hasznosításra használja föl *(Derűltség a Jobbik és az LMP soraiban.)*, kérem, hogy ezt ne tegye.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Schiffer állam..., illetve Schiffer képviselő úré a szó. *(Derűltség.)* Parancsoljon! *(Novák Előd: Ez a paktum még nem nyilvános.)*

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az a helyzet, tisztelt államtitkár úr, hogy az önök által elfogadott Alaptörvény U) cikk (4) bekezdése alapján Tasnádi államtitkár úrnak vagy korábban kabinetfőnök úrnak az ország nyilvánossága előtt kellett volna arról beszámolnia, hogy mit végzett 1989 előtt, nem a színpalak mögött, nem különböző titkos megbeszéléseken.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tudjuk, hogy mi történt ezen a sajtótájékoztatón, tudjuk, hogy például a Fidesz azt mondta, hogy szakmai és nem politikai

munkát végzett. Mint Medgyessy Péter, nyilván belülről bomlasztotta a rendszert. *(Novák Előd: Így igaz!)* Tudjuk, szakember volt; szakemberebb, mint azok, akik '44-ben a közigazgatásban dolgoztak *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*; szakemberek voltak azok is, akik a 80-as években a cenzúrát irányították.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egyetlenegy dolgot ajánlanék az ön figyelmébe: közjogi értelemben bizonyára lehet Magyarország miniszterelnöke a D-209-es elvtárs, de erkölcsi értelemben nem. A demokráciában egyvalami nem lehet, aki a diktatórikus rendszer fenntartása mellett tevékenykedett, mégpedig közéleti szereplő. *(Az elnök csenget.)* Kóvér László mondta ezt 2002. június 22-én. *(Közbeszólások. - Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Viszónvázat illeti meg az államtitkár urat, parancsoljon!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Még egyszer szeretném leszögezni, Tasnádi László 2014. június 20-án a nyilvánosság elé állt, minden, a pályafutásával kapcsolatos részletről tájékoztatta a nyilvánosságot. *(Dr. Schiffer András: Ki volt a kapcsolat?)* Elmondta azokat a tényeket, amelyek a pályafutásával kapcsolatosak, elmondta a tevékenységét, a különböző beosztásait, elmondta azt, hogy ő ezekben az időszakokban milyen tevékenységet folytatott. *(Dr. Staudt Gábor: Horn Gyula is elmondta.)* Tisztelt Képviselő Úr! Arra kérem, hogy ezeket az információkat, amelyeknek ön is a birtokában van *(Dr. Schiffer András: Minek vagyok a birtokában?)*, azoknak az információknak, tisztelt képviselő úr, amelyek a sajtótájékoztatón elhangzottak *(Szilágyi György: Ott nem hangzott el semmi.)*, tehát ezek az információk a nyilvánosság számára hozzáférhetők, s ezeket Tasnádi László megosztotta a nyilvánossággal.

Köszönöm szépen. *(Novák Előd: Még külügyminiszter is lehet belőle!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**Miért nem mondanak igazat?**” címmel. A miniszter úr választhatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. *(Heringes Anita bólint.)* A képviselő asszony elfogadja. Öné a szó, parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Ha az ön minisztere a múltkori szóbeli kérdésekre adott válaszainak szavaival élhetek, akkor most azt mondom, hogy nagy örömmre szolgál, hogy ismét a hazai hulladékgazdálkodásról tehetek fel kérdést. Megfogadtam ugyanis a tanácsot, és tovább tájékoztattam a kérdéskörben.

Először is, az ön minisztere a múltkori válaszában szó szerint azt mondta: „A magyar hulladékgazdálkodás rendszere működik, a környezetvédelemnek fontos része.” Amennyiben így van, akkor csak egy kérdésem maradt: önök szerint tényleg működőképes az a rendszer, amelyik a sokszorosát igényelte annak az összegnek, amit a rezsicsökkentés miatti veszteségének a kompenzálására fordíthat?

(15.50)

A valós helyzet ugyanis az, hogy az állami és önkormányzati hulladékgazdálkodási cégek nagy része már a hulladéklerakási járadékot is képtelen fizetni a rossz és elhibázott rendszer miatt.

A szolgáltató cégek többsége a végtartaléki felélését folytatja éppen napjaiban. A baj nemcsak az, hogy a kompenzációs felosztásról még nem sikerült dönteniük, hanem az, hogy azt sem tudni, honnan teremtik elő az igényelt összeget. A veszteségek fedezetül szolgáló kompenzációs alapjának egy részét ugyanis elvben a hulladéklerakási járadékból kéne fedezniük. Ezt azonban, amint jeleztem, a csőd közelében lévő nonprofit cégek nem tudják fizetni. Így viszont veszélybe kerül az egész ágazat, megszűnhet a szolgáltatás, és munkahelyek százait veszíthetjük el. És ezt nemcsak én állíthatom, hanem a szakmai szervezetek és most már a TÖOSZ is, amiben az önök polgármesterei vannak.

Tudvalevő az is, hogy a hulladékgazdálkodásról szóló törvényből eredően pár hét múlva, július 1-jével az összes szolgáltatási szerződés megszűnik, és újakat kell kötni. Már most is arról szólnak a hírek, hogy több mint 300 település számára kell kijelölni a katasztrófavédelemnek a szolgáltatót. Fura helyzet az, hogy önöknek a működő hulladékgazdálkodási rendszer az, amikor a katasztrófavédelem végzi a szemétszállítást.

Ezért újra kérdezem önt: önök szerint tényleg működőképes ez a rendszer? Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár urat illeti a szó. Két perce van, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Asszony! Meg tudom erősíteni miniszter úr szavait: a rendszer működőképes, hiszen egy új, felálló rendszer áll be nap mint nap, és teszi azt a dolgot, ami az egyik legfontosabb Magyarországon, hogy a környezetvédelem, a hulladékgazdálkodás a lehető legjobb módon zajlódjék.

Nagy hangsúlyt fektet a 2013. január 1-jén elfogadott törvény a hulladék-keretirányelvben a tagállamoknak kötelezően teljesítendő hasznosítási arányok megvalósítására. 2015. január 1-jére kötelező kialakítani az elkülönített hulladékgyűjtési rendsze-

reket. A hasznosítási arányok teljesítését segíti továbbá, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás területén előírásra került a fokozott önkormányzati szerepvállalás. Azt hiszem, ez is teljesen új felfogás, hiszen korábban, addig, míg külföldi szolgáltatók végezték ezt a feladatot, vitték el a profitot, a hasznot ebből a szektorból, addig az önkormányzat szerepvállalásával el lehet érni azt, hogy az itt keletkező profitok segítsék az önkormányzat egyéb területein lévő feladatok vállalását.

Valóban átmeneti időszak van, az átalakulás időszaka van, és amennyiben a települési önkormányzatok nem tudják ellátni az önkormányzati törvényben is megfogalmazott hulladékgazdálkodási feladatukat, a kormány és a katasztrófavédelmi hatóság segítik a megfogalmazott feladatok végrehajtását, azaz a kormány és a katasztrófavédelmi hatóság készen áll arra az esetre, ha valamely önkormányzat nem tudja biztosítani a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást. Ennek megfelelően azt tudom önnek mondani, hogy a Földművelésügyi Minisztérium és a kormány döntésének következtében a megvalósult jogszabályoknak köszönhetően nem lesz Magyarország területén hulladékgazdálkodási közszolgáltatás nélküli település.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Viszonválasz következik. Egy perce van a képviselő asszonynak, tessék!

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Az a helyzet, hogy még mindig nem értik a problémát, hiszen ez a rendszer nem működőképes akkor, ha 300 település számára a katasztrófavédelemnek kell kijelölni a közszolgáltatót, és a hulladékcégek a megszűnés határára kerülnek; és veszélybe kerülnek munkahelyek és a hazai szolgáltatás ellátottsága. Hiszen önök mondták, hogy nem lesz Magyarország egyetlen települése sem Nápoly. Hát, reméljük mi is.

A miniszter úr múltkori válaszára, kioktatás helyett, azt tudom neki mondani, hogy foglalkozna inkább azzal, hogy a hulladékszállítás árszabályozása olyan legyen, amelyet az emberek meg tudnak fizetni, és a cégek is fenn tudják tartani magukat. Foglalkoznának inkább azzal, hogy ne szűnjenek meg az iskolai papírgyűjtés lehetőségei (*Dr. Fónagy János: Nem kell annyit szemetelni.*), amelyet az osztályok nagy része osztálykirándulásra fordított; és foglalkoznának inkább azzal, hogy a hulladékgazdálkodó cégek be tudják tartani a törvényt, és biztosítsák a több méretű szemetest a lakosságnak.

Ráadásul ma már annak sem hihetünk, amit ígérnek, hiszen önök azt ígérték (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a bizottsági miniszteri meghallgatásokon ugyanis, hogy lesz környezetügyi államtitkárság. Hát, mi valahogy ezt nem látjuk.

Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Kedves képviselő asszony! A hulladéklerakási járulék bevezetésének egyik fő célja az volt, hogy eltérítse a hulladékot a hulladéklerakótól, valamint ösztönözze a hulladék hasznosítását. A járulékból finanszírozott feladatok között pedig kiemelt hangsúlyt kap az elsődleges cél eléréséhez szükséges projektek finanszírozása, a közszolgáltatás szakmai szempontból kívánatos átalakításának támogatása.

Az iskolai papírgyűjtéssel kapcsolatosan hadd mondjam el önnek: különítsünk el kétféle fontos problémát! Az osztálykirándulásokat kívánjuk támogatni belőle vagy egyszerűen romba akarjuk dönteni a hulladékgazdálkodási törvényt? Ugyanis a szelektív hulladékgyűjtés megvalósításával lehetővé válik, hogy otthonról minden papír elkerüljön. Ha a gyerekek elviszik onnan - és egyébként 2000-től kezdve már nem lehetséges, törvény szerint nem lehetséges ennek a végzése -, a szelektív hulladékgyűjtés pedig elősegíti. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*)

Önnek abban teljesen igaza van, hogy a környezetgazdálkodás a nevelés szempontjából nagyon fontos tevékenység. Találjuk meg közösen azt a módot, hogy hogyan tudjuk a gyerekek környezettudatos nevelését szolgálni, és hogyan tudjuk segíteni (*Az elnök ismét csenget.*) az osztálykirándulásokat is.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormány-párti padosorokban.*)

(*A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt
Mirkóczki Ádám váltja fel.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések órája befejeződött. Most a **kérdések** következnek.

Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért mindig a rászorultakon csattan az ostor?**” címmel. A képviselő úr a szó, parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Bár a kormányzati kommunikáció folyamatosan azt hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatottsági adatok milyen jók Magyarországon, azért ez a valóságban nem tükröződik. A valódi piaci és gazdasági alapon létrejövő munkahelyek száma nagyon csekély vagy nagyon jelentéktelen, és a foglalkoztatottsági adatok is csak a mesterségesen földuzzasztott közfoglalkoztatottak számának, valamint a külföldön munkát vállaló 500 ezer magyar állampolgárnak köszönhető.

Ennek tükrében különösen nagy problémát jelent a magyar háztartásoknak az, ha a család akár egy tagja is teljesen önhibáján kívül, de átmenetileg

is elveszíti a munkáját, és pénzbeli, szociális támogatásra szorul.

Problémát jelent, hiszen azt tapasztalja, hogy itt is kapukba ütközik, hiszen azt érezzük és azt látjuk, hogy folyamatosan szűkül az állam által a szociális ellátásokra fordított források összege. Ha például Szeged önkormányzatát tekintem, ez az összeg 2010 óta 75 százalékos csökkenést mutat. Ezzel szemben a másik oldalon viszont azt tapasztaljuk, hogy a pénzbeli szociális ellátásokat igénybe vevők száma 2010 óta folyamatosan növekszik, és nem valószínű, hogy csökkenni fog ebben az évben sem.

A közfoglalkoztatás csak rövid időre és nem is mindenki számára biztosított, és azt is látjuk, hogy sok a pályakezdő fiatal is. A megnövekedett pénzbeli ellátási igények többletköltségét a jelenlegi forrásokból biztosítani nem lehet, a forrásaitól megfosztott önkormányzatoktól pedig ne várják a megoldást, hiszen nincs rá keret.

Mindezek miatt kérdezem a miniszter urat, államtitkár urat, miért van az, hogy felesleges látványberuházásokra van pénze az államnak, miközben a nehéz helyzetbe jutott családok szociális támogatására szánt kassza lassan kiürül. A másik kérdésem, hogy érdemi, valós munkahelyek híján mit kíván tenni a kormány az önhibájukon kívül egyre nagyobb számban szociális támogatásra szoruló magyar emberek megsegítésére, különösen úgy, hogy az önkormányzatok forrás hiányában az amúgy sem kötelező feladatot föl vállalni már nem tudják.

Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Rétvári államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kevés lesz a két perc, hogy minden valótlanságot helyrehozzak abból, amit a képviselő úr mondott az imént.

Először is, a közmunkaprogram kapcsán: lehet, hogy irigyek rá a szocialisták, hogy végre van egy sikeres közmunkaprogramja, Start-munka programja Magyarország kormányának, hiszen olyan mértékben sikerült új munkahelyet létrehozni akár közmunka terén, akár a magánszférában, amire korábban valóban nem volt példa. Közmunkára pedig igenis szükség van, hiszen ön is tudja, hogy vannak olyan emberek, akik 5-10 éve már nem dolgoznak, és nekik nincs reális esélyük arra, hogy piaci munkát kapjanak, hiszen nincsen gyakorlatuk. Az utóbbi 5-10 évben nem tudnak felmutatni egyetlenegy munkában töltött napot sem. *(Gúr Nándor többször közbeszól.)*

Ha nekik nem segít az állam, ha nem az állam nyújt munkalehetőséget, akkor nekik senki nem fog Magyarországon munkalehetőséget nyújtani. Az, hogy önök nem hoztak erre a területre semmifajta

újdonságot, szabályozást, pontosan azt jelenti, hogy önök elengedték ezeknek az embereknek a kezét, lemondtak róluk, őket a piac nem fogja foglalkoztatni, és a közmunkaprogramot sem indították el, hogy nekik segítsenek.

Ami a nehéz helyzetben levő embereket illeti, először is, a segélyezés rendszere, ön is tudja, hogy ha összehasonlítja a mostani önkormányzati számot a négy évvel ezelőtti önkormányzati számmal, pontosan azért lesz óriási a különbség, hiszen közben átalakítottuk az önkormányzatok és a közigazgatás rendszerét, és a járás nagyon sok feladatot átvett az önkormányzatoktól, amelyet korábban az önkormányzat látott el, most pedig az állami szervezetrendszer látja el, tehát átvette ezt a feladatot az állam.

(16.00)

Másrésről: önkormányzat forráshiányból nem tudja megoldani. Önök voltak azok, akik eladósították az önkormányzatokat, sokkal több feladatot raktak rájuk, mint amennyi forrásuk lett volna. Mi konszolidáltuk az önkormányzatokat, megszüntettük az adósságukat, hogy újra tudjanak normál mértékben költségvetést tervezni.

Ami pedig a segélyek kifizetését jelenti, ha ön is megnézi a tavalyi költségvetést és zárszámadást, hozzájárulást a pénzbéli szociális ellátásokhoz, a költségvetésben 39,1 milliárd forint *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* áll itt is rendelkezésre, és ennek nem minden része lett elköltsve, tehát maradt is üres fedezet.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Visszavonulót fúj a kormányzat”** címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Május 24-én, egy nappal az uniós választások előtt felröppent a híre egy kormányzati elképzelésnek, amely a kétgyermekes családok adókedvezményének a bővítéséről szólt. Pankucsi Zoltán, a nemzetgazdasági tárca adóügyi helyettes államtitkárának akkori nyilatkozata szerint „már végeztek számításokat, ezek szerint a kétgyermekesek kedvezményének megduplázása évente 55-60 milliárd forintot hagyna az érintetteknek”. A június 19-i napirend előtti felszólalásomban felhívtam a figyelmet arra, hogy felelőtlen kísérletezgetést folytat a kormány a családtámogatások terén, valamint arra, hogy nem szabad tovább halogatni a kétgyermekes családok gyermekek után járó adókedvezményének bővítését. Kitértem a kormány óriási baklövésére, amit még Balog Zoltán miniszter úr is elismert a meghallgatásán, miszerint a 2012-től bevezetésre kerülő adókedvezmény csak a jómódúaknak kedvezett.

Felhívtam a figyelmet arra, hogy a jelenlegi létminimum magasabb, mint a minimálbér összege. Kiemeltem, a kísérletezgetések eredménye az lett, hogy 2013-ra ismét a 88 700-as mélypontra süllyedt az élve születések száma. Rétvári Bence államtitkár úr akkor a reagálásában a szokásos kötelező panelet mantrázta. Egyetértett azzal, hogy nagyon fontos, hogy minél több gyermek szülessen Magyarországon, felvetésemre viszont, hogy a lehető legsürgősebben intézkedni kell a kétgyermekes családok családi adókedvezményeinek bővítéséről, semmit nem reagált.

Államtitkár úr, a mantra elhagyásával válaszoljon, hogy visszavonulót fújnak-e. Mégsem fogják megduplázni a kétgyermekes családok adókedvezményét? Vajon csak egy ilyen választás előtti ígéret volt ez is?

Kérem válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Újra azt tudom mondani, mint az előző kérdezőnél, hogy van egy érdekes helyzet, hogy a Jobbik támogatja a Fidesz családi adókedvezmény-rendszerét, és ez a fontos. Az a fontos, hogy amit a Fidesz 1998-ban kitalált, hogy a családokat úgy kell támogatni, hogy a jövedelmük adójából adjunk többet gyermeknevelésre, és ez egy jó rendszer, ezt a Jobbik támogatja. Persze, én azt is megértem, hogy ön mint ellenzéki képviselő, azt szorgalmazza, hogy egy bizonyos rétegnek, a kétgyermekeseknek adjunk többet az adókedvezményből is, és adjunk mielőbb. Megértem önt, mi több, egyet is értek önnel.

Valóban növelni szükséges a családi adókedvezmény mértékét, nagyságát, azonban ez már nem társadalompolitikai kérdés, mert azt tisztáztuk, hogy abban egyetértünk, hanem alapvetően a költségvetés kérdése, az adóbevételek kérdése. Nyilvánvalóan erre érdemben akkor lehet visszatérni, amikor a magyar gazdaság teljesítménye a gazdasági növekedéssel olyan adóbevételeket, plusz adóbevételeket hoz a költségvetés számára, amelyet a családoknak oda lehet adni támogatás címén. Úgy gondolom, hogy ez az idő el fog jönni nem is sokára, amikor kormányzati szinten is önnel egyetértésben napirendre fogjuk tűzni, hogy a családi adókedvezmény rendszerét hogy lehet bővíteni, és hogyan lehet erősíteni. Egyetérték önnel abban, hogy igen, a több családot érintő egy- és kétgyermekes családok adókedvezményét bővítsük és növeljük akkor, amikor ennek eljön az ideje.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Milyen irányváltást tervez a vidékfejlesztésben Lázár János miniszter úr?”** A képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon sokat hallottunk az elmúlt héten arról, hogy milyen vidékfejlesztési átalakítások várhatók, és nagyon sok kérdés felmerül. Részben a sajtó nyilvánosságából értesültünk arról a progresszív rendszerről, ami az első pilléres támogatások tekintetében a nagyokat elkezdené egy nagyon picit szankcionálni, és visszahozná a középbirtokos rendszer megerősítésére talán ezt a forrást. Elvileg egy ezzel ellentétes törekvésről is lehet hallani, mégpedig arról, hogy az Európai Unió Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapjának első pillérében az egységes kifizetések rendszere, a második pillérben a vidékfejlesztési támogatások, és egy olyan hír is felröppent, hogy a második pillérből az első pillérbe kerülne átcsoportosításra a kormányzati törekvésben pénz.

Felmerül az, hogy miért van erre szükség. Ha elkezdünk progresszíven csökkenteni területalapú támogatást, akkor elvileg többletforráshoz kellene hogy jusson a kis- és középbirtok. Tehát effektíve nem lenne szükség arra, hogy vidékfejlesztésből vonjunk el, mert a vidékfejlesztési forrásokra lenne sokkal nagyobb szükség, hogy pályázati úton a vidék minél inkább hozzá tudjon férni minél több pályázati pénzhez.

Mindemellett egy nagyon picit aggódtam az első sajtóhírek miatt, ugyanis a miniszter úr első nyilatkozataiból csak a területnagyság volt behatárolva, és nagyon-nagyon örülnék neki, ha átgondolásra kerülne az esetleges rendszer, ami egyébként elviekben támogatható, hogy valóban hasznos lépés lenne, ha egy progresszív rendszer alakulna ki, mégpedig azért, mert önmagában a birtoknagyság nem indikálja egy-egy gazdaság értékteremtő jellegét. Lehetnek olyan nagyobb gazdaságok, amelyek magas foglalkoztatással, nagy értékteremtő jelleggel működnek, és lehetnek olyan kis gazdaságok, amelyek jóformán kiegészítő jövedelemként valósulnak meg. Jó lenne, ha más szempontok is beépülhetnének ebbe a rendszerbe, és ha történhetne erről egy általános vita.

Ezzel együtt az utolsó bekezdés az - amit írásban leadtam -, ami leginkább fontos. Mindezek után felvetődik a kérdés, hogy Lázár úr az átalakítások tükrében hogyan értékeli a vidékfejlesztési teljesítményeket *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és az agrártámogatási rendszer milyen átalakítása várható.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Miniszter úr, ön é a szó. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen a kérdését. A konkrét kérdésre konkrétan fogok röviden válaszolni, de elvi kérdést is érintett, ezért arra egy mondat erejéig kitérnék. Azt hiszem, ebben a Házban pártállástól függetlenül egyetértés van abban, hogy az elmúlt 24 esztendőben vagy talán 35 esztendőben, ez már nézőpont kérdése, a vidéken élők életlehetőségei jelentősen sérültek, és a Magyarországon vidéken élők hátrányból indulnak, akár fiatakként, akár középkorúként kell a munkaerőpiacon helytállniuk. Általában a vidék komoly problémákkal küzd, ami a fejlesztéseket, a megtartóképességet illeti, hogyan érdemes vidéken élni, milyen életlehetőséget kínálunk.

A jelenlegi kormány az az elképzelése, hogy az állam számára rendelkezésre álló források átrendezésével, szerintem igazságosabbá tételével esélyt tudunk teremteni. Ezek természetbeni források - erdővagyon - és természetesen anyagi jellegű források, amelyek döntő mértéke az Európai Unióból érkezik. Úgy gondolom, hogy az európai uniós források felosztása az elmúlt hét évben nem volt sikeres, hiszen 70 százalékban részesültek a földalapú támogatásból a nagyüzemek, és legalább ugyanennyit kaptak a vidékfejlesztési ágból is, amit ön szóba hozott.

Kétfajta európai uniós támogatás van, földalapú és vidékfejlesztési típusú. Ezt most megpróbáljuk megváltoztatni a következők szerint, és ezzel válaszolok a kérdésére. A földalapú támogatásoknál 150 ezer euróig nem alkalmazhatunk degressziót, ez az európai uniós irányelv, 150 ezer euró fölött pedig csökkenteni kívánjuk a nagybirtok számára elérhető földalapú támogatást. 150 ezer euró alatt, ami körülbelül 1000-1100 hektár, viszont mindenki számára szeretnénk fenntartani a jelenlegi, nagyságrendileg 70 ezer forint/hektárnyi földalapú támogatást. Ahhoz, hogy ez megmaradjon, a vidékfejlesztésből kell a földalapú támogatásokhoz pénzt áttenni, de a degresszió által megnyert összeget meg a vidékfejlesztésbe lehet visszatenni. Tehát a degresszióval nyert földalapú támogatás többete nem rakható át a kisbirtoknak vagy a középbirtoknak, vissza kell tenni a vidékfejlesztésbe, de a vidékfejlesztésből tudom megakadályozni azt, hogy a földalapú (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) támogatás összege csökkenjen. Kis Miklós államtitkár kollégámat, ha megengedi, elküldöm önhöz, hogy részletes tájékoztatást adjon.

Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

(16.10)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Simon Róbert Balázs képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„A kisteleplések lakóinak életét sem fogják megkeseríteni idén a szűnyogok?”** címmel. Képviselő úré a szó.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan mi, a Duna és a Mosoni-Duna mentén élők már személyesen megtapasztaltuk, a közvélemény pedig az elmúlt hetek híradásai-ból tudja, a szakértők arra figyelmeztetnek, hogy az enyhe tél, illetve a májusban nagy mennyiségben leesett csapadék következtében a vízzel borított területeken a csípőszűnyogok számára optimális tenyészőhelyek jöttek létre. A helyzetet sajnos tovább rontja, hogy az árvízi szűnyogfajok a szokottnál is több petét raktak le, ezek a folyók és a belvízi területek mentén vannak jelen, vagy akár már ki is keltek, vagyis extrém méretű szűnyoginvázióra van idén nyáron kilátás.

Győri lakosként pontosan tudom, hogy a mi térségünk környezeti adottságainak köszönhetően különösen érintett a szűnyogok ilyenfajta elszaporodásánál. Éppen ezért győri városvezetőként is minden évben elkövetek mindent azért, hogy a győri önkormányzat megtegye a szükséges ellenintézkedéseket, a tavalyi évben például több mint 200 millió forintot fordított a város költségvetéséből a szűnyog gyérítésére.

A környékbeli kistelepléseket, amelyek például Kisbajcs, Nagybajcs, Vének, Vámoszabadi, Győrtűzfalu vagy Győrzámoly, ugyanakkor tudom, hogy az év folyamán többször is ellepi a szűnyoginvázió, amely probléma megoldására, úgy gondolom, a szűnyogpermetezés költségeinek biztosításával az állam nyújthat segítséget, mert ezen kisteleplések költségvetésükből azt biztosítani nem tudják.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elhangzottakra tekintettel kérem államtitkár urat: a kisteleplések lakóinak életét sem fogják megkeseríteni idén a szűnyogok? Tisztelettel várom államtitkár úr válaszát.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A kérdésre Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol.

Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A szűnyogok elleni védekezés minden évben jelentős gondot okozott az önkormányzatoknak, különösen a kistelepléseknek a költségvetésükből nagyon nehéz előteremteni azt a forrást, amit erre a feladatra fordíthatnak. Ahogy a képviselő úr is elmondta, Győr városa a tavalyi évben mintegy 200 millió forintot fordított erre a feladatra. És nemcsak a forrás előteremtése, hanem nyilvánvalóan az irtás, a gyérítés megszervezése, technikai lebonyolítása is problémát okozhat a kistelepléseknek. És valóban így van, hogy nehéz helyzetben vannak a Szigetköz települései, ahol az elárasztás, a csapadékok miatt a szűnyogok számára optimális tenyészőhelyek alakultak ki, ahonnan hetekig, de akár hónapokig is nagy számban kelhetnek ki és repülhetnek a környező településekre.

A probléma megoldása érdekében, azért, hogy ezt a kormányzat központi módon meg tudja oldani, rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból előirányzat-átcsoportosítás történt. Az 1345/2014. kormányhatározat szerint zajlik majd az országos szűnyogyérintési program megvalósítása, amelynek során több mint 700, azaz hétszáz településen a folyamatos felmérések alapján 2-6 alkalommal légi kémiai módszerrel mintegy 450 ezer hektáron, földi kémiai módszerrel 350 ezer hektáron, biológiai módszerrel pedig 20 ezer hektáron hajtanak majd végre gyérintéseket. A Szigetközben és környékén - beleértve Győrladamér, Győrújbarát, Győrújfalú és Győrzámoly településeket is - már a 2014. június 23-án kezdődő első ütemben megkezdődik a szűnyogok elleni védekezés.

Ahogy a képviselő úr elmondta, a nagyvárosoknak lehetősége van saját költségvetésükből is végezni ezt a tevékenységet. Az országos program ezt is segíti, tehát nyilvánvalóan segít a nagyvárosoknak is, és a kistelepüléseken pedig teljes egészében átvállaljuk ezt a feladatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mikor ülték utoljára vonaton?”** címmel.

Képviselő asszony, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Kósa Lajos polgármester 2014. június 7-ei nyilatkozatából idéznék: „A Debrecen-Budapest távolság táblától tábláig közúton két óra, vonattal szintén, a 160 kilométer óránkénti sebességre képes vonatokkal pedig csak másfél óra lesz, tehát a távolság sem lehet akadály.” Mondta ezt Kósa Lajos azzal kapcsolatban, hogy Debrecenbe is költöztetnének minisztériumot. Azonnal világossá vált, hogy a Fidesz-KDNP képviselői igencsak ritkán, de megkockáztatom, hogy soha nem utaznak vonaton. Jól látszik, hogy mennyire nincsenek tisztában a kormánypárti képviselők a mai magyar valósággal.

Jól ismerem a mai vasúti állapotokat, és néhány adatra felhívnám a figyelmet. Hogyan lehet ma Budapestről eljutni Debrecenbe? Az első IC-vonat Budapestről Debrecenbe 6 óra 23 perckor indul, menetideje 2 óra 42 perc, érkezés 9 óra 5 perckor. Tehát nem lehet Debrecenbe reggel 8 órára megérkezni, és nem is másfél óra a menetidő. De lehet akár gyorsvonattal is közlekedni, amely 5 óra 58 perckor indul, 8 óra 58-ra Debrecenben is van, menetideje 3 óra. Tehát ezzel a vonattal sem lehet 8 órára Debrecenbe érni. De, tisztelt képviselők, van megoldás. Nem gyors-, nem IC, van személyvonat, ami 3 óra 3 perckor indul egy átszállással, amelynek menetideje 3 óra 27 perc. 6 óra 30-ra már Debrecenbe is értünk.

Tisztelt Képviselők! Ez a mai magyar valóság. Aki tömegközlekedéssel utazik, tisztában van azzal, hogy amit Kósa Lajos mondott, az nem igaz. Hivatkozik egy fejlesztésre, ami egyébként a szocialista kormányzat alatt indult, de ez sem oldja meg a problémát, mert ez csak a Szajol-Püspökladány vonalat érinti, ami 67 kilométer.

Tehát, tisztelt államtitkár úr, kérdezném: mikor lesznek olyan állapotok a magyar vasúton, hogy Budapestről Debrecenbe el lehessen jutni másfél óra alatt, hogy igaza legyen Kósa Lajosnak? És mikor utaztak önök utoljára vasúton? *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Jelentem, én múlt vasárnap utaztam Vác-Zebegény között, szombaton pedig a gyerekvasúton avattunk 180 új vasutat. Egyébként személyes sikeremnek tekintem, hogy az újszülött szocialista képviselőtársaim megvilágosodtak, és a vasút bezárása helyett a vasút mellett kardszkodnak. Őszintén köszönöm. *(Derűltség a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Gúr Nándor: 400 járat!)*

Egyébként a konkrét kérdésre: a 100-as számú Budapest-Debrecen-Záhony vasútvonalon jelentős mértékű felújítás és átépítés zajlik. Szajol és Püspökladány állomások között teljes al- és felépítménycserét valósítottunk meg, megújul minden állomás, biztonságos és akadálymentes magas peronok épülnek.

A kivitelezési munkálatok ideje alatt a vonatok vágányzari menetrend szerint közlekednek, ezért Budapest és Debrecen között 10 és 25 perc között növekszik a menetidő. *(Gúr Nándor: 400-at megszüntettek!)* A képviselő asszony által idézett menetrendi adatok tehát az ideiglenes vágányzari menetrendben szereplő idők. *(Bangóné Borbély Ildikó: Tíz éve!)*

Az InterCity-vonatok Ferihegy megállóhelytől Debrecen Nagyállomásig 2 óra 9 perc alatt érnek el, úgy, hogy több köztes állomáson is megállnak. A megállás nélkül közlekedő Kengyelfutó gyorsvonat menetideje ugyanezen a szakaszon 2 óra 3 perc. Ha a viszonylaton megállás nélkül, minden más vonattal szemben előnyt élvező járat közlekedne, a jelenlegi infrastruktúrán is teljesíthető lenne a két óra alatti menetidő.

A szakaszfelújítás befejezésével Püspökladány és Debrecen között *(Bangóné Borbély Ildikó: Másfél óra!)* hasonló műszaki tartalmú pályafelújítást tervez a MÁV és a kormány. A pályafelújítás elkészültével a pályaszakaszon 160 kilométeres sebesség is elérhetővé válik. Így olyan menetrend kialakítására nyílik lehetőség, amely félórás menetidő-csökkenést jelent.

Ennek a támogatására kérem, képviselő asszony. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Összefogással az élhető vidékért, a magyar megmaradásért”** címmel. A képviselő úré a szó.

Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A helyi termelést és így a vidéki életet is tönkretévő, bicskanyitogató példa a magyar valóságból: miközben az idegen hátterű kereskedelmi láncok és feldolgozók százalmas eurócentekért vásárolják fel a hazai gazdák véres verejtékkel előállított terményeit, addig hovatovább oda jutottunk, hogy az áruházakban olcsóbb a több ezer kilométeres távolságból ideszállított banán, mint az itthon is megtermő alma.

Alapvető cél kell hogy legyen, nagyobb összegek maradjanak a helyi gazdák zsebében, és mérséklődjön a súlyos társadalmi problémákat gerjesztő, szociálisan, gazdaságilag egyaránt elmaradott vidéki térségek munkanélkülisége.

(16.20)

Jelenleg az egyes termékpályákon elérhető haszonnak mindössze az egytizede marad a termelők-nél, a többi pedig a köztes piaci szereplők kezén köt ki. Az árdrágító értékesítési lánc rövidítésével a profitelosztás igazságosabbá, az árak olcsóbbá válnának, így egy szűk, élősdi kisebbséget leszámítva mind a munka dandárját végzők, mind pedig a fogyasztók jól járnának. Amennyiben a termelők együtt léphetnének föl, úgy piaci erejük is érzékelhető mértékben nőne, nem lenne vágyalom a helyi termelői tulajdonban lévő élelmiszer-feldolgozók létrejötte sem, ezek pedig munkahelyeket teremtenének, amelyek a hazai kistelepek megmaradását szolgálnák. A nyomorba fulladt, előregedő települések helyett végre önfenntartó falvak, a munkanélküliség előli elvándorlás helyett pedig gyarapodó, szülőföldjén maradó lakosság jellemezné a magyar vidéket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Még képviselőtársa, a kiváló Patay Vilmos, az Országos Szövetkezeti Tanács elnöke is úgy nyilatkozott nemrég, hogy mindezekhez a jogi helyzet nem ösztönző, de még csak hatástanulmány sem készült például a nagyon pozitív osztrák modell adaptálhatóságával kapcsolatban.

Ezért kérdezem a miniszter urat, illetve az államtitkár urat, hogy az elmúlt négy év során milyen konkrét előremutató eszközökkel támogatták a gazdálkodók közös beszerzési és értékesítési szervezeti integrációját. Miért jár sok tekintetben még mindig

gyerekipőben ez a roppant fontos terület? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* A Jobbik nem kér sem a bolsevik kolhozokból, sem pedig az ember-és környezetpusztító tőkés nagyüzemek áldásaiból.

Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Nagy István államtitkár úr adja meg a választ.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Ha egy mondatban kellene válaszolnom, akkor azt mondom: igen, egyetérték önnel. Az a kérdés, amit feltett, „Összefogással az élhető vidékért, a magyar megmaradásért” - igen, összefogással lehet mindezt elérni. Ugyanakkor van egy régi magyar bölcsesség, egy régi magyar mondás: közös lónak túros a háta, illetve emlékeznek, hogy a szövetkezetek kényszerű alakításával milyen tapasztalatai voltak a magyar gazdáknak. Emiatt nehéz folyamatokról van szó, ugyanakkor teljességgel egyet lehet érteni azzal, hogy az összefogásnak milyen jelentősége kell hogy legyen.

A magyar kormány pontosan ezért kiemelt célként kezeli a termelői összefogás elősegítését, ennek érdekében a termelői csoportok és termelői szervezetek támogatása az elmúlt évek során folyamatos volt. Az elmúlt négy évben a zöldség-gyümölcs termékpályán működő szervezetek számára - uniós támogatásokkal együtt - összesen közel 24 milliárd forint támogatást fizettünk ki beruházásaikhoz és működésükhöz. 2011-től e szervezetek versenyképességének növelése érdekében 5 százalékról 25 százalékra emeltük a zöldség-gyümölcs termelői csoportok beruházásaihoz nyújtandó nemzeti támogatás arányát, aminek hatására az ágazatban a termelői szervezetség meghaladta a 17 százalékot. A mezőgazdaság más ágazataiban működő termelői csoportok az elmúlt négy évben - az uniós támogatással együtt - összesen 10 milliárd forint, közösségi célokra szabadon felhasználható működési támogatásban részesültek.

Egyes EMVA-pályázatoknál - mint például a fiatal gazdák induló támogatása, az ültetvények korszerűsítése vagy a kertészetek korszerűsítése - szintén előnyt jelent a termelői szervezetekben való tagság, hiszen az a pályázat elbírálásakor többletpontszámot jelentett. A legutóbb megtartott viseigrádi 4-ek mezőgazdasági miniszteri találkozóján és a mezőgazdasági és halászati tanácson a termelői csoportok számára a jelenleginél kedvezőbb uniós eszközök alkalmazását szorgalmaztuk annak érdekében, hogy a termelői szervezetség tekintetében felzárkózhassunk az EU *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* e szempontból vezető tagállamaihoz, és javítsuk a hazai termelők piaci pozícióit.

Köszönöm szépen kérdéseit. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Fenntartható vagy sem a kormányzat mostani foglalkoztatáspolitikája?”** címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, biztosan tudja, június 2-án az Európai Bizottságnak ilyen országspecifikus ajánlatai, gazdasági ajánlatai vannak arra vonatkozóan, hogy mit is kellene tenni az adott országokban. Ha én jól emlékszem, Magyarországot érintően hét pontban foglalták ezt össze; többek között olyan pontok vannak ebben, amelyek az államadósság csökkentésére szólítanak fel. Tudja, az, ami év végén 79,2 százalék volt, most tavasszal meg 85 százalékot ért majdnem el. Na, ennek a csökkentését vagy a vállalkozások hitelezését érintő megkönnyítési folyamatokról szól, vagy épp olyan dolgokról, amelyek az adórendszer egyszerűsítéséről, a beruházások ösztönzéséről, és még sorolhatnám mindazt, ami a gazdasági kérdéseket érinti. De egészen más felületen foglalkozik azokkal a kérdésekkel is, amelyek a jövőt érintik, például a kiskorú gyermekeknek az iskolában való létének megerősítéséről, az ottlét szükségességéről vagy a foglalkoztatás fenntarthatóságáról. Na most, öntől legkiváltképp az első négy említett példán keresztül erről szeretnék érdeklődni.

Az egyik része a dolognak az, hogy a miniszter úr azt mondta a bizottsági ülésen, hogy egy teljesen új struktúrát akar kiépíteni a foglalkoztatási szervezet tekintetében. Hát önök már az elmúlt négy évben szétzúzták, most kíváncsi lennék arra, hogy milyen irányba kívánnak elmozdulni, mi fogja majd hozni azt az egymillió új munkahelyet - tudja? -, amiből eddig szinte semmit nem sikerült tenniük, csak a gazdaságilag elüldözöttek meg a közmunkában, főleg a téli közfoglalkoztatásban számon tartottak esetében történik meg a statisztikán keresztül a visszaigazolódás.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Móring József Attila váltja fel.)

A másik része az, hogy valójában mit akarnak tenni annak érdekében, hogy a közfoglalkoztatottak valós elhelyezkedési aránya nőjön.

És egy egyszerű megjegyzés a végére. Ez pedig az, hogy nemcsak akkor és télen kell, amikor jönnek a választások, foglalkozni ezekkel az emberekkel. Tavasztól késő ősziig is kellene, nem százezer embert elküldeni, ilyenkor kellene értékteremtő (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.) foglalkoztatási lehetőséget biztosítani.

Elnök úr, köszönöm szépen. (Taps az MSZP padsoraiban.)

ELNÖK: Czomba Sándor képviselő úr, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Hadd mondjak két beszédes szám adatot: 2002 és 2010 között önök 250 ezerről közel 500 ezerre növelték a munkanélküliek számát, egyrészt (Teleki László: *Nem igaz!* - Gúr Nándor: *Csak az igazat!* *Elüldözitek a ...*); másrészt ugyanez alatt az idő alatt 90 ezerrel csökkent a foglalkoztatottak száma.

Mi kifejezetten büszkék vagyunk arra, hogy 2010 és 2014 között - a közfoglalkoztatással együtt természetesen, de a mai napig azt tudom mondani önnek - 320 ezer emberrel dolgozik több, mint a kormányváltás időszakában. Ez óriási eredmény, és köszönet mindenkinek, a munkaügyi szervezetnek is, ami nagyon sokat segített abban, hogy ilyen szám adatokról tudjuk beszámolni.

Ami a megújítást illeti, a képviselő úr is bizonyára tudja, nem négy éve, hanem hosszú évek óta az a helyzet, hogy a foglalkoztatáspolitikában a munkaügyi szervezet révén nagyjából - azok a munkáltatók, akik új állásokat keresnek - az egyharmadában veszünk részt, az összes többit ilyen ismerős útján, barátok útján meg különböző ugye egyéb csatornákon keresztül sikerül megoldani. Ad egy: növelni kell a hatékonyságát ennek a munkának; ad kettő: nagyon lényeges, hogy a közfoglalkoztatásból a versenyszférába minél többen, minél előbb jussanak - ehhez is megfelelő hatékonysággal kell a következő időszakban hozzáállni. És ami nagyon lényeges: ha minden hónap végén megnézzük a statisztikát, azt látjuk, hogy 400-500 ezer regisztrált álláskereső van, ugyanakkor 70-80-90-100 ezer üres álláshely van Magyarországon. Tehát ezt az anomáliát kell nekünk a következő időszakban csökkenteni, és még hatékonyabbá tenni a szervezet működését. Ezen dolgozunk a következő időszakban. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Egyetért-e azzal, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás?”** címmel. A képviselő úr a szó.

Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Balog Zoltán miniszterjelölti meghallgatásán konstruktív felvetésekkel éltem a népesedéspolitika terén, de nem kaptam rájuk választ. Arra az első, legfontosabb, mindent meghatározó kérdésemre sem, hogy egyetért-e azzal, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás. Mert a Jobbik ezt ilyen kategorikusan le merte írni a programjában. Nem azt kérdeztem te-

hát, hogy az egyik legnagyobb probléma-e ez, hanem hogy a legnagyobbnak tekinti-e.

Nagy különbség, ugyanis ha első helyre soroljuk a népességfogyás megállításának feladatát, akkor nem lehet például forráshiányra hivatkozva leszavazni a demográfiai fordulatot célzó javaslatunkat. Akkor radikális áfacsként kell végrehajtani a gyermekneveléshez szükséges cikkeknek. Akkor államilag támogatott otthon- és bérlakás-építési és -vásárlási programot kell kialakítani, hogy családok jöhessenek létre itthon a külföldre való menekülés helyett. Akkor be kell vezetni a szociális kártyát, hogy a családtámogatásra szánt pénzek ne a szülők gyermeknevelést nem érintő igényeire vagy szenvedélyekre fordítódjanak. Akkor a családi adókedvezményt több más adónemre is ki kell terjeszteni, hogy az alacsonyabb keresetű dolgozók is igénybe tudják venni. Akkor a negyedik gyermek esetén is ki kell terjeszteni és emelni kell a családi adókedvezmény gyermekenkénti összegét, akár csak szimbolikus mértékben is, de a négygyermekes családmodell megbecsülése, népszerűsítése indokolt volna.

(16.30)

Akkor be kell vezetni a második gyermektől járó kedvezményt számos olyan területen, például a tömegközlekedés, táboroztatás, közétkeztetés esetén is, ahol ma még kizárólag a nagycsaládoknak jár kedvezmény. Akkor a családtámogatási rendszert a nyugdíjrendszerhez hasonlóan inflációkövetővé kell tenni.

Államtitkár úr, a Jobbik szakmai javaslatának folytatását hosszasan sorolhatnám még, de az alapkérdés, amire egyenes választ várok: egyetértenek-e azzal, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás?

Köszönöm válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány intézkedései beszélnek deklarációk helyett, ami az elmúlt négy évben történt, hogy ha volt terület, amire szinte korlátlan mennyiségben forrásokat biztosítottunk, főleg a családi típusú adókedvezmény esetében, amivel összességében mégiscsak több mint 500 milliárd forintot hagytunk a családok zsebében, ez bizonyítja a családpolitika súlyát a kormányzat tevékenységén belül, hiszen ilyen mértékű támogatást a családok nagyon régóta nem kaptak. Nemcsak a Bokros-csomagra kell gondolnunk, vagy nemcsak a szocialisták azon szándékára, hogy megadóztassák a családi pótlékot, hanem ha objektíven végignézzük, ilyen mértékű anyagi

megbecsültséget a családok, a családok nagyon régen nem kaptak Magyarországon, mint most.

Ennek a legfontosabb része, ahogy mondtam, a családi típusú adózás bevezetése, amely már nemcsak családi típusú adózás, de ha mondhatjuk, családi típusú járulékfizetés is, hiszen a járulékokra is kiterjed immáron egy éve a családi típusú kedvezmények rendszere. Így egy háromgyermekes átlagjövedelmű család nem fizet már adót, a nettó és a bruttó jövedelme ugyanannyi. A képviselő úr azt kérte, hogy ez legyen inflációkövető. Ez teljes mértékben követi az inflációt, hiszen a teljes adótartalom ott marad a családoknál, a teljes járulékösszeg ott marad a családoknál. Ha nő az illető keresete, és ezzel arányosan a 16 százalékos személyi jövedelemadó is nőne, akkor a nagyobb összeg marad már ott a családoknál, hiszen ugyanakkora lesz a kedvezmény mértéke.

A közlekedési kedvezményekre célzott a képviselő úr. Ezt örömmel hallottam. Jómagam még fővárosi képviselőként terjesztettem be a kismamabérltet, ami azóta megvalósult, állami normatív támogatást is adtunk hozzá, kibővült, most már gyeden, gyesen, tgyáson lévő kismamák, kispapák is igénybe vehetik ezt a közlekedési segítséget. Beszélhetünk a gyed extráról, a bölcsődei férőhelyek létesítéséről, óvodafelújításokról, a munkahelyvédelmi akciótervben biztosított járulékkedvezményekről *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret letel-tét.)*, kötelező részmunkaidő bevezetéséről a kismamák részére a munka törvénykönyvében, és még sok minden területen, ami tényleg biztosítja a primátusát a családpolitikának.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kérdések napirendi pont befejeződött. Két perc technikai szünet után folytatjuk munkánkat. Köszönöm szépen. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik **az Oroszországi Föderáció Kormánya és Magyarország Kormánya között a Magyarország Kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája**. Az előterjesztés T/140. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A tárgyaló bizottságok részletes vitáról szóló jelentéseit T/140/4. és T/140/5. számon megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Államtitkár úr, felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen tíz perc áll rendelkezésére. Öné a szó.

Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amint az önök előtt is ismert, a nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló kormányközi megállapodást 2014. január 14-én írtuk alá az Oroszországi Föderáció kormányával.

Az egyezményt a parlament a 2014. évi II. törvényben hirdette ki. Az egyezményben rögzített együttműködés megvalósítása érdekében az orosz fél állami hitelt biztosít Magyarországnak számára a Paksi Atomerőmű fenntartásának és fejlesztésének finanszírozásához. A 2014. március 28-án megkötött 10 milliárd eurós hitelkeretről szóló megállapodás a magyar kormány részére nyújtandó államközi hitel biztosítását és megfelelő felhasználhatóságát szolgálja.

A hitelmegállapodás a Paksi Atomerőmű bővítését úgy teszi lehetővé, hogy a magyar állam végig kizárólagos tulajdonosa marad az erőműnek, így az előállított áram árának meghatározása is kizárólag magyar döntés lehet. A kormány, ígéretéhez híven, az új Országgyűlés megalakulása után haladéktalanul benyújtotta a magyar és az orosz állam közötti hitelmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot. A javaslatban a megállapodás teljes szövege szerepel, és egyértelműen tartalmazza, hogy az orosz féllel kötött államközi hitelszerződés milyen előnyökkel jár Magyarországnak számára.

Ezek közül most összefoglalásként kiemelem, hogy a hitelszerződést igen hosszú, harmincéves futamidőre kötöttük, a tőketörlesztést pedig csak az új blokkok üzembe helyezését követően kell megkezdenünk. A tőketörlesztést megelőző kezdeti időszakban a 3,95 százalékos, majd sávosan emelkedő kamat is kedvezőbb a piacon elérhetőnél. Ezekkel a feltételekkel a kölcsön összhangban van a magyar költségvetés finanszírozási képességével, és megfelel az Alaptörvényben rögzített adósságszabálynak is.

Hangsúlyozni kívánom azt is, hogy az Országgyűlés által már jóváhagyott magyar-orosz keretmegállapodás mindezeket túl biztosítja az új atomerőművi blokkok felépítését, a meglévő berendezések biztonságos lebontását, az erőmű fűtőanyagának biztosítását, az elhasznált fűtőanyagok elszállítását is. Olyan megoldás született tehát, amely a Paksi Atomerőmű megújításának minden elemére kiterjed, és biztosítja az azok közötti összhangot.

(16.40)

Nem lebecsülendő a beruházás gazdaságra gyakorolt hatása sem. Várhatóan tízezer új munkahelyet teremt, és akár 1 százalékkal is növelheti a nemzeti összterméket. Az orosz féllel kötött megállapodásnak megfelelően a 10-12 milliárd eurónyi beruházás 40 százalékat a magyar vállalkozások valósíthatják meg. Ez minimum 4 milliárd euró megrendelést jelent a magyar vállalati szektornak, és legalább 1 milliárd euró adóbevételt a magyar államkasszájának.

Meggyőződésünk mellett, hogy az energiapolitikának is az eddigieknél is nagyobb figyelmet kell fordítani a versenyképesség szempontjaira. A beruházás megvalósításával elérjük azt is, hogy a növekedéshez nélkülözhetetlen energiaellátás versenyképes áron áll majd a magyar gazdaság rendelkezésére.

Összességében tehát elmondható, hogy a nemzetgazdaság szempontjából nagy horderejű paksi beruházás mind az energiaellátás és -biztonság, mind a hazai gazdaság versenyképessége, mind a vállalati szféra és az államháztartás számára jelentős pozitív hatásokkal jár. Mindezeket a szempontokat mérlegelve biztos vagyok abban, hogy a paksi bővítés finanszírozási módjának kiválasztásakor a Magyarországnak számára legjobb megoldás mellett döntöttünk.

Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönöm az előterjesztő felszólalását, és tájékoztatom, hogy a vita végén a zárzó elmondására valamivel több mint öt perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A bizottságok jelezték, hogy nem kívánnak előadót állítani, ezért most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Elsőként jelentkezett Balla Mihály képviselő úr. Öné a szó, parancsoljon!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Javaslom, hogy a félreértések elkerülése érdekében először azt tisztázzuk, hogy most nem a paksi kapacitásfenntartásról vagy annak szükségességéről beszélünk, hanem az ahhoz kapcsolódó hitelszerződésről, magáról a kapacitásfenntartásról szóló nemzetközi szerződésről. Ezért most elég emlékeztetőül annyit elmondani, hogy az úgy teszi lehetővé az erőmű megújítását, hogy annak kizárólagos tulajdonosa a magyar állam marad, s az így előállított áram árának meghatározása is kizárólag rajtunk fog múlni.

A most tárgyalt szerződés arról szól, hogy az erőmű építésére, üzembe helyezésére Oroszországnak 10 milliárd eurós hitelkeretet biztosít Magyarországnak számára, méghozzá a piacinál jóval kedvezőbb feltételekkel. A hitel törlesztését csak az új blokkok üzembe helyezését követően kell megkezdenünk. A futamidő első 11 éve után mindössze 3,95 százalékos kamatot kell fizetni, de a kamat a hitelszerződés futamidejének egyetlen szakasza után sem éri el az 5 százalékot, vagyis mindvégig alacsonyabb marad, mint a magyar állam számára a piacról elérhető hitel. Ha pedig a piaci viszonyok mégis kedvezőbbé válnának, a hitel bármikor díjmentesen előtörleszthető. Ráadásul a 10 milliárd euró hitelkeretösszeget nem kell feltétlenül felhasználni, és a kamatot is

értelemszerűen csak a ténylegesen felvett összeg után kell megfizetni.

A beruházás a rendszerváltozás utáni időszak legnagyobb infrastrukturális beruházása, ami várhatóan mintegy 10 ezer új munkahelyet teremt, s akár 1 százalékkal is növelheti a nemzeti összterméket. A megállapodás értelmében a beruházás 40 százalékát magyar vállalkozók valósíthatják meg, ami a magyar vállalatoknak 4 milliárd eurónyi megrendelést, a magyar költségvetésnek 1 milliárd eurónyi adóbevétel jelent. A hitelfelvétel eredményeképpen Magyarországon a legmodernebb technológiával épül egy atomerőmű, amely magyar tulajdonban marad.

Az előterjesztés bizottsági vitája során, ha jól értettem, a szocialisták azt kifogásolták, hogy ez az építkezés hitelből történik. De ami a hitelt illeti, az MSZP lehetne szerényebb, a Gyurcsány-Bajnai-korszakban az MSZP 2009-ben, amikor már mindenki tudta, hogy meg fognak bukni, 14 milliárd eurót vett fel az IMF-től. Kérem képviselőtársaimat, nézzünk körül, hogy ebből az összegből mi is épült ebben az országban. A szocialisták az előttünk fekvő törvényjavaslat vitáján azzal a lejárt szavatosságú érveléssel is előhozakodtak, hogy ennek a szerződésnek az előkészítése titokban történt. Abban az esetben kérem, feleljenek, miért van az, hogy egyetlen ellenzéki képviselő sem vett részt a Gazdasági bizottság 2013. december 17-ei ülésén, ahol Lázár János adott a kérdésről tájékoztatást. A meghívóban meghirdetett napirendi pont címe „Tájékoztató a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartása érdekében tett lépésekről” volt, de önök közül senki sem érezte fontosnak, hogy elmenjen az ülésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Paksi Atomerőműnek az ismertetett finanszírozási feltételekkel történő üzemidő-hosszabbítása növeli az ellátásbiztonságot, csökkenti a gázfüggőséget, és lehetővé teszi az energiaárak kordában tartását, ezzel is növelve Magyarország versenyképességét.

Kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most soron következik Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP. Öné a szó, képviselő úr. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Önök 3000 milliárd forintnyi devizahitelért eladják Magyarország energiafüggetlenségének reményét. 2014. június 23-a a magyar történelem egyik fekete napja lesz, mert a teljes magyar jobboldal ekkor szolgáltatja ki a magyar gazdaságot Oroszországnak. Ez a nap be fog kerülni a történelemkönyvekbe, mint az a nap, amikor Orbán Viktor és köre titkos paktum alapján, titkos háttéralkuk mentén, titkos vagy nem létező hatástanulmányok és tanulmányok alapján kiárusította Magyarországot az oroszoknak.

Ez a szerződés csak Oroszországnak jó. Jó üzlet, mert piachoz és megrendeléshez jut, fix kamatozású hitel révén 3000 milliárd forint helyett akár a dupláját vagy annál is többet kap majd vissza. Magyarországnak rossz üzlet, mert jelentősen növekszik az államadósság. Ilyen hosszú lejáratú hitelt nem lehet fix kamatozással felvenni, és elfogadhatatlan az, hogy ez a szerződés egyetlen olyan passzust sem tartalmaz, amely arra vonatkozna, hogy ezt a fix kamatozást az évtizedek során bármikor is felül lehetne vizsgálni.

Ahogy mondtam, ezt a hitelösszeget kamatostul vissza kell fizetni, akár 6000-7000 milliárd forintot. Ez azt jelenti, hogy a magyar emberek 600-700 ezer forinttal tartoznak majd Oroszországnak. Ez a hitel rabságban tartja majd a költségvetésen keresztül a kormányt és a magyar embereket, mert minden évben azzal kell majd a költségvetésnek szembesülnie, hogy ezt a hiteltörlesztő részletet be kell tervezni és azt ki kell fizetni. Önök felrúgták azt a konszenzust, amire hivatkoztak itt államtitkár úr, ami a 2009-es országgyűlési határozatban szerepelt, hiszen az egyértelműen leírta, hogy nyílt, nyilvános, tanulmányok által alátámasztott vizsgálatot megelőzően lehet csak Paksról szó.

Önök ehelyett zárt körben, titkos paktummal kiszaladva Oroszországba kötötték meg ezt a szerződést. Sem a civil szervezetek, sem a társadalom széles köre nem ismerhette meg, nem tudhatta meg ennek a beruházásnak a körülményeit.

Éppen ezért javasoltuk és javasoljuk most is, hogy jöjjön létre egy eseti bizottság, hogy ha már az előkészítés során nem biztosították a nyilvánosságot, akkor a beruházás felügyeletére fordítsanak hangsúlyt. Ebben az eseti bizottságban a pártokon kívül legyen lehetősége a civil szervezeteknek is, hogy informálódjanak. Ez az eseti bizottság felügyelje a beruházás előkészítését, ennek a pénznek a felhasználását, hiszen ha titkosan kötötték ezeket a szerződéseket, fennáll a gyanú, hogy nem megfelelőképpen kívánják felhasználni ezt az összeget. S ez a bizottság ellenőrizze azt is, hogy 40 százaléknyi magyar beszállító lehet ebben a beruházásban.

És egy reakciót engedjenek még meg, tisztelt képviselőtársaim. Már az általános vita során is felmerült az elmúlt kormány IMF-hitelfelvétele. Önök ezeket a hiteleket visszafizették, mégpedig a piacon felvett sokkal magasabb kamatú hitelekből. Kérdezem én, hogy azokból a hitelekből, amiket a piacról szereztek be ebben az időszakban, önök mit építettek. *(Dr. Schiffer András: Stadionokat.)* Így van, stadionokat. Azt gondolom, hogy nem összehasonlítható a két hitelfelvétel, mert ez egy olyan beruházásra fordítódik, amit ez a társadalom nem tárgyalt ki, ez a társadalom nem ismerte meg ennek a részleteit, és egy olyan energiafüggettséget alakít ki, amire még nem készültek fel a magyar emberek, és hosszú évtizedek múlva szembesülnek majd azzal, hogy ez a lépés hibás volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Bár azt mondják, hogy a nemzetközi szerződéseket illik megszavazni, a Magyar Szocialista Párt erre a javaslatra nemmel szavaz.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(16.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Szél Bernadett képviselő asszony következik, LMP. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Lehet Más a Politika ezt a kérdést teljesen máshogy látja, mint a Fidesz és a nukleáris nagykoalíció többi tagja. Viszont az az örömhírem van, hogy hasonlóan látjuk, mint Magyarország nagy része, akik szintén ellenzik azt, hogy egy ilyen bődületesen rossz lépésre szánták el magukat. Ezek az emberek, akik nézik most a közvetítést, és látják ezt a vitát, velünk értenek egyet, a Lehet Más a Politikával, és azt gondolják, hogy fatális hiba, amit önök tesznek ezzel a szerződéssel.

Azért hadd emlékezsek meg egy mondat erejéig az Orbán-Putyin-paktum első verziójáról, a februárban megszavazott kerettörvényről. Ennek ugyanis az a különlegessége, tisztelt képviselőtársaim, hogy a mai napig sérti a nemzeti jogrendet, hiszen nem sikerült az önök jogászainak megfogalmazni úgy azt az egyezményt, hogy ne ütközzön a 2011-es, nemzeti vagyonról szóló törvénybe. Így a mai napig nem igazán tudom, hogy a Fidesz ezzel mit szándékozik tenni. De az biztos, hogy az, ahogy most van, a nemzeti jogrendet sérti.

No, de beszéljünk ennek a törvénynek a mostani leányáról, aminek itt a szavazása lesz, nem is tudom, egy órán belül a magyar parlamentben. Ennek a szerződésnek alapvetően két problémája van. Az egyik az, hogy egyoldalúan az orosz fél érdekeit tükrözi. Mondhatnám azt is, hogy ez az oroszoknak jó, a magyaroknak pedig rossz, mindig és minden szempontból, minden egyes betűje. Mondhatnám azt is, hogy 2026-tól akkor is fizetnünk kell, ha nem áll itt atomerőmű, mondhatnám azt is, hogy az orosz fél dönti el, mi számít teljesítésnek és mi nem. De mondhatom azt is, hogy nagyon kemény büntetéseket vernek le a magyarokon akkor, ha nem tudunk időben fizetni; olyannyira keményeket, hogy még az államcsődnek a víziója is felsejlik ebben a törvényben.

Hadd tegyem hozzá azt is, hogy itt azért nagyon sokat beszéltek önök arról, hogy kinek kellene itt eladósodni. Tudják, kinek kellene eladósodni? Senkinek. Se Putyinnak, se Lagarde-nak, senkinek nem kellene eladósodnunk. Egész egyszerűen végre kellene hajtani azt a programot, amit az LMP letett az asztalra, a megújuló Magyarország programját, ami a helyi gazdaságfejlesztésen keresztül képes az egész országot vitalizálni, olyan munkahelyekkel, amelyek

válságállóak, és olyan munkahelyekkel, amelyek a kevésbé képzett embereknek is biztos megélhetést tudnak nyújtani ebben az országban.

Érdekes dolog, hogy azok az emberek, akik ezt az országot tönkretették, kezdhették Gyurcsány-Bajnaival, folytathatnám Orbán Viktorral, de megemlíthetném azt a Szigetvári Viktort is, aki sokat tett Paks kommunikációjáért, hogy jól működjön, azok most nincsenek egészen egy véleményen. Én viszont egyet tudok önöknek mondani. Mi az elvek mentén haladunk előre, nekünk Paksról mindig ugyanaz volt a véleményünk, és mindig ugyanaz fog maradni, az idő pedig minket fog igazolni, mert a jövő nem a nukleáris technológiáé, hanem a megújulószektoré. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Szabó Timea képviselő asszonyt illeti a szó. Képviselő asszony, felhívom a figyelmét, hogy 2 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy azt elmondtuk az általános vitában is, azt a hitelszerződést senki nem szavazhatja meg, akinek fontos Magyarország politikai és pénzügyi függetlensége, mert az érvek, amelyekkel a kormány előállt, mind hamisak. Nem igaz például, hogy az ország áramigénye hosszú távon nőni fog. A válság utáni európai fejlődési modell lényege az, hogy létezik gazdasági növekedés az energiafelhasználás bővülése nélkül is. És a magyar energiahatékonyság növelésében még hatalmas, a Századvég szerint másfél paksnyi tartalék van.

Nem igaz, hogy a tervezett paksi bővítés olcsó áramot jelent. A két új reaktorban kilowattóránként 30 forint lesz a megtérülést biztosító áramár, aminél szinte mindenki olcsóbban termeli az áramot Magyarországon, az európai árampiacon pedig ennek harmadáért is lehet már áramot vásárolni. Ráadásul a kibővülő atomerőmű fejenként 700 ezer forintjába kerülne minden magyar állampolgárnak.

Nem igaz, hogy a bővítés növeli az ország energiafüggetlenségét, jelenleg 60 százalék fölött van Oroszország részese a magyar energiafelhasználásból, amit az új orosz atomreaktorok 80 százalék fölötti függőséggé változtatnak. Nem köthetjük a jövőnket az expanziós törekvésekkel dédelgető Oroszországhoz. Ha Magyarország néhány éve, Orbán Viktort idézve, nem akart a Gazprom legvidámabb barakkja lenni, akkor most nem vágyhat arra, hogy a Roszatom legvidámabb barakkja legyen. Az orosz energiaszektor külföldi befektetései mindig van politikai ára. És ezt nemrég még Orbán is tudta, amikor úgy fogalmazott: „Az a hatalmi, társadalmi, gazdasági berendezkedés, amely Oroszországban épül, egy másik rendszer, mint az, amelyet mi az Európai Unióban építünk. Egészen biztosan más rendszer érdekében csatlakoztunk az Európai Unióhoz, mint ami most Oroszországban épül.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Aki Magyarország jövőjét továbbra is Európában és nem Oroszország ölelésében képzelem el, annak erre a titokban Moszkvában aláírt hitelszerződésre nemet kell szavaznia.

Köszönöm. *(Szórványos taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Burány Sándor képviselő úr következik, MSZP. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ez a hitelszerződés brutális mértékben fogja megnövelni a magyar államadósságot, amely így is iszonyú terheket jelent a magyar társadalom számára. Az összes eddigi szakmai érvelésben önök azt állították, hogy ez azért nem fog problémát okozni, mert a magyar adósság úgymond csökkenő pályára állt.

Hölgyeim és Uraim! Ez egészen egyszerűen nem igaz. Bármelyik hivatalos adatot nézik meg, megnézik például az Államadósság Kezelő Központ számait, akkor azt látják, hogy még soha ilyen magas nem volt a központi költségvetés adóssága. Ha megnézik önök például a Magyar Nemzeti Bank legutolsó, e tárgyban publikált számát, akkor azt láthatják, hogy a gazdaság teljesítményéhez képest az államadósság mértéke meghaladja a 84 százalékot, nem csökkenő, hanem növekvő pályára állt az elmúlt négy évben a magyar államadósság. Ezek a tények.

Persze, mondhatnák, hogy elvégeztek különböző hatástanulmányokat, és ezek alapján állítják azt, amit állítanak. Az a baj, hogy ez egészen egyszerűen hazugság. Felháborítónak tartjuk, hogy ma egy bírósági ítéletből kellett megtudnia Magyarország közvéleményének, hogy a kormány semmilyen elemzést, semmilyen hatástanulmányt nem rendelt. Egy ilyen horderejű ügyet úgy terjeszt be a Magyar Országgyűlésnek, hogy kizárólag a saját munkatársai által elkészített szakmai számításaira alapozza az előterjesztést. Ilyen horderejű ügyben ez egészen egyszerűen megengedhetetlen, kisebb horderejű ügyben is pimaszság lenne.

Mondhatnánk azt is, hogy rendben, akkor rendeljünk mi egy ilyen tanulmányt. Ezt a magunk részéről meg is tettük egyébként. Az Országgyűlés költségvetési bizottságának elnökeként múlt hét csütörtökön levélben fordultam Kovács Árpád úrhoz, a Költségvetési Tanács elnökéhez. Azt kértem tőle, tekintettel a súlyos aggályokra, a Költségvetési Tanács - mint egy független szakmai, jogosítványokkal ellátott testület - saját hatáskörében készítse el ezt a tanulmányt, bocsássa a Magyar Országgyűlés képviselőinek rendelkezésére, és a Magyar Országgyűlés ezt követően hozzon csak döntést.

Ennek érdekében az MSZP frakciója ma kezdeményezte, hogy ezt a vitát és ezt a szavazást halasztsuk el egy olyan időpontra, amikor megalapozott szakmai számítások állnak rendelkezésre. Önök ezt az érvet is lesöpörték az asztalról, a napirendről tör-

ténő szavazás során világossá tették, hogy ma ebben a kérdésben szavazni akarnak. Az sem kétséges, hogy a kormánypárti képviselők, akik maguk sem olvashattak semmilyen tanulmányt e tárgykörben, hogyan fognak szavazni.

Ez a döntés egyet jelent: a mai nappal visszahívjuk az oroszokat. Visszahívjuk az oroszokat, és az ő pénzükből, az ő cégekkel akarjuk ezt a beruházást alapvetően megvalósítani. Ez nemcsak az államadósságra fog brutális terheket rakni, hanem az energiafüggőségünket is nagyobbá teszi. Sőt, egy olyan ország irányába teszi ezt az energiafüggést naggyá, amely ország az elmúlt hetekben világossá tette, ha nagypolitikai érdekeinek érvényesítéséről van szó, akkor semmilyen eszköztől nem riad vissza.

Magyarország ezt a döntést ebben a formájában nem hozhatja meg. Az MSZP-nek határozott álláspontja, hogy erre az előterjesztésre nemet kell mondani.

Tisztelt kormánypárti Képviselő! Az önök felelőssége most nagy. Megértem én a frakciófegyelmet, sok minden mást is. Egyet viszont lássanak világosan: ez a következő évekre, évtizedekre alapvetően teszi kockázatosá Magyarországon az államháztartás helyzetét és az energiaellátás kérdését.

(17.00)

Ezt a kockázatot nem lehet felvállalni. Önök egy vak ló bátorságával akarják nekivezetni az országot a falnak. Kérem, ezt ne tegyék! Kövessék az MSZP példáját, szavazzanak nemmel!

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most normál szót kérő képviselők következnek. Elsőként megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarországnak bizony szüksége van megújuló energiákra. Szüksége van a nap-, a földhő- és a vízenergiára, de bizony szüksége van az atomenergiára is. A Jobbik mindig ezen a következetes állásponton volt, és ellentétben a többi ellenzéki párttal, mi azt valljuk, hogy a kettő nemhogy ellentétes egymással, hanem bizony kiegészíti és igényli egymást. Ugyanis a megújuló energiák elterjedéséhez szükség van olyan alaperőművekre, amelyek az időjárás körülményektől függetlenül is biztosítják Magyarország energiaellátását, az ellátás stabilitását és egyben lehetőséget adnak arra, hogy kiszabályozzák a megújuló energiákból érkező elektromosáram-mennyiséget. Ezért nyugodt szívvel mondtunk igent a Paksi Atomerőmű új blokkjainak megépítésére, a bővítéssel kapcsolatos nemzetközi szerződést nyugodt szívvel hagytuk jóvá.

Azonban nem vagyunk ennyire nyugodtak ennek a pénzügyi keretmegállapodásnak a zárószava-

zásakor. A Jobbik ugyanis másként képzelte el a pénzügyi megoldást, amelyről Volner János képviselőtársam beszélt vezérszónoklatában, illetve sajtótájékoztatóján is, hogy tudniillik miként lehetne magyarországi forrásokkal, a magyar bankbetétállomány felhasználásával, egy garantált hozamú állampapír-kibocsátással ezt a kérdést megoldani anélkül, hogy külföldi hitelt venne fel az ország és különösképpen növelné az államadósságot vagy ilyen teherrel sújtaná az egyébként is agyonterhelt állami költségvetést.

A Jobbikot érte az a vád az európai parlamenti választási kampányban többször is, hogy kinek az érdekeit szolgálja. Egyértelműen bebizonyosodott már akkor is és most is bebizonyosodik, hogy a Jobbik az egyetlen, aki igazán a nemzeti érdekeket szolgálja ebben a kérdésben is, hiszen nyilvánvalóan nem mi voltunk azok, akik konspiratív céllal orosz politikusokkal találkoztak és egy tízmillió eurós (*sic!*) szerződést írtak alá Magyarország eladósításának növelésére. Kizárólag magyar nemzeti érdekeket szolgáltunk ezzel a javaslatunkkal is, amelyet Volner János képviselőtársam beterveztett, és akkor is kizárólag a magyar nemzeti érdekeket fogjuk szem előtt tartani, amikor tartózkodással fogunk szavazni ennek a pénzügyi keretmegállapodásnak a zárószavazásán, hiszen a pénzügyi megoldást nem tudjuk elfogadni, ellenben a Paksi Atomerőmű bővítésére, az új blokkok megépítésére álláspontunk szerint szükség van.

A Magyar Szocialista Párt felszólaló képviselője beszélt egy eseti bizottság felállításáról, amelyben egyébként egyetértettünk, hiszen a Jobbik részéről már februárban Balczó Zoltánnal ketten tartott sajtótájékoztatókon bejelentettük, hogy szükség volna egy adott esetben ciklusokon átívelő eseti bizottság felállítására, amely végigkíséri a beruházást és ennek a tízmillió eurós szerződésnek a lebonyolítását ellenőrzi a legfőbb népképviselői szerv, a parlament által. Azonban az a mód, ahogy a Magyar Szocialista Párt betervezte ezt a javaslatot, minket legfinomabban szólva is megdöbbentett, hiszen az ő javaslatuk szerint nemcsak hogy kormánypárti többségű lenne ez az eseti bizottság, de még a bizottság elnökét is a kormánypártok adnák. Erre mondtuk mi azt a közelmúltban megtartott sajtótájékoztatón, hogy itt is látszik, hogy az elmúlt 24 év kormánypártjainak az érdekei összeérnek, mert hogyan lehetne egy tízmillió eurós kormányzati beruházást a kormánypártok ellenőrzésére bízni, kecskére a káposztát. Kizárólag ellenzéki vezetésű eseti vagy vizsgálóbizottság képzelhető el e tekintetben. A józan ész logikája is ezt diktálja.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezért mi nem tudunk egy olyan javaslatot elfogadni, ahol a kormánypártok ellenőrzik saját magu-

kat, hogy hogyan költik el ezt a tízmillió eurót. Ugyanis mi tényleg nagyon fontosnak tartjuk, hogy az a 40 százalék, amely elméletileg majd magyar vállalkozásoknál fog landolni, valóban magyar kis- és középvállalkozásoknál és ne valamely Közgép- vagy Simicska-érdekeltségénél landoljon.

Az is szóba került, hogy a civil szervezetek bővebb információt kapjanak a beruházásról, ezért is szükség van erre az eseti bizottságra. De ha egyszer benne van az eseti bizottság felállítását kezdeményező határozati javaslatban, hogy a bizottság tagjai kizárólag C típusú nemzetbiztonsági átvilágítással rendelkező képviselők lehetnek, akkor hogyan akarjuk oda a civil szervezetek képviselőit beengedni? Egyébként nagyon helyesen van benne, és ezt mi is annak idején így kezdeményeztük, mert valóban vannak ezeknek a szerződéseknél olyan pontjai, amelyek államtitkot rejtenek, igénylik, hogy ilyen minősítéssel rendelkező képviselők vegyenek részt a bizottság ülésén.

Mi természetesen azt tartjuk követendőnek, hogy ellenzéki vezetésű bizottság legyen. Azt is kimondom, hogy olyan ellenzéki vezetésű bizottság, amely párt vagy frakció az elmúlt 24 év kormányzásával vagy Pakssal kapcsolatos mutyjáiban, ügyleteiben nem érintett, nem vett részt, nem zsarolható, nem utasítható és nem fogható. Tehát gyakorlatilag, ha a megfelelő támogatottsággal rendelkező pártokat nézzük, akkor kizárólag a Jobbik az egyetlen ilyen párt, aki e tekintetben szóba jöhet. *(Közbeszólás: Biztos?)* A bizottság felállítását tehát támogatjuk, és a jövőben is támogatni fogjuk ezzel a módosítással, hogy természetesen a kormánypárti vezetést nem tartjuk elfogadhatónak.

Összefoglalva azt mondhatom, hogy a Jobbik Magyarországotért Mozgalom az atomenergia használatát - mint egy szükségszerű helyzetet - Magyarországon a jövőben is támogatni fogja, azonban küzdünk azért, hogy emellett a megújuló energiák minél nagyobb mértékben teret nyerjenek és elterjedjenek, természetesen szakmai megalapozottsággal és nem olyan szélelbelélt módon, mint ahogy bizonyos ellenzéki frakciók vagy képviselők ezt teszik. Azt gondolom, a tartózkodás az a szavazat, amely kifejezi azt a szakmai álláspontot, hogy Paks bővítésére szükség van.

Azonban mi letettünk egy olyan módosító javaslatot az asztalra, amelyet illetett volna megfontolni a kormánypártoknak.

A Jobbik ezt az anyagi finanszírozási megoldást követné, amit az elején vázoltam, ismertettem. Így gyakorlatilag Paks bővítése mellett, de a finanszírozásra vonatkozó ezen szerződés ellenében tartózkodó szavazattal fogjuk ezt honorálni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Sallai R. Benedek, LMP. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Láttam már ilyen futurisztikus filmeket, amikor ülnek az emberek, középen egy monitor és agymosás zajlik. Nagyjából úgy érzem magam, mintha ilyesminek lennénk a tanúi. Nem akarom elhinni, hogy 133 fideszes képviselőből senki nem kérdőjelezi meg, hogy ez valóban jó beruházás-e.

Balla képviselő úr elmondja, hogy tízezer új munkahelyet hogyan hozunk létre. Számolgattam és azt láttam, hogy 300 millióra kerül egy új munkahely ebből a hitelből; 300 millióra, miközben az Országos Foglalkoztatási Alap vagy az EMVA előírja 2,5 millióként egy új munkahely létrehozását. Ennyi pénzből 1,2 millió új munkahelynek kellene lennie, ha az országos stratégiát követjük.

Az adósságról: az adósságplafonnak az Alaptörvény 36. cikke egyértelműen határt szab, meghatározza, hogy mit lehet tenni. Szerintünk ezért is alaptörvény-ellenes ez.

Mindemellett hagyján, hogy milyen technológiát veszünk és mit csinálunk; most jelen pillanatban az atomreaktorból is - amivel nem tudok egyetérteni, mert nem hiszek a nukleáris biztonság fogalmának léteben, mert nincs ilyen, ugye, ami elromolhat, az el is romlik - egy rosszat veszünk. Önök egy Zsigulit vesznek. Egy Zsigulit vesznek ebben a korban és olyan Zsigulit, amelyet majd tíz év múlva kezdenek törleszteni. Ez egy rettenetesen rossz üzlet!

Amikor a munkahelyteremtésről beszél Balla képviselő úr, azon kell elgondolkodni, hogy mindezek a források, amelyekből energiahatékonyságot javíthatnánk vagy éppen kis energiaellátóközpontokat építhetnénk, nem centralizáltan teremtenének munkahelyeket, hanem szerte az országban, az önök egyéni választókerületeiben teremtené meg a lehetőséget arra, hogy sok-sok tűzépen és építő vállalkozáson keresztül teremődjenek munkahelyek. És nem tízezer új munkahely, hanem 1,2 millió, ha 2,5 millióként számolunk egy munkahelyet. Tehát mindez gazdaságilag rossz, rossz az energiabiztonságunkra, rossz a vidéknek, és nem célszerűen használja fel azokat az erőforrásokat, amelyek jelen pillanatban rendelkezésre állnak.

Én is csak azt tudom kérni önöktől, gondolkozanak el, hogy valóban ezt akarják-e, valóban azt gondolják, hogy ez jó irány Magyarországnak. Mert meggyőződésem, hogy nem akarhatja egy egyéniben megválasztott képviselő, hogy így adósítsa el magát az ország.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik. - Dr. Schiffer András: KDNP!)* Jelentkezőt nem látok.

Látom, Tállai András államtitkár úr készül, láthatóan kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

(17.10)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bár itt egy hitelszerződés aláírásáról szóló törvényjavaslat vitájáról van szó, de a záróvita, mint ahogy az szokott lenni a parlamentben, sok mindenre kiterjedt.

Bevallom őszintén, kicsit csodálkozom a Magyar Szocialista Párt képviselőjének felszólalásán, hiszen az érződik, hogy nincs önbizalmuk Magyarországgal kapcsolatban. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Veled szemben nincs.)* Tehát nincs kellő önbizalmuk, hogy Magyarország képes lesz ezt a hitelt visszafizetni akkor, amikor az atomerőmű már termel, mert majd akkor kell elkezdni a tőketörlesztést. Nincs önbizalmuk, viszont 2008-ban, mikor 14 ezer milliárd forint euróhitelt mindenféle szerződés nélkül, mindenféle törvényjavaslat nélkül, ijedtségükben, hogy a hatalmukat elvesztik, képesek voltak fölvenni az IMF-től, akkor volt önbizalmuk. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)* Akkor volt önbizalmuk, mert ráadásul a visszafizetés határidejét a Fidesz-kormány idejére tették. És lám, lám, a Fidesz-kormány visszafizette azt a hitelt. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: De drága hitelből.)* Az, hogy önöknek nincsen önbizalmuk, az nem azt jelenti, hogy a kormánypártoknak, a Fidesz-KDNP-nek ne legyen.

A másik érdekes észrevétel, hogy mindezt titkosan teszi a Fidesz. Hát, én úgy gondolom, hogy februárban is elfogadtunk egy törvényjavaslatot, most is elfogadtunk egy törvényjavaslatot, tehát a titkosság kritikája semmiképpen sem áll meg. *(Zaj.)*

Azt gondolom, hogy amikor pedig az ügynek az energetikai részét támadják, hogy valami mást kellene csinálni, akkor pedig most sem és az általános vitában sem hallottunk egy szakmailag alapos levezetést, hogy egyébként a Paks által megszünt áramszolgáltatást majd mivel kívánják kiváltani, azt a mennyiségű energiát. *(Közbeszólások az LMP soraiból: Elmondtuk. Leírtuk. - Az elnök csenget.)* Tehát az nem elég érvnek, hogy szóban elmondják a parlamentben, hogy majd ezt megújuló energiákkal fogják egyébként módosítani. *(Zaj.)*

Úgy gondolom, hogy mindezek az ellenzék részéről elhangzott kritikák kimondottan politikai természetűek *(Dr. Schiffer András: Ez már csak ilyen. - Derültség.)*, és nem szakmai; sem a megállapodás tartalmát illetően, sem pedig a hitel-megállapodás mai törvényjavaslatbeli részét abszolút nem érintik, politikai jelzőkkel illetik. Úgy gondolom, hogy azok a megállapítások, amelyek az előterjesztésben vannak és amelyek a kormánypártiak részéről elhangoztak, helytállóak, és úgy gondolom, hogy ez a szerződés Magyarország érdekét fogja szolgálni. Lehet, hogy már önök majd '24-ben nem ülnek itt a parlamentben, mikor elkezdődik a törlesztés, de higgyék el, hogy ha Fidesz-kormány lesz akkor is, akkor rendben lesz a törlesztés is, és rendben lesz az erőmű is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a mai határozathozatalok körében kerül sor. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Vas Imre és Simon Róbert Balázs fideszes képviselők önálló indítványa T/156. sorszámmon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/156/8. sorszámmon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/156/10. sorszámmon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/156/11. sorszámmon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos úrnak, a bizottság előadójának. Őné a szó, képviselő úr.

DR. SZŰCS LAJOS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság múlt heti ülésén megtárgyalta a T/156. számon benyújtott, a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz 19 igen, 8 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot nyújtott be. Az összegző jelentést a bizottság 19 igen szavazat és 9 tartózkodás mellett fogadta el. Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Kulturális bizottság indítványát, mely elsősorban adatvédelmi szempontból pontosítja az eredetileg benyújtott jogszabályszerződést, továbbá a Törvényalkotási bizottság szövegponosító javaslatát is.

A bizottsági ülésen a törvényjavaslat indokoltságát leginkább a rendpártiságról híres Jobbik vitatta. Úgy tűnik, a stadion területe számukra kivételt képez általános politikai felfogásuk alól. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Én is szeretném elmondani... *(Közbekiáltások a Jobbik soraiból: Nyugodtan, képviselő úr! - Az elnök csenget.)* Akkor hallgatjuk majd önöket is.

Hangsúlyozom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat csupán egy olyan lehetőséget teremt a sportvezetők számára, melynek segítségével már a beléptetésnél anyagi lehetőségeiktől is függően, különböző, általuk választott modern technológiával kiszűrhetik a korábbi rendbontókat, illetve hatékonyan felléphetnek a jövőben a fair play szellemével összeegyeztethetetlen magatartást tanúsítókkal szemben,

ezzel is elősegítve a családbarát szurkolói közeg létrejöttét a sportpályákon. Ezért is kérem önöket a javaslat támogatására.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 7 perces időkeretben. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szűcs képviselő úrnak mondom, nagy különbség van a rendpártiság és a diktatúra kiépítése között. Maguk diktatúrát építenek ki, mi pedig rendpártiak vagyunk jelen pillanatban. Ez a törvény sem szól másról, hiszen lehet itt hangzatos szavakat mondani, a közvélemény számára elfogadható indokokat. Ilyen indokokat, mint amit ön is mondott, hogy családok járjanak mérkőzésekre, a huligánok, a rendbontók ellen van ez az egész, a renitensek azonosítására, csak hát ez mind-mind hazugság. Annyira családok járjanak meccsre, hogy például az Üllői úti stadionban, ha egy négytagú család szeretne éves bérletet vásárolni, az nekik 250 ezer forintot fog jelenteni a négy bérlet 15 meccs megnézésére. Valóban egy családbarát szolgáltatásról lesz szó.

Raadásul ilyen rendszer, amit önök most itt törvénybe kívánnak iktatni, sehol a világon nincs sportstadionban, tehát sehol a világon nincs ilyen. Magyarországon önök lesznek azok, akik ezt be kívánják vezetni. Hadd mondjam el, a törvény egyik benyújtója, Bánki Erik mondta el a tévében, nagy büszkén egyébként, hogy ilyen beléptető rendszer, ilyen azonosító rendszer a CIA-nál és az FBI-nál van, tehát amikor ott be kell lépni, akkor van ilyen, nem egy sportstadionban. Nem tudom, ez mennyire fér össze az önök rendpártiságával, vagy mennyire jelent ez, mondjuk, adott esetben diktatúra kiépítését.

De menjünk rá azokra a módosító javaslatokra elvileg, amelyek az összegzésben is szerepelnek. Egy rossz törvényt nagyon nehéz jóvá tenni, nem is lehet, ez egyértelmű. Ez egy olyan törvény, amit önöknek vissza kellett volna vonni, hiszen azért itt próbálnak módosító javaslatokat benyújtani, de még ezekkel a módosító javaslatokkal is nagyon sok, akár alkotmányossági probléma is fölmerül a törvénnyel kapcsolatban.

Önök például a módosításnál azt mondták, hogy a beléptető rendszer alkalmazása esetén a rendező a beléptetés során a néző személyazonosságát egybeveti, a rendőrség felhívására egybeveti a sportrendészeti nyilvántartás adataival. Tehát még egyszer mondom: a rendező. De azt már nem határozzák meg, hogy ki lehet rendező; ki lehet az, aki ezeket az adatokat kezelheti. És hogy az elmúlt időszakot mondjam, mert az elmúlt időszakban

sportrendezvényeken rendbontást nagyon nem tapasztalhattak, ellenben azt tapasztalhatták, hogy több olyan ügy is volt, hogy a rendezőgárdákban olyan emberek teljesítenek szolgálatot, akik köztörvényes bűnözőként akár gyilkosságért voltak elítélve, és mégis rendezőként jelen lehetnek.

(17.20)

Akkor ez mit jelent? Azt jelenti, hogy ezek az emberek hozzáférhetnek majd ezekhez a személyes adatokhoz. Önök szerint ez normális? Tehát ez a rendpártiság felé mutató elv?

Annak örülünk, hogy legalább, amit fölvetettünk... - mert miről szól ez az egész azonosítási rendszer? Arról szól, hogy olyan szurkolókat, akik csak ki szeretnének menni a mérkőzésre, semmit nem követtek el, szinte egy rabosítási folyamatnak vetik alá, amit egyébként az állam csinálhat. Mi fölvetettük, hogy vajon ez megfelelő-e, és én fölhoztam példának is, hogy az eléggé aggályos, hogy itt kiskorú gyermekeket is alá akarnak vetni ilyen procedúráknak. Úgy néz ki, ezt önök meghallgatták, mert benyújtották azt, hogy mostantól kezdve csak 14 év felett kell alkalmazni ezeket a rabosítási folyamatokat. Én még ezt is aggályosnak tartom, hiszen ha egy 15 éves gyereket akar kihallgatni a rendőrség, ahhoz is kötelező lenne a szülőnek megjelennie. De hát önök ezt mondták.

Aztán önök eredetileg a hash-kódról beszéltek, és büszkén mondták itt, hogy ezek nem biometrikus adatok. Mi fölvetettük a problémát. Ezek nem visszafejthető kódok, mondták önök. Aztán utána, mikor elmondtuk, hogy de, ezek visszafejthető kódok, mert az elektronikus aláírásnál már pont ezért nem ezt használják, akkor önök ezt nagyon gyorsan megoldották azzal, hogy a hash-kódot átnevezték mostantól kezdve biometrikus adatnak, és így már akkor megoldották, innentől kezdve már nem lesz visszafejthető. Dehogynem! Ugyanarról beszélünk, csak más nevet adtak a gyermeknek. Ugye, ezt mondták?

A másik, ami szintén elég furcsa, hogy úgy fogalmaznak, hogy a beléptetést követően, illetve a beléptetés megtagadása esetén a beléptetés során rögzített személyes adatokat haladéktalanul törölni kell. Ha önök haladéktalanul törlik az adatokat, amikor valakit nem engednek be a stadionba, akkor milyen jogorvoslati lehetőség lesz innentől kezdve? Vagy nem fogják törölni ezeket az adatokat, vagy mivel fogják önök megindokolni azt, hogy valakit, mondjuk, adott esetben nem engedtek be a stadionba? Véleményem szerint ez is elég aggályosnak tűnik, és az is, ez egyértelmű.

Azt mondták - és ezt mondtam is -, hogy nem biometrikus adatok, itt folyamatosan az általános vitánál több képviselőjük fölállt, kikérte magának, ezek nem biometrikus adatok. Aztán mondom, a törvény végleges verziójában mégis az szerepel, hogy

ezek biometrikus adatok, biometrikus kódról beszélünk.

Meg azt is mondták, hogy ez nem kötelező, nem lehet kötelezővé tenni, nem kell kötelezővé tenni. Hát, annyira nem kell kötelezővé tenni, hogy a Ferencváros Üllői úti stadionjában ezt már most kötelező jelleggel alkalmazni fogják, aki be akar menni... (*Balla György tapsol.*) Lehet tapsolni, frakcióigazgató úr, csak egyszer menjen már ki ön is mérkőzésre, vigye ki a családját, azt' nézze meg, hogy ez mennyire lesz jó! Mert könnyű a VIP-páholyból tapsolni ezeknek a dolgoknak, csak ki kellene menni, le kellene ülni, mondjuk, a szurkolók közé, jegyet kellene vásárolni, meg kell próbálni jegyet vásárolni, és akkor úgy be lehetne menni. Mondja már meg nekem, frakcióigazgató úr - mert egyébként ön a jogban jártas ember, úgy tudom, ezt a Törvényalkotási bizottság munkája során többször is bizonyítja -, hogy vajon hogyan lehet, hogy az Üllői úti stadionban több mint másfél hete árulják a bérleteket, és mit csinálnak a bérletárusításnál? Az itt a törvényben jelen pillanatban szereplő azonosítási módszereket követelik meg a szurkolóktól. Hát uraim, most tárgyalunk erről a törvényről! Ez még nincs hatályban! Hát akkor jogszerűen veszik le ott a szurkolóktól, mondjuk, ezeket a vénalenyomatokat, az íriszképeket, vagy törvénytelenül? (*Közbeszólás: Bűncselekmény!*) Egyébként azt mondta államtitkár úr, amikor megkérdeztem ezt a Törvényalkotási bizottság vitájánál is, hogy amennyiben érkezik önökhöz bejelentés, akkor majd meg fogják vizsgálni. Jelentem, érkezni fog: a Jobbik Magyarországért Mozgalom feljelentést fog tenni ebben az ügyben, hiszen mi most itt tárgyaljuk ezt a törvényt, nem hatályos törvényről van szó. A Ferencváros Üllői úti stadionjában az emberektől másfél hete vénalenyomatot, íriszmintát és minden egyebet vesznek ahhoz, hogy valaki bérletet tudjon vásárolni.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom határozotlan tiltakozik az emberek ilyen nyilvánartása, ilyen azonosítása ellen, olyan emberek nyilvánartásával szemben, akik nem követtek el semmilyen bűncselekményt, éppen ezért ezt a törvényt nem fogjuk tudni támogatni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy az előterjesztők közül kíván-e valaki felszólalni. (*Jelzésre:*) Simon Róbert Balázs képviselő úr, öné a szó.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Miután az alapvetően technikai jellegű módosítások a Kulturális bizottság indítványa alapján megtörténtek, és ezzel egyébként az adatvédelmi aggályok is kiküszöbölésre kerültek, és ez egy lehetőség - mint ahogy elhangzott -, én mindenképpen arra

kérem a tisztelt Ház képviselőit, hogy ebben a módosított formában szíveskedjenek a törvénytervezetet támogatni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására még több mint 9 perc áll rendelkezésükre.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Simicskó államtitkár úrnak.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem a sportról beszélgetni, tárgyalni, vitatkozni fontos dolog. A sport egy közös nyelv, mindannyian értjük, mindannyian tudjuk, sokan művelik is mind a mai napig a sportot, ezért jogos, ha azzal tesszük nyilvánvalóvá, hogy a sport stratégiai ágazat, és egy közös nemzeti nyelv, sőt egyetemes nyelv is.

Azt hiszem, fontos látnunk azt is, hogy a kormány milyen fejlesztéseket visz véghez annak érdekében, milyen támogatásokat ad a sportra pont azért, hogy kulturált körülmények között sportolhassanak a versenyzőink, a sportolóink, pont azért, hogy kulturált, biztonságos környezetben szurkolhassanak a magyar családok sportversenyeken. Igyekszünk, hogy minél több sportversenyt hozzunk Magyarországra, minél több világbajnokságnak, Európa-bajnokságnak adhassunk otthont a magyar szurkolók és a magyar sportolók nagy örömeire.

Tehát szerintem ebből kell kiindulnunk, ezeket az alapelveket érdemes rögzítenünk, mielőtt bármilyen hozzászólást eszközölünk. Ha együtt gondolkodunk arról, hogy hogyan tehetjük biztonságosabbá és kulturáltabbá a sportolást és a sportolókat támogatni kívánó szurkolókat, akkor nyilván el kell jutnunk oda, hogy az elmúlt évek tapasztalatai alapján a Magyar Labdarúgó Szövetség szakmai véleményével felvértezve és természetesen az Európai Unió ez irányú elvárásait is figyelembe véve törekszünk arra, hogy minél kulturáltabb körülményeket biztosítsunk a szurkolni kívánó családok számára a sportrendezvényeken. A módosítás a két fideszes képviselő úr részéről előterjesztőként ezt célozta.

Mi a kormány részéről úgy láttuk, hogy ez támogatásra méltó, és szeretném elmondani, hogy azokat az észrevételeket, azokat a kifogásokat, amelyeket többen megfogalmaztak, hogy esetlegesen ez kötelező erővel bírna, egyfajta általános elvként bírna, hogy milyen beléptetési rendszerbeli szigorításokat eszközölnének a klubok, ezeket a módosítások kiigazították, kijavították. Ez azt jelenti, hogy feltételes módban szerepel mindez most már, tehát alkalmazhatja az adott klub a rendezőkön keresztül a beléptetés ezen szigorítását.

A kormány összességében támogatja a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát, amely adatvédelmi szempontból biztosítja és több ponton is egyértelműbbé teszi az eredeti előterjesztést.

A biometrikus sablon alapján történő azonosító rendszer bevezetését lehetőségként, tehát hangsúlyozom, lehetőségként biztosítja a klubok részére, nem pedig kötelezettségként írja elő, megkönnyítve a családok bejutását a sportrendezvényekre, mert kizárja, hogy 14 éven aluliak esetében a klubkártya kiváltásának feltétele legyen a biometrikus sablon alapján történő azonosítás. Tehát ez is egy fontos finomítás, módosítás az előterjesztésben.

Azt kell mondjam, hogy összességében a kormány elfogadja és támogatja az ez irányú módosítást, és kérem a tisztelt Házat is, hogy támogatásáról biztosítsa majd az előterjesztést.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Kulturális bizottság nem kívánt előadót állítani.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, elsőként Varga László képviselő úrnak, MSZP.

(17.30)

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, áttekintettem az összegző javaslatot, és nyilván, ahogy el is hangzott az előterjesztő részéről, valóban technikai módosításokat tartalmaz, tehát attól nem lettünk az általános vita után lényegesen boldogabbak, hogy a hash-kódot innentől biometrikus sablonnak fogják hívni, illetve államtitkár úr sem nyugtatott meg abban a tekintetben, hogy 14 év alattiaktól nem lehet ilyen típusú adatokat kérni. Mert eddig sem lehetett, mivel senkitől sem lehetett eddig sem kérni, egy ilyen teljesen felesleges tortúrán senki nem eshetett át a mérkőzésre látogatás előtt.

Tehát alapvetően, bár nyújtottam be én magam is módosító javaslatot, de jól látszik, hogy a szándékuk semmiben sem változott meg az általános vita óta. Pedig ott is elmondtam, hogy ugyan sok törekvésük van a sportélet területén, ami akár méltányolható is lenne, gondolok itt a társaságiadókedvezmény rendszerének kiteljesítésére, ami öt látvány-csapatsportágra kiterjed ugyan, az olimpiai sportágak körére még nem. De hát itt is tapasztalunk olyan visszaéléseket, mint például a felcsúti stadion esetében, ahol az adott évben megítélt forrá-

sok tekintetében többet kapott az az egy stadion, mint a négy, labdarúgáson kívüli szakszövetség, illetve a MOB összesen. Ez volt az a bizonyos 3,5 milliárd forint. Ez már önmagában egészen döbbenetes.

Az is a sportélet hétköznapijaihoz tartozik, hogy nagyarányú stadionépítésbe kezdtek, sok helyen úgy egyébként, hogy ott a fenntarthatósága ezeknek a létesítményeknek megkérdőjelezhető. Például Debrecenben sem jelentkezett az üzemeltetésre senki egyelőre még, és az önkormányzat igyekszik majd ezt valamilyen módon megoldani. Arról már nem is beszélek, hogy mennyire drágák voltak ezek a létesítmények, jóval tízmilliárd fölött épült a ferencvárosi és a debreceni stadion is. Akkor, amikor egyébként néhány száz millió forintból több ezer főt befogadó lelátószakaszok épültek részleges stadionrekonstrukció keretében. Tehát felülárzottak tűnnek ezek a beruházások.

De amit el kell mondani mindenképpen ezeknek a beruházásoknak a kapcsán, hogy a harmadikként hangoztatott szlogenjük, hogy hát önök rendet tesznek a stadionokban, és bevezetik a regisztrációt, majd most már ezt a bonyolult rendszert, ez mindenképpen csökkentette az átlagnézőszámokat. Meg kell nézni az NB I átlagnézőszámait! Elhangzott ez az általános vitában is, persze lehet, hogy ez önöket nem érdekli, hiszen az a tuti, ha nincs senki a létesítményekben vagy minél kevesebb ember, mert akkor biztos, hogy rend van. De azt szeretném mondani, hogy a még megmaradt magyar futballszurkolókat és sportszeretőket biztos, hogy nem lelkesíti az, hogy egyre nehezebb a mérkőzésekre való bejutás. Nyilván itt azért azt is hangoztatnunk kell, hogy már korábban, például a Ferencváros esetében a szurkolói kártya vagy a regisztráció bonyolult volta sok nagy múltú sportembert és korábbi labdarúgót is elriasztott a meccsre járástól. Volt olyan is, aki egyébként hirtelen ötlettől vezérelve ment volna ki egy-egy ilyen sporteseményre, majd közölték vele, hogy milyen tortúrának kellett volna már alávetnie magát, és így nem engedték be. Tudnék több ilyen nevet is mondani, de ez is elhangzott korábban az általános vitában.

Merthogy azt látom, hogy akkor kell valamit meglépni a parlamentnek, akkor kell, mondjuk, rendet tenni egy területen vagy reagálnia, ha a társadalmi folyamatok azt indokolják. Szerintem 2009-ben ezt az Országgyűlés megtette. 2009-ben több jogszabályt módosított egy összetett törvényjavaslat formájában, amikor olyan jelenségek voltak futballmérkőzések környékén. Megjegyzem, azóta rend van. 2009-ben ugye még szocialista kormány volt, azóta nem tudnak nekem olyat mondani lelátókon, futballmeccsek környékén, hogy nagyarányú, nagy port felkavaró, komoly rendbontás történt volna például a labdarúgó NB I-ben. Érdemben erről beszélünk, tehát a labdarúgás környékén voltak ilyen jelenségek a korábbi években. Ezért nem értettem azt, hogy a szurkolói regisztrációt miért erőltetik

ennyire, és miért vetik alá tortúrának az embereket, miért csökkentik ezáltal a sportesemények egyébként is alacsony nézőszámát. És mondhatnak egy-egy meccset, ami így kiemelkedő, de nagy összességében, nagy átlagban csökkentek a nézőszámok.

Ehhez képest most akkor három lehetőség van a mai napra, már itt a zárószavazás előtt. Az egyik az, hogy önöknek tényleg sikerült teljes körben rendet tenni a futballpályák környékén, de még egyszer mondom, szerintem ezzel már nem volt nagy probléma. Akkor mi szükség erre a módosításra? Mi az a társadalmi jelenség, rendbontás, ami ezt indokolja? Nem tudnak ilyet mondani. A második lehetőség, hogy önök kudarcot vallottak az elmúlt négy évben ezzel a történettel, óriási rendbontások vannak és hihetetlen visszaélések a futballpályák környékén ilyen tekintetben, de hát akkor ugye meg nem váltották valóra azt az ígéretet, amit itt néhány évvel ezelőtt tettek. Meg van egy harmadik lehetőség is szerintem, Szilágyi képviselőtársam már utalt erre a történetre, hogy az egyik stadionberuházás kapcsán, a ferencvárosi stadion beruházása kapcsán sikerült egy ilyen rendszert beszerezni, azt jogszabályi felhatalmazás nélkül elkezdni használni, és akkor most valamilyen módon mégiscsak meg kell teremteni az alapokat ahhoz, hogy ez működjön. Itt elhangzott ugye, hogy mintegy másfél hete már ilyen módon bérleteket is értékesítettek.

Semmi nem indokolja ezt a jogszabályt, el szeretném mondani. Elhangzott, hogy körülbelül a NASA-hoz lehet ilyen módon bejutni. El szeretném mondani, hogy ez nem atomreaktor, hogy egy kicsit visszautaljak az előző napirendre is (*Dr. Schiffer András: De még lehet!*), még lehet, még lehet, persze, de azt szeretném mondani, hogy a sportrendezvények biztonságát és a nagyarányú szurkolói jelenlétet egyszerre biztosító jogszabályok álltak rendelkezésre már ebben az országban az önök kormányzása előtt is. Önök nehezítik és ellehetetlenítik a szurkolók mérkőzésre való járását. Teljesen feleslegesen mindenféle olyan tortúrának vetik önök őket majd alá ezáltal és a korábbi jogszabályok alapján is, amely megnehezíti a belépésüket, és teljesen felesleges. Azt szeretném mondani, hogy ettől nem lesz jobb a magyar labdarúgás, teljesen más dolgokat kéne ennek kapcsán csinálni. És persze egyébként komoly adatvédelmi aggályok is vannak, de erről talán Bárándy képviselőtársam szól a későbbiekben.

Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP padsorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Téves forgatókönyvet kaptam, és ebben nem jelezték, hogy Dunai Mónika a Kulturális bizottság nevében kíván hozzászólni. Ezért most Dunai Mónikának adom meg a szót hatperces időkeretben; tehát a kijelölt Kulturális bizottság előadója következik, és elnézést kérek a tisztelt Háztól.

Öné a szó, képviselő asszony.

DUNAI MÓNIKA, a Kulturális bizottság előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Kulturális bizottság a határozati házszabályi rendelkezések 45. § (5) bekezdése alapján a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról című, T/156. számú törvényjavaslathoz T/156/7. számon az Országgyűlés elnökéhez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot terjesztett elő.

Az előterjesztők célja a sporttörvény jelen módosításával egy szolgáltató szemléletű, családbarát és a kulturált szórakozás lehetőségét biztosító jogi helyzet kialakítása, amelynek kulcsa a rend és a biztonság megteremtése a sportolók és a szurkolók számára egyaránt.

A Kulturális bizottság akceptálta a törvényjavaslat vitája során elhangzott azon kívánalmat, hogy a biztonság érdekében születendő jelen módosítással a szurkolók stadionokba való beléptetése ne váljon aránytalanul hosszadalmassá, továbbá azt, hogy a 14 évnél fiatalabb gyermekekre ne terjedhessen ki a biometrikus sablon használata.

Ezek és más megfontolások alapján bizottságunk indokoltan látta néhány szövegszerű módosító javaslat megfogalmazását a fenti cél elérése érdekében.

Javaslatunk egyik elemeként a beléptető rendszert alkalmazó szervezőnek csak abban az esetben lesz kötelessége és kötelezettsége a belépőjegyek, bérletek, klubkártya adatainak az egybevetése az általa nyilvántartott adatokkal vagy a sportrendészeti nyilvántartás adataival a beléptetés során, ha a rendőrség az adatok egyeztetésére a szervezőt felhívja. A rendőrség felhívása hiányában a szervezőnek lehetőségében áll az adategyeztetés, de az nem lesz általánosan kiterjedő kötelezettsége.

Módosító javaslatunk másik iránya, hogy megkönnyítse a családok bejutását a sportrendezvényekre, hiszen a 14 évesnél fiatalabb gyermekek esetében kizárja, hogy a szervező a klubkártya kiváltásának feltételeként a biometrikus sablonon alapuló azonosítást kötelezővé tehesse.

Módosító javaslatunk harmadik fontos eleme a magyar jogszabályokban nem alkalmazott hash-kód kifejezés helyett a pontosabb és szabatosabb biometrikus sablon kifejezés használata.

Javasoljuk továbbá a biometrikus sablon kialakításához szükséges biometrikus adatok körét kiegészíteni egy újabb elemmel mint lehetőség, az ujjnyomattal.

(17.40)

Módosító javaslatunk egyértelműsíti, világossá teszi, hogy a biometrikus sablon segítségével történő beléptető rendszer alkalmazása nem kötelező a szervező számára. Ahogyan a benyújtott törvényjavaslatban is szerepelt, a szervező lehetősége ilyen rendszer alkalmazása, de azt a törvény továbbra sem teszi kötelezővé.

A módosító javaslat adatvédelmi szempontból is pontosítja a benyújtott törvényjavaslatot. Ennek keretében egyrészt egyértelművé válik, hogy a rendezőnek a beléptetést követően, illetve a beléptetés megtagadása esetén haladéktalanul törölnie kell valamennyi - egyébként a biometrikus sablon generálása miatt csak minimális ideig kezelt és rögzített - személyes adatot, másrészt a belépőjegyre, bérletre nem kerülhet fel a néző laccíme. A Kulturális bizottság javaslata egyértelműsíti azt is, hogy a sportrendészeti nyilvántartásban szereplő személyt azon sportrendezvény helyszínéről, illetve sportlétesítményből kell kizárni, amely tekintetében a sportrendészeti nyilvántartás alapján eltiltó, kitiltó vagy kizáró határozata van.

Ezen tartalmi javaslatokon felül nyelvhelyességi változtatást is tartalmaz bizottságunk módosító javaslat-csomagja, amely egészének elfogadásával képviselőtársaink kinyilváníthatják, hogy valóban egyetértenek-e alapcélunkkal, miszerint a sportpályákon rendnek és biztonságnak kell lennie. Egyetértenek-e azzal a céllal, hogy egy-egy focimeccsnek olyan eseménynek kell lennie, amelyre családok, köztük gyermekek is szívesen és nagy biztonságban elmehetnek, és egyetértenek-e azzal, hogy hazánkban a szurkolás minden esetben kulturált szórakozás, a foci pedig ünnep legyen.

A Kulturális bizottság tagjai észrevételeikkel, javaslataikkal segíteni szándékozták a fenti célok elérését, a törvény ilyen irányú tökéletesítését, hiszen közös kötelességünk és felelősségünk a biztonságos szurkolás feltételeinek, a biztonságos szurkolás kereteinek megteremtése a pályákon.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tovább folytatjuk a felszólalásokat. A következő hozzászóló, aki írásban előre jelezte, Schiffer András frakcióvezető úr, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Előjáróban Szilágyi képviselőtársamnak válaszolnék: hogyha törvényes felhatalmazás nélkül most csinálnak ilyen ellenőrzést egy sportlétesítménynél, az közönséges bűncselekmény. Törvényes felhatalmazás nélkül szenzitív adatokat kezelni, az megvalósítja a jogosulatlan adatkezelés törvényi tényállását, az bűncselekmény.

Természetesen nem először állunk szemben azal, hogy van egy törvénytelen gyakorlat, ami önöknek valamiért jó, valamiért lehetőséget, adott esetben üzleti lehetőséget látnak benne, nosza neki, betolnak egy törvényt, és ami tegnap még bűncselekmény volt, arra a Fidesz törvényt alkot, és az holnap-tól kezdve törvényes. Így működik ez az ország leg-
alább négy éve.

Tisztelt Országgyűlés! Az a helyzet, nem vagyok abban egészen biztos, hogy belegondoltak-e ennek a törvényjavaslatnak a következményeibe. Nagyon sajnálom, hogy Tállai államtitkár úr már elhagyta a termet, mert mondjuk, tőle is megkérdezném, hogy akkor ez úgy lesz-e, hogy augusztustól, mondjuk, egy Mezőkövesd-mérkőzés előtt a frissen épült mezőkövesdi stadionban, immáron egy NB II-es labdarúgó-mérkőzés előtt vénalenyomatot kell adni ahhoz, hogy az ember bemenjen a vendégszektorba. Hogy gondolják ezt?! Tényleg ezt épeszűen végiggondolta valaki, hogy ennek a törvényjavaslatnak mi a következménye? Nem zavarja önöket az, hogy az elmúlt tíz évben - frakcióigazgató úr, az elmúlt tíz évben - semmi olyan esemény nem történt a labdarúgó-stadionokban, ami egyébként indokolná a szigorítást. Ugyanakkor az elmúlt tíz évben meredeken zuhan - meredeken zuhan! - a labdarúgó-események látogatottsága, a magyar NB I átlagnézőszáma körülbelül ott van, mint mondjuk, 30 évvel ezelőtt a területi bajnokság átlagnézőszáma.

Ezek után önök itt jönnek azzal a szöveggel, hogy a családok számára akarnak biztonságot? Könyörgöm, egyszer, egyszer tényleg tegyék félre azt, amit a Habony-művekből önöknek legyártottak, ilyen bullshiteket (*Derűltés a Jobbik soraiban.*), és próbáljanak elgondolkodni azon, hogy ennek a törvényjavaslatnak mi a gyakorlati következménye! Tényleg azt akarják, hogy Mezőkövesden meg Békéscsabán, NB II-es labdarúgó-mérkőzések előtt vénalenyomatot vegyenek a szurkolóktól, akkor, amikor jó esetben ezer ember kimegy oda?

Az a helyzet, hogy a módosító javaslatok elfogadása esetén is ez a törvényjavaslat alaptörvényellenes, nem sikerült ezt korigálni. Maga a törvényjavaslat természetesen totálisan fölösleges, egyetlen dolog miatt nem fölösleges, hogy valaki ezeket a rendszereket le fogja gyártani, valaki ebből jól fog járni, ugyanúgy, mint ahogy valaki jól járt annak idején, 2001-ben is a beléptető kapukkal; hogy az nem Magyarország volt, nem a magyar költségvetés volt, az is biztos, mert az a beléptetőkapu-rendszer szórén-szálán eltűnt, ez a helyzet. Nem keresték meg azóta sem, pedig önök gyártották le - egy hasonló bravúrral oldották meg azt is -, ehelyett most jön egy újabb rendszer.

És igen, föltenném én is a kérdést, hogy miután az elmúlt négy évben már több hullámban önök harcot hirdettek a sporthuliganizmus ellen - csak tudnám, hogy hol vannak azok a huligánok, akik ellen most itt harcot kéne hirdetni -, ehhez képest kiderül, hogy azok az intézkedések, amelyeket a második Orbán-kormány foganatosított, ezek szerint nem alkalmasak, nem alkalmasak a sportrendezvények biztonságának a szavatolására. Alaptörvény-ellenes ez a javaslat azért, mert van más eszköz, amivel egyébként a sportrendezvények biztonságát biztosítani lehet. Éppen ezért nem arányos a jogkorlátozás, mert aránytalan a jogkorlátozás minden olyan eset-

ben, hogyha egyébként lehetőség van ugyanazt az alkotmányos célt más, enyhébb eszközzel elérni. Alaptörvény-ellenes ez a javaslat azért is, mert párhuzamos ellenőrzési rendszer lesz, más módon is kezelik az állampolgárok adatait, és semmilyen olyan indok nincsen, ami egyébként ilyen adatbázis-létesítést indokolna.

Végezetül pedig a célhoz kötöttség több esetben hiányozni fog, arról nem is beszélve, hogy kik fogják kezelni ezeket az adatokat. Hogyha valóban komoly biztonsági kockázat van ma a labdarúgó-létesítményeknél, akkor azért van a rendőrség - önök érveltek évekkal ezelőtt, egyébként helyesen a rendőrség erőszak-monopóliuma mellett -, nosza neki, akkor a rendőrség végezze a dolgát, ha önök szerint olyan biztonsági válsághelyzet van a labdarúgó-stadionokban. De az, hogy magánszervezeteknek adnak ilyen jogot, az, hogy olyan magánszervezetek, amik önmagukban biztonsági kockázatot jelentenek, kezelnek szenzitív adatokat, ez egész egyszerűen elképesztő.

Azzal kellene inkább foglalkozni, hogy azok a szervezetek, akik ma (*Az elnök csenget.*) a biztonságot hivatottak felügyelni a labdarúgó-stadionoknak, ezeknek a háttere milyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő hozzászóló - a Kereszténydemokrata Néppárt időkeretének terhére - Simicskó István államtitkár úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nagy tisztelettel figyelem ezt a vehemenciát, amit néhány ellenzéki képviselő - nyilván a sportért folytatott aggodalmától vezérelve - elmond és előad, nagy tisztelem ezért, azonban szeretnék emlékeztetni arra, hogy itt azért néhány dolgot össze tetszene keverni. Tehát a kormány, a klubok, egyesületek, sportági szakszövetségek szerepe különböző, és különböző a mi szerepünk is. Azt hiszem, hogy amit a sportszakma akar, szeretne, azt a politikának érdemes megfontolni, legalábbis érdemes nyitott fülekkel járni és nyitott szívvel járni, és meg kell értenünk, hogy igenis a helyzet, ami a szurkolást illeti, az szerintem nemkívánatos, nem jó, nem optimális.

Lehet azt mondani, hogy soha semmilyen probléma nem volt a labdarúgó-mérkőzéseken, ezt jó lenne érzékelnünk, azért szeretnék emlékeztetni néhány olyan dologra, aminek komolyan megfizettük az árát mi, magyarok, ha tetszik, a Magyar Labdarúgó Szövetség és a magyar válogatott is. Szeretnék emlékeztetni arra, amikor Magyarország labdarúgó-válogatottja Izrael ellen játszott barátságos labdarúgó-mérkőzést, felkészülési mérkőzést, ahol bizony történtek olyan jelenségek, olyan rigmusok, olyan uszítások, amely a rasszizmus tárgyát kimeríti. Meg is szenvedtük ezt. Azt kell hogy mondjam, töb-

bek között talán ezért nem vagyunk ott a világbajnokságon, mert zárt kapukkal kellett lejátszanunk labdarúgó-mérkőzést Románia ellen. Tehát ha önök szerint ez helyes és jó, akkor persze nem is kell hozzányúlni semmihez, hanem menjen tovább így, ahogy kell önök szerint mennie a dolgoknak.

Szeretnék emlékeztetni arra is, hogy azért én is járok labdarúgó-mérkőzésekre - mint ahogy jó néhányan a képviselőtársaim közül itt elmondhatják, hogy járnak szintén -, azért nem mindig a legszínvonalasabb szurkolást hallhatjuk. Én örülök annak, hogyha csapatokat támogatnak szurkolók, nemcsak nézőként mennek ki, hanem igenis buzdítják a kedvenc csapatukat, a szeretett csapatukat, ez mindig jó, ez mindig helyes, de meg kell találni annak formáját, a kulturált formáját, hogy hogyan lehet másokat nem megsérteni ezzel, hogyan lehetne nem uszítani valaki ellen, és nem gyűlöletre nevelni adott esetben az oda kivitt gyermekeket.

(17.50)

Szerintem tehát nem optimális a helyzet, igenis van létjogosultsága ennek az előterjesztésnek, igenis tenni kell azért, hogy kulturáltabban tudjanak szurkolni az emberek, és valóban egyfajta családbarát szurkolás alakuljon ki a mérkőzéseken.

Tudjuk azt, hogy ha valaki valamilyen cselekményt elkövet, valamilyen rossz szándékkal érkezik egy mérkőzésre, akkor az a nagy-nagy mentsége van, hogy a tömegben el tud bújni. Tudjuk azt, hogy ezzel szemben tennünk kell. Igenis, ha visszakereshető az a személy, aki rendbontó tevékenységet látott el, akkor talán visszatartja azokat is, akik esetleg ezen gondolkodnak, hogy ezt megtegyék. A visszakereshetőség, az, hogy megtalálják azt a személyt vagy személyeket, csoportokat, akik egyébként rendbontó céllal, szándékkal vagy éppen ott, abban a helyzetben érzelmi felindulásból elkövetnek valamit, igenis ez visszatartó lehet, és igenis sokat jelenthet, hogy kulturáltabban szurkoljanak a szurkolók Magyarországon a labdarúgó-mérkőzéseken is.

Ez senki ellen nem irányul. Ez mindannyiunkért történő módosítás, és vissza kell utasítanom azokat a vádakot, amelyek itt bármiféle olyan utalásokat tesznek, amelyek rossz hírben tüntetik fel akár a kormányzatot, akár bármelyik klubot, hogy milyen szándékok vezették. Igenis a szándék az előterjesztők részéről jó, igenis tisztességes szándék vezette azokat, akik benyújtották ezt a törvénymódosítást, és azzal a finomhangolással, amit elvégeztünk a kollektív bölcsesség erejével, az adott szakbizottságok véleményével, a Kulturális és sportbizottsággal vagy a Törvényalkotási bizottsággal együtt, szerintünk ez támogatható. A KDNP álláspontja is ez, ezért mi ezt támogatni fogjuk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is érdeklődéssel hallgattam Dunai Mónika képviselő asszony felszólalását, ami már majdnem teljes volt, már ami az előre megírt győzelmi jelentések kötelező fideszes elemeit tartalmazza. Talán csak a hatékonyság és a gyorsítás maradt ki belőle mint kötelező elem. De a képviselő asszony új képviselő, úgyhogy nyilván majd egy-két ülészak után már rutinból fog menni ezeknek az elemeknek a felsorolása.

Simicskó államtitkár úr felszólalására csak annyit mondanék, hogy államtitkár úr sport iránti elkötelezettségét régóta ismerem, és eszemben sincs kétségbe vonni azt, éppen ezért azt gondolom, hogy nagyon jó oka volt arra, hogy nem ő nyújtotta be az előttünk fekvő törvénytervezetet, és nagyon jó oka van arra, hogy általában a sportról és a sportesemények kulturált látogatásáról, a sportesemények tisztaságáról beszél, valójában nem erről a törvényről. Nekem államtitkár úr megszólalása kifejezetten az államtitkár úrhoz méltó és ilyen következtetésre pedig alapot adó fölszólalás volt.

Egyébként pedig azt gondolom, hogy mindenki számára nyilvánvaló a valódi motiváció. Ezt képviselőtársaim elmondták. Van egy ilyen rendszer, ahhoz kell egy jogszabályt alkotni. Ha valaki ezt rosszhiszemű feltételezésnek tartja, akkor ajánlom szíves figyelmébe azt, hogy e miatt az eljárás miatt - hiszen a törvénynek visszaható hatálya nincsen, tehát vélhetően ez az eljárás le fog folyni - már folyamatban van egy eljárás, hiszen ezt a törvény nélkül alkalmazták már. Nyilvánvalóan az a cél, hogy továbbra is lehessen alkalmazni, most már ennek a törvénynek a keretei között.

(A jegyzői székben Móring József Attilát dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

Ennél a törvénynél is azonban, ahogy egy egyébként később napirenden szereplő törvény kapcsán is fel szeretnék vetni egy problémát. Ez négy éve gond, és szeretnénk, ha kevesebb gondot okozna ez ezen az ülészakon és ebben a parlamenti ciklusban. Önök azt csinálják, hogy önálló képviselői indítványként nyújtanak be valójában kormány-előterjesztéseket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden képviselőtársammal kapcsolatban megelőlegezett bizalmam van, de azt azért nehezen tudom elképzelni, hogy valaki otthon a választókerületében gondolkodik, és arra gondol hirtelen, hogy be kéne vezetni egy hash-kódot tartalmazó rendszert, amelyet ha már ez így nem megy, legalább biometrikus adatok gyűjtése formájában kéne valahogy engedélyeztetni, illetve bevezet-

ni ezen a területen is. *(Zaj.)* Én ezt nehezen tudom elképzelni, hogy valakinek ez az ötlete magától támad, vagy esetlegesen a választók keresik meg azzal, hogy ilyen kódokat kéne majd megalkotni a sportrendezvények látogatásával összefüggésben.

Arról van tehát szó, hogy valakinek az érdekéből ezt a nevére vette megint egy képviselő. Az ezzel a probléma, tisztelt képviselőtársaim, azon kívül, hogy ez a jogszabályok nyílt kijátszása, hogy nem megy át például azokon a szűrőkön, amelyeken a kormány-előterjesztések átmennek. Így például az adatvédelmi hatóság sem tudta véleményezni ezt a jogszabályt, éppen ezért a TAB eljárásában, a Törvényalkotási bizottság eljárásában másról sem szólt a vita, mint hogy megkereste utólag az elnök a bizottságot, hogy hogyan kéne ezt a törvényt rendbe tenni.

Szóval, ez az eljárási rend, azt gondolom, merőben helytelen. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Arra kérem önöket, hogy ha mégoly jó is a szándék, tartsák be a jogszabályokat.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Apáti István képviselő úr, Jobbik.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Már a javaslat benyújtásának körülményei is több mint gyanúsak voltak, mert amikor Vas Imre nevét olvassuk egy javaslat mellett, akkor tudjuk, hogy valami különösen elvetemült dologra készül a Fidesz. Az elmúlt négy év erre megtanított minket.

Ráadásul arra lettünk figyelmesek, hogy Simon képviselő úr talán még el is olvasta, amit beadott, de tetten értük Vas Imrét, hogy az általános vita végén olvasta el először a javaslatot, ugyanis a biometrikus szót sem tudta első nekifutásra - nehéz szó, ezt aláírom - helyesen megfogalmazni.

Féltetve a tréfát: ez Alaptörvénybe, emberi jogi normákba ütközik, abszolút és teljes mértékben elmentmond az Alkotmánybíróság több irányadó határozatának, beleütközik a szükségesség és arányosság alkotmányos alapelveibe, lévén, hogy teljes mértékben szükségtelen és abszolút mértékig aránytalan. És gondoljanak abba bele, hogy mennyi gyakorlati problémát fog felvetni ennek az alkalmazása! Nemcsak az, hogy önök egy középkori elvet kezdenek el alkalmazni, sőt egy új elvet alkalmaznak - ugye, a bűnösség vélelme egy középkori jogelv volt, tehát nem is az elkövető ártatlanságából indultak ki, hanem azt feltételezték, hogy bűnös, és neki kellett bizonyítani a saját ártatlanságát -, hanem a kollektív bűnösség elvét is idekeverik, és ennek az ötvözetéből előállítják a kollektív bűnösség vélelmét: vagyis önök abból indulnak ki, hogy a szurkolók döntő többsége potenciális bűnelkövető, egy veszélyforrás a stadionok rendjére, a futballmérkőzéseken, sporteseményeken részt vevők életére, testi épségére, vagyonzib-

tonságára, és sorolhatnám még hosszan, holott ez nem így van.

A szurkolók 98-99 százaléka békés szándékkal érkezik a mérkőzésekre. És tudják, még elképzelhető, hogy el tudnánk fogadni, ha úgy lenne föllállítva a logikai sorrend, hogy ha valaki elkövet bármilyen bűncselekményt, ezt jogerős bírói ítélet bebizonyítja, jogerős bírói ítéletben megállapítják, kap mondjuk, mellékbüntetésként kitiltást, akkor kell átesni egy ilyen procedúrán, hogy ne tudja kijátszani a jogalkalmazást, ne tudjon beszlisszolni vagy beszivárogni a stadionokba, és akár ilyen szigorú eljárások segítségével szűrjük ki - azt mondjuk, hogy na, az már lehet tárgyalási alap, annak van értelme, mert ott már az adott illető, az elkövető tett olyat, ami miatt nemkívánatos az a jelenlét a sportrendezvényeken.

Ez egy teljesen más konstelláció lenne, egy teljesen más jogi konstrukció lenne. De azt, hogy abból indulnak ki, hogy biztos, hogy el fog valamit követni, és jó előre nyilvántartásba veszik, ez, megint mondom: emberi jogi normákba ütközik, Alaptörvénybe ütközik, az Alkotmánybíróság joggyakorlatába ütközik. Ráadásul sportegyesülettel magánjogi jogviszonyban lévő, nem teljesen tisztázott háttérű - és nagyon finom voltam - cégek kezelik ezeket a különleges személyes adatokat, vénalenyomatot, ujjlenyomatot, tenyérlenymatot és sorolhatnám még hosszan -, olyan cégek... Kérdezzék már meg Kubatov Gábor kispajtasukat, hogy ki is a Ferencváros egyik szurkolói koordinátora! *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Meg lehet adni azért a tiszteletet a képviselőtársadnak!)* Aha! Olyan tiszteletet tudok csak adni, amelyet valaki megérdemel. Ugyanis a Ferencvárosonál alkalmaznak olyan embert, aki 15 évet guggolt emberölésért. Nemes egyszerűséggel: fejbe lött egy embert. Tetszik érteni? Szerintem ez a botrány! Szerintem ez a botrány, és ilyen emberek csendestársi háttérben működő cégek fognak majd kezelni ilyen különleges személyes adatokat. Óriási probléma! Sőt, nemzetbiztonsági kockázat, ha lehet ilyet mondani.

A másik. Ha majd tiszta háttérű biztonsági cégek fognak működni, és ezek a cégek kezelik az adatokat és nézik a szurkolók lenyomatokkal megszigorított vagy lenyomatok nélküli beléptetését, akkor talán kicsit nyugodtabbak leszünk. De megint meg kell ismételnem az általános vitában mondott egyik konkrét példát: a tavalyi Fradi-Újpest mérkőzésen, amire a Népstadionban tavaly ősszel került sor, sikerült kiszűrni egy olyan biztonsági őröt, egy olyan személyt, aki, mit ad Isten, emberölés büntetettének gyanúja miatt áll büntetőeljárás alatt.

(18.00)

Az áldozat testvére, féltestvére ismerte fel, és teljesen jogellenesen alkalmazták, teljesen jogellenesen végzett munkát ezen a mérkőzésen. Ezért nem

nyugodtak a szurkolók. Ráadásul szurkolói körökben régóta ismert a családlátogatás intézménye, ugyanis az ilyen teljesen feleslegesen létrehozott adatbázisok révén ezek az ezüsthátú hímek hozzáférnek az ő adataikhoz, elmennek az ő családjaihoz - kérem szépen, ez a nagy magyar szurkolói valóság -, meglátogatják őket a lakóhelyeiken, és akár a gyermekeik, akár a saját maguk életének elvételével megfenyegetve őket kényszerítik őket valamire, hogy valamit tegyenek, ne tegyenek, vagy eltűnjenek. Tudják, ez a probléma, és ezért is kellett volna egyeztetni a szurkolócsoportokkal, ezért kellett volna egyeztetni a szurkolói érdekképviselőkkel, nem húbelebalázs módjára toronyfejest ugrani a nagyon veszélyes semmibe. Biztos vagyok benne, hogy ha van még valamennyi igazság, vagy maradt valamennyi igazság ebben az országban, akkor az adatvédelmi biztos és az Alkotmánybíróság segítségével sikerül elkaszálni.

Önök egy nagyon súlyos szakmai és politikai pontonba fognak ezáltal beleszaladni, amitől megkímélhetnének magukat, ha visszavonnák a törvényjavaslatot ebben a formájában, és abban a formájában vennék elő és beszélne róla, ha egy törvényes eljárás után felelősségre vont, már - ahogy az előbb mondtam - bűncselekményt ténylegesen elkövetett szurkolók stadionokba való bejutását kívánnánk megakadályozni, abban mi is partnerek lennénk, annak van értelme, az lehet jogszerű, de így ez, ebben a formában egy feje tetejére állított, fordított logikából és a kollektív bűnösség vélelméből kiinduló, nagyon-nagyon veszélyes konstrukció. Úgyhogy kérem, vonják vissza.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Bánki Erik képviselő úr, Fidesz.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék néhány dolgot tisztázni, mert úgy látom, hogy ellenzéki képviselőtársaim vagy nem értik, hogy miről szól ez a törvény, vagy szándékosan értik félre. Riogatják itt a közvéleményt azzal, hogy az adatkezelés terén micsoda kockázatok merülnek fel, merthogy beazonosíthatatlan háttérű cégek jutnak hozzá szurkolói adatokhoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ehhez ismerniük kellene a jelenleg működő rendszert. A törvény jelenlegi állapotában is kizárt, a mostani törvényjavaslattal pedig a biztonsági kockázatok még inkább csökkennek, megmondom, hogy miért. Adatokhoz senki nem fér hozzá, tisztelt képviselőtársaim, adatokhoz csak és kizárólag a klubok, illetve a klubokat működtető gazdasági társaságok jutnak hozzá akkor, amikor kiadják *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Csak ők? - Dr. Bárándy Gergely: És Kubatov?)* a jegyeket vagy kiadják a szurkolói kártyát. A beléptetésnél segédkező biztonsági cégek semmi mást nem csinálnak, mint az adatokat vetik össze, az adatbázisban

lévő adatokat vetik össze a személyes adatokkal, ha erre szükség van. *(Dr. Apáti István: Mennek családlátogatásra!)* De nem megy családlátogatásra, képviselő úr, mert nincs nála az adat. Nem érti? Nincs nála adat! *(Dr. Apáti István: Nem mondtunk ilyet alaptalanul!)* Adathoz nem fér hozzá egyetlen biztonsági cég sem. Eddig sem fért hozzá, és ezután sem fér hozzá az adatokhoz.

Egy dolgot tudunk kizárni ezzel az új rendszerrel, a biometrikus azonosítással, akár a vénalenyomatot, akár az ujjlenyomatot vesszük alapul, még azt is ki tudjuk zárni, hogy egyáltalán be kelljen avatkozni a dologba. Hiszen mi történik ezzel? Az történik, kérem szépen, hogy ön megérkezik a megvásárolt jegyével a mérkőzésre, előtte egy vénalenyomatot vettek öntől, aminek - még egyszer mondom - az adataihoz senki nem fér hozzá, megjegyzem, ha hozzáférnének, sem tudnák használni, hiszen az a biztonsági kód, amit a véna lenyomata alapján generálnak, annak a megfejtéséhez a mai technikai eszközökkel 1500 évre lenne szükség, de nem hiszem, hogy valaki ehhez hozzáfogna.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajos Mórning József Attila váltja fel.)

Éppen ezért semmi más nem történik, képviselő úr, mint ön odamegy, bemegy *(Zaj. - Az elnök csenget.)* a beléptető rendszerhez, beteszi a kezét a szkennerbe, és egy másodperc múlva - amennyiben ön az ön által megvásárolt jeggyel akar bemenni, nem más jegyével -, abban a pillanatban a zöld lámpa beengedi önt és belépett a stadionba. Egyetlen másodpercet vesz igénybe az azonosítás. Senki nem kezel adatokat. A biztonsági emberek pedig csak azért állnak ott, hogy ha ön belépett a kapun, akkor egy motozás során megnézik azt, hogy van-e önnél olyan szűrő-vágó eszköz vagy olyan egyéb dolog, amit nem vihetne be a stadionba. Tehát szó sincs adatkezelésről, szó sincs arról, hogy itt ez alaptörvénnyel ellenkezne, vagy az adatokhoz való hozzáférés lehetőségeit megteremtené. Tehát a visszaélések kérdése is tisztázott ezzel. Ennek a beléptetési rendszernek a hibaszázaléka 1 ezrelék. 1 ezrelék! Még az a probléma sem állhat fenn, mint ami egy arcképes azonosítási rendszernél, aminek sajnos 10-15 százalékos hibahatára van. Ez nemzetközi szinten is elismert. Itt nincs hibalehetőség.

Még egy előnyt elmondom, tisztelt képviselő úr, amiről eddig nem volt szó a vitában. Az elején, amikor felvetésre került ennek az új beléptető rendszernek a telepítése, akkor az ellenzéki padsorokból azt lehetett hallani, hogy ehhez valakinek valamilyen komoly érdekei fűződnek, és ez majd sokkal drágább lesz a mostani rendszernél.

Hadd mondjak egy példát önnek, képviselő úr! A Ferencváros stadionjában ennek a vénaszkenner-

rendszernek a telepítése és a biometrikus azonosításnak a megoldása 10 millió, azaz tízmillió magyar forintba kerül. Ha ugyanezt arcképes azonosító rendszerrel akarták volna megoldani, az 250-300 millióba került volna, tehát 25-ször, 30-szor drágább lett volna az a rendszer, ami biztonsági fokozata tekintetében nem éri el egyébként a biometrikus azonosítást a vénaszkenner révén. Tehát nemcsak hogy gyors, nemcsak hogy biztonságos, hanem még jóval olcsóbb is a mostaninál. Arról nem is beszélek, hogy lényegében egy magyar fejlesztés. Azért nincsen még ilyen, tisztelt képviselőtársaim, mert egy új fejlesztésről van szó. Biztos vagyok abban, hogy ha a Ferencváros stadionjában a beléptető rendszer működésbe lép, és azokról a félelmekről és aggályokról, amelyeket önök generálnak ezzel a rendszerrel kapcsolatban, kiderül, hogy egyébként smafu, abban a pillanatban zöld lámpa nyílik a rendszer előtt, és biztos vagyok benne, hogy a többi stadionfejlesztésnél ennek a rendszernek a telepítése az említett indokok alapján meg is fog történni.

Még egy dolgot szeretnék Apáti képviselőtársam felvetésére mondani. Én magam is szurkoló vagyok. Nekem sose volt gondom egyébként az azonosítással. Az ártatlanság vélelme egyébként mindenkit megillet most is. Tehát csak azok nem léphetnek be a stadionba, akik ellen bűncselekmény vagy szabálysértési eljárás miatt ítélet született vagy kitiltották őket a stadionból, de ahhoz mindenképpen kell már egy kitiltó határozat vagy egy döntés, hogy valakitől megtagadják a rendezvényre, sportrendezvényre való belépés lehetőségét. Tehát nem lehet akárkit kitiltani a stadionból, igenis a békés és nyugodt többség nyugalmanak és biztonságának a garantálása érdekében született ez a törvényjavaslat. Azt gondolom, hogy mint ilyen, el is fogja érni a hatását.

Arra kérem tehát önöket, hogy gondolják vagy fontolják meg, hogy ezek az aggályok, amelyeket önök felvetnek, valóban megállnak a lábukon. Én azt gondolom, hogy nem, és azt gondolom, hogy ennek a rendszernek a telepítése éppen a békés és nyugodt többség érdekét szolgálja, azt, hogy aki ki van tiltva a stadionból, ne is tudjon bejutni. Lehet, hogy ez fáj egyeseknek, merthogy ez a rendszer százszázalékos biztonsággal működik. Nincs barátság, nincs haverosság a biztonsági személyzettel, nem lehet beengedni senkit azok közül, akik egyébként korábban kitiltásra kerültek. Ez lehet, hogy fáj valakinek vagy valakiknek. Ez szűk csoportot jelent, néhány tucat embert. Mi arról a több tízezerről, százezer emberről beszélünk, aki szeretne békés és nyugodt körülmények között mérkőzésekre látogatni és szeretné azt, hogyha Magyarországon a családjával nyugodt körülmények között *(Szabó Timea közbeszól.)* - igen, képviselő asszony, éves szintről beszélek, nem egy rendezvényről. *(Zaj. - Dr. Bárándy Gergely: Barcelona-meccs. - Az elnök csenget.)* Arról beszélek, hogy országos szinten ezt a biztonsági rendszert kell valamennyi stadionban elérhetővé tenni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Röviden fogok szólni, mert korlátozzák az időt itt is. Bánki Erik mondta, hogy a békés, nyugodt többség érdeke. A békés, nyugodt többség érdekében rögtön csipet is ültessünk az emberek bőre alá, hogy még inkább lehessen. Hagyjuk már ezt! Önök rabosítanak olyan embereket, akik semmit nem követtek el, csak ki akarnak menni egy mérkőzésre. Mindenféle adatot levesznek tőlük. Azt mondja az államtitkár úr, hogy a sportszakma akarja. Nem tudtam, hogy Magyarországon a sportszakmát úgy hívják, hogy Kubatov Gábor, hiszen ha Kubatov Gábor akarja, ezek szerint ő a sportszakma ma Magyarországon. Említette, felhozta példának az izraeli mérkőzést. Az izraeli mérkőzést azért volt kár felhozni, mert az az MLSZ és a magyar kormány sportdiplomáciai kudarca volt egyáltalán, hogy büntetést kaptunk.

De árulja már el nekem, államtitkár úr: attól, hogy valakitől vénalenyomatot vesznek, hogy fogja ezeket a dolgokat például megakadályozni? Mostantól rendbontás lesz az is, ha Debrecenben Orbán Viktort kifütyülik, amikor átadja, mondjuk, a bajnoki érmeiket? Akkor innentől kezdve azok az emberek rendbontást követnek el, vagy nem követnek el rendbontást? Amit ön mondott, példaként felhozott, az körülbelül erre utalhat. Aztán mondta, hogy nem lesz kötelező. Örülök neki, hogy Bánki Erik felszólalt, a tv-nyilatkozatában mondta, hogy nincs a világon ilyen, a CIA-nál és az FBI-nál van ilyen beléptető rendszer, máshol nincs, és azt mondta, hogy reméli, hogy az összes pályán ilyen lesz Magyarországon. Hát akkor tényleg nem lesz kötelező, ha az összes pályán ilyen lesz. Aztán említette az MLSZ szakmai hozzáértését. Államtitkár úr, ez neveltséges. Ha valamikor is beszélt már azzal a szurkolóval és biztonsági igazgatóval, aki az MLSZ-nél van, és úgy hívják, hogy Samu István, akkor nem mondana ilyeneket. Ha ő a szurkolók érdekében bármit is tenne, ez nem az.

(18.10)

A lényeg az, hogy lehet, hogy ez tízmillió volt, csak akkor nem tudom, hogy miért kellett a Ferencváros stadionjához 900 milliót odacsoportosítani hirtelen. Én elhiszem, hogy tízmillió volt.

A tény az, hogy Magyarországon eddig volt egy európai színvonalhoz közelítő szurkolás, most már lesznek korszerű stadionok, és egyébként semmi, a nagy sötétség. És most ezzel a rendelkezéssel lesz

korszerű stadion, aztán egyébként a nagy sötétség. Se labdarúgásunk nincs *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, se szakmai gárdánk nincs...

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): ...semmi nincs jóformán, és a szurkolókat is elüldözzük a pályáról. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Szabó Timea független képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak azért kértem szót, hogy legyen egy női szurkolói hozzászólás is *(Korózs Lajos tapsol.)* itt a sok férfi között, és a futballszurkolás ne csak a férfiak privilégiuma legyen.

Simicskó államtitkár úr mondta azt, hogy a jó szándék vezette a benyújtókat. De kérdezem én, hogy milyen jó szándék az, amelyik abból indul ki, hogy a szurkolók bűnözők? Ez nem jó szándék, államtitkár úr! *(Dr. Simicskó István: Nem abból indul ki!)* És itt elhangzott többször, hogy az elmúlt tíz évben egyetlen olyan ügy nem volt, ami alapot adott volna erre, hogy ilyen bornírt dolgot benyújtsanak önök. Hadd mondjam el, hogy itt a családbarát látogatásokra meg nem tudom, mikre hivatkozott Dunai Mónika is, én rendszeresen járok futballmeccsekre, és gyakran elviszem a kisfiamat is. Tehát azt gondolom, hogy már most családbarátok ezek a meccsek, semmilyen atrocitás nem történt. Sőt, az azonosítás is tökéletesen működött eddig, hiszen már most le kell adni a nevet, a születési dátumot, megmotoznak mindenkit. És több kamera van, mint ahány szurkoló ezekben a stadionokban.

Kedves Dunai Mónika! Ha ön azt akarja, hogy családbarát legyen a sport, akkor, mondjuk, nem stadionokra kellene sok száz milliárdot költeni, hanem olyan sportpályákat kellene építeni, ahová a szegényebb családok is el tudnak menni, a kistelepüléseken is sportpályákat kell építeni *(Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Balla Mihály: Épülnek!)*, hogy ne csak a stadionba lehessen nézőként elmenni, hanem részt lehessen venni a sportolásban.

Ez a vénalenyomat egészen borzasztóan hangzik. Én nem is tudom, hogy ez mi. Most már elmagyarázta valaki nekem, hogy ez mi. De tényleg, a következő lépés mi lesz, teljes laborvizsgálatot fognak kérni a szurkolóktól, mielőtt bemennek? Egy picit gondolkozzanak már!

És államtitkár úr, tényleg a sportszakma nem Kubatov Gábor! *(Dr. Simicskó István: MLSZ!)* Ne mondja már azt, hogy a sportszakma kérte ezt azért, mert Kubatov Gábor stadionjában *(Dr. Simicskó István: MLSZ!)* már be van ez vezetve *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és ehhez ugye, önöknek törvényt kell alkotni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (független): Arra kérjük, hogy vonják vissza ezt az ostoba törvényjavaslatot. *(Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló független képviselők soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalás lehetőségével élni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőket *(Dr. Bárándy Gergely: Imre, olvasd föl!)*, Vas Imrét, Simon Róbert Balázs fideszes képviselőket, kíván-e valamelyikük válaszolni a vitában elhangzottakra a fennmaradt 9 perc 21 másodperces időkeretben. *(Dr. Bárándy Gergely: Olvasd fel, Imre! - Jelzésre:)* Vas Imre képviselő úr, oné a szó. *(Dr. Apáti István: Vasember, halljuk!)*

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Szilágyi György képviselőtársam, aki egyébként szerintem nagyjából ugyanazt mondta el, mint az általános vitában *(Dr. Varga László: Azt a minde- nit!)* - tehát most itt egy négyponos *(Dr. Bárándy Gergely: Nem változik naponta a véleménye!)* öszszegző módosító javaslatról van szó -, akkor is rabszításról beszélt. Akkor nem válaszoltam, de ha ön *(Dr. Apáti István: Akkor olvastad először!)*, mondjuk, útlevelet akar készíttetni, akkor önt is rabszítják? Mert egyébként akkor is fényképfelvételt készítenek *(Szilágyi György: Ott nem kell ennyi adatot beadni egyébként... - Az elnök csenget.)*, és egyébként ujjlenyomatot vesznek. Hozzáteszem, itt a négyből csak egy kell, ott a kettőből mind a kettő kell. *(Dr. Apáti István és Szilágyi György: Az állam kezeli!)* Tehát ilyen alapon mindenki, aki akár személyi igazolványt, akár útlevelet, vezetői engedélyt vagy bármilyen *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Miért nem elég a személyi?)* hatósági igazolványt készíttet magának, akkor mindenkit rabszítanak Szilágyi képviselőtársam szerint. *(Szilágyi György: Az állam nem egy zrt.! Nem egy gazdasági társaság! - Az elnök csenget.)*

Schiffer képviselőtársam ugyan nincs bent, de az én emlékeim szerint szenzitív adatot két módon lehet kezelni: hogyha erre törvény felhatalmazást ad, vagy ha az illető írásban ehhez hozzájárul.

A másik, hogy itt több képviselőtársam is tévedésben van a képmásból, ujjnyomatból, íriszképből és vénalenyomatból készült adatok tekintetében. Ez vagylagosan van a törvényjavaslatban. Ez azt jelenti, hogy ezek közül nem kell mindet, hanem vagylagos, tehát az egyiket kezelheti. *(Szilágyi György: Keresztkérdés: mi az a vénalenyomat?)*

Apáti képviselőtársammal abban egyetérték, hogy 98-99 százaléka a szurkolóknak békés szándékkal érkezik, talán még ennél is több, én abban is bízom. De pont a miatt az 1 százalék vagy talán 1

százaléknál is kevesebb (*Dr. Apáti István: A másik 99-től.*) miatt kell a másik 99 százalékot megvédenünk.

A törvényjavaslat nem teszi kötelezővé ezeknek a rendszereknek az üzemeltetését (*Dr. Józsa István: A meccsre járást se!*), hanem lehetőségként, tehát ha a klub vagy a sportszervező - ahogy a törvény írja - úgy dönt, hogy ő ezt meg akarja tenni egyébként a saját szurkolói biztonsága érdekében, akkor ezt bevezeti.

Én úgy gondolom, hogy mindenki, aki a rend pártján áll, az támogatja a törvényjavaslatot. Úgyhogy kérem képviselőtársaimat, hogy az összegző módosító javaslat szerinti módosító javaslatokat és a törvényjavaslat elfogadását támogassák.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra ma, a határozathozatalok körében kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés soron következik **az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Manninger Jenő és Szűcs Lajos képviselő urak önálló indítványa T/168. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A Költségvetési bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/168/8. sorszámon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/168/10. sorszámon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/168/11. sorszámon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc időkeret áll rendelkezésükre. Megadom a szót Vas Imre úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság múlt heti ülésén megtárgyalta a T/168. számon benyújtott, egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz 19 igen, 8 nem és 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot nyújtott be. Az összegző jelentést a bizottság 19 igen és 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Költségvetési bizottság pontosításra irányuló javaslatait, másrészt a Törvényalkotási bizottság saját indítványát, amely az áfatörvény egyes szakaszait módosítja annak érdekében, hogy ne jelentsen

gondot, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat csak július 1-je után lép hatályba.

A bizottsági ülésen érdemi vita nem alakult ki, így kérem a javaslat támogatását. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 7 perces időkeretben. Megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak.

TUKACS ISTVÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Igyekszem a többségi vélemény tolmácsolójához hasonlóan példás rövidséggel elmondani, hogy mi volt a kisebbségi vélemény.

Bár érdemi vita nem alakult ki, azért ennek a tervezetnek van két érdemi része, amiről szólni szeretnék. Előbb azonban szeretném elmondani, hogy a kisebbségben maradtak kritizálták ennek a törvénynek a beadási módját és a módosító indítványok technikáját is. Ugyanis, tisztelt Országgyűlés, adótörvényeket általában az év végén, költségvetéshez kapcsolódva, általában tárca vagy kormány képviselőjében, általában nem egyéni indítványként szoktunk tárgyalni. Mégis erről a tervezetről ordít, hogy a kormány nyújtotta be, és nyilván harmonizációs szándékkal a legtöbbjét.

(18.20)

Az már csak egy külön érdekessége volt a dolognak, hogy nagyon gyors lehetett ez a folyamat, nem volt idő mindenre gondolni, mert a Költségvetési bizottság zászlaja alatt véleményem szerint újfent kormányzati tollal olyan módosítók jelentek meg, amelyek arra utaltak, hogy a gyors munka nem volt egyben teljesen körültekintő is, ezért tehát kicsit reszelgetni kell még a beadott javaslatokat.

Két dologról azonban mindenképpen szeretnék szólni. Egyfelől arról, hogy ez a tervezet nem teszi lehetővé, hogy akár a szélessávú internetelés fejlesztési támogatása is megjelenjen, de ami külön érdekessége - utalva itt a paksi vitára -, nem teszi lehetővé azt sem, hogy a különféle energiatakarékos megoldások fejlesztési támogatásának is legyen kedvezménye. Ezt mindenképpen hibának kell tartani, hiszen a következő időszakban az energiafelhasználás nemcsak arról fog szólni, hogy van-e rezsicsökkentés, hanem arról is, hogy hogyan tudunk kevesebbet felhasználni, lehetőség szerint mindenki zsebének az öröme.

A másik ilyen tétel pedig arról szól, hogy a tervezet az MSZP javaslatával ellentétben újfent lebegteteti az üzemanyag-színezés bevezetésének a kérdését. Most egy évvel arrébb dobta ezt a problémát, de a mi véleményünk szerint le kellene tenni erről az ügyről, s nemcsak azért, mert drágítja az egyébként is rettenetesen drága üzemanyagokat, hanem azért

is, mert úgy látszik, hogy ennek a technikai megoldása, módja nem teljesen egyszerű, és úgy gondolom, hogy akár politikai, akár szakmai szándékból tették egy kicsit odébb ezt a bizonyos bevezetést, akkor sem az a módja, hogy megpróbáljuk lebegtetni ezt a kérdést. Le kell venni napirendről, el kell felejtetni, és ezzel a dolgot le is zárhatnánk.

Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget, köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdem, hogy az előterjesztők közül kíván-e valaki felszólalni. Igen, Manninger Jenő képviselő úrnak adom meg a szót.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában a korábbi érveket hallottuk megismételni. Engedjék meg, hogy röviden én is elismételjem, hogy a törvényjavaslat fő célja az uniós megfeleltetés volt. A javaslat alapvetően biztosítja, hogy javarészt változatlan feltételek mellett a jövő évben is lehessen fejlesztési adókedvezményt igénybe venni Magyarországon megvalósuló beruházások után.

A szélessávú internetszolgáltatás esetén az adókedvezmény formájában történő támogathatóságot szünteti meg, és a szélessávú internetszolgáltatást szolgáló beruházási jogcím azért került ki a támogatható jogcímeiből, mert az ilyen célt szolgáló beruházások támogathatóságával szemben az Európai Bizottság olyan feltételeket szab, amelyek összeegyeztethetetlenek az adókedvezmény rendszerével. De ez nem jelenti azt, hogy a kormány ne támogatná a szélessávú internet telepítését.

Ami pedig az energiahatékonysági beruházásokról szól, ott ismételtelen elmondom, hogy az energiahatékonyságot szolgáló beruházások támogatása valójában nem szűnik meg - jogtechnikai módosításról van szó -, hanem beépül a környezetvédelmi célú beruházások támogatási rendszerébe. A módosító javaslatok inkább technikai pontosításokat szolgálnak, tehát igazából úgy gondolom, a törvényjavaslat korábbi indoklása most is helytálló.

Köszönöm a figyelmet, kérem az előterjesztés támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárzó elmondására az előterjesztőknek 8 perc 25 másodperc áll rendelkezésükre.

Megkérdem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. Igen, megadom a szót Orbán Gábor államtitkár úrnak.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Két fontos mozzanatot én is kiemelnék a módosító indítványból. Az egyik legfontosabb rész benne a fejlesztési adókedvez-

ményekről szóló rész. A fejlesztési adókedvezmény a gazdaságfejlesztés egyik legfontosabb eszköze, versenyképességünk egyik fontos záloga. Nagyon helyes, hogy ez a módosító javaslat hozzáigazítja az uniós szabályozás megváltozott kereteihez a fejlesztési adókedvezmény hazai szabályozását. A kormány támogatja emiatt.

A másik ilyen elem, amit szeretnénk hangsúlyozni, az általános forgalmi adót érintő passzus. Ezt a részt ugyancsak támogatja a kormány. Egyetértünk azzal, hogy az időszakonkénti elszámolási ügyletek esetében változatlan maradjon az adófizetési kötelezettség időpontja. Ez nagyon fontos az adózóknak.

Összességében, összefoglalva kérem, hogy támogassák az összegző módosító javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Költségvetési bizottság a forgatókönyv szerint nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót az írásban jelentkezett Józsa István képviselő úrnak, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A T/168. számú törvényjavaslat az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról Manninger Jenő igen tisztelt képviselőtársam előterjesztésében sajnos közelről sem nevezhető remekműnek. Az összegző vitához behozott javaslatok mutatják, hogy ennek egy részét azért az előterjesztők észlelték a módosító indítványok keretében, és mondjuk, nem hátrányára vált az egyébként eléggé cizellált és szerteágazó törvényjavaslatnak.

Az általános vitában két módosító javaslat lett benyújtva. Az MSZP javaslata az üzemanyagok jelölési rendszerének eltörlésére vonatkozott. Ezt továbbra is fenntartjuk, teljesen fölösleges ilyen monopóliumhelyzetet teremtő, az üzemanyagok egyébként is nagyon magas árát továbbemelő, felesleges jelölési rendszert lebegtetni. Ezt egyszerűen el kellett volna hagyni, kedves Manninger úr. Ha ennek az előterjesztésnek lenne egy komoly érdeme, az az lehetne, hogy ezt az üzemanyag-jelölési rendszert végleg eltörlik.

A másik egy fideszes javaslat, amely a törvényjavaslat pontosítását hozta. A kormány a Fidesz javaslatát talán nem meglepő módon támogatta, az MSZP javaslatát pedig a jelen esetben sem.

A Törvényalkotási bizottság által benyújtott összegző módosító indítvány korrigálja az eredeti előterjesztés hibáit. A lényege, hogy megtartotta a Fidesz pontosító javaslatait a TAB, és módosította ennek keretében az áfatörvény időszakos elszámolási ügyletekre vonatkozó rendelkezéseit, már csak azért is, mert a benyújtott formában nehezen lett volna megvalósítható. Továbbá tovább keni a sarat az

üzemanyagok jelölési rendszerére vonatkozó rendelkezéseket illetően.

A Törvényalkotási bizottság módosításainak indoka, hogy várhatóan 2014. július 1-jéig nem tud megjeleníteni a Közlönyben ez a törvény, ezért azok a rendelkezések is hatályba lépnek július 1-jén, amelyek esetében az előterjesztő későbbre akarta tolni a rendelkezések hatálybalépését 2015-re. Így tehát a módosítások lényege, ami most előttünk van, hogy visszarendezze a hatálybalépés után a 2014. július 1-jé előtti állapotokat.

Az MSZP az erre vonatkozó indítványokat támogatja ugyan, mert nem hozza lehetetlen helyzetbe a vállalkozásokat a felkészülési idő rövidségével, és nem növeli feleslegesen az üzemanyagok árát, ugyanakkor itt a korábban záróvitának nevezett vitaszakaszban is szeretném felhívni a figyelmet a jogalkotás hiányosságára. Az új igazságügyi miniszter nem ezt ígérte a miniszterjelölti meghallgatása során, úgyhogy mondhatni, hogy ez a jogalkotási ciklus is rosszul kezdődik, hibák sorozatával, és ilyen büvészmotatványokat kell bemutatnia az előterjesztőnek, hogy a működőképes állapotot valahogy fenntartsa.

Az üzemanyagok jelölési rendszerét érintő változtatásokkal kapcsolatban meg kell még jegyezni, hogy most minden rendelkezés hatályba lép, kivéve a rendszer lényegi elemét, rendelkezését, amely kimondja, hogy csak a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag hozható kereskedelmi forgalomba.

(18.30)

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ez az egy, hál' istennek, nem lép érvénybe, mivel ez utóbbi hatályon kívül kerül, és nincs is időpont ennek hatályba léptetésére. Feltehetően az elhúzó és bizonytalan kimenetelű notifikációs eljárás miatt tehát nem olyan egyértelmű, úgy látjuk, még az egyébként kormányhű szakapparátus számára sem, hogy ezt a teljesen fölösleges üzemanyag-jelölési metódust be lehet-e vezetni egyáltalán.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én csak egyet tudok javasolni önöknek. A későbbiekben tisztességes módon hozzák be az adótörvényeket, arról érdemi módon kérjék ki a Költségvetési Tanács véleményét, és ne itt az új országgyűlési törvény által létrehozott Törvényalkotási bizottság keretében farigcsáljanak egyébként elkésett és szakmailag gyengén előkészített javaslatokat. Tehát komolyabb munkát kívánok önöknek a következőkben.

Köszönöm szépen. (Szórványos taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megkérde-

zem, hogy van-e még, aki szeretne a vitában felszólalni. (Nincs jelentkező.) Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőket, hogy kívánnak-e válaszolni. (Jelzésre:) Nem kívánnak. A szavazásokra a mai határozathozatalok körében kerül sor, tisztelt képviselőtársaim.

Mivel 18 óra 30 perc elmúlt, arra kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, ellenőrizzék, hogy szavazókártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazókészülékben. Kérem a frakcióvezető urakat, hogy biztosítsák a parlament határozatképességét. Ismételten kérem képviselőtársaimat, hogy mielőbb foglalják el helyüket, ellenőrizzék, hogy kártyájuk megfelelően elhelyezést nyert a szavazókészülékben, hogy folytatni tudjuk munkánkat. Ugyanis határozathozattal folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Oroszországi Föderáció Kormánya és Magyarország Kormánya között a Magyarország Kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztés T/140. számon, a kijelölt Külügyi bizottság jelentése T/140/4. számon, a kapcsolódó Költségvetési bizottság jelentése pedig T/140/5. számon az Országgyűlés honlapján elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság bizottsági módosító javaslat hiányában a törvényjavaslatot nem tárgyalta.

Az LMP képviselőcsoportja T/140/6. számon a T/140/3. számú módosító javaslat fenntartását kezdeményezte. Most erről szavazunk. Ebben az indítványban Szél Bernadett képviselő asszony a törvényjavaslat 4. § (1) bekezdésének módosítását javasolja.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az LMP kérése alapján a T/140/3. számú módosító javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 29 igen szavazattal, 109 nem ellenében, 18 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a zárószavazás következik. Ennek során a törvényjavaslat eredeti szövegéről kell döntenünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/140. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 110 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta. (Dr. Szél Bernadett átad egy fekete, PAKSTOP2-STOPAKS feliratú pólót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszternek. - Dr. Répássy Róbert: Pólócsere? - Derűltség, szórványos taps a teremben.)

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalnál vagyunk, és megfelelő komolyságot szeretnék kérni a parlamenttől, a műsoron kívüli intermezzótól eltekintve.

Soron következnek a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összegző módosító javaslatáról szóló döntés és a zárószavazás.** Vas Imre és Simon Róbert Balázs fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/156. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/156/10. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatról szóló összegző jelentése pedig T/156/11. számon szintén a honlapon elérhető. A Törvényalkotási bizottság elnöke benyújtotta az egységes javaslatot, amelyet T/156/14. számon a honlapon már szintén megismerhettek.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik és az MSZP képviselőcsoportja indítványozta egyes, az összegző módosító javaslatban nem szereplő módosító javaslatok fenntartását. Ezek a kezdeményezések a T/156/12. és 13. számon a hálózaton ugyancsak elérhetőek. Először ezekről határozunk.

A T/156/6. számú módosító javaslatban Szilágyi György képviselő úr a törvényjavaslat 1. § (1) bekezdésében a sporttörvény 72. § (2) és (3) bekezdésének módosítását, továbbá a törvényjavaslat 2. és 3. §-ainak elhagyását javasolta. A javaslat fenntartása kizárja a T/156/4. számú módosító javaslatot.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a Jobbik kérése alapján a T/156/6. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 25 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/156/4. számú módosító javaslatban Varga László a 2. §-ban a törvény 72/A. § (1) bekezdésének módosítását, további bekezdéseinek elhagyását, a 3. §-ban pedig a törvény 72/B. § (3) és (4) bekezdéseinek elhagyását javasolja.

(18.40)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a T/156/4. számú módosító javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 111 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés egyik módosító javaslatot sem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/156/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 110 igen szavazattal, 46 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a törvényjavaslatot a T/156/14. számú egységes javaslat szövege szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 111 igen szavazattal, 48 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következnek **az egyes adótörvények és az azokkal összefüggő más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat összegző módosító javaslatáról való döntés és a zárószavazás.** Manninger Jenő és Szűcs Lajos fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/168. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/168/10. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatról szóló összegző jelentés pedig T/168/11. számon a honlapon szintén elérhető. A Törvényalkotási bizottság elnöke benyújtotta az egységes javaslatot, amelyet T/168/15. számon a honlapról szintén megismerhettek.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja indítványozta a T/168/4. számú módosító javaslat fenntartását. Ez a kezdeményezés a T/168/13. számon a hálózaton érhető el. Először erről határozunk.

A T/168/4. számú módosító javaslatban Tóth Bertalan és mások a törvényjavaslat egyes rendelkezéseinek módosítását, illetve elhagyását kezdeményezik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a T/168/4. számú módosító javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 50 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés nem tartotta fenn a módosító javaslatot, most az összegző módosító javaslatról döntünk. A határozati házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az MSZP és a Fidesz képviselőcsoportja indítványozta az összegző módosító javaslat egyes pontjainak külön szavazását. Ezek a kezdeményezések a T/168/12. és 14. számon a hálózaton szintén elérhetőek. Most ezekről döntünk.

Az összegző módosító javaslat 7. pontjában a Törvényalkotási bizottság a 6. §-ban az áfatörvényt módosítja. Az indítvány összefügg az összegző módosító javaslat 8., 9., 10. és 16. pontjaival, így ezekről együtt döntünk. A javaslatsor elfogadása esetén az összegző módosító javaslat 17. pontjáról - amelynek külön szavazását a Fidesz kérte - nem lehet szavazni. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, az MSZP kérése alapján elfogadja-e a T/168/10. számú összegző módosító javaslat 7., 8., 9., 10. és 16. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat felsorolt pontjait 139 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Az összegző módosító javaslat 14. pontjában a Törvényalkotási bizottság a törvényjavaslatot új rendelkezéssel egészíti ki. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, az MSZP kérése alapján elfogadja-e a T/168/10. számú összegző módosító javaslat 14. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 14. pontját 137 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/168/10. számú összegző módosító javaslatának 1-6. pontjait, valamint 11., 12., 13., 15. és 18. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat imént felsorolt pontjait 112 igen szavazattal, 48 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Mivel az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, ennek során a határozati házszabály 50. § (2) bekezdés c) pontja alapján a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosított szövegéről kell döntenünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az így módosult törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított törvényjavaslatot 112 igen szavazattal, 47 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Országgyűlés új jegyzőjének megválasztása**. Pogácsás Tibor jegyző úr a 2014. június 18-ai napon lemondott jegyzői megbízatásáról. Engedjék meg, hogy a jegyző úrnak megköszönjem eddigi munkáját. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

Az alakuló ülést előkészítő ötpárti tárgyalásokon megállapodás született abban, hogy e jegyzői hely betöltésére a Fidesz képviselőcsoportjának van lehetősége javaslatot tenni.

Felkérem Móring József Attila jegyző urat, ismertesse a házelnök úr indítványát.

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki javaslat a következő:

Az Országgyűlés tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2014. (V.6.) OGY határozat a következők szerint módosul: az Országgyűlés Pogácsás Tibor korábban megüresedett jegyzői helyére Gelencsér Attilát az Országgyűlés jegyzőjévé megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az indítványhoz módosító javaslatot nem lehet benyújtani, a tisztségviselőről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megválasztja-e Gelencsér Attila képviselő urat az Országgyűlés jegyzőjének. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Gelencsér Attila képviselő urat 162 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés jegyzőjének megválasztotta. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

Az Országgyűlés új tisztségviselőjének megválasztásához tiszta szívvel gratulálok, munkájához sok sikert kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most **bizottsági tisztségviselők és tagok cseréjére** tett elnöki kezdeményezésről döntünk. A házelnök úr S/405. számon terjesztette elő javaslatát.

Felkérem Mirkóczki Ádám képviselő urat, az Országgyűlés jegyzőjét, hogy ismertesse a házelnök úr indítványát.

MIRKÓCZKI ÁDÁM jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki javaslat a következő:

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2014. (V.6.) OGY határozat 1. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés a Nemzeti összetartozás bizottságába Potápi Árpád János korábban megüresedett elnöki helyére Pánczél Károlyt a bizottság elnökévé; a Gazdasági bizottságba dr. Seszták Miklós korábban megüresedett alelnöki helyére dr. Mengyi Rolandot, L. Simon László korábban megüresedett alelnöki helyére dr. Völner Pált; az Igazságügyi bizottságba Czunyiné dr. Bertalan Judit korábban megüresedett alelnöki helyére dr. Vitányi Istvánt, dr. Kovács Zoltán korábban megüresedett alelnöki helyére Budai Gyulát; a Mezőgazdasági bizottságba dr. Nagy István korábban megüresedett alelnöki helyére Farkas Sándort; a Nemzeti összetartozás bizottságába Bóna Zoltán helyett Szászfalvi Lászlót a bizottság alelnökévé; a Fenntartható fejlődés bizottságába dr. Aradszki András korábban megüresedett tagsági helyére Bartos Mónikát; a Gazdasági bizottságba Vantara Gyula helyett dr. Galambos Dénest; az Igazságügyi bizottságba Budai Gyula helyett dr. Vas Imrét; a Költségvetési bizottságba Pogácsás Tibor korábban megüresedett tagsági helyére dr. Kerényi Jánost; a Kulturális bizottságba dr. Hoppál Péter korábban megüresedett tagsági helyére Halász Jánost; a Külügyi bizottságba Zsigó Róbert korábban megüresedett tagsági helyére dr. Tilki Attilát; a Mezőgazdasági bizottságba Farkas Sándor helyett Vantara Gyulát; a Nemzeti összetartozás bizottságába Pánczél Károly helyett Dunai Mónikát, Szászfalvi László helyett Bóna Zoltánt a bizottság tagjává megválasztja.

(18.50)

Az országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Népjóléti bizottságba dr. Zombor Gábor helyett dr. Selmeczi Gabriellát a bizottság elnökévé, a Népjóléti bizottságba dr. Selmeczi Gabriella helyett dr. Bene Ildikót a bizottság alelnökévé, a Népjóléti bizottságba dr. Bene Ildikó helyett Kucsák Lászlót a bizottság tagjává megválasztja.

Az országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Költségvetési bizottságba Tasó László helyett Szabolcs Attilát a bizottság tagjává megválasztja.

Az országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba Czunyiné dr. Bertalan Judit korábban megüresedett tagsági helyére Bóna Zoltánt a bizottság tagjává megválasztja.

Ez a határozat - a 6. és 7. pontokban foglalt kivétellel - az elfogadásakor lép hatályba. A határozat 2. pontja 2014. június 24-én lép hatályba. A határozat 3. pontja 2014. július 1-jén lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A személyi javaslatához módosító javaslatot nem lehet benyújtani, arról a házszabályi rendelkezések értelmében vita nélkül, egy döntéssel határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a házelnök úr S/405. számú személyi javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 160 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Az Országgyűlés új bizottsági tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásához gratulálok, munkájukhoz sok sikert kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalunk végére értünk, munkánk folytatása előtt két perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatnánk a munkánkat. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, mert bizony még két komoly törvényjavaslat vitája hátravan, és mindazokat, akik halaszthatatlan hivatali feladatuk ellátása miatt most elhagyják az üléstermet, kérem, hogy lehetőleg azt a leggyorsabban tegyék, hogy mindazok, akik a vitában részt szeretnének venni, valóban részt is tudjanak venni, és ne legyen akadályoztatásuk.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya között Magyarország fegyveres erői és a Németországi Szövetségi Köztársaság fegyveres erői tagjainak a másik állam területén történő ideiglenes tartózkodásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig.

Az előterjesztés T/169. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Külügyi bizottságot jelölte ki.

Elsőnek megadom a szót és köszöntöm Hende Csaba honvédelmi miniszter urat, a napirendi pont előterjesztőjét, akinek 30 perces időkeret áll rendelkezésére az expoé megtartására. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország és Németország között az elmúlt években egyre intenzívebbé vált a katonai együttműködés, amely kiterjed a közös kiképzések és gyakorlatok szervezésére, cseretisztek kölcsönös kiküldésére, valamint műveleti és haditechnikai együttműködésre is. Ezen együttműködés egyik szükségszerű eleme a fegyveres erők tagjainak a másik állam területén szolgálati céllal történő ideiglenes tartózkodása.

Mindkét állam tagja a NATO-nak, így e kérdésben az elsődlegesen alkalmazandó jogi norma az 1999. évi CXVII. törvénnyel kihirdetett, az Északatlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló megállapodás, az úgynevezett NATO SOFA-egyezmény. Ugyanakkor a német törvényi előírások megkövetelik az intenzívebb együttműködés esetén a NATO SOFA-megállapodást kiegészítő, az abban nem vagy csak részben szabályozott kérdésekre kiterjedő katonai jogállási megállapodás létrehozását.

A magyar-német katonai jogállási megállapodás célja mindenekelőtt a magyar és német fegyveres erők közötti szövetségesi együttműködéshez kapcsolódó, a már hatályban lévő többoldalú nemzetközi szerződés rendelkezéseinek kiegészítése.

(19.00)

Ez ugyanis számos, különösen a mai modern katonai együttműködési formák során felmerülő kérdést nem szabályoz kellő részletességgel. A kiegészítés az együttműködés leggyakoribb és a legnagyobb létszámot, illetve a legtöbb haditechnikai eszközt igénylő formáira terjed ki, amelynek a közös kiképzés, a gyakorlat, az átvonulás vagy a humanitárius segítségnyújtás és a különféle kutató-mentő műveletek.

A megállapodás, összhangban a német és magyar alkotmányos előírásokkal, utal a másik állam területére történő belépés közjogi kereteire, valamint a tartózkodások lehetséges időtartamát és célját is szabályozza. Külön kitér a megállapodás a bevihető és tiltott fegyverekre, szabályozza továbbá a közegészségügyi, a büntető-joghatóság gyakorlására vonatkozó, illetve a környezetvédelmi, a közlekedési és hírközlési, valamint a kárrendezési kérdéseket is.

Kérem mindezek alapján a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot vitassa meg és elfogadni szíveskedjék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőnek megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a felszólalását a helyén mondja el. Parancsoljon, képviselő úr!

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Magyarország és Németország között az elmúlt években egyre szorosabbá vált a katonai együttműködés, és úgy tűnik, hogy a magyar-német katonadiplomáciai kapcsolatok kiemelkedően jónak számítanak Európában. Elmondhatjuk, hogy az utóbbi években a két NATO-tagállam kapcsolatának intenzitása tovább nőtt, elsősorban az afganisztáni és a koszovói műveleti területen történő hatékony együttműködésnek köszönhetően.

A fent említettek mellett ez a kiemelkedő katonadiplomáciai kapcsolat kiterjed a közös kiképzések, gyakorlatok szervezésére, cseretisztek kölcsönös kiküldésére, valamint műveleti és haditechnikai együttműködésre is. Az együttműködés egyik szükségszerű eleme a fegyveres erők tagjainak a másik állam területén szolgálati céllal történő ideiglenes tartózkodása. Mivel a német jogrendben elkülönülnek az állomásozások az ideiglenes tartózkodásoktól, ezért szükség volt egy olyan törvény kidolgozására, amely egyidejűleg felhatalmazza a szövetségi kormányt olyan szerződések megkötésére, amelyek egyszerre jelentik a tartózkodás jogalapját, valamint rendeznek számos, a tartózkodás során felmerülő jogállási kérdést is. A német szövetségi kormány minden olyan partnerével sürgeti a kétoldalú megállapodás aláírását, amely gyakran részt vesz németországi gyakorlatokon vagy kiképzéseken. Tekintettel arra, hogy az elmúlt években növekedett a Magyar Honvédség németországi gyakorlatainak száma, ennek alapján a német szövetségi kormány is egyre inkább sürgette a kétoldalú megállapodások megkötését. Ennek érkezett el hosszas előkészítés után most az ideje.

Tisztelt Ház! A megállapodás létrehozását a német fél vetette fel még 2001-ben, a tárgyalások a felek változó intenzitású prioritásai miatt, valamint a felmerülő alapvető jogi problémák miatt húzódtak el ennyire, de mostanra pont kerülhetett az iromány szövegének végére is. Ez a megállapodás nem csupán a német fél tekintetében hasznos és szükséges, a benne foglalt büntetőjogi, közegészségügyi, környe-

zetvédelmi és telekommunikációs előírások egyaránt védik hazánkat is, amennyiben német erőket fogad területén. A megállapodás rendelkezései minden tekintetben kiegyensúlyozottak, mind a német, mind a magyar félre egyenlő mértékben vonatkoznak.

Ennek alapján a Fidesz-KDNP-frakciószövetség támogatja a szerződést, és kérjük a Házat is, hogy tegyen így, a tisztelt Ház is támogassa. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kulcsár Gergely képviselő úr, aki a felszólalását innen az emelvényről mondja el. Megvárom, amíg a képviselő úr felérkezik az emelvényre. Itt van, képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A T/169. számon benyújtott magyar-német katonai megállapodás a ciklus első honvédelmi tárgyú törvényjavaslata. Fontosnak tartom kijelenteni, hogy a Jobbik mindig is kiemelkedő jelentőségűnek tartotta és tartja a haza védelmét, nemzetstratégiaileg is fontos terület a honvédelem, a programunkban külön fejezetet szenteltünk a honvédelemnek, amelynek az elsorvasztása 1990 óta tetten érhető, és ezt egyetlen kormány sem tudta vagy akarta megállítani.

Magyarország haderejének sem létszáma, sem technikai felszereltsége nem elégséges, és több szakértő egybehangzó véleménye szerint hazánk addig sem tudná megvédeni magát egy esetleges külső támadástól, amíg szövetségeseink a segítségünkre sietnének. A Jobbik mindent megtesz azért, hogy ez változzon, és minden olyan javaslatot támogat, amely előremozdítja a hadseregünk fejlődését, haderőnk növekedését. Ez azonban addig nem fog megtörténni, amíg a honvédelmi kiadások GDP-hez viszonyított aránya magasan a NATO-átlag alatt van.

A katonai szövetségek szempontjából is nyitottak vagyunk az előttünk fekvőhöz hasonló javaslatok támogatására, csak és kizárólag abban az esetben, ha az adott megállapodás Magyarország érdekét szolgálja, a magyar hadsereg fejlődéséhez járul hozzá, mindemellett nem tartalmaz biztonsági kockázatot hazánk számára, és közvetve sem járul hozzá térségünk, a közép-európai régió stabilitásának megingásához. A katonai szövetségek megkötése szempontjából természetesen NATO-tagságunk irányadónak tekinthető és megkerülhetetlen. Ezért sem tudunk támogatni egy NATO-n kívüli, polgárháborús válságban lévő, egy másik állammal katonai konfliktusban álló országgal történő katonai szövetséget. Az Ukrajnával kötendő katonai megállapodásra utaltam, amelyre áldását adta a miniszter úr a közelmúltban. Viszont a NATO-tag, földrajzilag, gazdaságilag és történelmileg hozzánk közel álló Németországgal kapcsolatban természetesen támogatni tu-

dunk egy szorosabb katonai együttműködést abban az esetben, ha ez a megállapodás nem rejti magában a háborús konfliktus csírájának a lehetőségét sem, emellett ha egyenrangú felek között jön létre az egyezmény, és ha ez a nemzet érdekét, azaz jelen esetben a haderőnk fejlesztését szolgálja. Egy szó mint száz: szoros katonai szövetségekre, kölcsönös együttműködésekre szükségünk van akár Németországgal is, de véleményünk szerint nem ebben a formában.

Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Ön az elmúlt hetekben több nyilatkozatában és a miniszteri meghallgatásán is azt mondta, hogy Magyarország erős honvédséget kíván. Ezzel teljes mértékben egyet tudunk érteni, csak az a gond, hogy négy évig önök voltak kormányon, ön volt a honvédelmi miniszter, és nem igazán láttuk az ez irányba történő lépéseket. Sőt, 2016-ig befagyasztották a honvédelemről szóló költségvetési fejezet forrásait. Az elmúlt ciklusban is jelentős képességvesztés következett be. Az ön által is óhajtott erős honvédség elképzelhetetlen olyan hadgyakorlatok nélkül, amiről ez a megállapodás is szól, viszont ez csak egy apró momentum az erős hadsereg felé vezető úton. Ahol szemléletváltásra van szükség, mindenekelőtt a katonai kiadások GDP-hez viszonyított arányának növelése, ami 2016-ig sajnos nem fog bekövetkezni.

Visszakanyarodva a tárgyalt törvényjavaslatához, a Jobbik Magyarországért Mozgalom parlamenti frakciója nem tudja támogatni az előttünk álló javaslatot, méghozzá két fontos okból kifolyólag. Az egyik: tartalmi szempontból elfogadhatatlan, hogy lehetővé teszi, hogy egy idegen állam katonái nagy létszamban huzamosabb ideig is hazánk területén állomásozhassanak. A másik pedig az időzítés. Az időzítését a nemzetközi helyzet miatt rendkívül szerencsétlennek tartjuk. Ezt a két szempontot szeretném egy kicsit bővebben kifejteni.

A törvény első ránézésre nem jelentős, hiszen csak néhány technikai jellegű kérdést tisztáz vagy egészít ki, melyeket a NATO-megállapodás nem vagy csak részben szabályoz. Ami mégis érdekessé teszi ezt a javaslatot, az többek között a 3. cikk (2) bekezdése. Idézném a megállapodásból ezt a cikkelyt: „A fegyveres erők egyéni összekötői és tanácsadói beosztásokban szolgáló, valamint képzésben részt vevő egyes tagjai vonatkozásában legfeljebb két év meghosszabbítható időtartamú tartózkodásban is meg lehet állapodni.”

(19.10)

Ez azt jelenti tehát, hogy a megállapodás alapjál szolgáló közös hadműveletekhez, hadgyakorlatokhoz szükséges 30 napon túl még két évre meghosszabbítható az idegen katonák hazánk területén történő állomásozása. Már 1848-ban a forradalmárok egyik fontos követelése volt, hogy ne állomásozzanak idegen katonák Magyarországon és magyar katonák

külföldön. A Jobbik az utóbbival is egyetért, tehát szemben állunk a kormány azon álláspontjával is, hogy magyar katonák szolgáljanak Afganisztánban, Iránban vagy bármely más idegen országban. Azt pedig egész egyszerűen elképesztőnek tartjuk, hogy ezen törvényjavaslat szerint akár 3000 idegen katonára akár 2 éven keresztül tartózkodhatna hazánkban. Ez a Jobbik számára teljességgel elfogadhatatlan, és azt a kérdést veti fel, hogy miért kell egy közös hadgyakorlatokat előkészítő megállapodásba beletenni ezt a pontot.

De nézzük a másik, számunkra aggályos tényezőt, az időzítést. Magyarországnak földrajzi helyzetéből fakadóan - tudniillik Ukrajna szomszédságában terül el, ahol az ismert sajnálatos állapotok uralkodnak - nagyon óvatosan kell az ilyen és ehhez hasonló katonai megállapodásokhoz nyúlnia, ezekhez viszonyulnia. És még mielőtt a miniszter úr ismét figyelmeztetne azért, mert beszélni merészelek az orosz-ukrán konfliktusról, az elmúlt két hétben többször kérte, hogy ne is említsem a kérdést, hadd tájékoztassam önt arról, hogy a parlament éppenséggel ennek is a terepe. A nemzet templomában hazánk legfontosabb ügyeit, a Magyarországot érintő fontos kérdéseket kell megtárgyalnunk a törvényalkotáson túl.

A magyar társadalmat igenis élénken érdeklí az ukrán válság, hazánk és térségünk biztonsága, különösen annak tükrében, hogy nemzettestvéreink élnek a háborús konfliktussal sújtott országban. Ezért én mint országgyűlési képviselő igenis foglalkozni fogok és szeretnék a témával, persze mindezt felelősséggel és semmi esetre sem azzal a szándékkal, hogy az ön szavát idézve és az ön szavával élve: belekeverjem Magyarországot az orosz-ukrán konfliktusba.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Ahogy ön többször is kifejtette, Magyarország az orosz-ukrán konfliktus békés megoldásában érdekelt. Ezzel a Jobbik is egyetért. A válságot békésen kell rendezni, s a magyar kormánynak mint Ukrajnával szomszédos államot irányító szervnek ezért mindent el kell követnie, és nem szabad semmilyen kalandorpolitikába belemenni. Nem helyes nyíltan katonai megállapodásokkal kiállni egyik fél mellett sem, a békés konfliktusrendezésen túl a magyarországi és a trianoni határokon túli, főként kárpátaljai magyarok érdekeit kell szem előtt tartani.

Ezeket figyelembe véve a mai kelet-ukrajnai válsághelyzetben nem szolgálja sem hazánk érdekeit, sem a térség stabilitását és biztonságát, sem a krízis békés megoldását a kormány honvédelmi politikája, értem ezalatt a V4-országok katonai egyezményébe történő ukrán felvétel támogatását, sem egy, az általunk tárgyalt katonai egyezménybe történt, az imént említett 3. cikk (2) bekezdésében leírtak beemelését. Ezek együttesen nem jó üzenetek sem a világnak, sem Oroszországnak, sem a békét óhajtó magyar emberek felé.

Tisztelt Ház! Ezekén túl a megállapodás felmondásának hatálybalépési idejével, amit a javaslat

11. cikkely (3) bekezdése rögzít, nem tudok, nem tudunk egyetérteni. Ebben az szerepel, a felmondás a nyilatkozat kézhezvételétől számított egy év elteltével lép hatályba. Ezt az időt soknak tartjuk, elég lenne 90 nap, hisz ennyi idő bőven elegendő ahhoz, hogy mindent lépést megtegyenek a szerződő felek, hogy a megállapodásban rögzítetteket megszüntessék, csapataikat kivonják az adott országból.

Összefoglalva tehát, a Jobbik nem támogatja a törvényjavaslat ezen formáját. Mivel képviselői módosító javaslatra nincs mód, és az előterjesztő is csak a formai, helyesírási hibákat javíthatja, ezért arra kérjük a tisztelt miniszter urat, hogy vonja vissza a törvényjavaslatot, az általunk aggályosnak ítélt pontokat átalakítva kössenek új megállapodást Németországgal. A közös hadgyakorlatokat egy másik NATO-tagállammal előremutató kezdeményezésnek, hazánk érdekeit szolgálónak tartjuk, viszont egy ilyen megállapodásban nem szerepelhet az, hogy idegen katonák évekig állomásozhassanak hazánk területén, főleg egy szomszédos országban kialakult krízishelyzetben különösen szerencsétlen ez.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem az eddig vezérszónokot nem állító és így fel nem szólaló frakciókat, hogy kívánnak-e a vitában vezérszónoki szinten részt venni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, akkor a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát így lezárom.

Megkérdezem Hende Csaba miniszter urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Miniszter úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a Balla Mihály képviselő úr által tolmácsolt támogatást.

Kulcsár Gergely képviselőtársam szavaira kénytelen vagyok reagálni. Magyarország nem kötött és nem is kíván kötni katonai megállapodást Ukrajnával. Amint arról volt már módomból beszélni, évekként elelőtt fejezte ki Ukrajna azon szándékát, hogy nem egyezményt, megállapodást köt velünk, hanem bizonyos katonai képességekkel hozzájárul az Unióhoz való közeledése jegyében is a 2016 első félévében készenléti szolgálatot adó közös V4-es harccsoport működéséhez.

A konkrét kifogása a képviselő úrnak, azt hiszem, hogy tévedésen alapul. Még egyszer javaslom áttekinteni, a 3. cikk (1) bekezdése szól a gyakorlatokról, tipikus állomásozásról, tartózkodásról. Itt azt a szabályt tartalmazza, hogy legfeljebb 3000 katonára - és itt kölcsönösen kell értenünk - 30 napot nem meghaladó időtartamban tartózkodhat. Tehát szó

sincs évekig tartó állomásozásról. A (2) bekezdés: a fegyveres erők egyéni összekötői és tanácsadói beosztásokban szolgáló, valamint a képzésben részt vevő egyes tagjai vonatkozásában legfeljebb 2 év meghosszabbítható időtartamú tartózkodásban meg lehet állapodni. Ez tehát a vezérkarokhoz kölcsönösen delegált összekötő tisztekről szól, nem pedig csapaterő állomásozásáról, illetve mondjuk, vezérkari tanfolyamon részt vevő egy-két tiszt magyarországi vagy akár németországi tartózkodásáról. Tehát itt egy kis összekeverése történt a dolgoknak, és ezt kénytelen voltam helyre tenni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik az **egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája**. Az előterjesztést T/357. számon, a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát és összegző jelentését T/357/2. és T/357/3. számon a honlapon ismerhették meg.

A házszabályi rendelkezések 63. §-a szerint a vita során az időkeretek a következők: az előterjesztő időkerete 15 perc, a kormány időkerete szintén 15 perc, a Törvényalkotási bizottság előadóinak - ha több előadó van, ha egy, akkor is - összességében 15 perc, az egyes képviselőcsoportok időkerete 30-30 perc, a független képviselők időkerete pedig 8 perc, az előterjesztői viszonzó 10 perc.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát megnyitom. Elsőként megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, mint említettem, 15 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat hat mezőgazdasági témájú törvényt nyit meg. Ezek közül négy gyakorlatilag technikai jellegű módosítást javasol; ilyeneket javaslok, olyan ügyekben, amelyeknél kiderült, hogy pontosítani kell a további végrehajtáshoz szükséges normaszövegeket.

(19.20)

Elsőként a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló '92. évi törvényhez kezdeményeztem módosítást. Itt közismert, hogy a kormány felhatalmazást kapott egy központi címregiszter létrehozásához, és ennek a technikai lebonyolításához az önkormányzatok, a jegyzők és az államigazgatási szervek közötti adatpontosításra teszek javaslatot, hogy ez a nyilvántartás egyértelmű legyen, majd pedig ezek alapján az államigazgatási szervek pontosan tudjanak adatokat kinyerni és cserélni.

A következőben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló '97. évi törvényhez gyakorlatilag egy felhatalmazásra tesztek javaslatot, melyben a kormány a kormányrendeletre módosítási jogosultságot fog kapni. Sajnálatos módon az egyik jogalkotás esetében a felhatalmazó rendelkezés elmaradt, így a kormány bizonyos esetekben egy rendeletet nem tud módosítani.

A következő részben a közokiratokról, a közlévéltárról és a magánlévéltári anyagok védelméről szóló '95. évi törvényhez tesztek törvényjavaslatot, amelyben a levéltár és az ingatlanügyi hatóság közötti adatforgalom elősegítése érdekében pontosítók néhány szakaszt; szintén technikai jellegű a módosítási javaslat.

Talán a leglényegesebb - én legalábbis így me-rem értékelni - az a törvényi módosítás, amit az ingatlan-nyilvántartásról szóló '97. évi törvényhez javasolok tenni, hiszen ez következménye a 2013-ban elfogadott földforgalmi törvénynek. Közismert, hogy ebben a földforgalmi törvényben azt javasoltuk, hogy termőföldre hasznélvezeti jogot csak egyenes ági rokonokra lehessen kezdeményezni és bejegyeztetni. De tudjuk, hogy bizonyos, bérleti jogban érdekeltek és esetleg az akkori törvények földszerzési tiltását kijátszó, de a földet megszerezni vágyók hasznélvezetijog-bejegyzéseket tettek olyan területekre, amelyeknek igazából bérlői voltak vagy jelenleg is azok, de a hasznélvezeti jog bejegyzésével és annak hosszú időtartamra való nevesítésével ezeket a termőföldeket forgalomképtelenné tették a helyben lakók számára, miközben ők esetleg a törvény által felsorolt elővásárlási és elő-haszonbérleti sorrendben megelőznék azt, aki ezt a hasznélvezeti bejegyzést tette.

Ezért a 2013. évi földforgalmi törvényben kivettük az általános hasznélvezeti jog bejegyzését ezen ingatlanokra, most pedig technikailag azt javasolom, hogy az ingatlan-nyilvántartással foglalkozó szervek - ezek nevesítve a földhivatalok - végezzék el mindazon bejegyzések kigyűjtését, ahol ezen tulajdoni lapokon hasznélvezetijog-bejegyzést látnak, egy meghatározott ideig szólítsák föl a föld tulajdonosát és a hasznélvezeti jog jogosultját, hogy igazolja az egyenes ági rokonságot, mint ahogy azt a földforgalmi törvényben előírtuk. Ha egy meghatározott időn belül ez a visszazigazolás nem érkezik meg, akkor ezekre az esetekre az eljáró hatóság - ez a földhivatal - törölni fogja mindazon hasznélvezeti jogokat, amelyeket nem igazoltak le, hogy egyenes ági rokonokról van szó, vagy pedig nem is nyilatkoztak egyáltalán a felszólítás hatására.

Ugyanennek az ingatlan-nyilvántartási törvénynek az egyik módosítása következtében lehetővé válik, hogy lekérdezhessünk minden olyan tulajdonost, akik valamilyen földbirtokkal, tulajdonjoggal rendelkeznek, de ezek nem egy járási hivatalhoz vagy nem egy megyéhez tartozóan kerültek bejegyzésre, hanem az ország több pontján rendelkeznek földtu-

lajdonnal, és ezáltal most lehetővé válik, hogy azonnali adatnyilvántartásból kinyerhető legyen egy állampolgár magyarországi összes tulajdonjogának a bejegyzése.

Közismert, hogy a földforgalmi törvényben korlátoztuk a természetes személyek földszerzésmaximumának felső határát 300 hektárban - hogy ezt említsem meg -, például ilyen esetekre azonnal ellenőrizhetővé válik, hogy jogszábályszerűen van-e tulajdonuk, vagy netán, amikor kezdeményeznek egy földvásárlást, nem lépik-e túl a törvényben tiltott 300 hektáros szerzési határt.

A következő jogszábály a Nemzeti Földalapról szól, amelyben egy szakasz kerül módosításra: a Nemzeti Földalapról működő Birtokpolitikai Tanács tagjainak és elnökének a kinevezési gyakorlatában tesztek módosítást. A javaslatom értelmében a mindenkori agrárminiszter nemcsak a Birtokpolitikai Tanács elnökének kinevezésére tehet javaslatot, hanem a Birtokpolitikai Tanács összes tagjára tehet javaslatot. Ez a bizottsági ülésen vita tárgya volt. Jobbikos képviselőtársaim azt kifogásolták, hogy miért nem lehet szélesebb körű a Birtokpolitikai Tanács összetétele, miért csak a mindenkori agrárminiszter tehet javaslatot a nevesítésre. Ott felhívtam a figyelmet - és itt is meg szeretném tenni - mint előterjesztő, hogy a kormány felépítéséről szóló törvényben egyértelmű, hogy a kormány felé a mindenkori agrárminiszter felelős a földügyekért, a birtokpolitikáért és ennek következtében az összes mögötte rejlő ügyért.

Azt tartom helyesnek, ha a mindenkori agrárminiszter teljes felelősséggel tartozik a Birtokpolitikai Tanács kinevezési jogkörével is, hiszen az talán mégsem helyes, hogy egy miniszter teljes felelősséggel tartozik a kormány felé az előbb említett földügyek és birtokpolitikai ügyek kapcsán, ugyanakkor van egy olyan Birtokpolitikai Tanács, amelynek az összetételében ő nem érvényesítheti elképzelését, ellenben ez a Birtokpolitikai Tanács neki véleményt, iránymutatást és minden egyebet adhat, és mégis a felelősség bármilyen föld- és birtokpolitikai kérdésben a mindenkori minisztert illeti meg. Ezzel a javaslatommal gyakorlatilag a mindenkori agrárminiszter vállára helyezzük azt a súlyt is, hogy állítson fel olyan Birtokpolitikai Tanácsot most már a saját javaslatára majd, ha elfogadásra kerül ez a törvény, amelyben teljes súllyal meri vállalni a kormány előtt a földügyekért és a birtokpolitikáért való felelősséget.

A hatodik megnyitott törvényi szakasz a földmérés és térképészeti tevékenységről szól. Itt szintén csak egy technikai jellegű módosításra tesztek javaslatot. Gyakorlatilag ott létező állandó bizottságok működését szabályozó rendelet megalkotásához szükséges pontosításokra tesztek javaslatot. Kérem a parlamentet, hogy támogassa ezen benyújtott földügyi tárgyú törvényeket.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérdezem Nagy István államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A hat darab törvényt módosító törvényjavaslat célja egyrészt a hatályos jogi szabályozás kiegészítése annak érdekében, hogy a törvényi előírások teljes körűek és végrehajthatók legyenek, másrészt szöveg pontosítások elvégzése és az egységes jogalkalmazás elősegítése.

A módosítandó törvények közül az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény kiegészítését - ez a törvényjavaslat 9. §-a - emelném ki elsősorban. A tavaly decemberben elfogadott, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény alapján május 1-jével a törvény erejénél fogva megszűnt a 2014. április 30-án fennálló, határozatlan időre vagy 2014. április 30-a után lejáró, határozott időtartamra, nem közeli hozzátartozók között szerződéssel alapított haszonélvezeti jog, továbbá a használat joga.

E dologi jogi jogosultságok törvényi megszüntetése kapcsán feltétlenül fontos kiemelni, hogy a gyakorlatban e jogokat sok esetben a földtulajdonszerzés korlátainak kijátszása érdekében alapították a felek. Egy jogállam nem engedheti meg, hogy a tisztességes, jogkövető polgárok hátrányt szenvedjenek a kiskapukat megtaláló ügyeskedőkkel szemben. Ezért a földek vonatkozásában 2014. május 1-jével megszüntetésre került minden, nem közeli hozzátartozó javára alapított haszonélvezeti jog.

A szabályozás nem diszkriminál a magyar állampolgárok és a nem magyar állampolgárok között, egységesen vonatkozik mindenkire, és a rendelkezés nem visszamenőleges hatályú, mert a jövőre nézve a vonatkozó rendelkezés hatálybalépésétől számítva több mint négy hónapos átmeneti idővel szüntette meg ezt a haszonélvezeti jogot, továbbá a korábban a föld használatának szedéséből eredő vagyoni előnyt sem lehet visszajuttatni.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény módosítása arra irányul, hogy a 2014. május 1-jén már megszűnt haszonélvezeti jog és a használat joga az ingatlan-nyilvántartásból való kivezetésre kerüljenek, s ennek eljárásjogi szabályait tartalmazza a javaslat.

(19.30)

Fontos kiemelni, hogy az ingatlan-nyilvántartásból lekérdezéssel nem állapítható meg, hogy a bejegyzett tulajdonos és a haszonélvező között fenn-

áll-e közeli hozzátartozói viszony, így a haszonélvezeti jognak a földhivatal általi törlése nem lehet automatizált. Ugyanakkor a haszonélvezeti jog törlése iránti kérelem benyújtása nem várható el attól a bejegyzett jogosulttól, aki, illetve amely éppen e jog alapítását gyakorolta visszaélészerűen. Így a törvény által megszüntetett jogokat megtévesztően, nem a tényleges jogi állapottal egyezően tartalmazná a közhiteles nyilvántartás. A javaslat ezért egy nyilatkozási elvre épül, vagyis a földhivatal felhívására a természetes személy haszonélvezeti jog jogosultságának formanyomtatványon kell nyilatkoznia a közte és a haszonélvezeti jogot alapító, a bejegyzés alapjául szolgáló okirat szerinti ingatlan-tulajdonos közötti közeli hozzátartozói viszony fennállásáról.

Ha a nyilatkozat alapján a közeli hozzátartozói jogviszony nem áll fenn, vagy ha a jogosult a javaslat szerinti határidőig nem tesz nyilatkozatot, akkor már hivatalból kell törölni az ingatlan-nyilvántartásból a bejegyzett haszonélvezeti jogot. Továbbá szintén hivatalból kell törölni az ingatlan-nyilvántartásban 2014. április 30-án jogi személy javára fennálló haszonélvezeti jogot, mivel itt közeli hozzátartozói viszonyról nem lehet szó. Ezen szabályozás alapján a több mint 225 ezer földrészletet érintően bejegyzett haszonélvezeti jog és a használat joga felülvizsgálatra kerül, és a törvény által megszüntetett jogosultságok az év végére törlésre is kerülnek az ingatlan-nyilvántartásból.

A Magyar Zoltán képviselő úr által benyújtott módosító javaslatot illetően, mely elhagyná a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosításáról szóló rendelkezést, szeretném megnyugtatni ellenzéki képviselőtársaimat. A Nemzeti Földalapról szóló törvény kimondja, hogy az olyan állami tulajdonban álló ingatlan felett, amely nem kizárólag a Nemzeti Földalapba tartozó földrészletet tartalmaz, a tulajdonosi jogokat a földügyért felelős miniszter az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszterrel gyakorolja. E közös joggyakorlás a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság útján történik, egyes jogügyletek szerint meghatározva a joggyakorlás módját: együttesen, vagy egymással együttműködve, illetve a másik fél érdekeinek szem előtt tartásával önállóan. A közös tulajdonosi joggyakorlás részletes szabályait külön kormányrendelet szabályozza.

A közös tulajdonosi joggyakorlás nem függ össze az alapvetően a stratégiai döntések meghozatalát ellátó Birtokpolitikai Tanács összetételével, annak kinevezett tagjaival. A Nemzeti Földalapról szóló törvénynek a Birtokpolitikai Tanács feladatait és felelősségi körét tartalmazó 8. §-a eddig is kimondta, miszerint a tanács az MNV Zrt.-vel közösen dönt a közös tulajdonosi joggyakorlás alatt álló ingatlanok hasznosításának módjáról, a törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletnek megfelelően. A közös tulajdonosi joggyakorlásra vonatkozó rendelkezése-

ket a törvényjavaslat pedig nem érinti, a szabályozás változatlan marad.

Ezért alaptalan a képviselő úr aggodalma a nagyobb volumenű földügyek tekintetében, valamint a fennálló hatályos szabályozás okán indokolatlan is az, hogy az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter által jelölt személy állandó tagja legyen a tanácsnak. A törvényjavaslat érintett további négy törvény módosításának indoka egyes hiányosságok pótlása, valamint törvényi előírások végrehajtását előkészítő kiegészítő rendelkezések.

Tisztelt Országgyűlés! A hazai földvagyonunkkal összefüggő közérdekű céljaink elérése érdekében a jogkövetők összefogását ösztönözve javaslom, hogy az Országgyűlés fogadja el a Font Sándor képviselőtársam által jegyzett törvényjavaslatot, mely szükséges a földjogi szabályozás teljességéhez és végrehajthatóságához.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság jelentésének és a kisebbségi véleménynek az ismertetése következik, összesen 15 perces időkeretben, úgy, hogy a házszabályi előírásoknak megfelelően a kisebbségi vélemény kifejtésére legalább 7 perc időkeretet kell biztosítani.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság előadója Vas Imre képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr, 8 perces időkeretben!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a T/357. számon benyújtott, az egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta. A bizottsági ülésen alkotmányossági aggály nem merült fel a beterjesztett indítvánnyal kapcsolatban.

Magyar Zoltán jobbikos képviselő javaslatát az előterjesztő és a kormány álláspontjával összhangban a bizottság nem támogatta. Az elhangzottakra tekintettel támogató módosító indítvány hiányában a Törvényalkotási bizottság nem nyújtott be összegző módosító javaslatot, az összegző jelentést 20 igen és 13 nem mellett nyújtotta be.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetése következik, legfeljebb 7 perc időkeretben, amelyet Staudt Gábor képviselő úr ismertet. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem fogok élni az időkerettel, lévén, hogy egy módosító javaslatról volt szó, az egyetlen benyújtott módosító javaslatról a

bizottsági ülésen. Font Sándor képviselőtársam kitért erre ugyanúgy, ahogy egyébként Vas képviselőtársam és Nagy István államtitkár úr is beszélt erről a pontról.

Én azt fogalmaztam meg a bizottsági ülésen, hogy a Birtokpolitikai Tanács összetételének meghatározása, illetve ennek a rendszernek a megváltozása, miszerint valóban már csak az agrárminiszter delegálhat, illetve ennek a törvénymódosításnak az elfogadása esetén csak az agrárminiszter delegálhat, illetve nevezhet ki tagokat, ez átgondolásra javallott. Egyébként itt a miniszteri felelősségre vonatkozó okfejtést egyrészt értem Font Sándor képviselőtársamtól, de én nem gondolom, hogy attól ez még kiürülne, hogyha a jelenlegi rendszer maradna, miszerint az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter és a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter is javasolhatott tagokat a Birtokpolitikai Tanácsba. Úgy gondolom, hogy azért eddig is fennállt a miniszter felelőssége, és én nem tudok olyan ügyről, ahol ez problémát jelentett volna. Természetesen ez lehet egy megközelítésműködési különbség, de mi úgy gondoljuk, illetve Magyar Zoltán képviselőtársam részletes indokolással ellátott módosító javaslata erre irányult, hogy maradjon ez a rendszer, és a bizottságban tulajdonképpen ez került megvitatásra és kifejtésre pró és kontra az érvek szempontjából. Sajnos ez leszavazásra került, de kötelességem, hogy ezt az Országgyűlés előtt is elmondjam, és kérem az Országgyűléstől, hogy eszerint járjon el.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ennek során a képviselőcsoportoknak 30-30 perces időkeret, a független képviselőknek pedig összességében 8 perces időkeret áll rendelkezésükre.

Először a vezérszónoki felszólalások következnek 15-15 perces időkeretben, melyek között kétperces felszólalásra a házszabályi előírásoknak megfelelően lehetőség nincs.

Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Horváth István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő T/357. számú képviselői indítvány az egyes földügyi tárgyú törvények módosítását célozza meg. A törvényjavaslat hat földügyi tárgyú törvény aktuális kérdésekben történő módosítását tartalmazza, amelyek egyrészt összefüggnek a mező- és erdőgazdálkodási földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény 2014. május 1-jén történő hatálybalépésével, másrészt a jogalkalmazási gyakorlatban felmerült kisebb jellegű korrekciókat tartalmazzák.

Az állami és önkormányzati nyilvántartások együttműködési képességének általános szabályairól szóló 2013. évi CCXX. törvény szerint a kormánynak egy központi címregisztert kell létrehoznia. Ezzel kapcsolatos az első javaslat, amely a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítása a címregiszter létrehozásához szükséges előzetes lépéseket szabályozza.

A javaslat 2. pontja: az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosítását a jogszabályi környezetbe való illeszkedése indokolja.

(19.40)

A 3. javaslat: a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosítása a földügyi és távérzékelési levéltár és a földhivatalok eltérő jogszabályértelmezésének pontosítása és ezáltal a levéltár számára történő földhivatali adatszolgáltatás érdekében történik.

A 4. javaslat az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvényt több helyen is módosítja. A jogszabály-értelmezést elősegítő szövegpontosításon kívül az ingatlan-nyilvántartásba feljegyezhető tények körét pontosítja. Felhatalmazást ad a mezőgazdasági igazgatási szerveknek, hogy a tulajdonjog megszerzésének hatósági engedélyezési eljárásában lekérdezzék a tulajdonos valamennyi ingatlanát az ingatlan-nyilvántartásból. Biztosítja a cégek vagyonrendezési eljárásában eljáró vagyonrendező, valamint az önkormányzatok adósságrendezési eljárásában eljáró pénzügyi gondnok részéről az ingatlan-nyilvántartási adatokhoz való hozzáférést. Meghatározza a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény által megszüntetett, nem közvetlen hozzátartozók között fennálló haszonélvezeti jogok ingatlan-nyilvántartásból való törlésének szabályait.

Az 5. javaslat: a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXVIII. törvény módosítása felhatalmazza az agrárpolitikáért felelős minisztert az NFA Birtokpolitikai Tanácsa tagjainak kiválasztására és kinevezésére.

A 6. javaslat: a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása, amely a nemzeti téradat-infrastruktúra létrehozását és működését irányító állandó bizottság működését szabályozó rendelet megalkotásához szükséges pontosítást tartalmaz.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Összefoglalva a képviselői önálló indítvány tartalmát, megállapíthatjuk, hogy az előbbieken felsorolt hat módosító indítvány a földügyi törvények alkalmazását segíti elő. Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa Font Sándor

képviselőtársunk önálló képviselői indítványát, hiszen ez sokkal rugalmasabbá és sokkal pontosabbá teszi az előbb felsorolt törvények módosítását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Legény Zsolt képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Font Sándor képviselőtársunk előttünk levő, az egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslata Orbán Viktor ígéretéhez híven folytatja azokat a rossz hagyományokat, amelyeket már az előző ciklusban is megszokhattunk. A kormányzó párt ugyanis ismételten csak visszaél hatalmával, és egyéni képviselői indítvány formájában, kivételes sürgősséggel tárgyal olyan fontos kérdésekről, amelyeket a kormánynak már régen meg kellett volna oldania. Képviselőtársam így nem kezdeményez, hanem csak végrehajtja Orbán Viktor akaratát, így nemcsak kikerüli a kötelező közigazgatási és társadalmi egyeztetéseket, de még inkább kérdőjelessé válik az, hogy a Fidesznek szüksége van-e egy jól működő agrártárcára, mert azon túl, hogy Fazekas Sándor miniszter úr jogkörei jelentősen szűkültek, most már úgy tűnik, hogy a jogszabályalkotásban sem vehet részt. Ha nem így lenne, akkor nem találnánk olyan hibákat és jogbizonytalansági tényezőket, mint amilyeneket Font Sándor képviselő úr javaslatában láthatunk.

Úgy vélem, a jó kezdeményezések - például a fiktív lakcímek felszámolására való törekvés - ellenére ez a javaslat hemzseg a problémáktól. Először is, a sajtóban hibásan jelent meg, hogy képviselő úr a földtörvény módosítását kezdeményezi: ennek a javaslatnak annyi köze van a földtörvényhez, mint az almának a körtéhez. Az utóbbi esetben mindkettő gyümölcs, az előbbi esetben meg azt látjuk, hogy a földtörvény is egy elhibázott jogszabály, és ez is az lesz.

Képviselő úr és a Fidesz ahelyett, hogy a rossz földtörvénynek valamilyen működését garantáló üzemgazdasági, illetőleg integrációs törvény megalkotását kezdeményezné, most egy olyan javaslatot nyújtott be a földtörvényre hivatkozva, amely a közokiratoktól, a közlevéltáraktól és a magánlevéltári anyagok védelmétől kezdve egészen sok minden más jogszabályt próbál szabályozni; ezeket is rosszul teszi.

Ismert az az álláspontunk, hogy a botrányos körülmények között elfogadott mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény közel kétfélmillió kistulajdonos vagyonát értékteleníti el, s veszélyeztet sok munkahelyet. Ahelyett, hogy Font Sándor képviselő úr a problémákat orvosolná, csak erősíti a bizonytalan helyzetet, ez pedig súlyosan veszélyezteti a

hazai mezőgazdasági termelést, az állattenyésztést és a magyar élelmiszeripart.

Rengeteg olyan közjogi problémát okoz a javaslat, amelyekre eddig nem láttunk megoldást. Elég, ha csak azt említem meg, hogy a benyújtott javaslat érinti az ingatlan-nyilvántartási törvény 17. §-ának (1) bekezdését, amelynek hatályos szövegében jelenleg 28 pont szerepel, az, hogy egy ingatlanhoz kapcsolódóan milyen tényeket lehet feljegyezni az ingatlan-nyilvántartásba. Ez a felsorolás most négy ponttal bővül, azaz 28 pontból 32 pontot alkot a jogszabály. Úgy tűnik, hogy az előkészítés során képviselő úr nem volt elég alapos, a törvényjavaslat nem érinti ugyanis az említett törvény 17. §-ának (2) bekezdését, enélkül pedig nem világos, hogy ebből az említett 32 pontból az egyes pontokban meghatározott tények bejegyzésének elmaradása érinti-e az ezekhez a tényekhez kapcsolódó joghatásokat. Így például nem világos az sem, hogy mi lesz például a következménye annak, hogy bekerült az új 29. pont, amely a föld tulajdonjogának átruházására irányuló szerződés benyújtásának tényét rendeli el bejegyezni az ingatlan-nyilvántartásba, vagy mi lesz annak a jogkövetkezménye, ha a föld tulajdonjogának átruházására irányuló szerződés benyújtásának tényét nem jegyzi be az ingatlan-nyilvántartásba.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Korábbi véleményünket fenntartjuk, ez egy rossz földtörvény, ugyanakkor a bizonytalanság, valamint az új, 2014. május 1-jén hatályba lépett rendszer jogalkalmazási problémáinak a kezelésére igenis szükség van. Ezt a célt nem vitatjuk, viszont a problémákat rosszul előkészített jogszabályokkal nem lehet orvosolni, ezért ebben a formájában a megfelelő módosítások és a kérdéseinkre adott megfelelő válaszok hiányában a javaslatot nem tudjuk támogatni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Jelen javaslatot a Jobbik nem fogja tudni támogatni, ahogy ezt már elmondtam korábban a sajtón keresztül is, hiszen több problémánk van ezzel a javaslattal. Egyrészt, mindjárt onnan indulnék ki, hogy a kivételes sürgősség ebben az esetben számomra sem nagyon indokolható. Ugyan jelen tervezetet és legfőképpen ezt a földhivatalokon keresztüli regisztrációt már, úgy gondolom, réges-régen meg kellett volna lépni, de úgy gondolom, lett volna idő arra, hogy ezt egy normál ügymenetben meg tudjuk tárgyalni, hiszen az nem hagyható figyelmen kívül, hogy azért a Mezőgazdasági bi-

zottságban biztos, hogy érkezett volna hozzá más érdemi módosító javaslat a most benyújtott egyetlenegy, általam jegyzetten kívül is. És azt hiszem, hogy ezek a viták sokszor egyáltalán nem haszontalanok, és igenis hozzá tudnak érdemben tenni egy-egy javaslatához.

Szintén sajnálom, hogy ha már egyszer a földforgalmi törvényhez hozzányúlunk, akkor miért nem nyitottunk meg más érdemi részeket is, hiszen már jól láthatóak azért azok a hibák a földforgalmi törvény alkalmazása közben, amelyekre egyébként mi, jobbikosok felhívtuk már annak a vitájában is a figyelmet. Jó lett volna, hogy ha már hozzányúlunk ehhez a törvényhez, akkor a még mai napig nem ismert, meg nem ismerhetett, földbizottságokat rendező rendelet megérkezik, és végre tisztában lennénk azzal, hogy meddig kívánja húzni a Fidesz az időt, és meddig kívánja a saját házi szervezetén keresztül, az Agrárkamarán keresztül gyakorolni azokat a jogosítványokat, amelyeket korábban a földbizottságoknak szántak. Kevés előremutató lépése volt ennek a földforgalmi törvénynek, de például ezt annak tartottuk mi, jobbikosok, és tartjuk a mai napig is, hiszen akármilyen körülmények között is lesznek majd ezek a földbizottságok véglegesítve, mégiscsak hozzájárulhat ez az intézmény ahhoz, hogy a helyi gazdálkodóknak komolyabb beleszólása legyen a területhez tartozó földtulajdonváltások esetében.

A Birtokpolitikai Tanáccsal kapcsolatos aggályaimat itt most már részletesen elemezték az előttem szólók, úgyhogy én nem mennék bele, továbbra is kitartok amellett, hogy ez a módosítás igenis ésszerű és mindenképpen hasznos, hiszen jó lenne, ha nemcsak egyedül a földművelésügyi miniszter szólhatna bele a Birtokpolitikai Tanács összetételébe, nemcsak az ő felelősségéhez tartozó területekről döntenek ott.

(19.50)

És ha az az érvelés, ami elhangzott pont elnök úr részéről, hogy a felelősség így egy személyben majd a minisztert terheli, akkor ezek szerint az elmúlt ciklusban napvilágot látott földbérleti mutyikra azért nem kerül pont, és azért nem lettek kivizsgálva és felülbírálni, mert nemcsak egyszemélyi felelőse volt a történetnek, tehát szó nincs erről. Úgy gondolom, hogy önök ezek után is ugyanúgy el fogják mismásolni ezeket az ügyeket, és egyáltalán nem lesz a felelősségrevonásnak ebben semmilyen következménye, hogy most a Birtokpolitikai Tanácsba kizárólag egy miniszter nevezi-e ki a tagokat.

Jó lett volna, ha olyan módon is módosul a földforgalmi törvény, olyan fejezeteket is megnyit, amelyekben érdemi változásokat tudtunk volna elérni, például azzal kapcsolatban, hogy hogyan lesz itt vidéki munkahelyteremtés, hiszen már jól látható, hogy ezt egyáltalán nem idézte elő az önök földforgalmi törvénye.

Szintén érdekelné az, hogy amikor begyűjtik ezeket az információkat, akkor ezekkel élni fognak-e. Nagyon kíváncsian várom - hiszen azért jól látható, hogy ez rengeteg információ lesz, és valóban olyan információk, amelyekre úgy gondolom, érdemben lehet majd akár későbbi jogszabály-módosításokat is alapozni -, hogy ezekkel az információkkal továbbra is úgy fognak-e élni, ahogy eddig tették. Tehát rendkívül szelektív módon, és amikor az önök érdekét, az önök köreihez éppen közel álló emberek érdekeit sértené az az adott információ, akkor bizony nem élünk vele, sőt akár időben kiszivárogtatjuk a számukra fontos adatokat, vagy pedig tényleg általánosságban mindenre vonatkozóan betartható szabályokat fognak hozni?

Gondolok itt arra, hogy gondolom, azok az érdekkörök a mezőgazdaságban, amelyeket önök kiemelt figyelemmel segítettek az elmúlt évtizedekben, legyen az agrárfejlesztési támogatás, legyen állami földekről szó vagy bármi olyan eszközzel, amit innen, az Országgyűlésből tudnak számukra biztosítani, ezek az érdekkörök minden bizonnyal felkészültek erre a jogszabály-módosításra, és szétírták a saját birtokaikat az önök által megszabott birtokmaximumok tekintetében. Jó lenne, ha találnánk erre a - legyünk jóhiszeműek - jogi kiskapura is megoldást, és nem lenne elég Csányinak, Leisztingernek, Nyergesnek vagy Mészáros Lőrincnek éppen annyi, hogy szétírja, mondjuk, 1200 vagy 1800 hektárokra a saját birtokait, hanem igenis az összeszámíthatóság itt is számon kérhető és utolérhető legyen, legyen szó éppen tulajdonról vagy haszonbérletről.

Arra is kíváncsi lennék egyébként, hogy ezen regisztráció, az igazolás, amit majd bekérnek, jár-e majd költségekkel az állampolgárok részére, illetve ha jár, akkor ez milyen módon fog bekövetkezni és milyen mértékű lesz, hiszen jól láthatóan tavaly azért elég nagy felháborodást váltott ki néhány ingatlan tulajdonos esetében az a más típusú, de mégiscsak hasonló jellegű költség, ami felvetődött. Kíváncsian várom, hogy esetleg itt is lesznek-e hasonló költségek, mert úgy gondolom, hogy a kisebb birtokkal rendelkezők esetében esetleg ez indokolatlanul nagy is lehet.

Szintén érdekelné az, hogy aki nem tesz ennek eleget, annak milyen jogkövetkezményei lehetnek, vagy aki esetleg hamis igazolást ad le - bár reméljük, hogy ilyenre azért nem lesz nagy számban példa, de jó lenne itt azt is tisztázni, hogy ennek milyen jogi következményei lehetnek.

Úgyhogy összességében ezek voltak azok a legfontosabb indokok, amelyek alapján a Jobbik nem fogja tudni támogatni ezt a tervezetet. Mindemellett persze el kell itt is mondanom, hogy sok előremutató lépése is van, tehát kifejezetten támogatjuk azt, hogy az állam tisztában legyen azzal, hogy kinek, mikor, hol, milyen területei vannak, csak reméljük, hogy ezekkel az információkkal tényleg fog tudni élni a kormány, és használni is fogja ezeket a megfelelő

célokra, és befejezi azt a fajta birtokpolitikát, ami sajnos rendkívül szomorú tapasztalatokkal gazdagított minket az elmúlt négyéves ciklusban. És tényleg az lenne ennek az egésznek a végén az eredmény, hogy egy olyan országban fogunk tudni élni, ahol az állam azért van tisztában ezekkel az adatokkal, hogy be tudja tartatni a hatályos jogszabályokat mindenkivel, nem kivételez senkivel, és nem valamiféle kormány közeli oligarchikus rendszer kiépítésén dolgozna a továbbiakban, hanem tényleg a helyben élő magyar családi gazdálkodókat segítené, illetve a vidéki munkahelyteremtést mozdítaná elő ez a jogszabálytervezet. Ebben bízunk és ebben reménykedünk, csak sajnos az elmúlt időszak tapasztalatai azt mondhatják velem, hogy nemcsak erre lesz jó ez a módosítás.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Sallai R. Benedek képviselő úr, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Átnéztem részletesen ezt a javaslatot, és nagyon vegyes érzésekkel állok itt, mert van benne néhány olyan pont, amit el is lehetne akár fogadni, de persze van olyan, amit nem lehet. Végigszaladok ezeken.

A polgárok személyi adatainak, lakcímének nyilvántartásáról szóló jogszabályt illetően akár támogatható is lenne a javaslat. Kérdés egyébként, hogy van-e helyben kapacitás erre a munkára, tehát felmérték-e ennek a következményeit, mert ez komoly munkákat teremthet.

Az épített környezet átalakításáról és védelméről szóló törvény módosítása során szintén semmi különösebb indoka nincs annak, hogy a frakciónk ez ellen szavazzon, ha nem lennének elvi gondjaink. Ugyanígy a köziratokról és közlevéltárakról szóló jogszabály módosítása is olyan, ami nem különösebben problémás.

Az ingatlantörvény módosítása kapcsán felhívnam az előterjesztő figyelmét, hogy következetesen a földtulajdonosok összes ingatlanjának kimutatásáról van szó a javaslatban, ami azt jelenti, hogy valakinek a nem termőföld célú ingatlanjait is lekérdezzhetik, ami szerintem nem lehet a jogalkotó vagy a módosítást tevő célja, tehát minden bizonnyal itt csak a termőföldnek minősülő ingatlanokra kellett volna gondoljon.

Ugyanígy van még benne néhány olyan, ami elfogadható, ennek ellenére azt mondom, mégis azt gondoltam, hogy ez az egész egy gáz, nagyon sok dolog miatt. Összességében van egy földrengés. Véget ért a földmoratórium. Megvan a földrengés, bejön a gazda, mit csinál? Előszedi a földről a nagynéni

fényképét, és elkezd kiemelgetni a falra mint a legfontosabb dolgot.

Egy héttel ezelőtt volt itt a földtörvény módosítása, amivel azt kellett volna kezelnünk, hogy ez a jogszabály hogyan ne szolgálja a további birtokkoncentrációt. Azt kellett volna kezelnünk, hogy hogyan ne segítse azt elő, hogy a szomszédok, a közös, társ tulajdonosok - akik az osztatlan közös kapcsán körülbelül másfél millió hektár nagyságrendben még mindig kifüggesztés nélkül vehetnek földet, és így növekedhet tovább a nagybirtok - hogyan ne szerezzenek földet. Ezt a Fidesz képviselőcsoportja leseper-te! Azt mondta, hogy ez nem fontos.

Ehelyett itt van egy kis salátahegesztgetés, ami Burány képviselő úr szavaival élve teljes mértékben egy ilyen avatár-előterjesztés, ami bejön egy képviselő egyéni képviselői indítványaként, amikor nyilvánvalóan mulasztásokat és hibákat próbál lefedni. Ez sok tekintetben okoz komoly problémát. Az egész előterjesztésnek, hogy konkrétan erről beszéljek és ne csak elvi kérdéssről, számomra a legnagyobb problémája az, hogy gyakorlatilag a földművelésügyért felelős tárca vezetőinek akarja a hatáskörébe tenni a teljes Birtokpolitikai Tanácsot és ezáltal a magyar állami kézben lévő termőföldek fölötti rendelkezési jogot.

Megmondom őszintén, ellenzéki képviselőtársaimtól is várnék lényegesen nagyobb ellenzést, ugyanis itt nagyságrendileg arról van szó, hogy az NFA kimutatása szerint 378 milliárd forintnyi termőföld rendelkezési jogát úgy akarja odaadni egy csak egy miniszter által kinevezett testületnek a jogszabály, hogy arra semmiféle hatás nincs.

Ebben az országban - nagyon sok európai országtól eltérően - nincs egy átfogó stratégia arra, hogy az állami vagyont és az állami termőföldet hogyan hasznosítsuk. Tehát nem mondta ki soha senki azt egy olyan jogszabályban, stratégiában, keretstratégiában, hogy az állami földeknek, ennek a hatalmas termőföldvagyonnak a hasznosítására miként kerüljön sor.

Tényleg az a legjobb ötlet, hogy odaadjuk volt téveszes haveroknak, pályázatátás nélkül? Vagy az a jó ötlet, ha fogjuk, és pályázati úton, pályázatot imitálva odaadjuk az egyéb új zöldbárá haveroknak? Vagy valakinek eszébe jut az, hogy állami gazdaságokat hozzunk létre, mert utána azt ki lehet privatizálni? Tehát nincs egy stratégia arra, hogy a termőföldet hogyan használja az ország. Nem született ez meg.

Ehhez képest az az egy tanács, akinek hatásköre lenne az, hogy ilyenekről gondolkozzon, nemhogy azt csinálja, hogy kinyitja a nemzet számára egy stratégiai gondolkodással azt, hogy mit kezdjünk az állami vagyonnal, nem azt csinálja, hogy bevonja a frakciókat, és nemzeti összhangra próbál törekedni, nem bevon civil szakértőket és agrárágazati képviselőket, hanem leszűkíti ennek a körét. Azt mondja, hogy egy miniszter, az az egy miniszter nevezzen ki egypár embert, aki e fölött a 378 milliárd forintnyi

értékű állami vagyon fölött rendelkezik, és alkossa meg annak a stratégiáját, hogy az hogyan kerüljön hasznosításra.

MSZP-s sorokból szó volt erről, hogy a földművelésügyi tárca súlya milyen. Nem tudom, nekem úgy tűnik, mintha egy fideszes erőpróbának lennénk a tanúi, hogy ki rendelkezik több erőforrás fölött, ki milyen hatalommal bír. Mert gyakorlatilag az egész állami földek fölötti rendelkezési jog átruházása a földművelésügyi tárca irányításához, és azt mondani, hogy úgy jöjjön létre a Birtokpolitikai Tanács, hogy teljes mértékben önmaga tudjon dönteni erről a stratégiai és nemzeti fontosságú kérdéssről, szerintem elég nagy felelőtlenség.

(20.00)

Ez a tanács az NFA-törvény alapján előkészíti a Nemzeti Földalapba tartozó földrészek hasznosításával kapcsolatos földbirtok-politikai irányelveken alapuló középtávú stratégia tervét, mindemellett dönt a 100 millió forintot vagy a száz hektár térmértéket elérő földrészlet vagy földrészletek tulajdonjogának az állam javára történő megszerzésével kapcsolatos ügyekben. Tehát oda akarjuk adni az összes rendelkezési jogot e fölött a vagyon fölött egy olyan szűk testületnek, amelyről fogalmunk sincs, hogy kik lesznek a tagjai és milyen szempontok alapján kerülnek kiválasztásra. Szerintem ennek a salátajavaslatnak ez a legfontosabb problémája. Az összes többi esetében nagyon kicsi magyarázkodással azt lehet mondani, hogy lehetne támogatni, habár elviekben ott is felmerülne, hogy miért egyéni képviselői indítványként jön ez, miért kell ezt kivételes eljárásban tárgyalni, amikor sokkal nagyobb stratégiai problémák vannak a földtörvénnyel. Ehelyett egy saláta-előterjesztésben picike hegesztgetéseket látunk.

Ezeknek az elfogadása azért nem történhet meg részünkről, mert nem folyt erről párbeszéd, nem néztük át a következményeket, és most ugyanúgy, mint ahogy magában a földtörvényben is rengeteg kicsi hiba maradt, meg az ezzel kapcsolatos jogszabályokban, és ennek történik egy-egy kicsi kijavítása, most újra lesz ilyen. Tipikus példa az, amit mondtam a földtulajdonosok ingatlanjairól. Tehát ha nincs termőföldje valakinek, akkor annak nem kérdezhetik le a lakóingatlanját, ha termőföldje van, akkor a lakóingatlanját is lekérdezhetik. Ezt mondja ez a javaslat. Gyakorlatilag a termőföld-tulajdonosoknak több adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő, mint annak, akinek nincs termőföldje, megteremtve ezzel egy társadalmi egyenlenséget, hiszen az állam nem ugyanúgy tudja megnézni állampolgárainak a vagyont.

Összességében a kicsi javaslatok esetleges létjogosultságát nem megkérdőjelezve, de megkérdőjelezve annak a stratégiai döntésnek, hogy a képviselő

úr, ismerve szerintem a vidék problémáját, ismerve a termőföldhelyzetet, mégis ezt tartotta a legfontosabbnak, emiatt nagyon-nagyon nehéz lesz elfogadni, és elfogadni azt, hogy ezzel kell foglalkoznunk. Én nyilvánvalóan nagyra becsülöm Font Sándor urat, és gondolom, a társadalmi támogatottsága helyben magas, ha már ilyen régen képviselő, de nem hiszem el, hogy valaki úgy ébred fel reggel az ágyában, hogy egy salátatörvénnyel ezeket a pontokat kellene módosítani, és pont a Birtokpolitikai Tanácsot kellene átalakítani.

Ebből adódóan azt gondolom, hogy a frakció nem fogja tudni támogatni ezt a módosítást, és minden eszközzel megpróbáljuk felhívni a figyelmet arra, hogy a társadalom tudjon arról, hogy az összes állami föld fölötti rendelkezési jogot akarja odaadni egy olyan szűk testületnek a magyar kormány, illetve a parlament többsége, aminek csak a földművelésügyért felelős miniszter lesz a kinevezője. Szerintünk ez egy nagyon nagy aggály, szerintünk ez nagy probléma és egy nagyon nagy kockázat az állami vagyonnal kapcsolatban. Az ilyen kockázatokból már volt korábban is baj, és nagyon-nagyon jó lenne, ha ez nem így történne.

Emiatt kérem a megértésüket és véleményünk elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

A házszabályi előírások értelmében most lenne lehetőség arra, hogy az elsőként jelentkező független képviselő 8 percben felszólaljon, ha lenne benn az ülésteremben. Most lenne lehetőség kétperces felszólalásokra is, ha lenne jelentkező, de nincs, úgyhogy folytatjuk a rendes felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt adatvédelmi szempontokra és tartalmi észrevételekre térnék rá, engedjenek meg egy pár gondolatot a vita menetéről, magáról a javaslatról és annak a benyújtási körülményeiről.

Azt gondolom, hogy amikor a kormány arról beszélt, hogy kétszáz főre csökkenti a parlament létszámát, hogy az professzionálisan működjön majd, akkor a választópolgárok nem arra gondoltak, hogy a kormányoldal 133 képviselője közül egyetlenegy vesz majd részt ilyen javaslatok vitájában, egyetlenegy képviselő, akinek a jelenléte sajnos kötelező, így ő nem tud elmenni, mert hiszen ő az előterjesztő. Azaz, még egyszer mondom, az előterjesztőn kívül senki nincs jelen, aki részt venne a vitában a kormánypártok oldaláról mint országgyűlési képviselő. A KDNP képviselői részéről pedig egyetlenegy képviselő sem ül az ülésteremben, aki hozzászólna a vitához.

Azt gondolom, hogy ez így nincs jól. Rendben van az, hogy a késő esti vitában a szaktörvények megvitatásakor az Országgyűlésben nem mindenki van itt, hanem csak azok a szakpolitikusok, akik ahhoz a témához értenek, de azt nem gondolnám, hogy a teljes Fidesz- és KDNP-frakcióban összesen egyetlenegy képviselő van, aki ért a földügyekhez, és akit érdekelnek a földügyek. Én ezt nem gondolom helyesnek. Úgy tudom, a mezőgazdasági bizottságnak például lényegesen több Fidesz-KDNP-s tagja van, az egynél biztos több. Ez az egyik része a megjegyzésemnek.

A másik, amire Sallai képviselő úr is utalt, hogy itt megint arról van szó, amiről nemhogy az elmúlt négy évben vagy ezen az ülészakon több esetben, hanem a mai napon is, más törvényjavaslat tárgyalásakor, hogy valójában egy olyan kormány-előterjesztésről van szó, amit odaadtak egy, a jelen esetben - és ezt pozitívként értékelem - legalább hozzáértő képviselőnek, aki nemcsak felolvasni tudja anélkül a papírjából az előterjesztést, hogy bármit értene hozzá, hanem tényleg saját gondolatokat meg tud fogalmazni ebben a témakörben, hiszen ennek a területnek régóta szakpolitikusa. De ez nem azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez valóban Font Sándor képviselő úr egyéni képviselői indítványa lenne. Ezt ő megkapta, aláíraták vele, és most képviseli itt a parlamentben. Elnézést, hogy ezt mondom, de azt gondolom, ez Sallai képviselő úr felszólalása alapján is és a törvényjavaslatot elolvasva is egészen nyilvánvaló és egyértelmű.

Már csak abból is lehet erre következtetni, hogy a hatálybalépés gyakorlatilag az elfogadás másnapján történne, az elfogadás másnapján pedig hatályba kellene lépnie annak a kormányrendeletnek is, amely rendelkezik majd az ellenőrzés eljárási szabályairól. Márpedig, tisztelt képviselőtársaim, nehezen képzelhető az el, ha itt nem egy burkolt kormány-előterjesztésről van szó, hogy néhány óra alatt, néhány óra után az Országgyűlés elfogadja ezt a törvényt, s már meg is tudja alkotni a kormány ezt a rendeletet. Nem erről van szó nyilvánvalóan, hanem arról van szó, hogy a kormánynál már készül ez a rendelet, ahogy elkészült ez a törvényjavaslat is, ezt egy képviselő nyújtotta be, azt pedig majd egy kormányrendelet formájában a kormány fogja elfogadni, de a kettő eredete valójában ugyanaz.

Tisztelt képviselőtársaim, akik jelen vannak ebben a teremben nem túl sokan, azt kell mondjam, hogy ez nemcsak egy formális akadékoskodás a részemről, hanem ugyanúgy, ahogy a sportról szóló törvény esetében, ez egy nagyon komoly tartalmi probléma. Ugyanis itt is azzal szembesülünk - és most térek rá a tartalmi részekre -, hogy úgy nyújtották be ezt a törvényt, hogy egyébként a jogalkotási törvényben foglalt előírásokat megkerülték azzal, hogy képviselői egyéni indítvány volt, és nem kérték ki például az Adatvédelmi Hatóság elnökének az álláspontját, a véleményét. Ha a kormány nyújtotta

volna be, akkor azon kívül, hogy más hasonló jellegű egyeztetést is előír a törvény, például az Adatvédelmi Hatóság elnökének a véleményét kötelezően ki kellett volna kérni. Ezt nyilvánvalóan most meg tudták kerülni azzal, hogy beterjesztették önálló képviselői indítványként a jogszabályt, a törvénytervezetet.

De ha megnézik azt, hogy mekkora probléma volt ebből a sporttal kapcsolatos törvénynél, másról sem szólt a Törvényalkotási bizottság ülése, mint hogy az Adatvédelmi Hatóság elnökének a javaslatait, a kritikáját próbálták meg módosító javaslattal beleilleszteni a törvénybe, hát vélhetően ennek a törvénynek az elfogadása után is lesznek hasonló problémák. Mindenesetre, ha nem akarok még egy picit se rosszindulatúan fogalmazni, akkor legalább úgy mondom, hogy lehetnek ilyen problémák. Jó lett volna tehát, ha az Adatvédelmi Hatóság elnökének legalább a képviselő úr, ha már nevére vette ezt a kormány-előterjesztést, kikéri a véleményét, mielőtt benyújtja ezt a jogszabályt.

(20.10)

Például kíváncsi volnék arra, számomra legalábbis érthetetlen, hogy a törvényjavaslat a jegyző számára miért nem a népszerűségi nyilvántartásról szóló törvény szerinti cégnyilvántartás ellenőrzésére vonatkozó kötelezettséget írja elő. Nem világos, hogy a központi szerv milyen elektronikus adatállományt ad át az ellenőrzést végző jegyző számára. Örülnék, ha képviselő úr erre válaszolna most a zárszóban. Megválaszolatlan marad az a kérdés is, hogy az ellenőrzés után hogyan kerülnek az adatok a címregiszterbe. Mert az azért nem tűnik megfelelő adatkezelési szabálynak, hogy a jegyző az ellenőrzés után az adatokat visszautalja a központi szervnek, amiről most ez a javaslat szól.

Hogyan képzeli el, tisztelt képviselő úr, adatkezelési szempontból a jegyző által ellenőrzött címek átadását a majdani címregiszter részére? Kérem, hogy válaszoljon erre a vitában, miután magunk is üdvözöljük, hogy végre megtörténnek a címellenőrzések, hiszen a választások kapcsán számos esetben észleltük mi is, hogy a polgárok bejelentett lakcíme nem valós cím. Az a kérdés mégis, ennek ellenére, hogy a földügyekhez ennek pontosan mi a köze. Ezért nevezzük nyilván salátatörvénynek az előttünk fekvő jogszabályt.

És legvégül számomra az is kérdés marad, amit érdemes lenne megválaszolni, hogy ezt miért kell ilyen kivételes eljárási tárgyalási rendben megvitatnunk. Először is, elolvastva ezt a törvényt, nem érzem azt, hogy ilyen sürgető módon kellene a zárószavazásának megtörténnie. Ha pedig ez így van, tisztelt képviselőtársaim, akkor természetesen akceptálom és megértem, hogy a miniszterelnök úrnak a foci-világbajnokság helyszínére kell utaznia, és ez a ma-

gyar parlament életét is befolyásolni fogja, de talán ezt a törvényt az ő jelenléte nélkül is le tudtuk volna tárgyalni. A mi frakciónk készen áll arra, hogy a nyáron bármikor részt vegyen a parlamenti ülésen, készen áll arra, hogy július 4-e, július 5-e után is itt legyen a parlamenti üléseken, megtárgyalja ezt és a hasonló javaslatokat.

Magyarán szólva, semmi akadályja nem lett volna azon kívül, hogy önöknek július 4-e után nincs kedvük többet ülésezni a parlamentben szeptemberig, hogy ezt a javaslatot ilyen módon fogadjuk most majd el. Azt gondolom, az lett volna a helyes, ha önök szerint ez valami miatt igazán sürgős, bár erről szívesen hallanék majd néhány mondatot, hogy miért, szóval, ha ez ilyen mértékben sürgős, akkor a parlament rendkívüli ülésnapjait miért nem duplázák meg vagy háromszorozzák meg. Mi szívesen állunk rendelkezésre, még egyszer mondom, hogy a nyár folyamán ez a Ház összeüljön, és a bizottságban is, ígérjük, részt tudunk venni.

Úgyhogy az eljárásrenddel, még egyszer mondom, ez az utolsó kérdésem az előterjesztőhöz, hogy indokolja meg, legyen szíves, hogy miért ebben az eljárási rendben kell most nekünk néhány nap alatt lezavarni ezt a törvényt és annak elfogadását. Miért kell nekünk olyan módon elfogadni zárószavazással a törvényt, hogy esélyt sem biztosítunk az Adatvédelmi Hatóság elnökének arra, hogy véleményt mondjon az ebben foglalt változásokról, és esetleg a hasonló dilemmáit, amiket én most fölvettem vagy az ezeken túliakat megfogalmazza?

Összességében tehát, tisztelt képviselőtársaim, sem a tárgyalási módja ennek a törvénynek, sem a benyújtás formája, sem pedig a tartalma nem teszi azt lehetővé, hogy frakciónk támogassa azt.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát... *(Jelzésre:)* Képviselő úr, megadom a szót, de amikor már a lezárásnál vagyok, máskor nem fogok szót adni. Sallai Benedek képviselő úr következik, kétperces hozzászólásra.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézését kérem, azt gondoltam, hogy az előterjesztő esetleg válaszolni fog egy pár kérdésre, és akkor még lehet tisztázásokat tenni. De úgy látom, hogy csak a zárásra számíthatunk. Ugye, nagyon sok kérdés merül fel. Ha már a személyi adatok nyilvánvalóságával kapcsolatos tisztázó jegyző munkájának ellenőrzésével kapcsolatos módosító javaslatot nézzük, ugye, ugyanígy egy halom más dolog sem derült ki ebből az előterjesztésből. Egyértelműen tudjuk, biztosan tudjuk, hogy a földhivatali nyilvántartás nagyon sok esetben elhalálozottak, elköltözöttek adatait is tartalmazza, és nem tudjuk azt meg ebből

az előterjesztésből, hogy mi lesz ezekkel. Minden esetben a jegyzők automatikusan póthagyatéki eljárást kezdeményeznek?

Vagy mit kezdenek azokkal a megszerzett adatokkal, amikor kiderül az, hogy esetleg nemcsak nem egyezik, hanem mondjuk, az adatnyilvántartásban nem szerepel. Ugyanígy felmerül a kérdés, nemcsak az, hogy miért fontosabb ez most. Bocsánat, én tanultam ezt a munkát, tehát látom, hogy lehet itt kérdéseket feltenni. Bennem is felmerül, hogy ha lehet ilyen kérdezni, hogy miért fontosabb ez most, mint mondjuk, az elővásárlási jog rendszerének megvitatása. Miért fontosabb ez most, mint összességében a helyi földbizottságok létrehozásának kérdése, amelyek tipikusan olyanok, hogy most, jelen pillanatban égetőek lennének a földforgalomban? Ehelyett vannak ezek.

Illetve annyit szerettem volna még csak jelezni, hogy minden bizonnyal itt nem lehet szó nélkül hagyni a Birtokpolitikai Tanács átalakulását. Jelen pillanatban is olyan felügyelet volt, ami aggasztó eredményeket hozott, és biztos, hogy ez irányban módosító indítvánnyal kell hogy éljünk. Font Sándor urat arra kérem, hogy az indoklásában térjen már ki arra is, hogy az, amit el tetszett mondani a felvezetésben, gyakorlatilag csak a földművelésügyi miniszter hatásköri kérdéseit tisztázta, de hogy mi lesz az összes többi társmiszterrel, akik idáig delegáltak *(Az elnök csenget.)...*

ELNÖK: Fejezze be, képviselő úr, a mondatát!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): ...azoknak a kormányzati véleményének a kizárása miként lehetséges? Illetve nem látná-e lehetőségét annak, hogy a Birtokpolitikai Tanács inkább bővítésre kerüljön, mint a kinevezés szűkítésére.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úr folytatja. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem leszek hosszú. Egy dolgot szeretnék kérni, hogy ne játssza azt most a Fidesz, mint egyébként minden hasonló törvényjavaslat vitájában, hogy csak és kizárólag a vita során a záróban mondja el az álláspontját a jelen lévő képviselő vagy előterjesztő, mert, azt gondolom, ez nem tisztességes eljárás. Nem tisztességes eljárás. Önöknek ebben a vitaszakaszban összesen, a KDNP-vel együtt 55 percük van arra, hogy a vitában részt vegyenek. Ezen felül van még a kormány reagálási lehetősége és az előterjesztő reagálási lehetősége.

Tisztelt Országgyűlés! Ahányszor ezt fogják csinálni, annyiszor fogom ezt elmondani természetesen, hátha egyszer meghallják, vagy hátha egyszer a választók észreveszik azt, hogy önök mit művelnek a parlamentben. Nem tisztességes dolog az, hogy ak-

kor szólnak csak hozzá egy vitához, amikor az önök fölszólalására az ellenzék már nem tud reagálni. Azt gondolom, egy vita akkor vita, ha az álláspontunkat ütköztetni tudjuk. Mi meghallgattuk mind a kormány képviselőjének bevezetőjét, véleményét, mind az előterjesztő expozéját. Azt gondolom, annak figyelembevételével mondtuk el felszólalásainkat.

Úgy hiszem, az a tisztességes, ha a mi érveinkre és felvetéseinkre úgy válaszolnak önök, hogy legyen idő adott esetben további kérdéseket fölteni és észrevételeket megfogalmazni. Úgyhogy még egyszer arra kérem önöket, hogy ne visszaéljenek, hanem éljenek a parlamenti jogosítványaikkal.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom. Bárándy Gergely képviselő úrnak jelzem, hogy a házszabályi előírások értelmében a kormány képviselője bármikor felszólalhat, de időkeretes vita esetében az ideje a kormánypártok idejéből levonásra kerül. *(Dr. Bárándy Gergely: Volt 55 percük.)* Tehát nem pluszban, hanem az időkereten belül, de hát ez csak egy kis pontosítás. *(Dr. Bárándy Gergely: Tévedtem, együtt volt 55 percük.)* Köszönöm szépen.

Megkérdezem Font Sándor képviselő urat, hogy mint előterjesztő, kíván-e válaszolni, 10 perces időkeretben. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP kezdte, az MSZP-frakció fejezte be a hozzászólásokat. Hát azért annyit meg szeretnék jegyezni, hogy én Gögös Zoltánnal, amióta ő parlamenti képviselő lett, 2002 óta, rengeteget vitatkoztam. Voltak egyetértő és voltak különböző nézetű vitáink. De Gögös Zoltán legalább értett a földügyekhez és a földet és mezőgazdaságot szabályozó kérdésekhez. *(Dr. Bárándy Gergely: Én az adatvédelemről beszéltem.)*

Amit Legény Zsolt képviselőtársam vezérszónokként elmondott, azt majd elemezzék ki önök újra, hogy ennek mi volt a lényegi tartalma.

(20.20)

Politikai maszlagra én most nem kívánok itt válaszolni, és arra sem, hogy ő az újságból azt olvasta ki, a médiából, hogy itt a földtörvény módosítása lesz, és micsoda borzalom, elolvassa, és közben nincs is szó a földtörvény módosításáról, és ezen kesereg.

Ami Bárándy Gergely képviselőtársam felszólalását illeti, politikai, elméleti és morális kérdésekkel itt én most szintén nem kívánok foglalkozni. Egyet

megjegyzek: hogy mi a politikai elit és a korrektség tartalma, azt nem ő és nem ön fogja meghatározni a magyar parlamentben, hogy én mikor akarok előterjesztőként esetleg válaszolni az önök által feltett kérdésekre, mindenesetre ezt a házszabályok szerint teszem meg, ebben én egészen biztos vagyok.

Azonban engedje meg, hogy egy tartalmi kérdésre reflektáljak, mégpedig a jegyzők szerepköre és a cím tisztázása kérdéskörében. Először is nyúljunk vissza, hogy az interop-törvény a kormányt felhatalmazza és kötelezi arra, hogy egy központi címregisztert hozzon létre. Itt kezdődik az alapprobléma. Miután ezt becsülettel el akarja végezni a kormány, ezért az alapadatokat szeretné tisztázni. Igen, először a központi adatnyilvántartótól, a lakcímnnyilvántartótól fognak majd kapni a jegyzők egy címregiszternyilvántartást, ami helyben kell nekik, a jegyzőknek, akik értelemszerűen a legközvetlenebbül vannak kapcsolatban az általuk felügyelt illetékességi területen, az általuk felügyelt önkormányzat közigazgatási területén lakók valódi vagy nem valódi lakcímével, személyével és bejegyzéseivel, és ezt az adatot kell majd hitelesen visszaküldeni most már, megtisztítva esetleg minden tévedéstől, elírástól és minden egyébtől, hogy az államigazgatási szervek létre tudják hozni ezt a központi címregisztert, tehát egy szükséges adattisztítás fog létrejönni az első szakaszban megnyitott javaslatom szerint.

Magyar Zoltán képviselőtársam és egyben Staudt Gábor is, már több alkalommal jeleztük, hogy ezt a vitát részben a bizottságban, részben tévéműsorban és a politikai vita más területén lefolytattuk. Itt a parlamentben újra előkerült a Birtokpolitikai Tanács kérdésköre. A javaslatom szerint javaslom változatlanul, hogy a miniszter jogköre kiterjedjen a Birtokpolitikai Tanács minden tagjának a jelölésére. Ez nem jelenti azt, amit Sallai R. Benedek mond, hogy ezzel kizár, szűkít, és nem tudom, még mit csinál, ez nem jelenti azt, hogy a minisztertársainak a javaslatát ne vegye figyelembe, ha onnan is érkezik javaslat. Ez nem jelenti azt. Tehát nem igaz az, hogy automatikusan kiszűrjük a vagyongazdálkodásért felelős minisztérium esetleges jelöltjét. Ez nem jelenti azt, de egy személyben felelőse lesz a földművelésügyért felelős miniszter, hogy kiket fog kinevezni javasolni ebbe a tanácsba. Ezen a vitán túl én már nem akarok ezzel foglalkozni. Mondom, több szinten lefolytattuk, de akkor itt most a parlamentben is tegyük ezt meg.

Kérdésként merült fel Magyar Zoltán részéről, hogy mi van akkor, ha a nyilatkozatok nem érkeznek vissza, van-e jogkövetkezménye. Nincsen jogkövetkezménye, pontosabban az, hogy aki nem nyilatkozik a felszólítás ellenére, automatikusan törlésre kerül 2015 januárjától 2015. július 31-ig az említett hasznélvezeti bejegyzés. Tehát aki nem nyilatkozik, annak ez a jogkövetkezménye. Sújtás külön nincs. Ezt a minisztérium által kibocsátott formanyomtatványon kell megtenni, tehát nincs költsége sem,

mondanám. Ha most persze szórszálhasogatók vagyunk, akkor lehet, hogy van postaköltsége, netán üzemanyagköltsége, ha ezt közvetlenül a földhivatalnál teszik meg, akkor ilyen költséget, igen, elismerek, hogy ez lehetséges költségként merül fel, de egyéb illeték típusú költségre nem gondoltam, és nem is javasoltam az előterjesztés kapcsán.

Hogy hamis nyilatkozatot tesz-e valaki, kérdezte szintén Magyar Zoltán, ez ugyan előfordulhat, na de az államigazgatási szervek éppen a nyilatkozattétel következményeképpen kezdik el az anyakönyvi kivonatokból és a lakcím- és egyéb nyilvántartási kivonatokból tisztázni, hogy az a nyilatkozat megfelel-e a valódiság elvének, és amennyiben nem, akkor egyértelmű szintén, hogy a téves vagy hamis nyilatkozat a törlést vonja maga után. Ennyiben automatikus lesz az eljárás, nem kell külön bármilyen trükkre gondolni ahhoz, hogy hogyan játszható ki esetleg a nyilatkozattétel, nem tétel, vagy pedig a hamis vagy téves nyilatkozattétel.

Részben már utaltam Sallai R. Benedek képviselőtársam felvetésére. Ne értse félre, képviselő úr, ön olyan gondolatokat is kinyitott szintén e törvénytervezet kapcsán, amely messze nem tartozik a benyújtott indítványok egyik körébe sem, mindig visszatérünk a földtörvényhez. Ezt persze a többi ellenzéki képviselőtársamnál is észrevettem, hogy hiányolták azt, ami nincs benne. Erről lehet vitatkozni bármilyen fórumon, bizottsági szinten is, és akár ha nyílt napot kezdeményeznek a földtörvény hiányosságairól, akkor vitatkozhatunk ezen, és lehet írásbeli kérdést, interpellációt, meg mindent benyújtani, de a mai törvénytervezet benyújtása nem ezt a témát feszegeti. Ez elég egyértelmű és szerintem technikai jellegű módosításokról szolt. Én azt a vitát nem akarom most újra kinyitni, amit másfél évig folytattunk a parlamentben, magyarul a földforgalmi törvény belső tartalmáról szóló vitát. Itt sokan visszautaltak arra, de még egyszer szeretném megemlíteni, ahogy ezt Legény Zsoltnál is tettem, hogy nincs megnyitva a földforgalmi törvény. Annak következményei miatt tettem javaslatot néhány törvény technikai módosítására. Ami itt konkrétumként elhangzott a törvényvel kapcsolatban, a Birtokpolitikai Tanács összetétele, ugyanaz a válasz, amit részben már említettem, mint amit a jobbikos képviselőtársaim kifogására adtam választ.

Azt gondolom, hogy nem csorbul, nem sérül a Birtokpolitikai Tanács működése, de a felelősség egyértelműen tisztázódik a mindenkori földügyekért felelős miniszter személyére hárítva.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy korábbi határozatunknak megfelelően az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra is a július 4-i ülésünkön kerül majd sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Kiss László képviselő úr: „Huszonöt éve vágta át a vasfüggönyt Horn Gyula” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Sokak által ismert tény, hogy 1949-től vasfüggöny ereszkedett Európa közepére, szétválasztva ezzel családokat és történelmileg összetartozó közösségeket is. Maga a kifejezés Churchill fultoni beszédéből származik, de rövid idő alatt Európa megosztottságának a jelképévé vált.

Hazánk nyugati határainak mentén először aknazár épült ki, majd 1965-től ezt megszüntette az akkori kormány, és 260 kilométer hosszan elektronikus jelzőrendszert építettek ki ehelyett. A magyar és a cseh határzár folyamatosan gyenge pontja volt a vasfüggönynek, a nyolcvanas évek közepétől napirenden volt folyamatosan Magyarországon a jelzőrendszer megszüntetése, amikor pedig elterjedt a híre, hogy az osztrák–magyar határzárát lebontják, a korábbi NDK polgárainak tömegei indultak meg Magyarország irányába. 1989. május 2-án a magyar–osztrák határon megkezdődik a műszaki határzár elbontása, június 27-én pedig a magyar és az osztrák külügyminiszter, Horn Gyula és Alois Mock személyesen is átvágta az úgynevezett vasfüggönyt.

Fontos kiemelni azt is az események kapcsán, hogy a Németh Miklós vezette magyar kormány sem a vasfüggöny bontásáról, sem ezekről az eseményekről nem egyeztetett senkivel, a puszta tény jelentette be Mihail Gorbacsovnak. Joachim Jauer, a ZDF televízió tudósítója mintegy 25 évvel az eseményt követően úgy vélekedett, hogy - szó szerint idézném - „Magyarország megnyitotta az utat a szabad világ felé”. Jauer szerint az 1989. május 2-án történtek nélkül a hírhedt berlini fal leomlása, illetve az NDK összeomlása és a német újraegyesítés aligha így vagy - legalábbis az ő szavai szerint - jóval később következett volna be.

(20.30)

A több mint egy éve elhunyt Horn Gyula kulcs szerepet játszott ezekben az eseményekben, hiszen nemcsak a vasfüggöny átvágása fűződik a nevéhez, hanem az is, hogy 1989. szeptember 11-étől a magyar hatóságok átengedték a határainkon a korábbi NDK állampolgárait, de még külügyminiszterként előkészítette a szovjet csapatok kivonását Magyarországról, később pedig elsőként vetette fel a NATO- és az uniós csatlakozás gondolatait.

Tisztelt Ház! Horn Gyula 25 évvel ezelőtt vágta át az Európa megosztottságát jelképező vasfüggönyt a magyar–osztrák határon. Ennek évfordulójára az Európai Bizottság állandó képviselője 2009-ben emléktáblát állított.

Úgy gondolom, az a minimum, hogy az Országgyűlésben is megemlékezünk erről a történelmi tetről, 25 évvel az évforduló után, a vasfüggöny szögcsdrótjának átvágása után.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a kormány jelezte, írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Ugyancsak napirend utáni felszólalásra következik a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr, aki „Mikor lesz végre mezőgazdaságunk az ipari nyersanyagtermelés helyett?” címmel szólal fel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napirend utáni felszólalásomnak az adta meg az aktualitását, hogy a napokban jelent meg az a hír, hogy 4 ezer forint körül van mázsája az aratott gabonának, és ez a termelők önköltségét sem nagyon fedezi, sok esetben egyáltalán nem, és azt szeretném boncolgatni ebben az öt percben, hogy mégis hogyan jutottunk el odáig, hogy évről évre ez a probléma felvetődik. Ugyan vannak szerencsésebb évek, és ez nyilvánvalóan könnyebbé jelent az ezen a területen dolgozóknak, de azért az évek többségében mégiscsak felmerül ez a probléma. És itt bizony nem kerülhetjük meg a kormányzat felelősségét, hiszen a második ciklusukat töltik, ráadásul kétharmaddal, egymást követően. Így, úgy gondolom, a visszafelé mutogatásnak most már egyre kevésbé van meg a szerepe és a lehetősége.

Elsőként talán a szövetkezeti rendszer hiányosságát és a magyar állapotokon való tükröződését kell kiemelnem, hiszen 2010-ben többször konkrétan itt a Ház falai között elhangzott ígéretként - még az én interpellációmra adott miniszteri válaszban is -, hogy bizony a szövetkezeti törvény is egy szükséges eleme kell hogy legyen a magyar vidék átalakításának. Azóta is várjuk ezt a híres szövetkezeti törvényt. Jól tudható, hogy a Fideszben - kiszivárgott - milyen belső harcok vannak ezzel kapcsolatban, hiszen azért komoly érdekeket sértene egy például Ausztria mintájára épülő jól működő szövetkezeti rendszer. Én elhiszem, hogy az önök barátainak, azoknak a nagybirtokosoknak, akik fizették a kampányuk egy jelentős részét, bizony sértene az érdekét, de a becsületes, kis és közepes területeken gazdálkodó, helyben élő magyar embereknek bizony igenis az előnyére válna már rövid távon is.

A gabonafelvásárlási áraknál nem kerülhetjük meg annak a néhány nagy - itt összesen talán öt nagyobb céget kell megemlíteni – gabonafelvásárlónak a monopolhelyzetét, ami bizony megkeseríti a magyar termelők életét most már két évtizede. Ezek a cégek évről évre, azt kell mondjam, pofátlanul tényleg minimális adóbevételt tudnak csak realizálni a magyar költségvetésbe, illetve a magyar költségvetés ezekből a cégekből, hiszen folyamatosan veszteségként könyvelik el az ittlétüket, miközben jól tudjuk, hogy a learatott gabona mennyiségének java része ezen cégeken keresztül kerül aztán értékesítésre, és ezek a cégek szedik meg rajta aztán magukat. Ígéret volt azzal kapcsolatban, hogy e cégek úgymond virsaftjának is véget vet a magyar kormány, és valamilyen állami szerepvállalást komolyabban véve megjelenik majd ezen a piacon. Mind a mai napig nem történt ez meg, illetve nagyon minimálisak azok a lépések, amiket eddig láthattunk.

Szintén ezen bizonytalansághoz, a felvásárlási áraknak az ilyen ingadozásához vezet az, hogy a támogatási rendszer átalakításával is komoly időcsúszásban van a kormány. Lázár miniszter úr meghallgatásán döbbsen tapasztaltam a bizottsági ülésen, hogy ugyanazokat a számokat mondotta el, amelyeket itt a parlament falai között mi jobbikosként vagy éppen Ángyán József szájából hallhattunk az elmúlt időszakban, az előző ciklusban, azaz bizony az, hogy az agrárfejlesztési támogatások 70 százalékát Magyarországon a cégek 7 százaléka nyúlja le, és míg korábban ezt tagadták itt a Ház falai között, ma már elismerik, és egy miniszterjelölt szájából elhangozhat. Ami persze úgy hangzott el, hogy aztán hozzátette, hogy éppen ezért kellenek komoly változások, és ezért fog dolgozni. Mert szomorú, hogy ezt négy év tagadás után csak most merik beismerni, és az is szomorú, hogy még mindig nem tettek ez irányba lépéseket.

A hírekben - szintén hallhattuk - talán két nappal ezelőtt jelent meg, hogy a Magosz ezen gabonafelvásárlási problémák miatt felszólítja a kormányt, vagy inkább felkéri a kormányt - a Magosztól felszólítást nem nagyon várhatunk el ebben a felállásban -, hogy az állam vásároljon tárolókapacitásokat, és így biztosítsa aztán azt, hogy egy későbbi időpontban tudják a termelők eladni egy már magasabb áron a terményeiket. Egyrészt ennek a bejelentésnek, ennek a kérésnek nem az aratás hetében kellett volna megtörténni, hanem jóval korábban, másrészt pedig ezeket a lépéseket is hosszú távon, fenntartható módon, pályázatokkal megtámogatva az államnak már régés-régen el kellett volna indítania.

És sok minden egyéb problémát fel lehet sorolni, ami ahhoz a helyzethez vezet, hogy évről évre itt a Ház falai között, illetve a gazdálkodóknak a saját bőrükön kell megtapasztalniuk, hogy mennyire bizonytalan ma Magyarországon a földből élni. És ezek azok az indokok, amelyek azt mondják velem, hogy minél előbb az ipari nyersanyagtermelésről, mert

lássuk be, ma Magyarországon javarészt ezek zajlanak a területeinken, áttérjünk végre a mezőgazdaságra. És kérem, felszólítom a kormányt, hogy minden eszközzel azon dolgozzon végre, hogy ez bekövetkezzen.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom önt, képviselő úr, hogy a kormány jelezte, írásban kíván az elhangzottakra válaszolni.

Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából Kepli Lajos képviselő úr: „Folyékony aranyunk, a víz” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 1994. június 17-én elfogadták az ENSZ elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló egyezményét, ezért ez a nap az elsivatagosodás és a kiszáradás elleni küzdelem világnapja lett. Ekkor a világméretű kampányra irányul a figyelem, mely tudatosítja felelősségünket a szárazföld pusztulásában, valamint felhívja a figyelmet a nemzetközi összefogás szükségességére, a szárazság világméretű hatásaira.

Sokak számára teljesen természetes, hogy a vízhez bármikor, bárhol, bármekkora mennyiségben hozzájuthat, meg sem fordul a fejekben, hogy a Földön nincs ez mindenhol így, és eljőhet az idő, amikor Európában és hazánkban is sorba kell állni egy pohár tiszta vízért.

Szokás mondani, hogy a jövő háborúit a vízért vívják majd az olaj helyett. Az olaj szükséges alapanyagunk életkörülményeink fenntartásához, fejlesztéséhez, a víz azonban magához az élethez szükséges. A Föld teljes vízkészletének mindössze 2,5 százaléka édesvíz, és ennek hasznosítható, iható része csak mintegy 0,6 százalék.

Aki a híradásokat figyeli, az évek során azt tapasztalhatja, hogy vagy túl sok van a vízből, vagy túl kevés. Gyakoriak a nagy áradások - akár itt, hazánkban, a Kárpát-medencében is -, melyek hatalmas károkat okoznak akár gazdasági, akár szociális értelemben; máskor csökken a vizek mennyisége, aszályllyal küzdünk, sokszor néhány hónappal az áradások után. És emellett azt is sokszor halljuk, hogy Magyarország a vizek országa, mégis azt tapasztaljuk, hogy ha sok a vizünk, akkor egyszerűen nem tudjuk megtartani, nem tudunk mit kezdeni vele, próbáljuk minél gyorsabban levezetni, majd amikor aszályosabb időszak következik, akkor pedig vízhiány lép fel, és óriási mezőgazdasági károk következnek be. Termőterületeink öntözése csak rendkívül kis hányadban megoldott.

Meg kell teremtenünk Magyarország vízmegtartó képességét. Korábban itt a parlamentben már számtalan csatát vívtunk ez ügyben az előző ciklus környezetügyi államtitkárával, Illés Zoltán államtit-

kár úrral, akinek a véleménye nagyjából úgy foglalható össze egy mondatban, hogy a vizek folyjanak szabadon, a folyók folyjanak szabadon, és semmiféle akadályt ez elé nem szabad gördíteni. Azonban ez a vízmegtartó képességünk javításában vajmi keveset segít.

Bízom benne, hogy az új kormány tagjai felülírják majd ezt az álláspontot, és egy kicsit gyakorlatiasabb szempontból közelítik meg a vízmegtartó képességünk javításához szükséges lépéseket, és elindulunk majd egy olyan irányban, amely segíteni fog abban, hogy a Kárpát-medence jelenleg is zajló kiszáradási folyamata megálljon, illetve visszafordítható legyen, és valóban igaz legyen az, hogy vízben gazdag ország vagyunk, és ezeket a vizeket meg is tudjuk tartani.

Az aszály- és árvízkárok figyelembevételével hosszú távú megoldásokat kell kitalálni, amelyekre már tettünk javaslatokat a korábbi években, amelyek képezhetik vita tárgyát akár a vízerőművek, a duzzasztóművek, akár a Duna-Tisza-csatorna vagy más egyéb javaslatok kérdésében.

(20.40)

Természetesen akár fokgazdálkodásról, akár más egyéb megoldási javaslatról van szó, mi nyitottak vagyunk a szakmai vitára, csak folytassuk már le ezeket a vitákat, és főleg nem utolsósorban, hanem elsősorban tegyünk valamit annak érdekében, hogy a megoldás megszülessen.

Természetesen az ökológiai szempontok nagyon fontosak, mindenféleképpen figyelembe kell venni a vízmegtartó képesség javításánál. De természetesen azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy melyik az a megoldás, amely hosszú távon javítja Magyarország vízmegtartó képességét, munkahelyeket teremt, esetleg ösztönzi a turizmust, az ipar egyéb ágának is segítséget nyújt.

Mindezek figyelembevételével, különös tekintettel az elsivatagosodás elleni küzdelem világnapjára, ismét javaslatot teszünk arra, hogy szülessen végre egy frakciók vagy pártok fölötti párbeszéd Magyarország vízmegtartó képességének javításáról, és kezdjünk hozzá a valódi megoldás megtalálásához. A Jobbik ebben partner, és minden értelmes vitának abszolút a pártján vagyunk, sőt szeretnénk ebben kezdeményező szerepet is vállalni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr: „Miért nem foglalkozik a kormány a nevelést, oktatást segítő munkatársakkal?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika jóformán egyedülként folyamatosan kiáll a pedagógusok munkáját segítő alkalmazottakért. A dajkák, pedagógiai asszisztensek, laboránsok, rendszergazdák, iskolatitkárok, illetve könyvtárosok rendkívül méltatlan elbánásban részesültek az elmúlt hat évben, hiszen bérük 2008 óta nem emelkedett, legtöbbjük még a kafetériakiegészítést is elveszítette.

Nem csupán arról van szó, hogy azonnali béremelésre lenne szükség, hiszen őket teljes egészében kihagyták az életpályamodellből és a béremelésből. A pedagógusok munkáját segítő alkalmazottak megbecsülése végeredményben javítja az oktatás-nevelés színvonalát. A gyermeknek, diákoknak elemi érdekük, hogy a pedagógus vállalról minél több terhet levevő, megbecsült munkatársak dolgozzanak az óvodákban, iskolákban.

Az LMP ezért a fontos célért kiáll, szeretnénk elérni, hogy megbecsülésük végre javuljon. Hogy milyen méltatlan helyzetben vannak a most jelenleg a pedagógusok mellett dolgozó munkatársak, annak illusztrálására hadd idézzek egy iskolai rendszergazda leveléből, amelyet a mai napon kaptam:

„Tisztelt Képviselő Úr! Ebben az országban sajnos az oktatásirányítás teljesen elfelejtette, hogy az iskola nem működhetne pedagógusokat segítő munkatársak nélkül. Az iskolatitkárok, laboránsok, rendszergazdák, könyvtárosok sok esetben főiskolai végzettséggel rendelkeznek, és nagyon fontos feladatokat látnak el, a kormány sajnos mégsem figyel rájuk.

Még 2002-ben, a híres szocialista száznapos intézkedésben kaptunk egy átlagosan 50 százalékos béremelést, és mivel nekem akkor még középfokú végzettségem volt, nettó 38 500 forintról nettó 60 500 forintra emelkedett a bérem. A diplomámat 2007-ben szereztem, aminek köszönhetően a bérem az F3-as kategóriába lépett, és így már átléptem a nettó 100 ezer forintot. Ekkor még mindenkinek volt 13. havi fizetése és 5 ezer forint étkezési jegy kafetériájára. A 13. havi fizetés elvétele előtt nettó 116 ezer forint volt a fizetésem. Szerencsés voltam, mert egy HEFOP-projektben való részvételért 6 ezer forintot is kaptam havonta. Aztán a Bajnai-kormány elvette a 13. havi fizetést, a HEFOP-pályázat is véget ért, a béreket is variálták, így 101 ezer forintra csökkent a havi jövedelemem.

A Bajnai-kormány után az Orbán-kormány rontott a helyzetünkön: jött az igazságtalan egykulcsos személyi jövedelemadó és az adójóváírás kivezetése. Így fizetésem 2010 májusától nettó 98 ezer forintra csökkent, ráadásul mindenféle kafetériát is elvettek tőlünk.

Most, 2014-ben felsőfokú végzettségű rendszergazdaként csupán nettó 29 ezer forinttal keresek többet, mint akik csupán nyolc általános osztállyal rendelkeznek. Ráadásul nagyon félünk, hogy a bérekompensáció bármikor kivezethető, félünk, hogy ezt

el is fogják venni tőlünk. Ráadásul hiába van 14 ezer forint bérkompenzáció, ez azt jelenti, hogy még a 15 százalékos béremelés esetén sem változna a bérem. Hiába ugrottam időközben két fizetési kategóriát, így is nettó 101 ezer forinttal ugyanott tartok ma, mint 2007-ben.

30 éves múltam, szeretnék családot, de bérem csupán 13 ezer forinttal magasabb, mint a létminimum. Viszont mire elég ez a 101 ezer forint, amikor a közös költségem 13 ezer forint, autóm törlesztőrésze 20 ezer forint, telefonszámlám 8 ezer forint, utazásom költsége havonta 14 ezer forint, csak a munkahelyi reggelim és ebédem megint csak 20 ezer forint, a kötelező biztosításokról nem is beszélve? Havonta így marad alig 25 ezer forintom ruházkodásra, étkezésre. Családalapítás és gyerekvállalás? Így képtelenség. Arról nem is beszélve, hogy a KLIK létrehozásával mennyivel több feladatot kaptunk, mint korábban, de persze a többletmunkáért egy forint sem jár.

Mit keresek még tanári pályán mérnök-informatikusként? Szeretem a munkám, szeretem a diákokat, nem akarok elmenni, ez a hivatásom. Mégis úgy érzem, hogy a nevelést, oktatást segítő munkatársként az egész oktatási rendszer lenézett, megaláztatott tagja vagyok csupán.”

Tisztelt Ház! Idáig az idézet. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány jelezte, hogy írásban kíván az elhangzottakra válaszolni. Köszönöm szépen.

Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett ugyancsak az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr: „44 éve hunyt el Fekete István” címmel. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Parlament! Tisztelt ellenzéki Képviselők! - akik még jelen vannak.

Tisztelt Pulpitus!

1900. január 25-én született meg Fekete István Göllén, Somogy megyében, és a helyi tanítómester fiaként ismerkedett az élettel. Viszonylag korán, ötévesen iskolába került, és onnantól kezdve nagyon kemény nevelést kapott, és ebből a kemény nevelésből született meg vagy jött létre az az ember, aki nemcsak íróként, emberként és gazdálkodóként lehet példaképe a mai kor bármelyik fiataljának vagy emberének, hanem felnézhetünk rá számos más eredménye miatt is.

Összességében a megemlékezés lényege nyilvánvalóan az 1970. június 23-án történt halála, 44 éve hunyt el, és nagyon röviden meg szeretnék emlékezni a 70 életének néhány eseményéről.

1914-ben alig lépett a középiskolába, önkéntesként jelentkezett az első világháborúba, ahol hadtanoncként vett részt a konkrét harcokon kívül, és

összességében a saját csatáit megvívta, saját harcait megvíva szerelt le, majd megkezdődött gazdasági pályafutása. Ajkán helyezkedett el egy gazdaságban, ahol megismerte feleségét, és így született 1930-ban és 1932-ben két gyermeke.

(20.50)

Az írást nagyon korán kezdte. Hároméves korától voltak jóformán feljegyzései, viszont már a két világháború közötti időszak volt az, aminek életét szociológiai írásaival, nagyon-nagyon humanista írásaival bemutatta.

A Tanácsköztársaságot nagyon-nagyon kritikusan írta meg Zsellérek című művében. Emiatt a második világháború után a kommunista rezsim nem pusztán mellőzte írói munkásságát, hanem 1946-ban az ávo elvitte. Egyik veséje szakadt le, egyik szeme vakult meg, és többnapos verés után dobták ki a János Kórház mellett. Ezt követően nem kaphatott sehol munkát, és nem vállalhatott sehol semmilyen tevékenységet, és habár korábban tagja volt a Kisfaludy Társaságnak, semmilyen írását nem közölték.

Régi kapcsolatok kapcsán került Kunszentmártonba, ahol egy halászgazdaképző iskolában kezdett el tanítani, és itt engedte meg az iskola vezetésének közbenjárásával, hogy Halászat című tankönyve megjelenjen, ami újra visszahozta az írói világba.

Ezt követően kapott egy nagyon kicsi létjogosultságot, hogy írói állatregényei, a Vuk, a Csí, a Kele és a Bogáncs megjelenhessenek Magyarországon, utána a Tüskevár és Téli berek című művek lettek azok, amelyek a hatvanas évektől kezdve újra íróvá tették. Visszaköltözhetett a fővárosba, a földművelésügyi minisztériumban kapott állást, és ez az állás tette neki lehetővé, hogy újra folytassa az írását.

Mind a két világháború között, mind pedig a második világháborút követően nagyon élénk vadászati publicisztikát folytatott. A Nimród című lapnak volt a folyamatos írója, és a főszerkesztő barátjával, Kittenberger Kálmánnal nagyon-nagyon sokat tett a magyar vadászati etikaért és kultúráért.

A felszólalásomnak nemcsak a halálának 44. évfordulója az egyik oka, hanem az a méltatlan mellőzésérzés is, ami az elmúlt időszakban megjelent. Az én személyes véleményem szerint méltán kerültek tananyagba, a gyermekek számára olvasmányként ajánlásra Márai- és Wass Albert-művek, ugyanakkor ez nem lehetett volna arra ok, hogy Fekete István mellőzésre kerüljön. A jelen pillanatban a Bogáncs és a Tüskevár műve az, ami az ötödik osztályban ajánlott műként szerepel, ugyanakkor a műveinek jelentős része, ami a két világháború közötti idővel, élettel, magyarsággal foglalkozik, gyakorlatilag lényegesen nagyobb mondandóval, a Zsellérek, a Ballagó idő, a Gyeplő nélkül, azok jelen pillanatban sehol nem jelennek meg ajánlásként.

Arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy méltatlanul mellőzött a magyarországi oktatásból munkássága, ugyanis jelenleg Jókaival még mindig a legolvasottabb magyar írók egyike. Könyveit 8,7 millió példányban adták ki Magyarországon, és 14 nyelvre fordították le a műveit. 1973-ban jelent meg először külföldön, a Szovjetunióban könyve. Miután Magyarországon nem engedték, hogy Szovjetunióba menjen, a felesége halála után három évvel vitte ki, és ez indította el a nemzetközi pályafutását az írónak.

Összességében egy példás embert, egy példás hazafit és egy példás író-t köszönhetünk, akit egyetlen ismert idézetével szerettem volna még bemutatni, amit az életében foglal össze: „Kerestem az utat, sirattam a tájat, a patakot, a poros utcát, a nádast, a cserszagú erdőt, mindent, de nem találtam kibúvót, és nem vettem észre, hogy közben megtaláltam a Hazámat.”

Ezekkel a gondolatokkal ajánlom munkásságát az önök figyelmébe.

Köszönöm szépen. (Általános taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Olyan gondolatokkal zárt, képviselő úr, hogy hagytam, hogy végigmondja, mert úgy gondolom, hogy ez így volt kerek és egész. Köszönöm szépen. A kormány jelezte, írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a **következő rendkívüli ülésre** - a csütörtöki házbizottsági ülésen majd meghatározásra kerülő időpontban - **várhatóan 2014. június 30-án kerül sor.**

Megköszönöm képviselőtársaim munkáját, megköszönöm az Országgyűlés Hivatala munkatársainak munkáját. Valamennyiüknek nyugodalmas, jó éjszákát, és biztos hazatérést kívánok.

Az ülést bezárom.

(Az ülés 20 óra 53 perckor ért véget.)

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

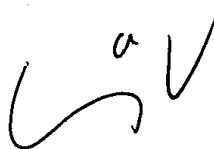
Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666